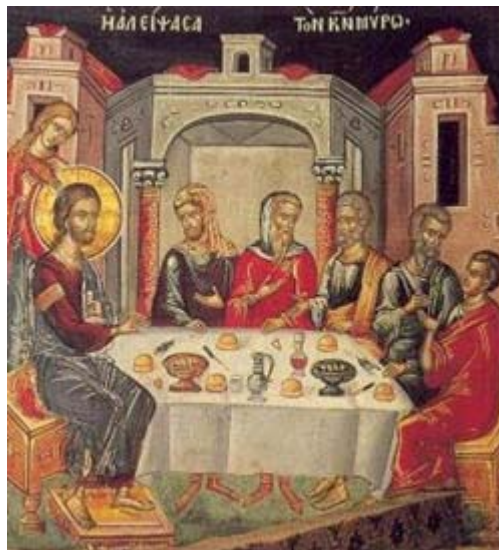


Во Сѣдѣю и Великікѣю Среда
На Оутрени
Вечера и Преждешціенныхъ

Повечеріе же глаголемъ малое.

На немже поемъ трипѣснецъ господина андреа великаго четвертка.



НА ЈУТРЕЊЕ

СА ЧАСОВИМА И ИЗОБРАЗИТЕЉНОЈ

ВЕЧЕРЊЕ СА ПРЕЂЕОСВЕЂЕНОМ

ПОВЕЧЕРЈЕ МАЛО

Трипеснецъ господина Андреја Критскогъ

УПОРЕДНО СРПСКИ - ЦРКВЕНОСЛОВЕНСКИ

ПРИПРЕМИО ИПОЂАКОН ЗОРАН БОБИЋ

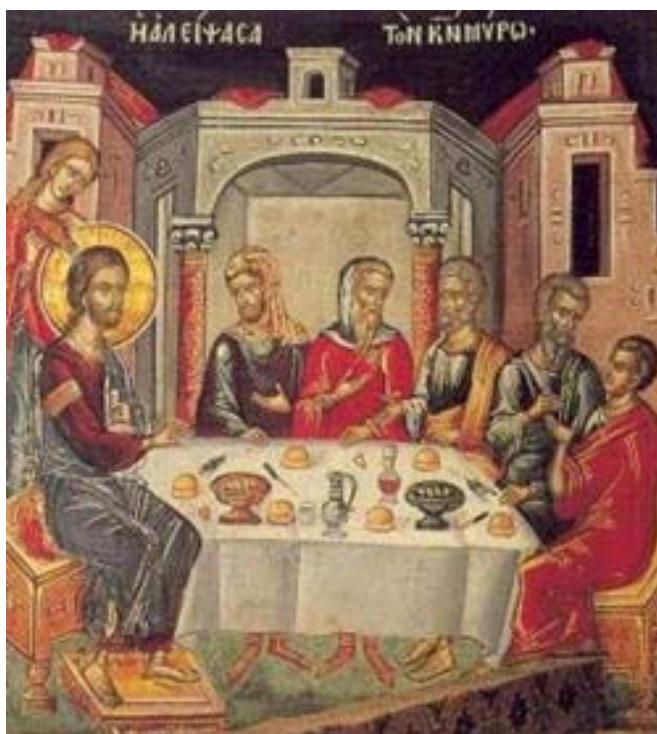
Во Сѣдѣю и Великікѣю Среда

На Оутрени

Вѣчера и Преждешціѣнныхъ

Повечеріе же глаголемъ малое.

На нѣмже поѣмъ трипѣснецъ господина андреа великаго четвертка.



ВЕЛИКИ СРЕДА

НА ЈУТРЕЊЕ СА ЧАСОВИМА, ВЕЧЕНОЈ, НА ПРЕЪОСВЕЂЕНОЈ
И ПОВЕЧЕРЈЕ МАЛО
СА ТРИПЕСНЕЦ ГОСПОДИНА АНДРЕЈА КРИТСКОГ

УПОРЕДНО СРПСКИ - ЦРКВЕНОСЛОВЕНСКИ
ПРИПРЕМИО ИПОЂАКОН ЗОРАН БОБИЋ

ЈУТЕРЊЕ

Свештеник: Благословен Бог наш, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец:

Слава теби Господи, слава теби.

Царе Небесни, утешитељу душе истине, који си свуда присутан и све испуњаваш; ризнице добара и даваоче живота: дођи и усели се у нас и очисти нас од сваке нечистоте; и спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наш; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш засушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец:

Ходите, поклонимо се и припаднимо Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем. **(3 поклона.)**

(Псалм 19)

Услишиће те Господ у дан жалости, заштитиће те Име Бога Јаковљевог. Послаће ти помоћ са светиње, и са Сиона заштитиће те. Опоменуће се сваке жртве твоје, и свеспаљеница твоја биће обилна. Даће ти Господ по срцу твојем, и све намере твоје испуниће. Обрадоваћемо се спасењу твојем, и Именом Господа Бога нашега величаћемо се. Испуниће Господ све молбе твоје. Сада познах да Господ спасе Помазаника Свога, услишиће га са неба светог Свога; моћно је спасење деснице Његове. Једни (се хвале) колима, и други коњима, а ми ћемо се величати Именом Господа Бога нашега. Они се саплетоше и падоше, а ми устасмо и исправисмо се. Господе, спаси цара, и услиши нас, у дан у који Те призовемо.

(Псалм 20)

Господе, силом Твојом узвеселиће се цар, и спасењу Твојем обрадоваће се веома. Жељу срца његовог Ти си му дао, и хтења (молитве) усана његових ниси га лишио. Јер си га предусрео благословом добротним, ставио си на главу његову венац од драгог камења. Живота је тражио од Тебе, и дао си му дужину дана у век века.

На Оутрени

Глаголетъ сѣенникъ: Благословенъ естъ нашъ всегда, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Анѣк: ѡмнѣнь.

И начиняютъ братїа:

Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Црю нѣный, оутѣшителю, дше истины, иже вездѣ съи, и вса исполняи, сокровице блгнхъ и жнзи подателю, прїиди и вселїса въ ны, и ѡчїсти ны ѡ всакїа скверны, и спси блже, души наш.

Стыи бже, стый крѣпкїи, стый безмертвый, помнїи насъ. **(Трижды.)**

Слава оца, и сїа, и стѡмъ дха, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнѣнь.

Престѡа трѣце, помнїи насъ: гди, ѡчїсти грѣхї наш: вѣко, прѣстї беззакѡнїа наш: стый, посѣтї и исцѣлї немощи наша, имене твоегѡ радн.

Гди помнїи, **(Трижды.)**

Слава оца, и сїа, и стѡмъ дха, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнѣнь.

Оче нашъ, иже єси на нѣбсхъ, да свѣтитса ѡма твоє, да прїидетъ црѣтвїе твоє, да вѣдетъ вола твоа, ѡкѡ на нѣсї и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесь, и ѡстави намъ долги наша, ѡкоже и мы ѡставаѣмъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѡ лѣваго.

Свѣщенникъ возглашаетъ:

ѡкѡ твоє єсть црѣтво, и сила, и слава, оца, и сїа, и сѡгѡ дха, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Анѣк: ѡмнѣнь.

И начиняютъ братїа:

Прїидїте, поклонїмса црѣви нашемъ бгу.

Прїидїте, поклонїмса и припадѣмъ хрѣту, црѣви нашемъ бгу.

Прїидїте, поклонїмса и припадѣмъ самѡму хрѣту, црѣви и бгу нашемъ. **Поклоны трї.**

Ѳалѡмъ дї.

Оуслышитъ тѡ гдѣ въ дѣнь печѡли, зашититъ тѡ ѡма бга ѡкѡвѡа. Пѡлетъ тѡ помошь ѡ сѡгѡ, и ѡ сїѡна заштѡпитъ тѡ. Поманѣтъ всакѡ жертѡвѡ твою, и всеожженїе твоє тѡчно вѣдн. Даетъ тѡ гдѣ по сѣрдцу твоємъ, и вѣсь совѣтъ твоѡи исполнитъ. Возрадѡмса ѡ спсѣнїи твоємъ, и во ѡма гда бга нашегѡ возвеличимса: исполнитъ гдѣ вса прощѣнїа тво.. Нынѣ познахъ, ѡкѡ спсѣ гдѣ хрїста своего. Оуслышитъ єгѡ сѡ нѣсѣ сѡгѡ своего, въ сїлахъ спсѣнїе деснїцы єгѡ. Сїи на колеснїцахъ, и сїи на конехъ: мы же во ѡма гда бга нашегѡ призовѣмъ. Тїи спѡти быша и падѡша, мы же востѡхомъ и исправнхѡмса. Гди, спси царѡ, и оуслыши ны, вѡньже ѡце дѣнь призовѣмъ тѡ.

Ѳалѡмъ к.

Гди, сїлою твоєю возвеселїтса царь и ѡ спсѣнїи твоємъ возрадѡетса сѡла. Желанїе сѣрдца єгѡ далъ єси єму, и хотѣнїа оутѣлѡ єгѡ нѣси лишнѡ єгѡ. ѡкѡ предварнѡ єси єгѡ блгословенїемъ блгостыннымъ, положнѡ єси на главѣ єгѡ вѣнѣцъ ѡ камене чѣстна. Живѡтѡ просїа єсть оу тебѣ, и далъ єси єму долготѡ днїи во вѣкѡ вѣка. Велиа слава єгѡ спсѣнїемъ твоїмъ, слава и велелѣпїе возложнїи на него. ѡкѡ

Велика је слава његова у спасењу Твоме, славу и величанство ставићеш на њега. Јер ћеш му дати благослов у век века, развеселићеш га радостју лица Твога. Јер се цар узда у Господа, и милошћу Вишњег неће се поколебати. Нека се окрене рука Твоја на све непријатеље Твоје, десница Твоја да нађе све који Те мрзе. Јер ћеш их учинити као пећ зажарену, у време (гњева) лица Твога. Господ ће их гњевом Својим смутити, и огањ ће их прогутати. Род њихов са земље погубићеш и семе њихово између синова човечијих, јер подигоше зло на Тебе, смислише замисао коју не могу извршити. Јер ћеш их натерати у бекство, с осталима Твојима погодићеш лице њихово. Уздигни се, Господе, снагом Твојом, певаћемо и псалмопојати силе Твоје.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. (трипут).

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наш; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. (трипут).

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш засушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец:

Спаси, Господе, Народ: Твој, и благослови наслеђе Твоје; победу даруј правовернима над (свима) непријатељима, и Крстом Твојим чувај Народ: Твој православни.

Појац: Слава:

Узневши се на Крст добровољно, истоименом Твоме новом Народ:у даруј милости Твоје, Христе Боже; узвесели силом Твојом православни и христољубиви род наш, победу дајући над непријатељима, јер за помоћ има Твоје оружје мира, (Крст), као непобедиву победу.

И сада:

Заштито силна и непостидна, не презри, Блага, мољења наша, Свехвална Богородице; утврди православне хришћане, спаси оне које си позвала да царују, и даруј им победу са неба, јер си родила Бога, Једина Благословена.

Бакон: Помилуј нас, Боже, по великој милости Твојој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе, помилуј. (3 пута.)

Бакон: Још се молимо за благоверни и христољубиви православни род наш и за Високопреосвештеног Архиепископа /или: Митрополита, или: Преосвештеног Епископа/ нашега (име).

дѣи ѿмѣ бѣгословѣніе во вѣкѣхъ вѣка, возвесешиши ѿгдѣ радостію съ лицѣмъ твоимъ. **Гѣ** ѿ царѣ оуповѣетъ на гдѣ. и мѣтїю въшнѣмъ не подвижитъ. да ѿверѣтитъ рѣкѣ твоѣ вѣмъ врагѣмъ твоимъ, десница твоѣ да ѿверѣтитъ всѣ ненавидѣщыя тебѣ. **Гѣ** положшии нѣхъ гѣкѣ пѣць ѿгненнѣю, во время лица твоегѣ: гдѣ гнѣвомъ своимъ сматѣтъ ѿ, и снѣетъ нѣхъ ѿгнь. Плодъ нѣхъ ѿ землѣ погубиши, и сѣма нѣхъ ѿ сынѣмъ челоувѣческнѣхъ. **Гѣ** оуклониши на чѣ сла, помыслиши совѣты, нѣже не возмогѣтъ състѣвнѣти. **Гѣ** положшии ѿ хребѣтъ во нзбѣтцѣхъ твоихъ, оуготѣвшии лице нѣхъ. Вознесѣа гдѣ силою твоѣю, воспоѣмъ и поѣмъ силы твоѣ.

Сѣи бѣе, сѣи крѣпкѣи, сѣи безмертнѣи, помнѣи насъ. **(Трижды.)**

Слава ѿцѣ, и снѣ, и стѣмѣ дхѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣмъ, ѿмнѣ.

Престѣа трѣе, помнѣи насъ: гдѣ, ѿчнѣти грѣхѣи нашѣ: вѣко, прѣтѣ беззакѣннѣа нашѣ: сѣи, посѣтѣи и исцѣлѣи нѣмѣщнѣи нашѣ, и мене твоегѣ радѣ.

Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Слава ѿцѣ, и снѣ, и стѣмѣ дхѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣмъ, ѿмнѣ.

Ѿче нашъ, иже ѿси на нѣсѣхъ, да свѣтитъ и ма твоѣ, да прѣидетъ црѣтѣе твоѣ, да бѣдетъ вола твоѣ, гѣкѣ на нѣси и на землѣ. хлѣбъ нашъ насѣщнѣи дѣждѣ намъ днѣсь, и ѿстѣви намъ долги нашѣ, гѣкоже и мы ѿстѣвлѣемъ должникѣмъ нашимъ: и не введѣи насъ во искушенїе, но нзбѣви насъ ѿ лѣкаваго.

Свѣщенникъ возглашѣетъ:

Гѣкѣ твоѣ ѿтъ црѣтво, и сила, и слава, ѿцѣ, и снѣ, и сѣгѣ дхѣ, нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣмъ.

Лѣкъ: ѿмнѣ.

И тропарѣ сї:

Ѿси гдѣ людѣ твоѣ, и бѣгословѣи достоѣнїе твоѣ, побѣды на сопротивнѣмъ дѣрѣмъ, и твоѣ сохранѣа крѣтомъ твоимъ жнѣтельство.

Слава:

Вознесѣиши на крѣтъ волею тезоименнѣтомъ твоѣмъ ноѣкомъ жнѣтельствѣ щедрѣты твоѣ дѣрѣи хрѣте бѣе: возвесеи насъ силою твоѣю, побѣды дѣа намъ на сопостѣты, посѣбеи и мѣщымъ твоѣ ѿрѣжѣи мѣра, непобѣднѣмѣю побѣдѣ.

И нынѣ:

Прѣстѣтельство стѣашнѣе и непостѣднѣе, не прѣзри бѣгѣа молнѣмъ нашихъ, всѣпѣтѣа бѣе, оутвердѣи правослѣвнѣхъ жнѣтельство: сѣси вѣрнѣа людѣ твоѣ, и подѣждѣи мѣ съ нѣсе побѣдѣ, занѣ родилѣ ѿси бѣа, ѿднѣа бѣгословѣннаа.

Дѣаконъ: Помнѣи насъ бѣе, по величѣи мѣлѣсти твоѣи, молнѣи ти сѣа, оуслѣиши и помнѣи.

Лѣкъ: Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Дѣаконъ: Бѣе молнѣа ѿ стѣишемъ правнѣтельствѣщемъ сѣнѣдѣ **[ѿще подѣ мнѣрополѣтомъ, приглаголетъ: и ѿ мнѣрополѣтѣи нашѣмъ, ѿгѣже ѿблѣсть,]** и всѣи во хрѣтѣ брѣтѣи нашѣи.

Народ: Господе, помилуј. (3 пута.)

Ђакон: Још се молимо за сву браћу и за све православне хришћане.

Народ: Господе, помилуј. (3 пута.)

Возглас: Јер си милостив и човекољубив Бог...

Народ: Амин. Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Слава Светој и Јединосушној и Животворној и Нераздељивој Тројици, свагда, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

(Псалам 3)

Господе, што се умножише који ме угњетавају? Многи устају на мене, многи говоре души мојој: Нема му спасења у Богу његовом. А Ти си, Господе, Заштитник мој, Слава моја, и подижеш главу моју. Гласом мојим ка Господу виках, и услиша ме са свете горе Своје. Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштитити. Нећу се уплашити од мноштва Народ:а, који ме около нападају. Устани, Господе, спаси ме, Боже мој, јер си Ти поразио све који ме узалуд мрзе, зубе безбожника скршио си. Господње је спасење, и на Народу Томе благослов је Твој. Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштити.

(Псалам 37)

Господе, немој ме јарошћу Твојом карати, нити ме гневом Твојим казнити. Јер стреле Твоје забодоше се у мене, и спустио си на ме руку Твоју. Нема исцељења телу моме од лица гнева Твога; нема мира у костима мојим пред лицем грехова мојих. Јер безакоња безакоња моја превазиђоше главу моју, као бремене тешко оптеретише ме. Усмрдише се и загнојише ране моје, услед безумља мога. Пострадах и скруших се до краја, сав дан постиђен ходих. Јер се слабине моје испунише поругама, и нема исцељења телу моме. Злостављан бих и унижен веома, риках од уздисаја срца мога. Господе, пред Тобом је сва жеља моја, и уздисање моје од Тебе се не сакри. Срце моје смути се, остави ме снага моја, и светлост очију мојих и она није са мном. Пријатељи моји и ближњи моји спрам мене дођоше и сташе, и најближи моји на одстојању стадоше. Тражитељи душе моје ужурбаше се, и који ми искаху зла говораху погубне ствари, и по цео дан смишљаху лукавства. А ја као глув не слушах, и као нем не отварах уста своја; бејех као човек који не чује, и који на устима својим нема оправдања. Јер у Тебе се, Господе, поуздах; Ти ћеш ме услишити, Господе Боже мој. Јер рекох: Да ми се не порадују непријатељи мо-ји; и при спотицању ногу мојих изговорише тешке речи нада мном. А ја сам на ударце спреман, и бол је мој стално преда мном. Јер безакоње моје ја ћу објавити, и побринућу се за грехе своје. А непријатељи моји уживају, и осилише се нада мном, и умножише се који ме мрзе неправедно; који ми узвраћају зло за добро оклеветаше ме, јер идох за праведношћу. Не остави ме, Господе Боже мој, и не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога. Не остави ме, Господе Боже мој, и не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога.

Аи́къ: Гдѣ помнѣди, **трижды.**
Діа́конъ: Вще́ мо́лимсѧ ѡ́ всѣмъ ѿ́ хъ хрѣ́толю́биво́мъ во́инствѣ́.
Аи́къ: Гдѣ помнѣди, **трижды.**

Возглаго́шеніе:

Гдѣ́ мѣ́лостне́въ и члѣ́вколю́бецъ бгѣ́ ѣ́си, и тебѣ́ сла́вѣ́ возсыла́емъ, о́цѣ́, и снѣ́, и стóмѣ́ дхѣ́, ны́нѣ́ и прѣ́сно, и во́ вѣ́ки вѣ́кѡ́въ.

Людѣ́: И́менемъ гдѣ́нимъ бгѣ́го́ловѣ́ о́тче.

Сщѣ́нникъ: Сла́ва стѣ́и и ѣ́диносѣ́щнѣ́и: и прѡ́чѧ.

Аи́къ: а́минь.

Ѳлóмъ г.

Гдѣ́, что́ еѧ о́умно́жиша стѣ́жающѣ́и мѣ́; мно́зи воста́ютъ на мѣ́, мно́зи глаго́лютъ дѡ́шнѣ́ моѣ́и: нѣ́сть спѣ́иѧ ѣ́мѣ́ въ бѣ́дѣ́ ѣ́гѡ́. Ты́ю́ же, гдѣ́, застѣ́пникъ мо́й ѣ́си, сла́ва моѣ́, и возно́сѣ́и глаго́лю моѣ́. Глаго́лю моѣ́мъ ко гдѣ́ воззва́хъ, и о́слы́ша мѣ́ ѡ́ горы́ съѡ́мъ своѣ́мъ. ѿ́зъ о́ушнѣ́хъ, и спѡ́хъ, воста́хъ, гдѣ́ гдѣ́ застѣ́пникъ мѣ́. Не о́убо́иѧ ѡ́ те́мъ лю́дѣ́и, ѡ́крестъ нападѡ́щихъ на мѣ́. Воскрѣ́ни, гдѣ́, спѣ́и мѣ́, бже́ мо́й: гдѣ́ ты́ порази́лъ ѣ́си всѧ вражда́ющихъ мѣ́ всѣ́, зѡ́бы грѣ́шникѡ́въ сокрѡ́шилъ ѣ́си. Гдѣ́не́ ѣ́сть спѣ́иѣ́, и на лю́дехъ твоѣ́хъ блгѣ́неніе твоѣ́. ѿ́зъ о́ушнѣ́хъ и спѡ́хъ, воста́хъ, гдѣ́ гдѣ́ застѣ́пникъ мѣ́.

Ѳлóмъ гз.

Гдѣ́, да не ѡ́рогѣ́ю твоѣ́ю ѡ́бличи́ши мене́, ни́же гнѣ́вомъ твоѣ́мъ нака́жеши мене́. Гдѣ́ стрѣ́лы твоѣ́. о́ушнѡ́ша во мнѣ́, и о́утверди́лъ ѣ́си на мнѣ́ рѡ́къ твоѡ́. Нѣ́сть ищѣ́леніѧ въ плѡ́ти моѣ́и ѡ́ лица́ гнѣ́ва твоѣ́го, нѣ́сть мѣ́ра въ костѣ́хъ моѣ́хъ, ѡ́ лица́ грѣ́хъ моѣ́хъ. Гдѣ́ беззакѡ́ніѧ моѣ́. превзыдо́ша глаго́лю моѣ́, гдѣ́ брѣ́мѧ тѣ́жкоѣ ѡ́тѡгѡтѣ́ша на мнѣ́. Возмерѣ́ша и согни́ша рны́ моѣ́. ѡ́ лица́ бездѣ́иѧ моѣ́го. Пострада́хъ и сла́кохѣ́ до конца́, всѣ́й дѣ́нь сѣ́тѡмъ хо́ждахъ. Гдѣ́ лѡ́бѣ́ моѣ́ напо́лнишасѧ порѡ́ганіи́, и нѣ́сть ищѣ́леніѧ въ плѡ́ти моѣ́и. ѡ́сла́бленъ бы́хъ, и сми́рихѣ́ до сѣ́ла: рыка́хъ ѡ́ възды́ханіѧ сѣ́рдца моѣ́го. Гдѣ́, предъ́ тобо́ю всѣ́ желаніѣ́ моѣ́, и възды́ханіѣ́ моѣ́ ѡ́ тебѣ́ не о́утѡи́сѧ. Сѣ́рдце моѣ́ смѡ́тѣ́сѧ, ѡ́ста́ви мѣ́ си́ла моѣ́, и свѣ́тъ о́чию моѣ́ю, и то́и нѣ́сть со мно́ю. дрѡ́зи моѣ́ и и́скренни́и моѣ́, прѡ́мѡ мнѣ́ прене́лижишасѧ и ста́ша. И́ бли́жнѣ́и моѣ́ ѡ́далече́ мене́ ста́ша, и нѡ́ждахѣ́ ищѣ́щѣ́и дѡ́шѡ моѣ́, и ищѣ́щѣ́и сла́ мнѣ́, глаго́лахъ сѣ́дѣ́наѧ, и льсти́внымъ всѣ́й дѣ́нь подча́хѣ́сѧ. ѿ́зъ же гдѣ́ гдѣ́хъ не слы́шѡхъ, и гдѣ́ нѣ́мъ не ѡ́верза́и о́устъ своѣ́хъ. И́ бы́хъ гдѣ́ чело́вѣ́къ не слы́шѡи, и не и́мыи во о́устѣ́хъ своѣ́хъ ѡ́бличи́ѧ. Гдѣ́ на тѣ́ гдѣ́, о́повѡ́хъ, ты́ о́слы́шиши гдѣ́ бже́ мо́й. Гдѣ́ рѣ́хъ: да не ко́гда пора́дуютъ мѣ́ еѧ врази́ моѣ́, и вни́гда подви́жатсѧ но́гамъ моѣ́мъ, на мѣ́ велерѣ́чевѡ́ша. Гдѣ́ ѿ́зъ на рны́ гото́въ, и болѣ́знь моѣ́ предо́ мно́ю ѣ́сть вы́нѣ́. Гдѣ́ беззакѡ́ніѣ́ моѣ́ ѿ́зъ возвѣ́щѣ́, и попе́кѣ́сѧ ѡ́ грѣ́сѣ́ моѣ́мъ. Врази́ же моѣ́ жне́дутъ, и о́крѣ́пѣ́шасѧ па́че мене́, и о́умно́жишасѧ ненави́дащѣ́и мѣ́ безъ пра́вды. Возда́ющѣ́и мѣ́ сла́ возъ блага́, ѡ́богѡ́хѣ́ мѣ́, занѣ́ гонѡ́хъ блгѡ́стѣ́нню. Не ѡ́ста́ви мене́, гдѣ́ бже́ мо́й, не ѡ́стѡ́пи ѡ́ мене́. Во́мни въ по́мощь моѣ́, гдѣ́ спѣ́иѧ моѣ́го. Не ѡ́ста́ви мене́, гдѣ́ бже́ мо́й, не ѡ́стѡ́пи ѡ́ мене́. Во́мни въ по́мощь моѣ́, гдѣ́ спѣ́иѧ моѣ́го.

(Псалам 62)

Боже, Боже мој, к Теби рано раним. Жедна је Тебе душа моја, колико пута Теби (чезне) тело моје, у земљи пустој и непроходној и безводној. Тако се у Светом (Храму) јавих Теби, да видим силу Твоју и славу Твоју. Јер је боља милост Твоја од живота; уста моја хвалиће Те. Тако ћу Те благосиљати у животу моме, у Име Твоје подизаћу руке своје. Као сала и масти да се насити душа моја, и уснама радости да (Те) хвале уста моја. Када бих Те спомињао на постељи мојој, у јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао Помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се. Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати Десница Твоја. Они узалуд тражише душу моју; пропадоше у дубине земље, предани ће бити мачевима, постаће удео лисицама. А цар ће се радовати у Богу, хвалиће се свако ко се Њиме заклиње; јер затвори уста оних који говоре неправду.

У јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао Помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се. Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати Десница Твоја.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута, без поклона.)**

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

(Псалам 87)

Господе Боже спасења мога, дању и ноћу виках пред Тобом. Да изађе преда Те молитва моја, приклони ухо Твоје мољењу моме. Јер се душа моја испуни зала, и живот се мој спусти до Ада. Прибројан бих онима који силазе у гроб, постадох као човек беспомоћан, међу мртвима слободан. Као уби-јени који леже у гробу, којих се више не сећаш, и који од руке Твоје бише одбачени. Поставише ме у јаму најдубљу, у места мрачна, и у сенку смрти. На мени се утврди јарост Твоја, и све валове Твоје навео си на ме. Удаљио си познанике моје од мене, поставише ме за гађење себи; затворен бих, и не изла-жах. Очи моје изнемогоше од сиромаштва. Виках к Теби, Господе, сав дан, пружах к Те-би руке своје: Еда ли ћеш мртвима чинити чудеса? Или ће мртви устати, па ће Те хвали-ти? Еда ли ће неко у гробу казивати милост Твоју, и истину Твоју у пропасти? Еда ли ће у тами бити позната чудеса Твоја, и правда Твоја у земљи заборављеној? А ја к Теби, Господе, завапих, и јутром молитва моја претиче Те. Зашто, Господе, одбацујеш душу моју, одвраћаш Лице Твоје од мене? Сиромах сам ја, и у трудовима од младости своје. И уздигнут будући, понизих се и изнемогох. На мене дођоше љутње Твоје, усташења Твоја потресосе ме; опколише ме као вода сав дан, окружише ме скупа. Удаљио си од мене пријатеља и ближњега, и познанике моје од несреће (моје).

Господе Боже спасења мога, дању и ноћу вичем пред Тобом. Нека изађе преда Те молитва моја; приклони ухо Твоје мољењу моме.

Псаломъ 36.

Бже бже мой, кз тебе оутреннюю: возжада тебе душа моя, коль множицею тебе плоть моя, вь земли прѣстѣ, и непроходѣ, и безводѣ. Такъ во сѣмъ гвѣхѣ тебе, видѣти силъ твою и славу твою. Гакъ лучши милость твою паче животъ, оустнѣ мои похвалитѣ тѣ. Такъ егословлю тѣ вь животѣ моемъ, ѡ имени твоёмъ воздѣжѣ рѣцѣ мои. Гакъ ѡ тѣмъ и мѣстѣ да исполнитѣ душа моя, и оустнама радостѣи возхвалитѣ тѣ оустѣ моѣ. Ище поминѣхъ тѣ на постѣли моѣй, на оутреннихъ подѣхѣхъ вь тѣ. Гакъ былъ еси помощникъ мой, и вь кровѣхъ крилу твою возрадуюсѣ. Прильпе душа моя по тебе, мене же прѣдѣтѣ десница твою. Тѣ же вѣде икаша душѣ мою, видѣтѣ вь пренсподнаѣ земли: предадѣтѣ вь рѣки ѡрѣжѣа, чѣсти лиговомъ едѣтѣ. Царь же возвелеитѣ ѡ бѣѣ, похвалитѣ всѣмъ кленѣиѣмъ: Гакъ заградѣша оустѣ глаголющихъ неправдѣнаѣ. На оутреннихъ подѣхѣхъ вь тѣ, гакъ былъ еси помощникъ мой, и вь кровѣхъ крилу твою возрадуюсѣ. Прильпе душа моя по тебе, мене же прѣдѣтѣ десница твою.

Слава оцѣ, и сиѣ, и стѣмъ дхѣ, и нынѣ и прѣснѣ, и во вѣки вѣкѣмъ, аминь.
 Аллѣлуѣа, аллѣлуѣа, аллѣлуѣа, слава тебе бже. **Трижды, безъ поклѣнѣнѣмъ.**

Гдѣ поминѣи, **трижды:**

Слава оцѣ, и сиѣ, и стѣмъ дхѣ, и нынѣ и прѣснѣ, и во вѣки вѣкѣмъ, аминь.

Псаломъ 113.

Гдѣ бже спсѣнѣа моегѣ, во дни воззвахъ, и вь ноци предѣ тобою: Да видѣтѣ предѣ тѣ мѣтѣа моя, приклонѣ оухѣ твоѣ кз молѣнѣю моею, Гакъ исполнитѣ словѣа душа моя, и животѣ мой ѡдѣ приближитѣ. Прѣвѣнѣнѣмъ быхъ сь низходѣщимъ вь ровѣ, быхъ гакъ человекъ безъ помѣщи, вь мѣртвѣхъ свобѣдѣ: Гакъ гвѣнѣи спѣциѣи во грѣбѣ, иже не поминѣа еси кѣмъ, и тѣи ѡ рѣкѣ твоѣ ѡрѣнѣнѣи быша. Положиша мѣ вь ровѣхъ пренсподнѣмъ, вь тѣмныхъ и сѣнѣи смертнѣи. На мнѣ оутвердѣа гвѣрѣть твоѣ, и вь волны твоѣ навѣлѣ еси на мѣ. Оудѣлѣа еси знаѣмыхъ моихъ ѡ мене, положиша мѣ мѣрзѣсть себѣ, предѣнѣ быхъ, и не ихождахъ. Очи мои иже немогѣтѣ ѡ ницѣтѣи, воззвахъ кз тебе гдѣ, всѣхъ дѣнь: воздѣхъ кз тебе рѣцѣ мои. Едѣ мѣртвѣми творѣши чѣдѣа; илѣ врачѣе воскресѣтѣ и исповѣдѣтѣа тебе; Едѣ повѣстѣ кѣтѣ во грѣбѣ милость твою, и истинѣ твою вь погѣбѣнѣи; Едѣ познѣ на едѣтѣ во тѣмѣ чѣдѣа твоѣ, и прѣвѣа твою вь земли завѣнѣнѣи; И ѡзъ кз тебе гдѣ, воззвахъ, и оутрѣ мѣтѣа моя предѣрѣтѣ тѣ. Вскѣю гдѣ, ѡрѣеши душѣ мою; ѡбращѣеши лице твоѣ ѡ мене; Ници есмь ѡзъ, и вь тѣрѣдѣхъ ѡ юности моеѣ, вознѣсѣ же сѣ, смирихѣа, и иже немогѣхъ. На мнѣ прендѣоша гнѣбѣи твоѣ, оустрашѣнѣа твоѣ возмѣтѣиша мѣ. Обѣдѣоша мѣ гакъ вода всѣхъ дѣнь ѡдержѣа мѣ вѣдѣтѣ. Оудѣлѣа еси ѡ мене дрѣга и иже немогѣаго, и знаѣмыхъ моихъ ѡ страстѣи.

Гдѣ бже спсѣнѣа моегѣ, во дни воззвахъ, и вь ноци предѣ тобою. Да видѣтѣ предѣ тѣ мѣтѣа моя, приклонѣ оухѣ твоѣ кз молѣнѣю моею.

(Псалам 102)

Благослови, душо моја, Господа, благословен јеси, Господе. Благослови, душо моја, Господа, и све што је у мени Име свето Његово. Благослови, душо моја, Господа, и не заборављај све дарове Његове. Који Очишћује сва безакоња твоја, исцељује све болести твоје. Који избавља од трулежи жи-вот твој, Који те венчава милошћу и добротама. Који испуњује добрима жеље твоје, обновиће се као у орла младост твоја. Чини милостињу Господ, и правду свима којима се чини неправда. Казао је путеве Своје Мојсеју, синовима Израилевим вољу Своју. Милосрдан је и милостив Господ, дуготрпе-љив и многомилостив. Неће се до краја гњевити, нити ће се до века срдити. Није нам по безакоњима нашим учинио, нити је по гре-сима нашим узвратио. Јер колико је високо небо од земље, толико је Господ утврдио милост Своју на онима који Га се боје. Ко-лико је далеко исток од запада, толико је удаљио од нас безакоња наш. Као што ми-лује отац синове, тако помилова Господ оне који Га се боје. Јер Он позна саздање наше, сети се да прах јесмо. Човек је као трава -дани његови као цвет пољски тако прецвета. Јер изиђе дух из њега, и нема га, и не познаје више место своје. А милост је Господња од века и до века на онима који Га се боје, и правда је Његова на синовима синова оних који чувају завет Његов, и памте заповести Његове да их извршују. Господ је на небу припремио Престо Свој, и Царство Његово влада над свима. Благословите Господа сви Анђели Његови, моћни снагом творећи реч Његову, да чујете глас речи Његових. Благословите Господа све Силе Његове, служите-љи Његови творећи вољу Његову. Благо-словите Господа сва дела Његова. На сваком месту владавине Његове, благослови, душо моја, Господа. На сваком месту владавине Његове, благослови, душо моја, Господа.

(Псалам 142)

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ гони душу моју, унизио је до земље живот мој; посади ме у тамна места, као мртве од века; и утрну у Мени дух мој, смете се у мени срце моје. Помињем дане старе, размишљам о свим дели-ма Твојим, у творевинама руку Твојих поучавам се. Подигох Теби руке моје, душа Ти је моја као земља безводна. Брзо ме услиши, Господе, ишчезе дух мој. Не одврати Лице Твоје од мене, јер ћу бити сличан силазећима у гроб. Чувши ме, учини ми ујутру милост Твоју, јер се у Тебе поуздах. Кажи ми, Господе, пут којим да пођем, јер Теби уздигох ду-шу моју. Избави ме од непријатеља мојих, Господе, јер Теби прибегох. Научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву. Имена Твога ради, Господе, оживи ме правдом Твојом изведи из невоље душу моју. И милошћу Твојом уништићеш непријатеље моје, и погубићеш све који досађују души мојој, јер сам ја слуга Твој.

Услиши ме, Господе, у правди Твојој, и не иди на суд са слугом Твојим. Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Ѹаломъ рѣ.

Благословенъ души моему гдѣ и вса видѣренная мо. има доу егво. Благословенъ души моему гдѣ, и не забывай всѣхъ воздаяній егво: Учищающаго вса беззаконїа тво., исцѣляющаго вса недуги тво.: Избавляющаго Ѹ истиннаго жнвотца твоѣ, вѣнчающаго тѣ мѣтїю и цѣдротами: Исполняющаго во блгнхъ желанїе твоє: Ѹновїтца ѿвѣснѣ Орла ѿноста твою. Твориши мѣтїи гдѣ, и судыи всѣмъ Ѹвѣднмымъ. Сказаи пѣтїи сво. мшвїеови, синовѣмъ инаѣвымъ хотѣнїа сво. Цѣдрз и мѣтнвз гдѣ, долготерпѣливз и многомѣтнвз. Не до конца прогнѣваеця, ниже вс вѣкз враждуетца. Не по беззаконїемъ нашымъ сотвориши естѣ намъ, ниже по грѣхѣмъ нашымъ воздаяи естѣ намъ. ѿвѣснѣ по высотѣ неѣнѣи Ѹ земнѣ, Ѹтвердиши естѣ гдѣ мѣтѣ своѣ на боашнхѣ егво. ѿвѣснѣ Ѹстоѣтца востѣцы Ѹ западз, Ѹдалиши естѣ Ѹ насъ беззаконїа наш. ѿвѣснѣ цѣдрнѣтца отѣцз сины, Ѹцѣдриши гдѣ боашнхѣ егво. ѿвѣснѣ тоѣ познаи созданиїе наше, поманиши, ѿвѣснѣ перстѣ есмы. Человѣкз, ѿвѣснѣ трава дни егво, ѿвѣснѣ цвѣтца сѣльный, такъ Ѹцвѣтетца: ѿвѣснѣ дѣхъ прѣиде вс нѣмъ, и не вѣдетца, и не познаетца ктомѣ мѣста своегво. Мѣтѣ же гдѣнѣ Ѹ вѣка и до вѣка на боашнхѣ егво, и правда егво на синовѣхъ синовѣхъ, хранищахъ завѣтца егво, и помнѣщахъ заповѣди егво, твориши ѿ. Гдѣ на неѣнѣ Ѹготѣва прѣтѣлз своѣ, и црѣтво егво всѣмн Ѹвладаетца. Благословите гдѣ всн ѿгглн егво, силовнн крѣпостїю, твориши слово егво, Ѹслышати глазз словѣз егво. Благословите гдѣ вса силы егво, судгн егво, твориши волю егво. Благословите гдѣ вса дѣла егво. На всѣкомъ мѣстѣ вѣчествїа егво, благословенъ души моему гдѣ. На всѣкомъ мѣстѣ вѣчествїа егво, благословенъ души моему гдѣ.

Ѹаломъ рѣ.

Гдѣ, Ѹслышиши мѣтвѣ мою, видиши молѣнїе мое во истинѣ твоѣй, Ѹслышиши ма вс правдѣ твоѣй: И не видиши вс сдѣз сз рабѣмъ твоїмъ, ѿвѣснѣ не Ѹправднѣтца прѣд тобою всѣкз жнвнн. ѿвѣснѣ погнаи врагъ души моему, смириши естѣ вс зѣмлю жнвотца моѣ: Посадиши ма естѣ вс тѣмныхъ, ѿвѣснѣ мѣртвѣмъ вѣка. И Ѹны во мнѣ дѣхъ моѣ, во мнѣ смѣтѣца сѣрдце мое. Поманиши дни дрѣвннѣ, подчнхѣ во всѣхъ дѣлѣхъ твоїхъ, вс творѣннхъ рѣкѣ твоєю подчнхѣ. Воздѣхъ кз тебѣ рѣцѣ моѣ, душа моему ѿвѣснѣ землѣ безводнаи тебѣ. Скорѣ Ѹслышиши ма гдѣ, исчезѣ дѣхъ моѣ: не Ѹвратиши лица твоегво Ѹ мене, и Ѹподоблюса ннзходѣющимъ вс рѣвз. Слышаниши сотвориши мнѣ задрѣ мѣтѣ твоѣ, ѿвѣснѣ на тѣ Ѹповѣхъ. Скажи мнѣ гдѣ, пѣтѣ, вѣньже поидѣ, ѿвѣснѣ кз тебѣ взѣхъ души моему. Измиши ма Ѹ вргз моїхъ, гдѣ, кз тебѣ прнѣвѣгѣхъ, надиши ма твориши волю твоѣ, ѿвѣснѣ ты еси бгъ моѣ. Дѣхъ твоѣ блгнн настѣвнѣтца ма на зѣмлю правдѣ. Имене твоегво радиши гдѣ, жнвннши ма, правдою твоєю изведеши Ѹ печали души моему: И мѣтїю твоєю потребиши врагнѣ мо и погубиши вс стѣжающыа души моѣй, ѿвѣснѣ ѿз рабз твоѣ есмы. Ѹслышиши ма гдѣ, вс правдѣ твоѣй, и не видиши вс сдѣз сз рабѣмъ твоїмъ. Дѣхъ твоѣ блгнн настѣвнѣтца ма на зѣмлю правдѣ.

Слава оцѣ, и снѣ, и соомѣ дѣхѣ, и нынѣ и прнсно, и во вѣкн вѣкѣмъ, аминь.

Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа, слава тебѣ бже. **Трижды.**

Тада Ђакон: говори (Велику) јектенију.

Ђакон: У миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За мир свега света, за непоколебљивост светих Божјих Цркава, и сједињена свих, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За најсветијег Патријарха (**или:** високопреосвештеног митрополита, **или:** преосвећеног епископа) нашег (**име**), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни Народ:, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За благоверни и христољубиви род наш и православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За овај град (**или:** за ово село; **или:** за свету обитељ ову), за сваки град и оне који вером живе у њима, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За оне који плове, за путнике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Народ: Господи помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Тебје Господи.

Свештеник:

Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Тѣже ѡткренїа глаголетѣ ѡ Дїакоуз:

Дїакоуз: Мїромз гдѣ помолнмѣ.

Лїкз: Гдѣ помнїднї.

Дїакоуз: Ѡ свѣшнѣмз мїрѣ, и спасенїи дшшз нѣшнхз, гдѣ помолнмѣ.

Лїкз: Гдѣ помнїднї.

Дїакоуз: Ѡ мїрѣ всегѡ мїра, бл҃гостоолнїи свѣхз бжїнхз цр҃квѣи, и соеднненїи всѣхз, гдѣ помолнмѣ.

Лїкз: Гдѣ помнїднї.

Дїакоуз: Ѡ стѣмз храмѣ сѣмз, и ез вѣрою, бл҃гоговѣнїемз и страхомз бжїнмз входѣщнхз вѡнь, гдѣ помолнмѣ.

Лїкз: Гдѣ помнїднї.

Дїакоуз: Ѡ стѣншемз правнтельствѡюцемз сѣнодѣ, [и ѡ мнтрополїтѣ нѣшемз, и **лїкз, ѡгѡже ѡбласть,**] честнѣмз пресвѣтерствѣ, во хрїтѣ дїакоуствѣ, ѡ всемз прїчтѣ и людехз. гдѣ помолнмѣ.

Лїкз: Гдѣ помнїднї.

Дїакоуз: Ѡ градѣ сѣмз, [ѣще ез монастырѣ: Ѡ стѣн ѡбнтелн сѣи,] всѣкомз градѣ, странѣ, и вѣрою жнвѡщнхз ез нїхз, гдѣ помолнмѣ.

Лїкз: Гдѣ помнїднї.

Дїакоуз: Ѡ бл҃гостворенїи воздѣхвез, ѡ нзобнлїи плодѡвз земнїхз, и врементѣхз мїрнїхз, гдѣ помолнмѣ.

Лїкз: Гдѣ помнїднї.

Дїакоуз: Ѡ плабѡущнхз, пѡчешѣствѡущнхз, недѣлѡущнхз, страждѡщнхз, плѣненнїхз, и ѡ спасенїи нїхз. гдѣ помолнмѣ.

Лїкз: Гдѣ помнїднї.

Дїакоуз: Ѡ нзбѣвнтнѣ нѣмз ѡ всѣкѣ скорбн, гнѣва и нѣжды, гдѣ помолнмѣ.

Лїкз: Гдѣ помнїднї.

Дїакоуз: Застѡпнї, спаснї, помнїднї, и сохраннї нѣез бж҃е, твоѣю благодѣтїю.

Лїкз: Гдѣ помнїднї.

Дїакоуз: Престѡю, пречтѡю, пребл҃гословеннѡю, слабнѡю влчцѡ нѣшѡ вцѡ и пренодѣѡ мрїю со всѣмн стѣмн поманѡвше, сѣмн себѣ, и дрѡгздрѡга, и вѣсь жнвѡтз нѣшз хрїтѡ бгѡ предаднмз.

Лїкз: Тебѣ гдѣ.

Возгласенїе:

Гдѣкѡ подобѣетз тебѣ всѣкѡ слаба, чѣстѣ и поклоненїе, ѡцѡ, и снѡ, и стѡмѡ дхѡ, нынѣ и прїснѡ, и во вѣкн вѣкѡвз.

Лїкз: Амннѣ

Свештеник: Глас 8:

Алилуја, Алилуја, Алилуја.

Глас 8

Чтец: Од ноћи јутрењује дух мој к Теби, Боже, јер су светлост заповести Твоје на земљи.

Народ: Алилуја (трипут)

Чтец: Правди научите се житељи земље.

Народ: Алилуја (трипут)

Чтец: Завист ће обузети Народ: невоспитан.

Народ: Алилуја (трипут)

Чтец: Дометни им зла, Господе, доменти зла славнима земље.

Народ: Алилуја (трипут)

Глас 8.

Гле Женик долази у поноћи и блажен је слуга којег нађе будног, а недостојан је, опет, којег нађе ленствујућег. Гледај, зато душо моја, да те сан не савлад, да не будеш смрти предана – **Свет, Свет, Свет си Боже наш, молитвама Бестелесних Сила помилуј нас.**

Гле Женик долази у поноћи и блажен је слуга којег нађе будног, а недостојан је, опет, којег нађе ленствујућег. Гледај, зато душо моја, да те сан не савлад, да не будеш смрти предана – **Молитвама свих светих помилуј нас.**

Гле Женик долази у поноћи и блажен је слуга којег нађе будног, а недостојан је, опет, којег нађе ленствујућег. Гледај, зато душо моја, да те сан не савлад, да не будеш смрти предана – **Молитвама Богородице помилуј нас.**

КАТИЗМА 14.**(Псалам 101)**

Господе, услиши молитву моју, и вапај мој Теби да дође. Не одврати лице Твоје од мене; у који дан сам жалостан, приклони ми ухо Твоје; у који дан Те призовем, брзо ме услиши. Јер ишчезоше као дим дани моји, и кости моје као сува грана сасушише се. Покошен бих као трава, и исакну срце моје, јер заборавих јести хлеб свој. Од гласа уздисања мога, прилепи се кост моја телу моме. Постадох сличан роди пустињској, бејаш као ноћна врана на зидинама; бдијаш и бих као птица, усамљена на крову куће. Сав дан ми се ругаху непријатељи, и који ме хвалише заклињаху се против мене. Јер прашину као хлеб једох, и пиће своје са плачем мешах, од лица гнева Твога и љутње Твоје, јер уздигавши, низвргао си ме. Дани моји као дим прођоше, и ја као трава изсахнух. А Ти, Господе, до века остајеш, и спомен је Твој из нараштаја у нараштај. Ти уставши помиловаћеш Сион, јер је време смиловати се на њега, јер је дошло време. Јер благоволише слуге Твоје за камење његово, и на прах његов смиловаће се. И уплашиће се народи Имена Господњег, и сви цареви земаљски славе Твоје. Јер ће сазидати Господ Сион, и јавиће се у слави Својој. Погледа на молитву смиренних, и не понизи молење њихово. Да се напише ово

Сѣѣнник: Аллѣлѣѣа, Аллѣлѣѣа, Аллѣлѣѣа.

Сѣтѣхѣ же глаголюте ѿ:

Сѣтѣхѣ а: Ѡ ноци оутренюетъ дѣхъ мой къ тебѣ бже: занѣ свѣтъ повелѣнїа твоа на землї.

Аллѣлѣѣа, **трїжды**

Сѣтѣхѣ б: Прївѣдѣ на днѣтѣа жнедѣи на землї.

Аллѣлѣѣа, **трїжды**

Сѣтѣхѣ г: Завнестъ прїиметъ людї ненак.занныа..

Аллѣлѣѣа, **трїжды**

Сѣтѣхѣ д: Приложї и мз слà гдѣ, приложї слà славымыз землї.

Аллѣлѣѣа, **трїжды**

Гласъ и:

Сѣ женихъ гадѣтъ въ полноци, и бже нз рѣвз, сгоже ѡвращетъ бдѣща: недостоннз же пакн, сгоже ѡвращетъ оуныбѣюща. блудн оубв дшшѣ моа, не иномз ѡтагочїа, да не смѣртн преданà бдешн, и црѣтвїа внѣ затворїшнса, но воспранн зовдци: **сѣтѣ, сѣтѣ, сѣтѣ сѣи бже, бже помнѣи нас.**

Сѣ женихъ гадѣтъ въ полноци, и бже нз рѣвз, сгоже ѡвращетъ бдѣща: недостоннз же пакн, сгоже ѡвращетъ оуныбѣюща. блудн оубв дшшѣ моа, не иномз ѡтагочїа, да не смѣртн преданà бдешн, и црѣтвїа внѣ затворїшнса, но воспранн зовдци: **Молитвами свѣхъ свѣтнхъ помнѣи нас.**

Сѣ женихъ гадѣтъ въ полноци, и бже нз рѣвз, сгоже ѡвращетъ бдѣща: недостоннз же пакн, сгоже ѡвращетъ оуныбѣюща. блудн оубв дшшѣ моа, не иномз ѡтагочїа, да не смѣртн преданà бдешн, и црѣтвїа внѣ затворїшнса, но воспранн зовдци: **Молитвами бжїи помнѣи нас.**

Кадїема дї.

Ѡаломз рѣ.

Гдѣ, оуслышн молїтвѣ мою, и вбплъ мой къ тебѣ да прїидетъ. Не ѡвратн лицà твоегѡ ѡ менѣ: воньже ѣще дѣнь скорблѣю, приклонн ко мнѣ оубхо твоѣ: воньже ѣще дѣнь призовѣ тѣ, скорѡ оуслышн мѣ. Ёакъ ичезѡша ёакъ дымз днїе мой, и кѡстн моа ёакъ сдшнло сохѡшасѣ. Оуазвленз бѣхъ ёакъ травà, и нзсше сѣрдце моѣ, ёакъ забѣхъ смѣстн хлѣвз мой. Ѡ гласа въздыханїа моегѡ прильпѣ кѡстѣ моа плѡтн моѣн. Оуподѡбнхѣа неасытн пдѣтїннѣн, бѣхъ ёакъ ноцнннн вранз на нѣрнцн. Бдѣхъ и бѣхъ ёакъ птїца ѡбѡбѡшасѣ на здѣ. Всѣ дѣнь поношѣхъ мнѣ вразн мой, и хвалѡцїн мѣ мною кленѣхѣа. Занѣ пѣпелз ёакъ хлѣвз гадѣхъ и пнтїе моѣ сз плѣчемз растворѣхъ, Ѡ лицà гнѣва твоегѡ и гѡрѡстн твоѣа: ёакъ вознѣсз ннзвѣрглз мѣ сѣн. Днїе мой ёакъ сѣнь оуклонїшасѣ, и азъ ёакъ сѣно нзсхѡхъ. Ты же, гдѣ, во вѣкз пребывѣешн, и пѣмѣть твоѣа въ рѡдз и рѡдз. Ты воскрѣсз оуцѣдрншн сїѡна: ёакъ времѣа оуцѣдрнтн сго, ёакъ прїидѣ времѣа. Ёакъ бѣговолїша рабн твоѣ *каменїе* сго, и перѣтъ сго оуцѣдрѣтѣ. И оубѡтѣа гѣзыцы и мене гдѣа, и всн царїе зѣмлтїн славы твоѣа: Ёакъ сознѣдетъ гдѣ сїѡна и гѣнѣтѣа во славѣ своѣн. Призрѣ на молїтвѣ смнрѣнннхъ и не оуннчнжн молѣнїа

потоњем нараштају, и народ који га гради хвалиће Господа. Јер приниче са висине свете Своје, Господ са неба на земљу погледа, да чује уздисање сужања, да одрешу синове усмрћених. Да би објавили на Сиону Име Господње, и хвалу Његову у Јерусалиму, када се саберу народи заједно, и цареви да служе Господу. Одговорио му је на путу моћи његове: Малобројност дана мојих објави ми; не узведи ме у преполовљење дана мојих, кроз нараштај нараштаја лета су Твоја. У почетку си Ти, Господе, земљу основао, и дела руку Твојих су небеса. Она ће проћи а Ти остајеш; и све ће као одећа оветшати, и као хаљину савићеш их, и измениће се. А Ти си исти, и година Твојих неће нестати. Синови слугу Твојих настаниће се, и семе њихово до века добро ће напредовати.

(Псалам 102)

Благослови, душо моја, Господа, и све што је у мени Име свето Његово. Благослови душо моја Господа, и не заборављај сва уздарја Његова. Који очишћује сва безакоња твоја, исцељује све болести твоје. Који избавља од трулежи живот твој, Који те венчава милошћу и добротама. Који испуњује добрима жеље твоје, обновиће се као у орла младост твоја. Чини милостињу Господ, и суд свима онеправдованима. Казао је путеве Своје Мојсију, синовима Израилевим вољу Своју. Милосрдан је и милостив Господ, дуготрпељив и многомилостив. Неће се до краја гневити, нити ће до века срдити се. Није нам по безакоњима нашим учинио, нити је по гресима нашим узвратио. Јер по висини неба од земље, утврдио је Господ милост Своју на онима који Га се боје. Колико је далеко исток од запада, удаљио је од нас безакоња наш. Као што милује отац синове, помилова Господ оне који Га се боје. Јер Он позна сздање наше, сети се да прах јесмо. Човек је као трава, дани његови, као цвет пољски, тако прецвета. Јер изиђе дух из њега, и нема га, и не познаје више место своје. А милост је Господња од века и до века на онима који Га се боје, и правда је Његова на синовима синова оних који чувају завет Његов, и памте заповести Његових да их извршују. Господ је на небу припремио престо Свој, и Царство Његово влада над свима. Благословите Господа сви Анђели Његови, моћни снагом творећи реч Његову, да чујете глас речи Његових. Благословите Господа све Силе Његове, служитељи Његови творећи вољу Његову. Благословите Господа сва дела Његова. На сваком месту владавине Његове, благослови душо моја Господа.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Народ: И сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута.)** Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Чтец: И сада и увек и у векове векова. Амин.

и́хъ. Да напишетсѣ сѣ въ родъ и́нъ, и людіе знѣдемѣи во свѣдѣнїи гдѣ: ꙗ́кѡ прии́че съ высоты сѣ́ѣа своѣа, гдѣ съ нѣсѣ на зѣмлю призрѣ, Оуслышати въздыханїе ѡкованныхъ, разрѣшити сыны оумерщвлѣнныхъ: Возвѣстити въ сѣ́ѣи ѣма гдѣне и хвалѣ ѣгѡ во іерлѣмѣ, Внегда обратисѣ людемъ въ зѣпѣ и царѣмъ, ѣже работати гдѣви. Ѡвѣща ѣмѣ на пѣти крѣпости ѣгѡ: оумалѣнїе днѣи моихъ возвѣсти ми: Не возведи мене во преполовѣнїе днѣи моихъ: въ родѣ родѡвъ лѣта твоѣ. Въ началѣхъ ты, гдѣ, зѣмлю ѡсновалъ ѣси, и дѣла рѣкѣ твоѣю сѣтъ небеса. Та погнѣнѣтъ, ты же пребываѣши: и всѣ ꙗ́кѡ рѣза ѡбетшаютъ, и ꙗ́кѡ ѡдежда свѣѣши ѣ, и и́змѣнѣтсѣ. Ты же то́жде ѣси, и лѣта твоѣ не ѡскѣдѣютъ. Сынове рѣвъ твоихъ вселѣтсѣ, и сѣ́ма ихъ во вѣкѣ испрѣвѣтсѣ.

Ѡсло́вѣ рѣ.

Бл҃гословѣ, дѣше моѣ, гдѣ, и всѣ видѣреннаѣ моѣ, ѣма сѣ́ѣи ѣгѡ: Бл҃гословѣ, дѣше моѣ, гдѣ, и не забываѣи всѣхъ воздаѣнїи ѣгѡ: Ѡчищающаго всѣ беззакѡнїа твоѣ, и сѣ́лающаго всѣ недѣги твоѣ, и зѣбѣлающаго ѡ и́стѣнїа жнѣотъ твоѣ, вѣнчающаго тѣ мѣтїю и щедрѡтами, и исполнающаго во бл҃гихъ желанїе твоѣ: ѡбновѣтсѣ ꙗ́кѡ Ѡрла ѣносѣ твоѣ. Творѣи мѣтѣи гдѣ и сѣ́дѣ всѣмъ ѡбнѣдимымъ. Сказа пѣти своѣ мѡѣсѣовѣ, сыновѡмъ и́нѣвымъ хотѣнїа своѣ. Щедръ и мѣтѣвъ гдѣ, долготѣрпѣливъ и многомѣтѣвъ. Не до конца прогнѣвѣетсѣ, ниже во вѣкѣ враждѣетъ: Не по беззакѡнїемъ на́шимъ сотворѣлъ ѣсть на́мъ, ниже по грѣхѡмъ на́шимъ воздаѣлъ ѣсть на́мъ. ꙗ́кѡ по высотѣ небесѣи ѡ зѣмлю, оутвердѣлъ ѣсть гдѣ мѣтѣ своѣ на боѡцихѣ ѣгѡ: Бл҃гѡ ѡтѡтъ востѡцы ѡ западъ, оудѣлъ ѣсть ѡ насъ беззакѡнїа на́ша. ꙗ́коже щедрѣтъ ѡтѣцъ сыны, оущедрѣ гдѣ боѡцихѣ ѣгѡ. ꙗ́кѡ то́и познѣ созданїе на́ше, помѣнѣ, ꙗ́кѡ пѣрѣтъ ѣсмы. Человѣкъ, ꙗ́кѡ трава днѣ ѣгѡ, ꙗ́кѡ цвѣтъ сѣльный, та́кѡ ѡцвѣтѣтъ: ꙗ́кѡ дѣхъ проѣде въ немъ, и не вѣдетъ, и не познаѣтъ кто мѣста своѣго. Мѣтѣ же гдѣна ѡ вѣка и до вѣка на боѡцихѣ ѣгѡ, и прѣвѣда ѣгѡ на сынѣхъ сынѡвъ, хранѣщихъ завѣтъ ѣгѡ и помнѣщихъ заповѣди ѣгѡ творѣти ѣ. Гдѣ на нѣси оуготова прѣтолъ своѣ, и црѣтво ѣгѡ всѣмѣ ѡбладѣетъ. Бл҃гословѣте гдѣ, всѣ аггѣи ѣгѡ, снѣльнѣи крѣпостїю, творѣщиѣи сло́во ѣгѡ, оуслышати гла́съ словѣсъ ѣгѡ. Бл҃гословѣте гдѣ, всѣ снѣлы ѣгѡ, слѣгѣи ѣгѡ, творѣщиѣи волю ѣгѡ. Бл҃гословѣте гдѣ, всѣ дѣла ѣгѡ на всѣкомъ мѣстѣ влѣчества ѣгѡ: бл҃гословѣ, дѣше моѣ, гдѣ.

Сла́ва Ѡцѣ и снѣ и сѣ́ѡмъ дѣхѣ.

Дѣкъ: И нынѣ и прии́шѡ и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмнѣ.

ѡлладѣа, ѡлладѣа, ѡлладѣа, сла́ва тебѣ бже. **Трѣжды.** Гдѣ помнѣи, **трѣжды.**

Сла́ва Ѡцѣ и снѣ и сѣ́ѡмъ дѣхѣ.

Чтѣцъ: И нынѣ и прии́шѡ и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмнѣ.

(Псалам 103)

Благосиљај, душо моја, Господа. Господе, Боже мој, узвеличао си се веома. У славу и величанство си се обукао, светлошћу као хаљином одеваш се, простиреш небо као кожу, Који водама покриваш висине његове. Поставио си облаке за подножје Своје, ходиш на крилима ветрова. Који чиниш Анђеле Своје духовима, и служитеље Своје пламеном огњеним. Земљу утемељујеш на тврђи њеној, неће се поколебати до века; бездан је као хаљина огртач њен, и на горама воде се заустављају. Оне беже од заповести Твоје, и уздрхте од гласа грома Твога. Узлазе на планине и силазе у долине, на место које си им одредио. Границу си поставио коју неће прећи, нити ће се вратити да поплаве земљу. Ти изводиш изворе у долинама, између планина протичу воде. Оне напајају све звери пољске, очекују је јелени за жеђ своју. 12. Птице небеске крај њих се настањују, и између стена чују се гласи њихови. Напајаш горе са висина Својих, наситиће се земља од плодова дела Твојих. Проузрасташ траву за стоку, и зелен на службу људима, да произведу хлеб из земље, и вино весели срце човека; да уљем улепша лице своје, и хлеб срце човека укрепљује. Наситиће се влагом дрвеће пољско, и Ливански кедри које си засадио. Тамо ће птице гнезда своја свити, родино обиталиште предводи их. Горе високе дао си јеленима, стена је прибежиште зечевима. Створио си месец за времена, сунце познаје залазак свој. Простиреш таму, и настаје ноћ, у њој излазе све звери шумске, лавићи што ричу и грабе, и себи храну од Бога траже. А кад се сунце роди, сакупљају се, и одлазе да легну у оборе своје. Тад излази човек на дело своје, и на посао свој до вечера. Како су величанствена дела Твоја, Господе! Све си премудрошћу створио; испуни се земља творевине Твоје. Ово је море велико и пространо, тамо су гмизавци којима броја нема, животиње мале и велике. Тамо лађе плове, и кит онај којег си створио да се игра у њему. Све од Тебе очекује, да им дајеш храну на време, кад им дадеш, они се окупљају. Када отвориш руку Твоју, све и сва се испуњује добротом. А када лице Твоје окренеш, смуте се и колебају; кад им одузмеш дах њихов они нестају, и у прах се свој враћају. Кад им пошаљеш Духа Твога, опет се изграђују, и тако обнављаш лице земље. Нека је довека слава Господња, радоваће се Господ делима Својим. Он Који погледа на земљу, и чини да се тресе; Који се дотиче гора, и оне се диме. Певаћу Господу у животу моме, псалмопојаћу Богу моме докле постојим. Њему ће мио бити разговор мој, и ја ћу се радовати Господу своме. Нека нестану са земље безбожници, и безаконици да их више не буде. Благосиљај, душо моја, Господа.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Народ: И сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута.)** Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Чтец: И сада и увек и у векове векова. Амин.

Псаломъ ѿг.

Бѣгословѣ, дѣшѣ моѡ, гдѡ. Гдѣн ѡбже моѡ, возвелѣчилѡ ѳсѣн ѳфлѡ: во ѣповѣданѣи ѣ въз велелѣпотѣ ѡвелѣчилѡ ѳсѣн: ѡдѣлѡнѡ свѣтѡмъ ѣакѡ рѣзоу, простирѡнѡ нѣбо ѣакѡ кѡжѣ: Покрывѡнѡ водѡми превѣспреннѡ своѡ, полагѡнѡ ѡблаки на возхожденѣи своѣ, ходѡнѡ на крилѣ вѣтрѣнѣю: Творѡнѡ ѡглѡ своѡ дѣхи, ѣ слѣгѣнѡ своѡ плѡмень ѡгненнѣи: ѡсновѡнѡ зѣмлю на тверди ѳлѡ: не преклонѣтѡ въз вѣкѣх вѣка. Бѣздѡна ѣакѡ рѣза ѡдѣлѡнѣи ѳлѡ, на горѡхъ стѡнѣтѣхъ водѣ: ѡ запрещѣнѣиѡ твоѣгѡ повѣгнѣтѣхъ, ѡ глѡса грѡма твоѣгѡ ѡубѡѡтѡса. Возходѡтѣхъ горѣ, ѣ низходѡтѣхъ полѡ, въз мѣсто ѳже ѡсновѡлѣхъ ѳсѣн ѣмъ. Предѣлѡз положѣлѣхъ ѳсѣн, ѳгѡже не прѣнѣдѣтѣхъ, ниже ѡбратѡтѣхъ покрьѣти зѣмлю. Посылѡнѡ ѣстѡчнѣи въз дѣбрѣхъ, посредѣ горѣхъ прѡнѣдѣтѣхъ водѣ. Напаѡютѣхъ всѡ свѣрѣи ѳельнѣи, ѣдѣтѣхъ ѡнѡгрѣ въз жѡждѣ своѡ. На тыхъ птѣнѣи неѣѳснѣи прѣвѣнтѡютѣхъ: ѡ средѣ кѡменѡ дадѡтѣхъ глѡсѣ. Напаѡнѡ горѣ ѡ превѣспреннѣхъ своѣхъ: ѡ плодѡ дѣлѡз твоѣхъ насытитѣхъ зѣмль. Прозѡвѡнѡ травѣ скѡтѡмъ, ѣ слѡкѣхъ на слѣжеѣ челѡвѣкѡмъ, ѣзвестѣнѡ хлѣбѣ ѡ зѣмлѣ: ѣ вѣно ѡвеселѣтѣхъ ѳердѣе челѡвѣка, ѡумѡстѣтитѣ лицѣ ѳлѣемъ: ѣ хлѣбѣз ѳердѣе челѡвѣка ѡкрѣпѣитѣхъ. Насытѡтѣхъ дрѣвѡ пѡльскѡлѡ, кѣдрѣ лѣванѣстѣн, ѣхже ѳсѣн насадѣлѣхъ: Тѡмъ птѣнѣи вогнѣздѡтѣхъ, ѳрдѡлѣево жилищѣ прѣводѣнѣтелѣствѣтѣхъ ѣмнѣ. Горѣ вышѡкѡлѡ ѳленѣемъ, кѡмень прѣвѣжнѣице зѡлѣемъ. Сотворѣлѣхъ ѳсть лѣнѣ въз времѣнѡ: ѳлѡнце познѡ зѡпадъ своѡ. Положѣлѣхъ ѳсѣн тмѣ, ѣ бѣитѣ нѡщѣ, въз нѣнѣже прѡнѣдѣтѣхъ всѣ свѣрѣе дѣбраѣнѣи, ѳкѡмнѣ рѣкѡнѣи възхѣтитѣнѡ ѣ възыкѡти ѡ бѣа пѣнѣ своѣ. Возгѣлѡ ѳлѡнце, ѣ собрѡшѡсѡ, ѣ въз лѡжѡхъ своѣхъ лѡгѣтѣхъ. ѣзыдетѣхъ челѡвѣкѣхъ на дѣло своѡ ѣ на дѣлѡнѣи своѡ до вѣчера. ѣакѡ возвелѣчилѡсѡ дѣлѡ твоѡ, гдѣн: всѡ прѣмѣрѡстѣю сотворѣлѣхъ ѳсѣн: ѣпѡлнѣлѡ зѣмль тѣвѡрѣи твоѡ. Сѣе мѡре велѣкѡе ѣ прострѡннѡе: тѡмъ гдѣн, ѣхже нѣсть числѡ, живѡтнѡлѡ мѡлѡлѡ ѳз велѣкнѣи: Тѡмъ кораблѣ прѣплѡбаютѣхъ, смѣнѣ сѣн, ѳгѡже создѡлѣхъ ѳсѣн рѣгѡтѣсѡ ѳмѣ. Всѡ кѣ тебѣ чѡютѣхъ, дѡти пѣнѣ ѣмъ во бѡлѣго врѣмѡ. Дѡвѣшѣ тебѣ ѣмъ, собѣрѣтѣхъ: ѡвѣрѣшѣ тебѣ рѣкѣ, вѣлѣчѣскѡ ѣпѡлнѡтѣхъ бѡлѣгѡстѣи: ѡвѣрѡшѣ же тебѣ лицѣ, возмѡтѣтѣхъ: ѡнѡмѣшн дѣхъ ѣхъ, ѣ ѣсчѣзѣнѣтѣхъ ѣ въз пѣрѣтѣ своѡ възвратѡтѣхъ: Пѡбѣлѣшн дѣхѡ твоѡгѡ, ѣ созиждѣтѣхъ, ѣ ѡбновѣшн лицѣ зѣмлѣ. Бѣдѣн слѡва гдѣнѡ во вѣкнѣ: возвелѣчилѣхъ гдѣ ѡ дѣлѣхъ своѣхъ: Прѣзирѡнѡ на зѣмлю ѣ творѡнѡ ѣ трѡстѣсѡ: прѣкасѡнѡнѡ горѡмъ, ѣ дымѡтѣхъ. Возпоѡ гдѣвн въз живѡтѣ моѡмъ, поѡ бѣдѣ моѡмѣ, дѡндеже ѳемъ: Дѡ ѡсладѣтѣхъ ѳмѣ бесѣда моѡ, ѣзъ же возвелѣчилѡ ѡ гдѣ. Дѡ ѣсчѣзѣнѣтѣхъ грѣшнѣи ѡ зѣмлѣ, ѣ беззѡкѡннѣице, ѣакѡже не бѣитѣ ѣмъ. Бѣгословѣ, дѣшѣ моѡ, гдѡ.

Слѡва ѳцѣ ѣ снѣ ѣ стѡмѣ дѣхѣ.

Анѣкѣ: ѣ нѣнѣ ѣ прѣнѡ ѣ во вѣкнѣ вѣкѡвѣ. ѡмнѣ.

ѡлнѡдѣа, ѡлнѡдѣа, ѡлнѡдѣа, слѡва тебѣ бже. **Трѣжды.** Гдѣн помнѣнѣ, **трѣжды.**

Слѡва ѳцѣ ѣ снѣ ѣ стѡмѣ дѣхѣ.

Чтѣцѣ: ѣ нѣнѣ ѣ прѣнѡ ѣ во вѣкнѣ вѣкѡвѣ. ѡмнѣ.

(Псалам 104)

Исповедајте се Господу, и призивајте Име Његово; објавите у народима дела Његова; певајте Му и псалмопојте Му, казујте сва чудеса Његова. Хвалите се Именом светим Његовим; нека се радује срце оних који траже Господа. Тражите Господа и оснажите се, тражите лице Његово свагда. Спомињите чудеса Његова која је учинио, дивоте Његове и судове уста Његових, семе Аврамово слуге Његове, синови Јаковљеви изабрани Његови. Он је Господ Бог наш, по свој земљи судови су Његови. Опомиње се до века завета Свога, речи коју заповеди хиљадама нараштаја, коју завешта Авраму, и заклетве Своје Исаку, и постави је Јакову за заповест, и Израилу за завет вечни, говорећи: Теби ћу дати земљу Хананску, удео наслеђа вашег. Кад они бејаху бројем мали, малобројни и дошљаци у њој, и прођоше из народа у народ, и из царства у народ други, не допусти човеку да им учини неправду, и због њих царева изобличи: Не дотичите се помазаника мојих и пророцима мојим не чините зла. И призва глад на земљу, сваку набавку хлеба укиде; посла испред њих човека, као роб би продан Јосиф. Понижише у окове ноге његове, гвожђе прође душу његову, докле не дође Реч Његова, Реч Господња опроба га. Посла цар, и одреша га, кнез народа и ослободи га. Постави га господарем дома његова, и начелника свег имања његовог, да научи кнезове његове као себе, и старешине његове да умудри. И уђе Израил у Египат, и Јаков се настани у земљи Хамовој. И узрaste Господ народ Свој веома, и ојача га већма од непријатеља његових. Преокрену срце његово да омрзне народ Његов, да учини зло слугама Његовим. Посла Мојсија слугу Свога, Аарона којег изабра Себи. Стави у њих речи знамења Својих, и чудеса Својих у земљи Хамовој. Посла таму и помрачи их, јер преогорчише речи Његове. Претвори воде њихове у крв, и помори рибе њихове. Произведе земља њихова жабе, у ризницама царева њихових. Рече, и дође псећа мува, и комарци у све пределе њихове. Окрену кише њихове у град, огањ спаљујући у земљи њиховој. И удари винограде њихове и смокве њихове, и сатре свако дрво области њихове. Рече, и дође скакавац и гусеница, којима не беше броја, и поједоше сву траву у земљи њиховој, и поједоше плод земље њихове. И погуби свако прворођено у земљи њиховој, првину сваког бола њиховог. И изведе Израил са сребром и златом, и не беше у племенима њиховим болник. Обрадова се Египат одласку њиховом, јер страх њихов нападе на њих. Распростре облак за покров њихов, и огањ да им светли ноћу. Тражаху, и дође им птица јаребица, и хлеба небеског насити их; разби камен и потекоше воде, потекоше у безводним местима реке. Јер се опомену речи свете Своје Авраму слуги Своме, и изведе народ Свој у радости, и изабране Своје у весељу. И даде им земље незнабожаца, и трудове народа наследише, да би чували заповести Његове, и закон Његов да истражују.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у све векове векова. Амин.
Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Алладіа, рѣ.

Исповѣдайтеся гдѣви и призывайте имя егѡ, возвестите во языцехъ дѣла егѡ: Воспойте емѹ и пойте емѹ, повѣдите всѣ чѡдеѣ егѡ. Хвалитеся ѡ имени стѣмъ егѡ: да возвеселится сердце ищущихъ гдѣ: взыщете гдѣ и оутвердитеся, взыщете лица егѡ въиш. Поманите чѡдеѣ егѡ, ѡже сотвори, чѡдеѣ егѡ и судьбы оутѣ егѡ, Сѣма авраамле рабѣ егѡ, сынове іаквлѣ и збераннѣи егѡ. Той гдѣ бѣ нашіз: по всѣи земли судьбы егѡ. Поманѹ въ вѣкѣхъ заветѣхъ своѣхъ, слово, ѣже заповѣда въ тысащѣхъ родовѣхъ, ѣже заветѣ авраамѹ, и клѣтвѣ своѣи ісаакѹ: И постави ю іаквѣ въ повелѣніе и илю въ заветѣхъ вѣченѣхъ, Гдѣ: тебе дамъ землю ханааню, оуже достоѣна вашигѡ. Внегда быти намъ малымъ числомъ, малѣйшимъ и пришельцемъ въ неѣ, И пренѡша ѡ языкѣ въ языкѣхъ и ѡ царствѣмъ въ людѣи ны: Не ѡстави человека ѡбидѣти ихъ и ѡблчи ѡ нихъ царѣ: Не прикасайтесь помѣзаннымъ моимъ, и во прѡцѣхъ моихъ не лѣкайтесь. И призва гдѣ на землю: всѣко оутвержденіе хлѣбное сотри. Послѣ предѣ нами человека: въ раба проданъ бысть іѡсифъ. Смирѣша во ѡкобахъ нѡзѣ егѡ, желѣзо прѡйде душа егѡ, дѡндеже прѣйде слово егѡ: слово гдѣне разжже егѡ. Послѣ царѣ и разрѣши егѡ: князь людеѣ, и ѡстави егѡ. Постави егѡ господина дѡмѹ своемѹ и княза всемѹ стѣжанию своемѹ, наказати князи егѡ ѡкѡ себе и старцы егѡ оумдрити. И видѣ иль во егѹпетѣ, и іаквѣхъ пришельствова въ землю хамѡвѣ. И возрастѣ людѣ своѣ сѣлѡ и оукрѣпѣ ѡ паче враговѣхъ ихъ. Преврати сердце ихъ возненавидѣти людѣ егѡ, лѣсть сотворити въ рабѣхъ егѡ. Послѣ мѡѣсеѣ раба своего, аарѡна, егѡже и зера себе: Положи въ нихъ слова знаменій своихъ и чѡдеѣхъ своихъ въ земли хамѡвѣ. Послѣ тмѹ и помрачѣ, ѡкѡ прѣгорчиша слова егѡ. Преложи воды ихъ въ кровъ и и зморѣ рыбы ихъ. Воскипѣ земля ихъ жѣлами въ сокровищницѣхъ царѣй ихъ. Рече, и прѣнѡша пѣсѣи мѡхѣи и скнѣпы во всѣ предѣлы ихъ. Положи дожди ихъ грады, ѡгнь попалѡющѣ въ земли ихъ: И порази винограды ихъ и смѡквы ихъ, и сотри всѣко древо предѣлѣхъ ихъ. Рече, и прѣнѡша прѣзи и гдѣснѣцы, ѡмже не бѣ числа, И снѣдѡша всѣкѹ травѹ въ земли ихъ, и пождѡша всѣкѣ плоды земли ихъ. И порази всѣкаго пѣрвенца въ земли ихъ, начѣтокѣ всѣкагѡ тѣдѣ ихъ: И и зведе ѡ из сребромъ и златомъ: и не бѣ въ колѣнѣхъ ихъ болаѣ. Возвеселися егѹпетѣ во исхожденіи ихъ: ѡкѡ нападе стѣхъ ихъ на нѣ. Распрѡстрѣ ѡблакъ въ покровѣ намъ, и ѡгнь, ѣже просвѣтити намъ нѡщю. Просѣша, и прѣнѡша крастѣи, и хлѣба небѣснагѡ насытити ѡ: Разверзе камень, и потекѡша воды, потекѡша въ безводныхъ рѣкѣхъ: ѡкѡ поманѹ слово стѣе свое, ѣже ко авраамѹ рабѹ своемѹ. И и зведе людѣ своѣ въ радости и и зберанныѣ своѣ въ весѣлѣи. И даде намъ страны языкѣхъ, и тѣдѣ людеѣ наслѣдоваша: ѡкѡ да сохраниѣтѣ ѡправданіѣ егѡ и закона егѡ взыщѣтѣ.

Слѡва ѡцѹ, и снѹ, и стѡмѹ дхѹ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣкѣхъ вѣкѡвѣхъ, аминь.
Алладіа, алладіа, алладіа, слѡва тебе ѣже. Трѣжды.

По 1-ом стихословљу, сједален, глас 3. Подобан:

Данас је почетак нашег спасења и објава вечне Тајне: Син Божији постаје Син дјеве, а Гаврило јавља радосну благодатну вест. Због тога, заједно с њим, кличемо Богородици: Радуј се, благодатна, Господ је с тобом

Блудница приступи к Теби, миро са сузама изливајући на ноге твоје, Човекољубче, и смрада од зала избавља се заповешћу твојом. А неблагодарни ученик, дишући благодат твоју, ову одбацује, и смрадом се одева, среброљубљем продајући Тебе. Слава Христe милосрђу твојем.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Народ: И сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.) Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Чтец: И сада и увек и у векове векова. Амин.

**КАТИЗМА 15.
(Псалам 105)**

Исповедајте и хвалите Господа, јер је добар, јер је до века милост Његова. Ко ће изрећи силе Господње, учинити да се чују све хвале Његове? Блажени који чувају суд прави и који чине правду у свако време. Помени нас, Господе, у благовољењу народа Твога, посети нас спасењем Твојим, да видимо у доброту изабране Твоје, да се узвеселимо весељем народа Твога, да се хвалимо са наслеђем Твојим, Сагрешисмо са оцима нашим, безаконовасмо, неправдовасмо. Оци наши у Египту не схватише чудеса Твоја и не опоменуше се мноштва милости Твоје, и преогорчише узлазећи у море Црвено. И спасе их ради Имена Свога да познају моћ Његову. И запрети Црвеном мору, и осуши се, и проведе их кроз бездан као кроз пустињу; и спасе их из руке мрзитеља и избави их из руке непријатеља; и покри вода мучитеље њихове, ни један од њих не остаде. И повероваше речима Његовим, и певаше хвали Његовој. Но убрзаше, заборавише дела Његова, не поднесоше савет Његов; и зажелеше жељу у пустињи и кушаху Бога у безводној земљи. И даде им тражњу њихову, и посла задовољење душама њиховим. И разгневише Мојсија у околу, Аарона свештенога Господњег. Отвори се земља и прогута Датана, и покри на збору Авирона; и распали се огањ на сабору њиховом, пламен попали грешнике. И направише телца у Хориву и поклонили се идолу; и променише славу своју за подобије телца који траву једе. И заборавише Бога Који их спасава, Који је учинио велика дела у Египту, чудеса у земљи Хамовој, страшне ствари у мору Црвеном. И рече да их истреби, да није Мојсије изабрани Његов стао у сакрушењу пред Њега, да одврати гнев Његов да их не истреби. И понизише земљу жељену, не вероваше Речи Његовој; и роптаху у шаторима својим, не послушаше гласа Господњег. И подиже руку Своју на њих, да их сатре у пустињи, и да сатре семе њихово међу незнабожцима, и да их расеје по земљама. И служише службу Велфегору, и једоше од жртава мртвих богова. И раздражише Га у поступцима својим, и умножи се у њима пад. И устаде Финес и умилостиви, и престаде сеча и пропаст; и урачуна му се

По а стѣхословіи едѣленз, гласъ ѿ. Подобенъ:

Красотѣ дѣства твоегѡ, и пресвѣтлои чистотѣ твоей гавріилъ оудививса, вопіаше ти еце: кѡю ти похвалѣ принесе достоиннѡ; что же вознменнѡ тѣ; недоумѣваю, и оужасяюса. тѣмже ѿакъ повелѣнъ быхъ, вопію ти: радѡица блгодѣтна.

Блданница пристѣпн кз тебѣ, мѣро со слезами нзливаюци на нозѣ твои члвѣколюбче, и смрада слз нзбавлетса повелѣніемз твоимз! дѣша же блгодѣть твою оученикз неблагодарный, сѡ ѡлагаетз, и смрадомз ѡдѣваетса, сребролюбіемз продад тебѣ. слава хрѣте блгодѣтробію твоемѣ.

Слава оцѣ и сѣ и стѡму дхѣ.

Лікз: И нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвз. аминь.

Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа, слава тебѣ бже. **Трѣжды.** Гдн помнѣи, **трѣжды.**

Слава оцѣ и сѣ и стѡму дхѣ.

Чтецъ: И нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвз. аминь.

Кадема ѿ.

Ѳаломз рѣ.

Исповѣдайтеса гдѣви, ѿакъ блгъ, ѿакъ въ вѣкз мѣть ѿгѡ. Ктѡ возглаголетз сѣлы гднн, слышаны сотворитз всѣ хвалы ѿгѡ; блжѣни хранѣщн сдз и творѣщн правдѣ во всѣкое врѣма. Поманн насъ, гдн, во блговолѣнн людѣи твоихъ, посѣти насъ спсѣніемз твоимз, вѣдѣти во блгости нзбранныа твоѡ, возвеселитса въ веселнн ѿзыка твоегѡ, хвалитса сз достоиніемз твоимз. Согрѣшихомз со оцѣи нашими, беззаконновахомз, неправдовахомз: Оцѣи наши во ѿгѣптѣ не раздѣша чдѣез твоихъ, ни поманѣша множетва мѣти твоѡ: и прѣгорчнша восходѣце въ чермное море. И спсѣ ихъ имене своегѡ радн, сказати сѣлѣ своѡ: И запретн чермомѣ морю, и нзсѣче: и настѣви ѿ въ безднѣ ѿакъ въ пѣстыни. И спсѣ ѿ нзрѣкн ненавидѣщихъ и нзбѣви ѿ нзрѣкн врагѡвз. Покрѣи вода стѣжающыа имз: ни едннъ ѡ нхъ нзбѣсть. И вѣрѡваша словесн ѿгѡ и воспѣша хвалѣ ѿгѡ. Оукорнша, забѣша дѣла ѿгѡ, не стѣрпѣша совѣта ѿгѡ: И похотѣша желанію въ пѣстыни и искѣснша еѣ въ безводнѣи. И даде имз прошеніе ихъ, поглѣ сѣтѡсть въ дѣшы ихъ. И прогнѣваша мѡисѣа въ станѣ, аарѡна стѣго гднѡ. Ѡверзѣа землѣ и пожрѣ дадѣна и покрѣи на сонници авѣрѡна: И разжжѣа ѡгнь въ соннѣ ихъ, пламень попалн грѣшникн. И сотворнша тельца въ хврнѣѣ и поклонншасѣ и стѣканномѣ: И нзмѣннша гласѣ ѿгѡ въ подобіе тельца гадѣцагѡ травѣ. И забѣша еѣ спсѣющаго ихъ, сотворшаго всѣла во ѿгѣптѣ, чдѣез въ землн хамовѣ, стѣрашнаа въ морн чермнѣмз. И рече потребнн ихъ, аще не бы мѡисѣи нзбранныи ѿгѡ стѣлз въ сокрѣшенн прѣд нмз, возвратннн ѿрѡсть ѿгѡ, да не погдѣитз ихъ. И оуннчнжнша землю желаннѡ, не ѿша вѣры словесн ѿгѡ: И пороптѣа въ селѣннхъ своихъ, не оуслышаша гласа гднѡ. И воздѣнже рѣкѣ своѡ на нѣ, ннзложннн ѿ въ пѣстыни, И ннзложннн сѣма ихъ во ѿзыцѣхъ, и расточннн ѿ въ странѣ. И причастншасѣ веельфегѡрѣ и снѣдѡша жѣртвы мѣртвыихъ: И раздѣржнша ѿгѡ въ начинаннхъ своихъ, и оумножнса въ нхъ падѣніе. И стѣ фннеесъ и оумноостннн, и прѣстѣ сѣчь: И вѣчнннса сѣмѣ въ правдѣ, въ рѡдз и рѡдз до вѣка. И прогнѣваша ѿгѡ на водѣ прѣрѣканнѣ, и ѡслобленз бысть мѡисѣи ихъ радн: ѿакъ прѣгорчнша дѣхъ ѿгѡ и

у правду из нараштаја у нараштај до века. И разгневише Га на води спорења и злострада Мојсије због њих; и преогорчише дух његов, и би малодушан у устима својим. Не истребише народе које им рече Господ, и помешаше се с незнабожцима и научише дела њихова; и служажу идолима њиховим, и би им на саблазан и пропаст. И принеше на жртву синове своје и кћери своје демонима, и пролише крв невину, крв синова и кћери својих, које принеше на жртву идолима Хананским, и крвљу би обојена земља; и оскврни се делима њиховим, и блудничеше у подухватима својим. И разгневи се Господ јарошћу на народ Свој и згади се на наслеђе Своје; и предаде их у руке незнабожаца и овладаше њима мрзители њихови; и кињише их непријатељи њихови, и понижени бише под руке њихове. Много пута их је избавио, а они Га преогорчише у савету своме, и понизише се у безакоњима својим. И виде Господ кад бише мучени, кад Он дочу молење њихово; и опомену се завета Свога, и раскаја се по мноштву милости Своје, и даде их у сажалење свију који их заробише. Спаси нас, Господе Боже наш, и опет нас сабери из незнабожаца, да се исповедамо Имену Твоме светоме, да се хвалимо хвалом Твојом. Благословен Господ Бог Израиљев од века и до века. И нека рече сав народ: Нека тако буде. Амин.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Народ: И сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.) Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Чтец: И сада и увек и у векове векова. Амин.

(Псалам 106)

Исповедајте и хвалите Господа, јер је добар, јер је до века милост Његова. Нека то кажу избављени од Господа, које је избавио из руке непријатеља. Из земаља сабра их, од истока и запада и севера и мора; лутаху у пустињи, у земљи безводној, пут ка граду насељења не нађоше, гладујући и жеђујући, душа њихова у њима ишчиле. И повикаше ка Господу када се мучаху, и из невоља њихових избави их, и одведе их путем правим да отиду у град насељења. Нека исповедају Господу милости Његове и чудеса Његова синовима људским, јер нахрани душу празну и душу гладујућу испуни добрима. Оне који седе у таму и сенци смрти, оковане у сиромаштву и гвожђу. Јер преогорчише речи Божије и савет Вишњегга раздражише, и понизи се у мукама срце њихово, онемоћаше, и не би кога да помогне. И повикаше ка Господу када се мучаху, и из невоља њихових спасе их, и изведе их из таме и сенке смрти, и окове њихове раскину. Нека исповедају Господу милости Његове и чудеса Његова синовима људским, јер скрши врата бакарна и полуге гвоздене поломи. Прихвати их са пута безакоња њиховог, јер се због безакоња Свога понизише. Сваког јела узгнуша се душа њихова, и приближише се до врата смрти. И повикаше ка Господу када се мучаху, и од свих невоља њихових спасе их. Посла Реч Своју и исцели их, и избави их из трулежи њихових. Нека исповедају Господу милости Његове и чудеса Његова синовима људским; и нека принесу Њему жртву хвале и нека објављују дела Његова у весељу. Који силазе у море лађама, и који чине послове у водама многим, они видеше дела Господња и чудеса Његова у дубини

разнествова оустнама своима. Не потребіша ꙗзыки, ꙗже рече гдѣ ѿмъ. И смѣсѣшася во ꙗзыцѣхъ и навѣкъша дѣломъ ѿхъ: И поработаша ѿчужденнымъ ѿхъ, и бысть ѿмъ въ соблазнъ. И пожрѣша сыны своѣ и дщери своѣ бѣсовомъ, И проліаша кровь неповинную, кровь сыновъ своихъ и дщери, ꙗже пожрѣша ѿчужденнымъ ханаанскимъ: и оубѣена бысть земля ѿхъ кровью. И ѿскверниша въ дѣлѣхъ ѿхъ: и соблюдиша въ начинаніихъ своихъ. И разгнѣвася гдѣ на люди своѣ и ѿмерзѣ достоѣніе свое: И предаде ѿ въ рѣки враговъ, и ѿбладаша ѿмъ ненавидящѣи ѿхъ. И стѣжѣша ѿмъ врази ѿхъ: и смиришася подъ рѣками ѿхъ. Множцею ѿбави ѿ: тѣ же прегорчиша сѣго советомъ своимъ, и смиришася въ беззаконіихъ своихъ. И видѣ гдѣ, внигда скорбѣти ѿмъ, внигда оубѣишаше молѣніе ѿхъ: И поманѣ заветъ свой, и раскаяся по множествѣ мѣти своеѣ: И даде ѿ въ щедроты предъ вѣки плѣнѣвшимъ ѿ. Спѣи ны, гдѣ, бже нашъ, и собери ны ѿ ꙗзыкъ, исповѣдася ѿмени твоему сѣго, хвалѣтсѣ во хвалѣ твоѣй. Пѣгловѣнъ гдѣ вѣтъ ѿлеву ѿ вѣка и до вѣка. И рекѣтъ вси людіе: бди, бди.

Слава оцѣ и сѣ и сѣгому духу.

Анѣ: И нынѣ и прииди и во вѣки вѣковъ. ѿмни.

ѿлладѣ, ѿлладѣ, ѿлладѣ, слава тебѣ бже. **Трижды.** Гдѣ помилѣ, **трижды.**

Слава оцѣ и сѣ и сѣгому духу.

Чтецъ: И нынѣ и прииди и во вѣки вѣковъ. ѿмни.

ѿломъ ꙗ.

Исповѣдася гдѣви, ꙗкѣ блѣ, ꙗкѣ въ вѣкѣхъ мѣтъ сѣго. Да рекѣтъ ѿбавленіи гдѣмъ, ѿже ѿбави ѿ рѣки врага, И ѿ странъ собрѣ ѿхъ, ѿ востокъ и западъ, и сѣвера и моря: Заблудиша въ пѣтии безводнѣи, пѣти града ѿбительнаго не ѿбѣтѣша: ѿлчѣще и жаждѣще, дѣша ѿхъ въ нѣхъ ѿчезѣ. И воззваша ко гдѣ, внигда скорбѣти ѿмъ, и ѿ ѿждѣхъ ѿхъ ѿбави ѿ: И настѣви ѿ на пѣть правъ, вниги во градъ ѿбительный. Да исповѣдася гдѣви мѣти сѣго и чдѣсѣ сѣго сыновомъ челоуѣчскимъ: ꙗкѣ набытиа сѣтъ дѣшу тѣшу, и дѣшу ѿлчѣшу ѿполни блѣ: Сѣдѣшася во тѣи и сѣни смѣртнѣи, ѿкованныа нищетою и желѣзомъ, ꙗкѣ прегорчиша словеса бжѣа, и советѣтъ вышнаго раздражиша. И смириша въ трѣдѣхъ сѣрдце ѿхъ, и ѿнемогѣша, и не бѣ помогѣи. И воззваша ко гдѣ, внигда скорбѣти ѿмъ, и ѿ ѿждѣхъ ѿхъ спѣе ѿ: И ѿведе ѿ ѿ тмы и сѣни смѣртныа, и оубѣи ѿхъ растерзѣ. Да исповѣдася гдѣви мѣти сѣго и чдѣсѣ сѣго сыновомъ челоуѣчскимъ: ꙗкѣ сокрѣши врата мѣднѣа, и верѣи желѣзныа сломѣ. Воспрѣятъ ѿ ѿ пѣти беззаконіа ѿхъ: беззаконіи бо ради своихъ смиришася. Вѣкаго врашна возгнѣшася дѣша ѿхъ, и приближишася до вратъ смѣртныхъ. И воззваша ко гдѣ, внигда скорбѣти ѿмъ, и ѿ ѿждѣхъ ѿхъ спѣе ѿ: Посла слово свое, и ѿцѣли ѿ, и ѿбави ѿ ѿ растлѣнѣи ѿхъ. *Да исповѣдася* гдѣви мѣти сѣго и чдѣсѣ сѣго сыновомъ челоуѣчскимъ: И да пожрѣтъ сѣмъ жѣртѣ хвалы и да возвѣстѣтъ дѣла сѣго въ радости. Сходѣши въ море въ кораблѣхъ, творѣщи дѣланіа въ водахъ многыхъ, Тѣи видѣша дѣла гдѣа и чдѣсѣ сѣго во гдѣннѣ. Рече, и стѣ дѣхъ бжѣи, и вознесѣшася волны сѣго: Восходѣтъ до небѣи и ннхѣдѣтъ до бѣзднъ: дѣша ѿхъ въ слѣхъ тѣаше: Смѣтѣшася, подвигошася

мора. Рече, и стаде ветар бурни, и подигоше се таласи његови, уздижу се до небеса и силазе до бездана; душа се њихова растапаше у залима; смутише се, потресосе се као пијаница, и сва мудрост њихова потону. И повикаше ка Господу када се мучаху, и од невоља њихових изведе их, и заповеди бури и стаде као лахор, и ућуташе се таласи њени. И обрадоваше се што се умирише, и одведе их у залив воље Своје. Нека исповедају Господу милости Његове и чудеса Његова синовима људским; нека Га узвишују у цркви народа, и на седишту презвитера нека Га хвале. Постави реке у пустињи и изворе вода за жеђ људску; земљу плодносно окрену у слану бару од злобе њених становника. Постави пустињу у језера водна, и земљу безводну у изворе вода; и настани тамо гладне, и подиже градове становања; и засејаше поља и засадише винограде и произведоше плод жита. И благослови их и умножише се врло, и стоку њихову не умањи. А пре тога умањише се и напатише од жалости зала и болести. И зато изли понижење на кнезове, и заведе их у беспуће, а не на пут. И убогог Израиља поможе од сиромаштва, и постави као овце родове његове. Видеће прави срцем и обрадоваће се, и свако ће безакоње затворити уста своја. Ко је мудар да ово сачува, и схватиће милости Господње.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Народ: И сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.) Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Чтец: И сада и увек и у векове векова. Амин.

(Псалам 107)

Готово је срце моје, Боже, готово је срце моје; певаћу и псалмопојаћу слави мојој. Устани славо моја, устани псалтиру и гитаро, устаћу рано ујутро. Исповедаћу Ти се међу народима, Господе, псалмопеваћу Ти међу незнабошцима, јер је велика изнад неба милост Твоја и до облака истина Твоја. 6. Узнеси се на небеса, Боже, и по свој земљи слава Твоја. Да се избаве љубљени Твоји, спаси десницом Твојом и услиши ме. Бог говораше у Светињи Својој: Узвисићу се и разделићу Сихем, и долину шатора у Сукоту размерићу. Мој је Галад, и мој је Манасија, и Јефрем је заштита главе моје, Јуда је цар мој, Моав сасуд наде моје, на Идумеју ћу ставити обућу моју, мени се иноплемена Филистеји потчинише. Ко ће ме узвести у град ограђени? Или ко ће ме одвести до Идумеје? Нећеш ли Ти, Боже, Који си нас одгурнуо? И зар нећеш изаћи, Боже, са војском нашом? Дај нам помоћ од невоље, и сујетно је спасење човечије. Богом ћемо учинити силу, и Он ће уништити непријатеље наше.

(Псалам 108)

Боже, хвалу моју не прећути; јер уста грешничка и уста лукавога отворише се на ме, говорише против мене језиком лажљивим, и речима мржње опколише ме, и ратоваху на мене узалуд. Уместо да ме воле, оклеветаше ме, а ја се молих Теби; и поставише против мене зла уместо добара, и мржњу уместо љубави моје. Постави на њега грешника, и ђаво клеветник нек стане с десна њега; када му се буде судило, нека изађе осуђен, и молитва његова да буде на грех. Нека дани његови буду

ѣакѡ пїаннїи, и всѧ мѡдростѣ ѣхѡ поглощенѧ бѣстѣ. И воззвѧша ко гдѣ, внигда скорѣтѣи ѣмѡ, и ѡ нѡждѡ ѣхѡ нѡведѣ ѡ: И повелѣ бѡри, и стѧ вѡ тишинѣ, и оумолкѡша вѡлны ѣгѡ. И возвеселїшасѧ, ѣакѡ оумолкѡша, и настѧви ѡ вѡ пристѧннїи хотѣнїѧ своегѡ. Да исповѣдаѣтѣ гдѣви мѡтїи ѣгѡ и чѡдеѧ ѣгѡ сыновѡмѡ человѣческимѡ: Да вознесѡтѣ ѣгѡ вѡ цркви людстѣи, и на сѣдѧлици стѧреци вѡсхвѧлѡтѣ ѣгѡ. Положїлѡ ѣсть рѣки вѡ пѡстынїю и нѣхѡдица вѡднѧѧ вѡ жѧждѣ, Зѣмлю плодонѡснѡю вѡ слѧнѡстѣ, ѡ слѡбы живѡщїхѡ на нѣи. Положїлѡ ѣсть пѡстынїю во ѣзѣра вѡднѧѧ и зѣмлю безвѡднѡю во нѣхѡдица вѡднѧѧ. И населѣ чѧмѡ ѧчѡщїѧ, и сотѡвнїша грѧды ѡбнѣсельны: И настѧвѡша сѣла, и насаднїша вїногрѧды, и сотѡврнїша плѡды жнїтенѡ. И блѣвнѣ ѡ, и оумножнїшасѧ сѣлѡ: и скотѡ ѣхѡ не оумѧлн. И оумѧлншасѧ и ѡслобѣншасѧ ѡ скорѣи сѡлѡ и болѣзнї: И злїѡсѧ оумнїжѣнїе на кнѡзи ѣхѡ, и ѡблѡзннѣ ѡ по непрохѡднѣи, ѧ не по пѡтнї. И помѡже оубѡгѡ ѡ ницѣтѡ и положнѣ ѣакѡ ѡвцы ѡтѣчѣствїѧ. Оубрѡтѣ прѧвїи и возвеселѡтѣѧ, и всѧкое беззакѡнїе заграднѣтѣ оустѧ своѧ. Ктѡ премѡдрѡ и сохрѧннѣтѣ сїѡ; и оубрѡдѡмѣютѣ мѡтїи гднн.

Слѡва ѡцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ.

Днїкѡ: И нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвѡ. ѧмннѣ.

ѧлннѡдїѧ, ѧлннѡдїѧ, ѧлннѡдїѧ, слѡва тѣбѣ бѣже. **Трїждѡ.** Гдн помнѡдн, **трїждѡ.**

Слѡва ѡцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ.

Чтѣцѡ: И нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвѡ. ѧмннѣ.

Ѳѧлѡмѡ рѡ.

Гѡтѡво сѣрдѣце моѣ, бѣже, гѡтѡво сѣрдѣце моѣ: вѡспѡи и пои во слѡвѣ моѣи. Вѡстѧнн, слѡва моѧ, вѡстѧнн, Ѳѧлннрїю и гѡслн: вѡстѧнѣ рѧнѡ. Исповѣмѣѧ тѣбѣ вѡ людѣхѡ, гдн, пои тѣбѣ во ѧзыцѣхѡ: ѣакѡ вѣлїѧ верхѣ нѣсѣ мѡтѣ твоѧ и до ѡблѡкѡ нїстннѧ твоѧ. Вознеснѣѧ на нѣсѧ, бѣже, и по всѣи зѣмлн слѡва твоѧ, ѣакѡ да нѡзѡбѡвѡтѣѧ вѡзлѡбѣннїи твои: спнн деснїцѣю твоѣю и оублншн мѡ. Бѣѡ вѡзгѡлѡ во стѣмѡ своѣмѡ: вѡзнесѣѧ и раздѣлѡ сїкнїмѣ, и оубѡль сѣлѣннї размѣрїю. ѡнѣ ѣсть гѡлѡдѡ, и мои ѣсть мѡнасїи, и ѣфрѣмѡ зѡстѡплѣнїе гѡлѡкѡ моѧ: иѡдѧ цѧрѣ мои, мѡлѡвѡ конѡвѡ оубѡвѧнїѧ моѧ: на иѡдѣмѣю нѡложѣ сѧпѡгѡ мои: мнѣ иноплѣмѣнннїцы покѡрнїшасѧ. Ктѡ вѡведѣтѣ мѡ во грѧдѡ ѡгрѧждѣнїѧ; илн ктѡ настѧвнѣтѣ мѡ до иѡдѣмѣн; Не чѡи лн, бѣже, ѡрннѡвнїи нѡсѣ, и не нѡзѡдѣшн, бѣже, вѡ снѡлѡхѡ нѡшнхѡ; дѡждѡ нѡмѡ помѡщѣ ѡ скорѣи: и сѡетнѡ спѡсѣнїе челѡвѣчѣескѡ. ѡ бѣѡ сотѡврнїмѡ снѡлѣ, и тѡи оумннїжнѣтѣ вѡрннѡ нѡшн.

Ѳѧлѡмѡ рн.

Бѣже, хѡвалѣ моѧ не прѣмѡлчн: ѣакѡ оустѧ грѣшннннѡ и оустѧ льстннѡвѡ на мѡ ѡвѡрѡбѡшасѧ, гѡлѡлѡшѧ на мѡ ѧзыкомѡ льстннѡвнннѡ, И слѡвѣсѡ нѣнѡвннѣстннннѡ ѡбѡдѡшѧ мѡ, и брѡшасѧ со мнѡю тѡнѣ. вѡмѣстѡ ѣже лѡбннѣтн мѡ, ѡболѡгѡхѣ мѡ, ѧзѡ же молѡхѣѧ: И положннѡ на мѡ слѡѡ зѧ блѣѡ, и нѣнѡвннѣстѣ зѧ вѡзлѡбѣннїе моѣ. Пѡстѧвн на нѣгѡ грѣшннннѡ, и дѡѡвѡлѡ да стѧнѣтѣ ѡдѣснѡю ѣгѡ: внигда сѡдннѣтѣѧ ѣмѣ, да нѡзѡдѣтѣ ѡдѡждѣнѡ, и молннѣѧ ѣгѡ да бѡдѣтѣ вѡ грѣхѡ. Да бѡдѣтѣ днїе ѣгѡ мѧлн, и ѣпннѡкопѣтѡ ѣгѡ да прїнѣмѣтѣ иннѡ: Да бѡдѣтѣ сыновѣ ѣгѡ снрн, и жѣнѡ ѣгѡ вѡдовѡ: дѡвннѡжѡщѣѧ да прѣсѣлѡтѣѧ сыновѣ ѣгѡ и вѡспрѡсѡтѣѧ, да нѡзгнѧнн бѡдѣтѣ нѡзѡ дѡмѡвѡвѡ

малобројни, и епископство његово да узме други. Нека синови његови буду сирочад, и жена његова удовица; покренути синови његови нек се преселе, и нека просе, нек су изагнани из домова својих. Да му тражи зајмодавац све што је његово, и да разграбе туђинци трудове његове; нека му нема заштитника, нити да има милујућег сирочади његове; нек буду деца његова за погубљење, у једном нараштају нек се уништи име његово. Да се спомене безакоње оца његових пред Господом, и грех матере његове да се не очисти. Нек буду свагда пред Господом, и да уништи са земље спомен њихов; јер се не сетише да учине милост, и прогањаше човека убогог и сиромаша и потиштенога срцем, да их убију. И заволе проклетство, и доћи ће му; и не хтеде благослов, и удаљиће се од њега. И обуче проклетство као одело, и уђе као вода у утробу његову, и као уље у кости његове. Нека му буде као одећа коју ће оденути, и као појас којим ће заувек опасати се. Ово је плата од Господа онима који ме клеветају, и који говоре зло против душе моје. А Ти Господе, Господе, учини са мном милост ради Имена Твога, јер је добра милост Твоја. Избави ме, јер сам сиромаш и убог, и срце се моје потресе у мени; као сенка када се склони, ишчезох, истресох се као скакавци. 24. Колена моја изнемогоше од поста, и тело се моје измени јелеја ради. И ја постадох поруга њима; видевши ме, климаху главама својим. Помози ми, Господе Боже мој, и спаси ме по милости Твојој; и нека познају да је ово рука Твоја и Ти си, Господе, учинио то. Проклињаће они, а Ти ћеш благосиљати; они који устају на ме нек се посраме, а слуга Твој обрадоваће се. Нека се клеветници моји обуку у срамоту, и нека се огрну као огртачем срамотом својом. Исповедаћу се Господу веома устима мојим и усред многих хвалићу Га, јер стаде с десне стране убогога, да спасе од гонитеља душу моју.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.) Господе помилуј. (3 пута.)

По 2-ом стихословљу, сједален, глас 4. Подобан:

Задиви се Јосиф, Натприроднога гледајући, и посматраше у мислима руно орошено у бесеменом зачећу твојем, Богородице, купину огњем неопалењу и штап Аронов који процвета, и сведочећи, као заручник твој и чувар, свештеницима вапијаше: То Дева рађа, и по рођењу опет Девом остаје!

Јуда преварант, среброљубља жудећи, лукаво планираше, како, Господе, да прода Тебе, ризницу Живота. Стога и опивши се, трчи ка Јеврејима, и говори безаконцима: шта ћете ми дати, и ја ћу вам предати Њега да се разапне.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Народ: Господе помилуј. (3 пута.) Слава Оцу и Сину и Светоме Духу,

Чтец: И сада и увек и у векове векова. Амин.

своихъ. Да възыщеть занмодавецъ всѣхъ, елика есть егѡ: и да восхитаетъ чуждѣи труды егѡ. Да не бѣдетъ емѹ заступника, ниже да бѣдетъ оущедраваи сиротѣи егѡ: да бѣдѣтъ чѣда егѡ въ погубленіе, въ родѣ еаничѣмъ да потребитца ѿма егѡ. Да воспоманѣтца беззаконіе оубо егѡ предъ гдемъ, и грѣхъ матере егѡ да не очиститца: да бѣдѣтъ предъ гдемъ вѣнѹ, и да потребитца ѿ земли пѣмать ихъ: занѣже не поманѹ сотворити милость, и погна человека ница и оубога, и оумилѣна сердцемъ оумертвѣити. И возлюбѣи клѣтвѹ, и прїидетъ емѹ: и не восхотѣ елгословенїа, и оудалитца ѿ негѡ. И оублечеа въ клѣтвѹ ѿакѡ въ рѣзѹ, и вниде ѿакѡ вода во оутробѹ егѡ и ѿакѡ еленъ въ кѡсти егѡ: да бѣдетъ емѹ ѿакѡ рѣза, въ нѡже оублчитца, и ѿакѡ поаеа, ѿмже вѣнѹ оупоаедетца. Сїе дѣло оубогающихъ ма оу гда и глаголющихъ лѣкѣваа на дѣшѹ моѹ. И ты, гдѣ, гдѣ, сотвори со мною ѿмене радѣ твоегѡ, ѿакѡ елга мѣтъ твоѡ: ѿзбавѣ ма, ѿакѡ ницѣи и оубога еель ѿзз, и сердце моѹ сматѣа вѣдѣтрѣ менѣ. ѿакѡ сѣнь, внигда оуклонитца еи, ѡаха: стравѡхѣа ѿакѡ прѣзѣ. Кѡлѣна моѡ ѿзнемогѡста ѿ поста, и плѡтъ моѡ ѿзмѣнитца елаа радѣ. И ѿзз вѣхъ поношенїе ѿмъ: вѣдѣша ма, покнѣша главами своими. Помози ми, гдѣ еже моѹ, и спѣи ма по мѣти твоѣи: И да раздѣютъ, ѿакѡ рѣка твоѡ еѡ, и ты, гдѣ, сотвориа еи ѿ. Прокленѣтъ тѣи, и ты елгословїиш: востающїи на ма да постыдѣтца, рѣвѣ же твоѡи возвелеитца. Да оублекѣтца оубогающїи ма въ срамѡтѹ и оудѣждѣтца ѿакѡ оудѣждою стѣдомъ своимъ. Испѡвѣмѣа гдѣви сѣлѡ оустѣи моими и посреде многихъ восхвалѡ егѡ: ѿакѡ прѣстѡ оудеснѡю оубогагѡ, еже спѣити ѿ гонѣщихъ дѣшѹ моѹ.

Слава оубѡ и снѹ и стѡмѹ дхѹ, и нынѣ и прїисѡ и во вѣки вѣкѡвѣ. ѡминь.
ѿллинадїа, ѿллинадїа, ѿллинадїа, слава тебѣ еже. Трїжды. Гдѣ помнѣи, трїжды.

По е-мъ стїхословїи сѣдаленъ, глагѣ д. Подобенъ:

Оудивнѣа ѡснѡфѣ, еже пѣче естествоа зрѣа, и внимаше мѣслїю ѿже на рѣнѡ дѡждѣ, въ безсѣменномъ зачатїи твоѡмъ, еце, кѡпнѹ оугнѣмъ нешпалнѣмѹ, жѣзлѣ ѡарѡновѣ прозѡбѣшїи, и свѣдѣтельствоа оубрѣчннѣ твоѡи и хранитѣль, сѣенннѣмъ взыѡаше: дѣа раждѣетъ, и по рѣтѣ пѣки дѣою прѣбывѣетъ.

ѿда льстѣцѣ, сребролюбїа рачнѣтельствоаи, предѣти тѣа гдѣ, сокровнѣе живѡтѣа, лѣстнѡ поѡчѣшеа, ѡонѡдѣже и оупнѣса, течѣтъ ко ѡдѣшѡмъ, глаголетъ беззакѡнннѣмъ: что ми хѡщете дѣти, и ѿзз вѣмъ предѣмъ, во еже распѣти егѡ;

Слава, и нынѣ, **тоѡже.**

ѿнкъ: Гдѣ помнѣи, **трїжды.** Слава оубѡ и снѹ и стѡмѹ дхѹ.

Чтѣецъ: И нынѣ и прїисѡ и во вѣки вѣкѡвѣ. ѡминь.

КАТИЗМА 16.**(Псалам 109)**

Рече Господ Господу моме: Седи Мени с десне стране, док положим непријатеље Твоје за подножје ногама Твојим. Жезал силе Твоје послаће Ти Господ са Сиона, и владај усред непријатеља Твојих. Са Тобом је власт у дан моћи Твоје, у сјају светих Твојих. Из утробе пре зорњаче родих Те. Закле се Господ и неће се раскајати: Ти си Свештеник до века, по чину Мелхиседекову. Господ је с десне стране Теби, скршио је у дан гнева Свога цареве; судиће у народима, испуниће лешевима земљу, скршиће главе многих на земљи. С потока на путу пиће, зато ће уздигнути главу.

(Псалам 110)

Исповедаћу се Теби, Господе, свим срцем својим, на савету правих и на сабору. Велика су дела Господња, испитана у свим вољама Његовим. И слава и величанство дело су Његово, и правда Његова остаје у век века. Спомен је учинио чудеса Својих. Милостив је и милосрдан Господ; храну даде онима који Га се боје; памтиће до века завет Свој. Моћ дела Својих јавио је народу Своме, да им даде наслеђе незнабожаца. Дела руку Његових су истина и суд; верне су све заповести Његове, утврђене у век века, сачињене у истини и правди. Избављење је послао народу Своме, заповедио је до века завет Свој; свето је и страшно Име Његово. Почетак мудрости је страх Господњи, а разумевање добро свима који га творе. Похвала Његова остаје у век века.

(Псалам 111)

Блажен је човек који се боји Господа; у заповестима Његовим хтеднуће веома. Моћно ће бити на земљи семе његово, поколење правих благословиће се. Слава и богатство је у дому његовом, и правда његова остаје у век века. Засија у тами светлост правима, милостиви и милосрдни и праведни човек. Дobar је човек који милује и позајмљује; устројиће мудро речи своје на суду; јер се до века неће поколебати. У вечни спомен биће праведник. Од слуха злога неће се уплашити; готово је срце његово да се нада у Господа. Утврди се срце његово, неће се уплашити, докле погледа на непријатеље своје. Просу, даде убогим, правда његова остаје у век века; моћ његова уздићи ће се у слави. Грешник ће видети и прогневиће се, зубима ће својим шкргутати, и ишчилеће; жеља грешника пропашће.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Народ: И сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута.)** Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Чтец: И сада и увек и у векове векова. Амин.

(Псалам 112)

Хвалите, слуге, Господа; хвалите Име Господње. Нека је Име Господње благословено од сада и до века. Од истока сунца до запада хваљено је Име Господње. Узвишен је над свима народима Господ, на небесима је слава Његова. Ко је као Господ Бог наш? Који на висинама живи и на смирене погледа, на небу и на

Кадрѣма ѿ.

Ѳаломъ ѿ.

Рече гдѣ гдѣви моемѹ: сѣди ѡдеснѣю менѣ, дондеже положѹ врагѣ твоѡ поднѡжїе ногѹ твоиѹхъ. Жѣзлѣ силѣ послетѹ ти гдѣ ѿ сїона, и гдѣствѣи посредѣ враговѣ твоиѹхъ. Съ тобою начало въ дѣнь силѣ твоѣѡ, во свѣтлостехѹ стѣихѹ твоиѹхъ: и зѣ чева прѣжде деннїцы роднѹхъ тѡѡ. Клатѣа гдѣ и не расклѣтѣа: ты іерей во вѣкѣ по чїнѹ мелхїседѣковѹ. Гдѣ ѡдеснѣю тебѣ сокрѣшилѣ ѣсть въ дѣнь гнѣва своегѡ царї: сѣднѣтѣ во іазыцѣхѹ, исполннѣтѣ падѣнїѡ, сокрѣшиѣтѣ главы на землї многнѹхъ. Ѡ потѡка на пѣти пїетѣ: сегѡ радн вознесѣтѣ главѹ.

Ѳаломъ ѿ.

Исповѣмѣа тебѣ, гдѣ, всѣмѣ сердцемѣ моимѣ въ совѣтѣ правѹхъ и сонмѣ. Ксїѡ дѣла гдѣѡ, и зыскана во вѣхѹхъ волѡхѹхъ ѣгѡ: Исповѣданїе и великолѣпїе дѣло ѣгѡ, и правѣа ѣгѡ пребывѣетѣ въ вѣкѣ вѣка. Паматѣ сотворилѣ ѣсть чѡдѣѣз своиѹхъ: млчнѣхъ и цѣдрѹ гдѣ. Пнцѹ дадѣ бошымѣа ѣгѡ: поманѣтѣ въ вѣкѣ завѣтѣ свой. Крѣпостѣ дѣлѣ своиѹхъ возвѣстн лѡдемѣ своиѹмѣ, дѣти имѣ достоѡнїе іазыкѣ. Дѣла рѣкѣ ѣгѡ и стїна и сѣдѣ, вѣрны всѡ заповѣдн ѣгѡ, оутвержѣны въ вѣкѣ вѣка, сотворѣны во и стїнѣ и правотѣ. Избавленїе послѡ лѡдемѣ своиѹмѣ: заповѣда въ вѣкѣ завѣтѣ свой: стѡ и страшно имѡ ѣгѡ. Начало премѣрстїи стѣхѹхъ гдѣнѣ, рѣзѡмѣ же блгѣ всѣмѣ творѡщымѣ и: хвалѡ ѣгѡ пребывѣетѣ въ вѣкѣ вѣка.

Ѳаломъ ѿ.

Блженѣ мѡжѣ боанѣа гдѡ, въ заповѣдехѹ ѣгѡ вохѡщѣтѣ сѣлѡ. Снльно на землї бѣдетѣ сѣмѡ ѣгѡ, рѡдѣ правѹхъ блгословѣтѣа: слава и богатѣство въ домѹ ѣгѡ, и правѣа ѣгѡ пребывѣетѣ въ вѣкѣ вѣка. Возїѡ во тмѣ свѣтѣ правѹмѣ: млчнѣхъ и цѣдрѹ и прѣнѣ. Блгѣ мѡжѣ цѣдра и дѡ: оутрѡнтѣ словеса своѡ на сѣдѣ, іакѡ въ вѣкѣ не подвижнѣа. Въ паматѣ вѣчнѡ бѣдетѣ прѣннѣ. Ѡ слѡха слѡ не оубоїтѣа: Готѡво сердце ѣгѡ оуповѣтн на гдѡ: оутверднѣа сердце ѣгѡ, не оубоїтѣа, дондеже воззрїтѣ на врагѣ своѡ. Расточн, дадѣ оубѡгнѣмѣ: правѣа ѣгѡ пребывѣетѣ во вѣкѣ вѣка: рѡгѣ ѣгѡ вознесѣтѣа въ славѣ. Грѣшннѣкѣ оузрнѣтѣ и прогнѣблетѣа зѡбы своиѹмн поскрежѣетѣ и расчѣетѣ: желанїе грѣшннѣка погнѣнетѣ.

Слава оцѹ и снѹ и стѡмѹ дхѹ.

Анѣ: И нынѣ и прїснѡ и во вѣкн вѣкѡвѣ. амннѣ.

Алнлѡїа, алнлѡїа, алнлѡїа, слава тебѣ бже. **Трїжды.** Гдѣ помнлѣн, **трїжды.**

Слава оцѹ и снѹ и стѡмѹ дхѹ.

Чтѣцѣ: И нынѣ и прїснѡ и во вѣкн вѣкѡвѣ. амннѣ.

Ѳаломъ ѿ.

Хвалїте, о трѡцы, гдѡ, хвалїте имѡ гдѣне. Бѣдн имѡ гдѣне блгословѣно ѿ нынѣ и до вѣка. Ѡ востѡкѣ солнца до западѣ хвалѣно имѡ гдѣне. Высокѣ надѣ всѣмн іазыкн гдѣ: надѣ нѣсн слава ѣгѡ. Ктѡ іакѡ гдѣ блгѣ нашѣ; на высокнѹхъ жнвннѣ, И на смнрѣннѣмн прнзрїлѣн на нѣсн и на землн: воздвнзїлѣн ѿ землн ннцѡ, и ѿ гнѡнца

земљи. Који подиже са земље сиромаша, и са ђубришта уздиже убогога, да би га посадио са кнезовима, са вођама народа Свога; Који усељује неплодну у дом, матер која се радује деци.

(Псалам 113)

При изласку Израилља из Египта, дома Јаковљевог из народа варварског, постаде Јудеја светиња Његова, Израилљ област Његова. Море виде и побеже, Јордан се поврати унатраг; горе узиграше као овнови, и брда као јагањци овчији. Шта ти би, море, те побеже, и теби, Јордане, те се поврати назад? Горе, те узиграсте као овнови, и брда као јагањци овчији? Од лица Господњег потресе се земља, од лица Бога Јаковљевог, Који окрену стену у језеро водено, и камени хрид у извор вода. Не нама, Господе, не нама, него Имену Твоме дај славу, због милости Твоје и истине Твоје. Да не кажу незнабожци: Где је Бог њихов? А Бог је наш на небу и на земљи, све што захтеде, учини. Идоли незнабожаца, сребро су и злато, дела руку човечијих: уста имају и не говоре, очи имају и не виде, уши имају и не чују, ноздрве имају и не миришу, руке имају и не додирују, ноге имају и не ходају, неће дати гласа из грла Свога. Слични њима да буду они који их праве, и сви који се уздају у њих. А дом Израилљев узда се у Господа: Помоћник њихов и заштитник њихов јесте. Дом Ааронов узда се у Господа: Помоћник њихов и заштитник њихов јесте. Који се боје Господа уздају се у Господа: Помоћник њихов и заштитник њихов јесте. Господ, опоменувши се нас, благословио је нас, благословио је дом Израилљев, благословио је дом Ааронов, благословио је оне који се боје Господа, мале са великима. Да придода Господ благослов на вас, на вас и на синове ваше. Благословени сте ви Господу, Створитељу неба и земље. Небо небеско је Господу, а земљу је дао синовима људским. Неће мртви хвалити Те, Господе, нити сви који силазе у ад, него ми живи благосиљаћемо Господа од сада и до века.

(Псалам 114)

Заволех што ће Господ услишити глас мољења мојега, што је приклонио ухо Своје к мени, и у дане моје призиваћу Га. Обузеше ме болови смртни, опасности адске снађоше ме; жалост и болове нађох. И Име Господње призвах: О Господе, избави душу моју! Милостив је Господ и праведан, и Бог наш милује. Господ чува одојчад; понизих се, и спасе ме. Поврати се, душо моја, у спокој твој, јер ти Господ учини добро. Јер избави душу моју од смрти, очи моје од суза, и ноге моје од склизнућа. Угодићу пред Господом у земљи живих.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Народ: И сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.) Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Чтец: И сада и увек и у векове векова. Амин.

возвышаша оубога: Посадити его из князи, из князи людей своих: Велела неплодове
вз домы, матерь ѿ чадехъ велелаша.

Псаломъ рѣи.

Во исходѣ илєвѣ ѿ егѣпта, домъ іаквѣл иже людеи вѣрварз, бысть идея стѣина
егѣ, иль область егѣ. Море видѣ и побѣже, іорданъ возвратиша вспать: Горы
взыграша іакв овни, и холми іакв агницы овни. Что ти есть, море, іакв побѣгло
еси, и тебѣ, іордане, іакв возвратиша еси вспать: Горы, іакв взыграшася іакв овни,
и холми іакв агницы овни. **Ѹ** лица гдѣа подвижеса земля, ѿ лица ега іаквѣл:
Врацишаго камень во езера воднаа и нескѣкомый во истѣчнннн воднаа. Не намъ,
гдѣ, не намъ, но имени твоему даждь слава ѿ мѣти твоеи и истинѣ твоеи: Да не
когда рекѣтъ языцы: гдѣ есть егѣ иже; Егѣ же нашъ на небѣ и на земли, всѣ елика
вохотѣ, сотвори. Идиши языки серебро и злато, дѣла рѣки человеческихъ: Оустѣ иждѣтъ,
и не возглаголютъ: Очи иждѣтъ, и не оузрадѣтъ: Оуши иждѣтъ, и не оуслышатѣ: нѣзри
иждѣтъ, и не оубоноютѣ: Рѣцѣ иждѣтъ, и не оураждѣтъ: нѣзрѣ иждѣтъ, и не поидѣтъ: не
возгласѣтъ гортанемъ своимъ. Подобни имъ да бѣдѣтъ творѣщннн иже и всѣ надѣющннн
на нѣ. Домъ илєвѣ оупова на гдѣ: помощникъ и защититель имъ есть. Домъ илєвѣ
оупова на гдѣ: помощникъ и защититель имъ есть. Боощнннн гдѣ оуповаша на гдѣ:
помощникъ и защититель имъ есть. Гдѣ поманѣвъ ны егѣсловѣлъ есть насъ:
егѣсловѣлъ есть домъ илєвѣ, егѣсловѣлъ есть домъ илєвѣ, егѣсловѣлъ есть
боощишася гдѣ, малыа из великими. Да приложитѣ гдѣ на вы, на вы и на сыны вашихъ:
егѣсловѣни вы гдѣви, сотворшемъ нѣо и землю. Нѣо нѣсе гдѣви, землю же даде
сыновѣмъ человеческимъ. Не мѣртвѣи вохвалѣтъ тѣ, гдѣ, ниже всѣ низходѣщннн во
адъ: Но мы живѣи егѣсловѣмъ гдѣ ѿ нынѣ и до вѣка.

Псаломъ рѣи.

Возлюбихъ, іакв оуслышитѣ гдѣ глаголю молѣніа моєгѣ, іакв приклоннн оухо ево
мнѣ: и во дни моѣ призовѣ. Обѣаша мѣ болѣзни смѣртныа, бѣды адѣвы оубѣтѣша
мѣ: икорѣбъ и болѣзнь оубѣтѣхъ и има гдѣне призвѣхъ: **Ѹ**, гдѣ, иже ави дѣшъ моѣ:
мѣтнѣвъ гдѣ и рѣвнѣ, и егѣ нашъ мѣдѣтъ. Хранѣи младенцы гдѣ: смрихѣ, и спсе мѣ.
Врациша, дѣше моѣ, вз покой твои, іакв гдѣ егѣгодѣитѣвоа тѣ: іакв иже дѣшъ
моѣ ѿ смѣртнн, Очи моѣ ѿ слезъ и нѣзрѣ моѣ ѿ поплзновѣніа. егѣгодождѣ предѣ гдѣмъ
во странѣ живѣихъ.

Слава оуцѣ и снѣ и стѣомъ дхѣ.

Ліки: И нынѣ и прише ѿ во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

Аллилуѣа, аллилуѣа, аллилуѣа, слава тебѣ еже. **Трижды.** Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Слава оуцѣ и снѣ и стѣомъ дхѣ.

Чтецъ: И нынѣ и прише ѿ во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

(Псалам 115)

Веровах, зато и говорих: а ја се понизих веома. Ја рекох у иступљењу моме: Сваки је човек лаж. Шта ћу узвратити Господу за све што ми је дао? Чашу спасења примићу и Име Господње призваћу. Завете моје Господу испунићу пред свим народом Његовим. Часна је пред Господом смрт преподобних Његових. О Господе, ја сам слуга Твој, ја сам слуга Твој и син слушкиње Твоје. Раскинуо си окове моје. Теби ћу принети жртву хвале, и Име Господње призваћу. Завете моје Господу испунићу пред свим народом Његовим, у дворима дома Господњег, усред Тебе, Јерусалиме.

(Псалам 116)

Хвалите Господа све нације, и похвалите Њега сви народи. Јер се утврди милост Његова на нама, и истина Господња остаје до века.

(Псалам 117)

Исповедајте се Господу, јер је добар, јер је до века милост Његова. Да рече дом Израилев, јер је добар, јер је до века милост Његова, Да рече дом Ааронов, јер је добар, јер је до века милост Његова. Да реку сви који се боје Господа, јер је добар, јер је до века милост Његова. Из невоље призвах Господа, и услиша ме нашироко. Господ је мени помоћник, и нећу се бојати, шта ће ми учинити човек. Господ је мени помоћник, и ја ћу погледати смело непријатеље моје. Добро је већма уздати се у Господа, него ли уздати се у човека; добро је надати се у Господа, него ли надати се у кнезове. Сви народи окружише ме, и Именом Господњим брањих се од њих. Опколивши опколише ме, и Именом Господњим брањих се од њих. Опколише ме као пчеле саће, и плануше као огањ у трњу, и Именом Господњим брањих се од њих. Гурнут посрнух да паднем, и Господ ме прихвати. Снага је моја и песма моја Господ, и би мени за спасење. Глас је радости и спасења у насељима праведних: Десница Господња учини силу, десница Господња подиже ме, десница Господња учини силу. Нећу умрети, него ћу жив бити, и казиваћу дела Господња. Кажњавајући казни ме Господ, али ме смрти не предаде. Отворите ми врата правде, ушавши кроз њих исповедаћу се Господу. Ово су врата Господња, праведници ће ући кроз њих. Исповедаћу се Теби, јер си ме услишио, и био си ми на спасење. Камен који одбацише зидари, овај поста глава од угла; од Господа би то, и дивно је у очима нашим. Ово је дан који створи Господ, обрадујмо се и узвеселимо се у њему. О Господе, спаси! О Господе, поведи добро! Благословен Који долази у Име Господње; благословисмо вас из дома Господњег. Бог је Господ и јави се нама; саставите празник с гранчицама врбице до рогова жртвеника. Бог мој јеси Ти, и исповедаћу и хвалити Те; Бог мој јеси Ти, и узвисићу Те. Исповедаћу се Теби, јер си ме услишио, и био си ми на спасење. Исповедајте се Господу, јер је добар, јер је до века милост Његова.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.) Господе помилуј. (3 пута.)

Псаломъ рѣи.

Вѣровахъ, чѣмъ же возглаголахъ: ѿзъ же смирихъ се елѣ. ѿзъ же рѣхъ во ѿстѣплѣніи моѣмъ: всѣкъ человекъ ложъ. Чтѣо воздамъ гдѣви ѡ всѣхъ, ѿже воздаде ми; Чашѣ спсѣніа прїимѣ и ѿма гдѣне призовѣ: Молитвы моѣ гдѣви воздамъ предъ всѣми людьми егѡ. Чтѣна предъ гдѣмъ смертъ прѣбныхъ егѡ. Ѡ, гдѣ, ѿзъ рабъ твоѣ, ѿзъ рабъ твоѣ и сынъ рабыни твоѣ: растерзалъ еси ѡзъи моѣ. Тебѣ пожрѣ жерте хвалы, и во ѿма гдѣне призовѣ. Молитвы моѣ гдѣви воздамъ предъ всѣми людьми егѡ, во двѣрехъ домѣ гдѣна, посреде тебѣ, іерлїме.

Псаломъ рѣи.

Хвалите гдѣ, вси ѿзыцы, похвалите егѡ, вси людїе: ѿкѡ оутвердїса млѣть егѡ на насъ, и истина гдѣна пребываетъ во вѣкъ.

Псаломъ рѣи.

Исповѣдайте гдѣви, ѿкѡ блгъ, ѿкѡ въ вѣкъ млѣть егѡ. Да речѣтъ оубѡ домъ иїлеѡвъ: ѿкѡ блгъ, ѿкѡ въ вѣкъ млѣть егѡ. Да речѣтъ оубѡ домъ ѡрѡнъ: ѿкѡ блгъ, ѿкѡ въ вѣкъ млѣть егѡ. Да речѣтъ оубѡ вси боѡщїи гдѣ: ѿкѡ блгъ, ѿкѡ въ вѣкъ млѣть егѡ. Ѡ искѡренъ призвѣхъ гдѣ, и оубыша мѣ въ пространство. Гдѣ мнѣ помощникъ, и не оубоѡса: чтѣо сотворитъ мнѣ человекъ; Гдѣ мнѣ помощникъ, и ѿзъ воззрю на врагѣ моѣ. Блго естѣ надѣатиса на гдѣ, нежели надѣатиса на человека: Блго естѣ оуповѣти на гдѣ, нежели оуповѣти на князи. Всѣ ѿзыцы ѡбыдоша мѣ, и ѿменемъ гдѣнимъ противлѣхъ ѿмъ: Ѡбышедше ѡбыдоша мѣ, и ѿменемъ гдѣнимъ противлѣхъ ѿмъ: Ѡбыдоша мѣ ѿкѡ пчѣлы сотъ, и разгорѣшася ѿкѡ ѡгнь въ тернїи: и ѿменемъ гдѣнимъ противлѣхъ ѿмъ. Ѡрновѣнъ превратїхъ пѣсти, и гдѣ прїѡтъ мѣ. Крѣпость моѣ и пѣніе моѣ гдѣ, и бысть мѣ во спсѣніе. Гласъ радости и спсѣніа въ селѣнїихъ прѣвнѣхъ: десница гдѣна сотвори силѣ. Десница гдѣна вознесѣ мѣ, десница гдѣна сотвори силѣ. Не оумрѣ, но живѣ вѣдѣ и повѣмъ дѣла гдѣна. Наказѣ наказѣ мѣ гдѣ, смерти же не предаде мѣ. Ѡверзните мнѣ вратѣ правды: вшедъ въ нѣ, исповѣмса гдѣви. Сїѣ вратѣ гдѣна: прѣвнїи внїдѣтъ въ нѣ. Исповѣмса тебѣ, ѿкѡ оубышала мѣ еси и былъ еси мнѣ во спсѣніе. Камень, егѡже небрегѡша зїждѣщїи, сїѣ бысть во главѣ оугла: Ѡ гдѣ бысть сїѣ, и естѣ днѣвнъ во ѡчестѣхъ нашнѣхъ. Сїѣ дѣнь, егѡже сотвори гдѣ, возрадѣмса и возвеселїмса въ ѡнь. Ѡ, гдѣ, спсїи же, Ѡ, гдѣ, поспѣши же. Блгословѣнъ градѣи во ѿма гдѣне: блгословїхомъ въ иѣ домѣ гдѣна. Бгъ гдѣ, и гдѣна намъ: составите праздникъ во оучащїихъ до рѡгъ ѡлтарѣвѣхъ. Бгъ моѣ еси ты, и исповѣмса тебѣ: бгъ моѣ еси ты, и вознесѣ та: исповѣмса тебѣ, ѿкѡ оубышала мѣ еси и былъ еси мнѣ во спсѣніе. Исповѣдайте гдѣви, ѿкѡ блгъ, ѿкѡ въ вѣкъ млѣть егѡ.

Слава ѡцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвѣ. ѡмїнь. ѿлїнаѣїа, ѿлїнаѣїа, ѿлїнаѣїа, слава тебѣ бже. **Трїжды.** Гдѣ помнїдѣ, **трїжды.**

Сједални Глас 3

Гроб твој показа се извором исцељења, преподобни оче наш Прохоре. Течење благоуханог мира даје исцељење различитих недуга, оних који ти се с` вером моле и чествују те с` љубављу.

Блудница приступи к Теби, миро са сузама изливајући на ноге твоје. Човекољубче, и смрада од зла избавља се заповешћу твојом. А неблагодарни ученик, дишући благодат твоју, ову одбацује и смрадом се одева, среброљубљем продајући Тебе. Слава Христe милосрђу твоме.

Слава И Сада

Блудница приступи к Теби, миро са сузама изливајући на ноге твоје. Човекољубче, и смрада од зла избавља се заповешћу твојом. А неблагодарни ученик, дишући благодат твоју, ову одбацује и смрадом се одева, среброљубљем продајући Тебе. Слава Христe милосрђу твоме.

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Јеванђеља, Господа Бога молимо.

Народ: Господе помилуј (трипут).

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље!

Свештеник: Мир свима!

Народ: И духови твојему.

Ђакон: Читање светог Јеванђеља од Матеја. (12,17/50)

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Напомена: Ова Еванђеља се читају живљим темпом, него што је уобичајено на Литургији.

У време оно свједочаше народ који бјеше с њим када Лазара позва из гроба и подиже га из мртвих. Због тога му и изиђе народ у сретање, јер чу да је он учинио ово знамење. А фарисеји рекоше међу собом: Видите како ништа не помаже. Ето, свијет оде за њим. А бијаху и неки Јелини међу онима који дођоше да се поклоне о Празнику. Они, дакле, приступише Филипу, који бјеше из Витсаиде Галилејске, и мољаху га говорећи: Господине, хоћемо да видимо Исуса. Дође Филип и каза Андреју, а опет Андреј и Филип казаше Исусу. А Исус им одговори говорећи: Дошао је час да се прослави Син Човјечији. Заиста, заиста вам кажем: ако зрно пшенице паднувши на земљу не умре, онда једно остане; ако ли умре, род многи доноси. Који воли живот свој изгубиће га, а ко мрзи живот свој на овоме свијету, сачуваће га за живот вјечни. Ко мени служи, за мном нека иде, и гдје сам ја ондје ће и слуга мој бити; и ко мени служи томе ће дати почаст Отац мој. Сад је душа моја узбуђена, и шта да речем? Оче, спаси ме од часа овога; али зато дођох за час овај. Оче, прослави име своје! Тада глас дође с неба: И прославих, и опет ћу прославити! А народ који

По ѿмъ стѣхолобїи сѣдѣленъ, гласъ ѿ Подобенъ:

Грѣбъ твоѣ, вѣдѣте, дрѣвїи бысть сїлѣмъ вѣрою приходѣшымъ, и сѣлѣнїе точѣ недѣломъ тѣлѣснымъ, и страстѣмъ дѣшѣвнымъ: тѣмъже днѣсь сошѣдшеса, твоѣ сѣдѣно совершѣемъ пѣмъ, славаще ѣднѣнаго бѣа нѣшего.

Блѣднїца въ плѣчѣ вопїѣше цѣдре, ѡтнѣрающи тѣплѣ прѣчѣтѣн твоѣ нѣзѣ власы главы своеѣ, и нѣзѣ глѣбнны стѣнѣщи: не ѡрїни мѣ, ниже ѡмерзѣнѣ бѣже мѣнѣ: но прїимї ма кѣющѣюса, и спїсѣнїѣ ѣднѣнъ члѣвѣколюбецъ.

Слава, и нынѣ, тѣмъже.

Блѣднїца въ плѣчѣ вопїѣше цѣдре, ѡтнѣрающи тѣплѣ прѣчѣтѣн твоѣ нѣзѣ власы главы своеѣ, и нѣзѣ глѣбнны стѣнѣщи: не ѡрїни мѣ, ниже ѡмерзѣнѣ бѣже мѣнѣ: но прїимї ма кѣющѣюса, и спїсѣнїѣ ѣднѣнъ члѣвѣколюбецъ.

Чтѣнїѣ же вѣдѣ ѡ казанїѣ, ѣже ѡ матѣдѣѣ сѣдѣно ѣднѣ днѣ.

И поѣмъ возглашѣтѣ дїаконъ: И ѡ сподобѣнїѣсѣ нѣмъ слышанїю сѣдѣно ѣднѣ гдѣ бѣа мѣнѣмъ.

Лїкъ: Гдѣ помнѣнїѣ, трїѣжды.

Дїаконъ: Премѣдрѣсть, прѣсѣтнѣ оубѣлышнмъ сѣдѣно ѣднѣ.

И сѣннїкъ: Мнѣрѣ вѣсѣмъ.

Лїкъ: И дѣховнѣ твоѣмъ.

И ѣбїѣ: Ѡ іѡаннѣ сѣдѣно ѣднѣ чтѣнїѣ.

Лїкъ: Слава тѣбѣ гдѣ, слава тѣбѣ.

Дїаконъ: Кѣнѣмъ.

И ѣбїѣ поѣмъ чтѣнїѣ въ толкованїи ѣднѣ ѣже ѡ матѣдѣѣ. И Слово іѡаннѣ златѣостѣгѣ ѡ нѣзѣохшѣй смѣковнїцѣ, ѣмѣже начѣло: ѣднѣже оубѣ вѣдѣ: И слово дамаскїново ѡ нѣзѣохшѣй смѣковнїцѣ, и ѡ прїчѣнїѣ вїноградѣ.

Тѣмъже, И ѡ сподобѣнїѣсѣ нѣмъ: ѣднѣ ѡ матѣдѣѣ, зачѣло пѣдѣ

(Зѣ мѣ) Прѣжде шѣсѣтнѣ днѣи пѣсѣхнѣ, прїидѣ иїсѣ * въ вѣдѣнїю, и дѣже бѣ лѣзарѣ оубѣрѣнѣ, ѣгѣже воскресѣ ѡ мѣртѣвѣхъ. Сотворїша же ѣмѣ вѣчерю тѣ, и мѣрдѣ сѣдѣашѣ: лѣзарѣ же ѣднѣнъ бѣ ѡ возлѣжѣшнхъ сѣ нѣмъ. Марїѣ же прїѣмшн лїтрѣ мѣра нѣрдѣ пїсѣтїкнѣ многоцѣннѣ, помѣза нѣзѣ иїсѣвѣ, и ѡтрѣ власы своѣмнѣ нѣзѣ ѣгѣ. хрѣмннѣ же нѣспѣлннѣ ѡ вѣнѣ мѣстнѣ бѣлѣговѣннѣ. Глѣгола же ѣднѣнъ ѡ оубѣннѣкѣ ѣгѣ, іѣдѣ сїмѣновѣ іскарїѣѣтскїѣ, иже хотѣашѣ ѣгѣ прѣдѣтнѣ: Чѣсѣ рѣднѣ мѣро сїѣ не продѣно бѣстѣ на трѣхъ стѣхъ пѣнѣзѣ, и данѣ нѣщѣмъ; Сїѣ же рѣчѣ, не ѣднѣ ѡ нѣщнхъ пѣчѣшѣса, но ѣднѣ тѣтѣ бѣ, и ковѣежѣцѣ нѣмѣшѣ, и вѣмѣтѣсѣмѣ ношѣашѣ. Рѣчѣ же иїсѣ: не дѣйтѣ ѣднѣ, да въ дѣнѣ погрѣбѣнїѣ моѣгѣ собѣлѣдѣтѣ ѣ. Нѣщѣмѣ ко вѣсѣгдѣ иѣмѣте сѣ собѣо: мѣнѣ же не вѣсѣгдѣ иѣмѣте. Разѣмѣ же нарѣдѣ мнѣгѣ ѡ іѣдѣнѣ, ѣднѣ тѣ ѣстѣ: и прїндѣша не иї сѣ рѣднѣ тѣокѣмъ, но да и лѣзарѣ вѣдѣтѣ, ѣгѣже воскресѣ ѡ мѣртѣвѣхъ. Совѣщѣашѣ же ѣрѣерѣѣ, да и лѣзарѣ оубѣїѣтѣ: ѣднѣ мнѣзѣнѣ ѣгѣ рѣднѣ нѣдѣхѣ ѡ іѣдѣнѣ, и вѣрѣовахѣ ко иїсѣ. Ко оубѣрѣнїѣ дѣнѣ нарѣдѣ мнѣгѣ прншѣднѣ въ прѣздннѣкѣ, слышѣвшѣ ѣднѣ иїсѣ глѣдѣтѣ ко іѣрѣсѣлнмъ, Прїѣшѣ вѣлѣ ѡ фїнїкѣ, и нѣзѣдѣша въ сѣрѣтѣнїѣ ѣмѣ, и зѣвѣхѣ глѣгѣлющѣ:

стајаше, када то чу, говораше да је гром загрмио; а други говораху: Анђео му је говорио. Исус одговори и рече: Овај глас није био мене ради но вас ради. Сад је суд овоме свијету; сад ће кнез овога свијета бити избачен напоље. И када ја будем подигнут са земље, све ћу привући себи. А ово говораше указујући каквом ће смрћу умријети. Народ му одговори: Ми чусмо из Закона да Христос остаје вавијек; и како ти говориш да се Сину Човјечијему ваља подигнути? Ко је тај Син Човјечији? А Исус им рече: Још је мало времена свјетлост са вама; идите док свјетлост имате да вас тама не обузме; а ко иде по тами не зна куд иде. Док свјетлост имате вјерујте у свјетлост, да budete синови свјетлости. Рекавши ово, Исус отиде и са кри се од њих. Јер иако је учинио толика знамења пред њима, не вјеровашу у њега; Да се испуни ријеч Исаије пророка који рече: Господе, ко вјерова проповједи нашој? И рука Господња коме се откри? Зато не могаху вјеровати, јер опет рече Исаија: Заслијепио је очи њихове и окаменио срца њихова, да не виде очима ни срцем разумију, и не обрате се да их исцијелим. Ово рече Исаија када видје славу његову и говораше о њему. Али и од старјешина многи вјероваше у њега; но због фарисеја не признаваху, да не буду искључени из синагоге; јер завољеше више славу људску него славу Божију. А Исус повика и рече: Ко вјерује у мене, не вјерује у мене, него у Онога који ме је послао. И ко види мене, види Онога који ме је послао. Ја у свијет дођох као свјетлост, да свако ко вјерује у мене не остане у тами. И ко чује моје ријечи и не вјерује, ја му не судим; јер не дођох да судим свијету, него да спасем свијет. Ко одбацује мене, и не прима ријечи моје, има себи судију; ријеч коју ја говорих, она ће му судити у посљедњи Дан. Јер ја не говорих сам од себе, него Отац мој који ме посла он ми даде заповијест шта да кажем и шта да говорим. И знам да је заповијест његова живот вјечни. Што год, дакле, ја говорим, онако говорим како ми је рекао Отац.

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.

ѡсѣнна, благословѣнъ градъи во ѿма гдѣне, црѣ ѿлеву. Ѡбрѣтѣ же ѿнѣ ѡслѣ, всѣде на нѣ, ѿкоже ѣсть писано: Не боѿса дщѣ ѿѡна, сѣ црѣ твоѣ градѣтѣ, сѣдѣ на жребѣти ѡслѣ. Сѣхъ же не разѡмѣша оученицы ѣгѡ прѣжде: но ѣгдѣ прославѣнѣ ѿнѣ, тогда помѣнѣша, ѿкѡ сѣ бѣша ѡ нѣмъ писана, и сѣ сотвориша ѣмѣ. Свидѣтельствоваше же народъ, ѿже бѣ прѣжде сѣ нѣмъ, ѣгдѣ лѣзара возгласѣ ѡ грѣба, и воскресѣ ѣгѡ ѡ мѣртвѣхъ. Сегѡ радѣ и сѣте ѣгѡ народъ, ѿкѡ слышаша ѣгѡ сѣ сотвориша знаменѣе. Фарисѣе же рѣша кѣ себѣ: видѣте, ѿкѡ никаѡже польза ѣсть, сѣ мѣрѣ по нѣмъ ѿдетѣ. Пѣхъ же нѣцын ѣлнинѣ ѡ вшѣдшихъ, да поклѡнатѣсѣ вѣ праздникѣ. Сѣн оубѣо прѣстѡпѣша кѣ фѣлѣппѣ, ѿже бѣ ѡ видѣлѣды галѣлѣйскѣа, и молѣхъ ѣгѡ, глаголюще: гдѣ, хѣщемъ ѿнѣ видѣти. Прѣнде фѣлѣппѣ и глагола ѿндрѣовнѣ: и пакѣ ѿндрѣѣ и фѣлѣппѣ глаголаста ѿсовнѣ. ѿнѣ же ѡвѣща ѿма, глагола: прѣнде чѣсѣ, да прославѣнѣсѣ сѣнъ чѣловѣчѣскѣи. ѿминѣ ѿминѣ глаголю вѣмъ, ѿще зѣрно пшѣнѣчно падѣ на землѣ не оумретѣ, тѣ ѣдино пребывѣетѣ: ѿще ли оумретѣ, многѣ плодѣ сотвориѣтѣ. Любѣнѣ дѡшѣ своѣ погубѣтѣ ю: и ненавидѣнѣ дѡшѣ своѣ вѣ мѣрѣ сѣмъ, вѣ животѣ вѣчнѣмъ сохраниѣтѣ ю. ѿще кѣтѣ мнѣ слѡжитѣ, мнѣ да послѣдѣтѣ: и ѿдетѣ же ѣсѣ ѿзѣ, тѣ и слѡга мѣнѣ вѣдетѣ. и ѿще кѣтѣ мнѣ слѡжитѣ, почитѣтѣ ѣгѡ ѡцѣ мѣнѣ. Нынѣ дѡшѣ моѡ возмѣтѣсѣ, и чѣтѣ рекѣ: ѡче, спасѣ ма ѡ чѣсѣ сегѡ: но сегѡ радѣ прѣндѡхъ на чѣсѣ сѣнѣ. ѡче, прославѣ ѿма твоѣе. прѣнде же гласѣ сѣ нѣсѣ: и прославѣнѣхъ, и пакѣ прославѣю. Народъ же стоѡнѣ слышавѣ, глаголахъ: громъ бѣсть. инынѣ глаголахъ: ѿггѣз глагола ѣмѣ. ѡвѣща ѿнѣ, и рѣчѣ: не менѣ радѣ гласѣ сѣнѣ бѣсть, но народа радѣ. Нынѣ сѡдѣ ѣсть мѣрѣ сѣмѣ: нынѣ кнѣзь мѣра сегѡ ѿзгнѣнѣ вѣдетѣ вѣнѣ. и ѿще ѿзѣ вознесѣнѣ вѣдѣ ѡ землѣ, всѣа прѣвлѣкѣ кѣ себѣ. Сѣе же глаголаше, назнѣменѣа, коѣю смѣртѣю хотѣше оумрѣти. ѡвѣща ѣмѣ народъ: мы слышахомъ ѡ законѣ, ѿкѡ хрѣтѣосѣ пребывѣетѣ во вѣкѣнѣ: кѣкѣ тѣ глаголаши, вознесѣсѣа подобѣетѣ сѣнѣ чѣловѣчѣскѣомѣ; кѣтѣ ѣсть сѣнѣ сѣнѣ чѣловѣчѣскѣи; Рѣчѣ же ѿнѣ: ѣще мѣло вѣрѣма свѣтѣтѣ вѣ вѣсѣ ѣсть. ходѣте дѡндеже свѣтѣтѣ ѿматѣ, да тѣмѣ вѣсѣ не ѿметѣ: и ходѣнѣ во тѣмѣ, не вѣстѣ, кѣмъ ѿдетѣ. дѡндеже свѣтѣтѣ ѿматѣ, вѣрѣдѣте во свѣтѣ, да сынове свѣта вѣдетѣ. Сѣа глагола ѿнѣ, и ѡшѣдѣ скрѣсѣа ѡ нѣхъ. Толѣнка знаменѣа сотворишѣ ѣмѣ прѣдѣ нѣмнѣ, не вѣровахъ вѣ негѣ. да вѣдетѣсѣа слѣво ѿсѣнѣ прѣорока, ѣже рѣчѣ: гдѣ, кѣтѣ вѣрова слѡхъ нѣшемъ; и мѣшца гдѣна комѣ ѡкрѣсѣа; Сегѡ радѣ не можахъ вѣрѣвати, ѿкѡ пакѣ рѣчѣ ѿсѣа: ѡслѣпѣнѣ ѡчи ѿхъ, и ѡкѣмѣнѣнѣ ѣсть серѣца ѿхъ, да не видѣтѣ ѡчиѣма, ни разѡмѣютѣ сѣрѣцемъ, и ѡбратѣтѣсѣ, и ѿцѣлѣнѣ ѿхъ. Сѣа рѣчѣ ѿсѣа, ѣгдѣ видѣ слѣвѣ ѣгѡ, и глагола ѡ нѣмъ. ѡбѣче оубѣо и ѡ кнѣзь многѣ вѣрѣоваша вѣ негѣ, но фарисѣѣнѣ радѣ не ѿповѣдовахъ, да не ѿзѣ сѣнѣнѣнѣ ѿзгнѣнѣ вѣдѣтѣ. Возлюбѣша бо пѣче слѣвѣ чѣловѣчѣскѣю, нѣже слѣвѣ бѣжѣю. ѿнѣ же воззѣа, и рѣчѣ: вѣрѣдѣнѣ вѣ ма, не вѣрѣдетѣ вѣ ма, но вѣ послѣвѣшаго ма. и видѣнѣ ма, видѣтѣ послѣвѣшаго ма. ѿзѣ свѣтѣтѣ вѣ мѣрѣ прѣндѡхъ, да всѣкѣ вѣрѣдѣнѣ вѣ ма, во тѣмѣ не пребѣдетѣ. и ѿще кѣтѣ оубѣлышѣтѣ глаголы моѡ и не вѣрѣдетѣ, ѿзѣ не сѡждѣ ѣмѣ: не прѣндѡхъ бо, да сѡждѣ мѣровнѣ, но да спасѣ мѣрѣ. ѡметѣлѣнѣа менѣ и не прѣѣмѣлѣнѣ глагола мѣнѣ, ѿматѣ сѡдѣщаго ѣмѣ: слѣво, ѣже глаголахъ, тѣ сѡдѣтѣ ѣмѣ вѣ послѣднѣнѣ дѣнѣ. ѿкѣ ѿзѣ ѡ себѣ не глаголахъ: но послѣвѣнѣ ма ѡцѣ, тѣнѣ мнѣ заповѣдѣ дадѣ, чѣтѣ рекѣ, и чѣтѣ возглаголю. и вѣмъ, ѿкѣ заповѣдѣ ѣгѡ живѣтѣ вѣчнѣнѣ ѣсть: ѿже оубѣо ѿзѣ глаголю, ѿкоже рѣчѣ мнѣ ѡцѣ, тѣкѣ глаголю.

ѿнѣ: Слава тебѣ гдѣ, слава тебѣ.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и по обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш када Ти суде. Гле, у безакоњима се зачех, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне мудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; опери ме, и бићу бељи од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрвене. Одврати лице Твоје од грехова мојих и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом владалачким утврди ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја казиваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве свеспаљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацивати. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидови Јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву правде, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

Ђакон:

Спаси Боже, Народ: твој, и благослови наслеђе твоје, посети свет твој милошћу и добротом, укрепи моћ хришћана православних и ниспошљи нам милост своје богате: молитвама Свепречисте Владичице наше Богородице и Приснодјеве Марије, силом часног и животворног Крста, заступништвом чаних и Небеских сила бестелесних, часног и славног Пророка Претече и Крститеља Јована, светих славних и свехвалних Апостола, светих Отаца наших и великих васељенских учитеља и светитеља: Василија Великога, Григорија Богослова и Јована Златоуста, светих Отаца наших Атанасија и Кирила, патријарха александријских, светог Оца нашег Николаја, архиепископа мирликијског Чудотвораца, светих равноапостолних Методија и Кирила учитељасловенских, светих српских просветитеља и учитеља: Симеона Мироточивога, светитеља: Саве, Арсенија, Максима, Василија Острошког и Петра Цетињског; светих славних и добропобедних Мученика, преподобних и богоносних Отаца наших, светих праведних богородитеља Јоакима и Ане (и светога чији је храм и дан), и свих Светих твојих, молимо Те, многомилостиви Господе, услиши нас грешне који ти се молимо и помилуј нас.

Народ: Господи помилуј (12 пута)

Свештеник:

Милошћу и добротом и човекољубљем јединородног Сина твога, са којим си благословен, са пресветим и благим и животворним твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Псаломъ ѿ:

Помнѣши мѧ бже, по величїи милости твоѣи и по множествѣ щедротъ твоихъ ѡчиисти беззаконїе моѣ. Нанпаче ѡмыи мѧ ѿ беззаконїа моего, и ѿ грѣха моего ѡчиисти мѧ. Гдѣкѡ беззаконїе моѣ азъ знаю, и грѣхъ мой предо мною єсть вѣнѣ. Тебѣ єдиному согрѣшихъ, и лѣкавое предъ тобою сотворихъ, гдѣкѡ да ѡправдишиа во словесахъ твоихъ, и побѣдиши, внигда сдѣяти ти. Сѣ бо въ беззаконїихъ зачатъ єсмь, и во грѣсѣхъ роди ма мати моѧ. Сѣ бо истинѣ возлюбилъ єси, безвѣстнаа и чїнна премудрости твоѣѧ гвѣлаз ми єси. Ѡкропиши мѧ ѡсѡпомъ, и ѡчиисти: ѡмыеши мѧ, и паче снѣга ѡбѣлїа. Слѣхъ моему даєи радость и веселїе, возрадуютса кѡсти смиренныа. Ѡбрати лице твоѣ ѿ грѣхъ моихъ, и вса беззаконїа мо. ѡчиисти. Сердце чисто созижди во мнѣ бже, и доухъ правъ ѡбнови во утробѣ моѣ. Не ѡбѣржи мене ѿ лица твоего, и доуха твоего сѧгѡ не ѡими ѿ мене. Воздаждь ми радость спасѣнїа твоего, и дохомъ влчїнимъ ѡтверди мѧ. Научѣ беззаконныа пѣсѣмъ твоимъ, и нечестїви къ тебѣ ѡбратятса. Избави мѧ ѿ кровей бже, бже спасѣнїа моего, возрадуютса азъыкъ мой правдѣ твоѣ. Гдѣ, ѡчисти мѧ ѡбѣрзеши, и ѡчисти мо. возвѣстятъ хвалѣ твоѣ. Гдѣкѡ аще бы вохотѣлъ єси жертвы, далъ быхъ ѡубѡ: всесоженїа не блговолиши. Жертва блга доухъ сокрѣшенъ: сердце сокрѣшенно и смиренно блга не ѡничижитъ. Облжи гдѣ, блговоленїемъ твоимъ иѡна, и да созиждутса стѣны іерлїмскїа. Тогда блговолиши жертвѣ правды, возношенїе и всесожегѣмаа: тогда возложатъ на олтарь твоѣ тельцы.

Глаголетъ дїаконъ:

Спаси, гдѣ, люди твоѧ, и благослови достоѧнїе твоѣ, побѣды православнымъ хрїтіаномъ на сопротивныа дѣрѣа, и твоѣ сохраниа крѣтомъ твоимъ жителство. Пче дѣо раднїа, блгодѣтнаа мрїе, гдѣ єз тобою: блгословѣна ты въ женахъ, и блгословѣнъ плодъ чрева твоего, гдѣкѡ єса родила єси дошъ нашихъ. Моли блга ѡ мнѣ, стѣи ѡугодниче єжїи (нмкѣ), гдѣкѡ азъ ѡсѣрднѡ къ тебѣ прнѣгѧю, скоромъ помощникъ и молитвенникъ ѡ доши моѣ. Достѡнно єсть гдѣкѡ воинственѣ, блажити тѧ вцѣ, приноблженнѡ, и пренепорочнѡ, и мтрѣ блга нашегѡ. Чтнѣишѡ херѣвїмъ, и славнѣишѡ безъ сравнѣнїа серафїмъ, безъ истлѣнїа блга слова рѡждшѡ, сщцѡ вцѣ тѧ величїемъ. Гдѣ иже хрїте снѣ єжїи, млтвѣ радн прѣчитыа твоѣѧ мтрѣ, прпвныхъ и блгоносныхъ ѡтѣцъ нашихъ, и всѣхъ стѣихъ, єси ма грѣшнаго.

Анкъ: Гдѣ помнѣши, бѣ.

Сщєнникъ глаголетъ возгласнѡ:

Милостїю и щедрѡтами и члѣволюбїемъ єдннороднагѡ твоего снѧ, єз нїмже блгословѣнъ єси, со прѣстѣимъ, и блгїмъ, и животворѧщимъ твоимъ дохомъ, нынѣ и прїенѡ и во вѣки вѣкѡвъ.

Анкъ: Амїнь.

ТРИПЕСНЕЦ

Састав г-на Косме, чији је акростих:

Ти Девтера, то јест: у други дан који је Понедељак.

Канон (песма прва – глас други)

Ирмос

На камену вере утврдивши ме, раширио си уста моја на непријатеље моје, јер се развесели дух мој да Ти пева: Нема светога, као што је Бог наш, и нема праведнога, осим Тебе Господе.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Узалудно је веће безаконих, и сабира се мишљу злонамерном, да Тебе, Избавитеља покажу осуђеног, Христе, коме певамо: Ти си Бог наш, и нема светога осим Тебе Господе.

Припев: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у све векове векова.

Веће безаконих страшно мисли, будући богоборне душе, да убије као непотребног праведнога Христа, коме певамо; Ти си Бог наш, и нема светог осим Тебе Господе.

Ирмос

На камену вере утврдивши ме, раширио си уста моја на непријатеље моје, јер се развесели дух мој да Ти пева: Нема светога, као што је Бог наш, и нема праведнога, осим Тебе Господе.

Мала јектенија

Бакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: Заштита, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер си ти добар и човекољубив Бог и Теби славу узносимо Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у све векове векова.

Народ: Амин.

Кондак, глас 4. Подобан: Узнео си се...

Безаконовавши више од блуднице, Блаже, кишу суза никада Ти не принесох, но ћутањем молећи се припадам Ти, љубављу целивајући пречисте ноге твоје, да би ми као Владика подарио опроштај дугова, мени који Ти вапијем Спаситељу: Од нечистоте дела мојих избави ме.

Икос

Раније блудница жена, изненада се показа целомудрена, омрзнувши дела срамнога греха, и сласти телесне, сећајући се срамоте многе и суда мучења, којег ће допасти блудници и развратници, од којих сам први ја, и бојим се; но остајем у злој навици, безуман. А блудна жена и уплашивши се и похитавши брзо, дође вапијући ка Избавитељу: Човекољубче и Милосрдни, од нечистоте дела мојих избави ме.

И поэмъ трипѣснецъ, твореніе господина козмы, ѡгвоже краестроііе:
Тетрадіи ѡгалѡ. Сіестъ въ средаѣ воспою. Ирмосы по дважды. Тропаріи на бѣ.
Послѣдніи же ирмосы ѡба лика въшпѣ. Гласъ бѣ.

Пѣснь г.

[Т] **Ирмосъ:** На каменни маѣ вѣры оутвердиъ, разшириъ єси оустѣ моѣ на враги моѣ, возвесели бо са дѡхъ мой внегда пѣти: нѣсть сѣъ, ꙗкоже бѣъ нашъ, и нѣсть праведенъ, ꙗче тебе гдѣ.

Припѣвъ: Слава тебе бже нашъ, слава тебе.

[Ѣ] Во тѣтнихъ соборнице беззаконныхъ, и мыслию собирѣтса слонравною, ѡсѡждѣна и збавителю и зрещи та хрѣте. ѡмже поэмъ: ты єси бѣъ нашъ, и нѣсть сѣъ ꙗче тебе гдѣ.

Слава оцѣ и снѣ и сѣомѣ дѡхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

[Т] Лютыи советъ беззаконныхъ, притворѣтса бѣоборнымъ дѡшѣ сѣщѣи, ꙗкѡ слопоубреба праведнаго оубити хрѣта. ѡмже поэмъ: ты єси бѣъ нашъ, и нѣсть сѣъ ꙗче тебе гдѣ.

И пакн ирмосъ: На каменни маѣ вѣры оутвердиъ, разшириъ єси оустѣ моѣ на враги моѣ, возвесели бо са дѡхъ мой внегда пѣти: нѣсть сѣъ, ꙗкоже бѣъ нашъ, и нѣсть праведенъ, ꙗче тебе гдѣ.

Тѣже ѡктеніа малѡ.

Діаконъ: Пакн и пакн мирома гдѣ помолнмса.

Лікъ: Гдѣ помнѣи.

Діаконъ: Застѡпи, спаси, помнѣи, и сохрани насъ бже, твоєю благодѣтїю.

Лікъ: Гдѣ помнѣи.

Діаконъ: Престѡю, прѣчѣдѡю, прѣблгословѣннѡю, славною влѣцѣ нашѣ бѣѣ и принодѣѣ мрїю со всѣми сабими помнѣише, сами себе, и дрѡгздрѡга, и вѣсь живѡтъ нашъ хрѣтѣ бѣѣ предадѣмъ.

Лікъ: Тебѣ гдѣ.

Козглашѣтъ сѣенникъ:

Ты бо єси црѣ мира, и спсѣ дѡшъ нашихъ, и тебе славу возылаемъ, оцѣ, и снѣ, и сѣомѣ дѡхѣ, нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Лікъ: Аминь.

Кондакъ великіа среды, гласъ д. Подобенъ: Вознесѣнъ:

ꙗче бладницы блаже, беззаконнобавъ, слѣзъ тѣчи никакоже тебе принесѡхъ: но молчанїемъ молаѣ припадаю ти, любовїю ѡблѡбызѣа прѣчѣти твою нѡзѣ, ꙗкѡ да ѡставленїе мнѣ ꙗкѡ влѣка подѣи долговъ, зовѡщѣ ти спсе: ѡ скверныхъ дѣлъ моихъ и збави маѣ.

Ікосъ:

ꙗже перѣѣ бладница жена, внезапно цѣломѡдренна ꙗвѣса, возненавидѣвши дѣла стѡднаго грѣха, и сладости тѣлесныхъ, помнѣиши стѡдъ многїи и сѡдъ мѡченїа, ѡгоже претерпѣтъ бладницы и скверни, ѡ нѣже первый ѣсмь ѡзъ, и боіса: но пребывѣю въ слѡмъ ѡбычанъ безѡмный. бладна же жена оубѡавшиса, и потѣавшиса икорѡ прїнде, вопїиши ко и збавителю: члѣвколюбче и цѣдре, ѡ скверныхъ дѣлъ моихъ и збави маѣ.

Синаксар

(Синаксари у овом виду постоје само у Словенском Триоду)

Стихови: Жена која изливаше миро на тело Христово. Унапред задоби Никодимов смиралој.

У свету и Велику Среду заповедише божански Оци да вршимо помен жене блуднице, која помаза Господа миром; јер се ово догоди мало пре спасоносних страдања. Јер када Исус уђе у Јерусалим, и би у кући Симона губавога, приступи к Њему жена, и изли на главу Његову оно скупоцено миро. Ово дакле би учињено овде ради тога, да би се, по Спасовој речи, увек и свуда проповедало њено топло дело. Одакле је кренувши дошла? Јер је гледајући Христову састрадалност, свима приступачну, а поготову сада, када Га виде да уђе у дом губавога, коме као нечистом закон наређиваше да буде издвојен из заједнице. Помисли, дакле жена, као губу онога, тако ће и њену душевну болест исцелити. И док је Он дакле, седео за вечером, на врх главе његове лије миро, које је коштало три стотине динара. Њој ученици брањаху, а највише Јуда Искариотски; но Христос је узе у заштиту, да не омету њену добру намеру. Такође помиње и свој погреб, одвраћајући Јуду од издаје, и жену удостојивши почести, рекавши да ће се ово њено добро дело по целом свету проповедати.

А треба знати, да неки сматрају да је код свих Еванђелиста ова жена била једна иста, а није, но само код тројице, као што говори божански Златоуст, једна и иста је била, јер се она и блудницом називаше, а у Јована, већ не, но се помиње нека дивна, која је имала и частан живот, тј. Марија сестра Лазарева, која не као блудница беше Христом вољена. Ова, дакле, Марија на шест дана пре Пасхе, у своме дому у Витанији, док је Исус седео за вечером, извршила је помазање миром, изливајући га на његове пречисте ноге, отирући их косом главе своје. То миро је скупо платила, и као Богу принела. Јер знајући свакако, да се и у жртвама Богу приноси јелеј; и да свештеници миром помазиваху; и Јаков у старини стуб помаза Богу. А принесе ово дајући јавно учитељу, као Богу, ради поновног оживљавања брата њеног. Зато јој се ниже и обећава награда, када и сам Јуда ропће, као грамзљивац. А друга, јавна блудница, на два дана пре Пасхе, када Христос беше у истој Витанији, на вечери у дому Симона губавога; и тада док је седео за вечером излива му она скупоцено миро на главу као што забележише свештени Матеј и Марко. Због ове блуднице и негодују ученици, свакако превидевши да је оно било брижљиво припремљено за милостињу Христу. А овој жени се и награда даде, да се њено добро дело по целој васељени прослави. Тако, дакле, Апостоли једну, а Златоуст овако говори да су биле две жене. А има неких који говоре да су биле и три: две дакле унапред речене које су се приближиле к вратима страдања Христовог, а трећу - неку другу пре ових, а у ствари прву која је тамо негде у близини проповеди Еванђелске ово учинила, а која је била блудница и грешница, и у дому не губавога, но Симона фарисеја, на ноге Самога Христа, и насамо миро излила, када се само фарисеј и саблазнио, којој Спаситељ и награду, опроштај грехова дарује. О овој само самој божански Лука прича негде у средини свога Еванђеља, као што је речено. И по причи о овој блудници, одмах

Сѣнаѣрїи.

Сѣтихн: Женѣ полагающн тѣлесн хрѣтоу мѣро, Нїкодимовѣз предпрїѣтъ смѣрналѣн.

Во сѣдѣю и великѣдѣю средѣ, помѣзавшїа гдѣ мѣромъ женѣ блѣднїцы, пѣматѣ творїти повелѣша бжѣственнѣншїн оутцы: занѣ малѣ прежде спїсительнѣа сѣрѣти сїѣ бѣсть. Вшѣдшѣ во їнсѣ во їерлїмъ, и въ домѣ прокаженнагѣ сїмѣна бѣвшѣ, женѣ кз немѣ пристѣпн, и илїа на главѣ сѣгѣ оноѣ многоцѣнное мѣро. Оучинѣно оубѣ сѣгѣ радн бѣсть здѣ, да по спїсовѣ словесн вездѣ и во всѣхъ оноѣ теплѣншѣе дѣло проповѣстѣа. Ѡкзѣ же подвїгшнѣа прїнде; занѣже сострадѣтельное хрѣтоу зрѣше, и ко всѣмъ ѣщнтельное, и нынѣ пѣче, сѣгда въ домѣ прокаженнагѣ того вндѣ введѣна, сѣгоже нечїста и ѣречѣнна во ѣщнїе, законъ повелѣваше бѣти. Помысли оубѣ женѣ, їакоже онагѣ проказѣ, сїце и сѣлѣ дѣшевннѣ недѣгъ ищѣлїтъ. И оубѣ возлежащѣ сѣмѣ на вѣчерн, на вѣрхъ главѣ сѣгѣ лїѣтъ мѣро, їакѣ цѣною сѣще днѣрїи трѣхъ сѣтъ: сѣже сѣсть шестѣдѣсѣтъ лїсѣрїи, пѣназѣ дѣлатѣ, сѣбреннннѣкѣ трѣхъ. Вїже оученицы запрѣтнша, и наипѣче їда їсарїѣтскїи: но хрѣтоу сїѣ застѣпн, да не прѣсѣкѣтъ добрагѣ сѣлѣ намѣренїа. Таже и погребѣнїе своѣ воспоминаѣтъ, їда ѣврацїа предѣтельство, и женѣ почестн сподоблѣа, сѣже вездѣ по вселѣннѣн сѣлѣ добромѣ дѣлѣ проповѣдатнѣа. Вѣдомо же бѣдн, їакѣ женѣ сїа, сѣднѣа оубѣ мнїтѣа нѣкнмъ бѣти, оубѣ сѣлїстѣмъ всѣхъ. Нѣсть же, но оубѣ трѣхъ оубѣ, їакоже глаголетѣ бжѣственный златѣостѣн, сѣднѣа и тѣажде сѣсть, їаже и блѣднїца сїце именовѣа, оубѣ їѣнна же не ктомѣ: но дрѣгаа нѣклаа чѣднѣа, и жнтїѣ и мѣщаа честнѣе, марїа сѣстра лїзарѣва, їаже не їкн блѣднїца сѣщн, хрѣтоу любнма бѣ. Снхъ же, сѣваа оубѣ марїа, прежде шестн днѣн пѣсхн, въ домѣ своѣмъ, иже въ вндѣнїн, на вѣчерн возлежащѣ, мѣра помѣзанїе сѣдѣа, на краснѣн онагѣ нѣзѣ сїѣ илнвѣющн, и главнѣмн влѣсы сїа ѣтнрѣющн, илнвѣлїа цѣнѣ нанѣ оупотреблѣющн, и їкн бѣ мѣро приносѣщн. Вѣдѣше бо илнвѣтнѣ, їакѣ и въ жѣртѣхъ приносѣшѣа сѣлѣ бѣ: и свѣщенннѣцы мѣромъ помѣзѣвахѣ: и їакѣ дрѣвле сѣтолпѣ помѣза бѣ. Принесѣ же сїѣ дарѣтѣвѣющн їавѣ оучнтелю, їкн бѣ, пѣкн ѣжнвѣлѣнїа радн брѣтнѣагѣ. Тѣмъже ннже мздѣ снѣ ѣщнвѣлѣтѣа, сѣгда и сѣмъ їда рѣпѣетѣ, їакѣ любѣстѣжѣтѣленѣ. Дрѣгаа же їавѣ блѣднїца, прежде двѣ днѣ пѣсхн, въ тѣнѣ вндѣнїн сѣще сѣщѣ хрѣтѣ и въ домѣ бѣвшѣ сїмѣна прокаженнагѣ на вѣчерн, и тогда возлежащѣ, многоцѣнное оноѣ мѣро на главѣ илнвѣетѣ, їакоже сѣщенннѣ матѣдѣн и мѣркѣ повѣстѣваша. Ѡ сѣн же блѣдннѣцѣ и оученицы негодѣютѣ, кз мѣтннн хрѣтѣ тѣщѣтельнѣ оубѣготѣваннѣо илнвѣтнѣмъ провндѣвше: сѣн же и мздѣ дадѣа, сѣже всѣдѣ по вселѣннѣн добромѣ сѣлѣ дѣлѣ прослѣвннѣа. Ѡвн оубѣ сѣднѣ: лнзѣкомъ же златѣн сїце двѣ женѣ бѣти глаголетѣ. Сѣтъ же нѣщнн и трн сїа бѣти глаголетѣ: двѣ оубѣ предречѣннѣн, сѣрѣти хрѣтоу кз двѣремъ прнблнжѣющнѣа, трѣтїю же илнвѣю прежде снхъ, пѣче же пѣрѣвѣю тѣмъ блнзъ сѣдѣ прѣповѣдн сѣлѣскїа сїѣ сѣтворшѣю, їаже и блѣдннѣца и грѣшнннѣца бѣ, вндѣтрѣ же домѣ не прокаженнагѣ, но фарїсѣа сїмѣна. На нѣзѣ хрѣтѣа сѣмагѣ, и наедннѣ мѣро илнвѣшлѣа: сѣгда и сѣднѣ фарїсѣн сѣблнзѣшѣа, снѣже и мздѣ спѣз, ѣстѣвлѣнїѣ грѣхѣмъ дарѣетѣ. Ѡ сѣн же тѣокѣмъ самѣн бжѣственный лнклѣ въ своѣмъ сѣлн блнзъ сѣдѣ, їакоже речѣа повѣстѣвѣетѣ. И по пѣвѣтн ѣ сѣн блѣдннѣцѣ, лнѣ навѣднѣтъ снѣ

наводи ово говорећи: И после овога, Он прохођаше градове и села говорећи и проповедајући Царство Божије, о чему се говори не као да су били у време Страдања. Такође се мисли и по времену, и од оних који су Га примили, и од места, и лица, и дома, чак и од карактера миропомазања, да су биле три жене: две, дакле, блуднице, а трећа је била Марија сестра Лазарева, која је светлила часним животом. И други је био дом Симона фарисеја, а други Симона Губавога у Витанији, а други опет дом Марије и Марте сестара Лазаревих, у истој тој Витанији, како се из реченога може разумети. Тако су и две вечере биле припремљене Христу, и обе у Витанији: једна дакле на шест дана пре Пасхе у дому Лазаревом, када је и Лазар јео с Њим, као што приповеда Син грома (тј. Еванђелист Јован), говорећи овако: шест дана пре Пасхе, дође Исус у Витанију, где беше Лазар који беше умро, којег и подиже из мртвих. Припремише му, дакле, тамо вечеру, и Марта служаше; а Лазар беше један од оних који су седели са Њим. Марија, пак, узевши литру мира нардова, скупоценог, помаза ноге Исусове, и отре косом својом ноге његове. А друга вечера била му је зготовљена на два дана пре Пасхе, док је Христос још био у Витанији у дому Симона Губавога, када је и дошла блудница к Њему, изливајући скупоцено миро, као што приповеда свештени Матеј говорећи као од Христа ученицима: Знате да ће кроз два дана бити Пасха. И мало затим, наводи: А када Исус беше у Витанији, у дому Симона Губавога, приступи к Њему жена, са алавастром мира скупоценога, и изливаше на главу његову док је седео за трпезом. С њим се слаже и Марко, говорећи: А беше Пасха, и празник пресних хлебова за два дана, и док Он беше у Витанији, у дому Симона Губавога за трпезом, дође жена... и даље редом.

А они који се препиру и говоре, да је једна и иста жена била у све четворице Еванђелиста, која је помазала Господа миром; који мисле да је био један и исти Симон фарисеј и Губави, и да је он био отац Лазара и његових сестара Марије и Марте, и да је била једна и иста вечера, у једном и истом дому његовом, који беше у Витанији, да је у њему била застрта и Горница, где је била и Тајна Вечера, - не мисле добро. Јер ови (Еванђелисти) говоре о две вечере које су биле изван Јерусалима у Витанији припремљене Христу, пре шест, и пре два (као што је речено) дана од законске Пасхе, када су и жене различитим начином миро Христу принеле. А Тајна Вечера, и застрта Горница, унутар града Јерусалима беше украшена на један дан пре законске Пасхе и страдања Христових. Ови говоре да је то било у дому непознатог човека, а ови (Еванђелисти) да је била у дому (као што говоре) напрсника и ученика Јована на Светом Сиону, где су и ученици, страха ради Јудејског, били сакривени, и Томино опипавање (рана) по васкрсењу, и силазак Светога Духа на Педесетницу, и други неки неисказани и тајанствени догађаји били. Зато дакле ја мислим, да би истина Златоговорника била још јаснија, да се овде подразумевају две жене: једна дакле, као што је речено у тројице Еванђелиста, која је била блудница и грешница, и која је на главу Христову миро излила, а друга, код Јована, Марија сестра Лазарева, која је на саме божанске ноге Христове ово принела и излила.

Друга је, дакле, и вечера која је била у Витанији, а друга Тајна. И очигледно и од оних по причи о овој блудници, Спаситељ шаље ученике у град, да припреме Пасху: Идите говорећи, у град томе и томе и реците: Учитељ каже код тебе ћу учинити пасху са ученицима мојим. И опет: и срешће вас човек, носећи крчаг воде, и он ће вам

глагола: и бысть по семъ, и той прождаше сквозѣ грады и вѣи, бѣговѣствѣла и
 проповѣдала црѣтѣе бжѣе, ѿ нѣхже гвѣлѣетса, ѣкѣ не во время стрѣти сѣе бысть.
 Минѣтса оубо и ѿ времени, и ѿ прѣемшнхъ егѣ, и ѿ мѣста, и лицъ, и домѣвъ, ещѣ
 же и ѿ нрѣва мѣропомѣзанїа трѣмъ быти женѣмъ сѣмъ: двѣ оубо блдннцы, третїю же
 лѣзаревѣ быти сестрѣ марїю, житїемъ сїающю чѣтнѣмъ. И ннѣи оубо домъ быти
 фарїсеа сѣмѣна, дрѣгїи же прокаженнагѣ сѣмѣна въ видѣнїи, и ннѣи пакн домъ марїи и
 марды сестрѣ лѣзаревѣ въ тѣиже видѣнїи, ѣкоже ѿ снхъ сразѣмѣти естѣ: ѣкѣ и
 двѣ вѣчерѣ бѣстѣ хрѣтѣ, и ѣбѣи въ видѣнїи: еднѣна оубо прѣжде шестн днѣи пасхи въ
 домѣ лѣзаревѣ, егда гвѣдѣше съ нѣмъ и лѣзарь, ѣкоже грѣомѣвъ сннъ повѣствѣетъ,
 глагола снцѣ: прѣжде шестн днѣи пасхи, прїидѣ иисъ въ видѣнїю, ндѣже бѣ лѣзарь оумѣрнѣи,
 егѣже воздѣнѣе ѿ мѣртѣвѣхъ. Сотворнша оубо едѣ вѣчерю, тамѣ, и марда гвѣжѣше:
 лѣзарь же еднѣнъ бѣ ѿ совозлежѣщнхъ едѣ. Марїа оубо прѣемшн лїтрѣ мѣра нрѣда
 пїстїкн многоцѣннагѣ, помѣза нѣзѣ иисѣ, и ѿтрѣ власн сѣомн нѣзѣ егѣ. дрѣгѣа
 же вѣчерѣ бысть едѣ прѣжде двѣи днѣи пасхи, ещѣ сѣщѣ въ видѣнїи хрѣтѣ въ домѣ
 сѣмѣна прокаженнагѣ, егда и блдннца прїидѣ къ нѣмѣ многоцѣнное мѣро нзлнвѣющн,
 ѣкоже сѣеннѣи мѣтѣнѣ повѣствѣетъ глагола, ѣкѣ ѿ хрѣтѣ ко оученнѣмъ: вѣстѣ,
 ѣкѣ по двѣи днѣи пасха бѣдетъ. И помѣлѣ пакн нанѣстѣ: иисѣ же бѣвшѣ въ видѣнїи,
 въ домѣ сѣмѣна прокаженнагѣ, прнстѣпн къ нѣмѣ женѣ, гвѣвѣстѣ мѣра нмѣщн
 тѣжкоцѣннагѣ, и возлнвѣше на глѣвѣ егѣ возлежѣщагѣ. Едѣже соглѣдетъ и маркѣ,
 глагола: бѣ же пасха, и ѣпрѣсноцы по двѣи днѣи, и сѣщѣ едѣ въ видѣнїи въ домѣ
 сѣмѣна прокаженнагѣ возлежѣщѣ, прїидѣ женѣ: и елнѣка по сѣмъ. Прѣщнѣса же и
 глаголющн, еднѣнѣ и тѣюжде быти, оу чѣтырѣхъ елнѣстѣвъ женѣ помѣзавшю гѣа
 мѣромъ еднѣнагѣ и тѣгѣжде мнѣтѣ быти сѣмѣна, фарїсеа же и прокаженнагѣ: егѣже и
 ѣтѣа лѣзарѣ же и сестрѣ егѣ марїи и марды, быти нѣщн нзѣа, и еднѣнѣ вѣчерю и
 тѣюжде, и тѣиже и еднѣнѣ домъ егѣ, нже въ видѣнїи, оу нѣгѣже и гѣрннца пѣстѣла
 оугѣтѣбѣса, и тѣннстѣвеннѣю вѣчерю быти, не дѣбрѣ мнѣтѣ. Сн бо двѣ вѣчерн, внѣ
 иерлѣма въ видѣнїи бѣстѣ хрѣтѣ прѣжде шестн, и прѣжде двѣи (ѣкоже рѣчѣса) днѣи
 законнѣа пасхи, егда и женѣ мѣра разлнчнѣ хрѣтѣ прннесѣша. Тѣннѣа же вѣчерѣ, и
 пѣстѣланнѣа гѣрннца, внѣтрѣ гѣа иерлѣма бѣговѣкраснѣса, прѣжде еднѣнагѣ законнѣа
 пасхи и стрѣти хрѣтѣовѣ днѣ. ѣвн оубо въ домѣ невѣдомагѣ чѣловѣка, ѣвн же въ домѣ
 (ѣкоже глаголютѣ) напѣрннѣа и оучнѣкѣ иѣанна во сѣѣомъ сѣѣнѣ, ндѣже и оученнѣцѣ
 стѣра радн иѣдѣнѣса бѣхѣ сокровѣнн, и дѣмннѣ быстѣ ѣсѣзѣнїѣ по вокрѣнн, и сѣгѣ
 дѣа прншѣстѣе на пѣтѣдѣсѣтннѣ, и ннѣа нѣкѣа нѣзрѣчѣннаа и тѣннстѣвеннѣа
 совершнѣса. Тѣмѣже сѣе оубо мнѣтѣса мнѣ, и нстннѣ златоглѣбнѣагѣ пѣче нзѣвѣстнѣе
 быти, ѣкѣ двѣ оубо сѣа женѣ вѣнѣнѣютѣса: еднѣна оубо, ѣкоже рѣчѣса оу трѣхъ
 елнѣстѣвъ, блдннца сѣщн и грѣшннѣа, на глѣвѣ хрѣтѣовѣ мѣро возлѣвѣша: ннѣа же оу
 иѣанна, марїа сестрѣ лѣзарѣва, самѣмъ же бжѣстѣвеннѣмъ ногѣмъ хрѣтѣовѣмъ сѣе
 прннесѣша и возлѣвѣша. Ннѣа оубо ѣже въ видѣнїи вѣчерн: ннѣю же быти тѣннѣю. И
 гвѣстѣвеннѣа и ѿ ѣнѣхъ по пѣвѣстн ѣ блдннѣцѣ сѣи, оучнѣкн сѣсѣ ко гѣадѣ посѣлѣетъ,
 оугѣтѣбѣтн пасхѣ. Нднѣте, глагола, во гѣадѣ ко ѣннѣцѣ, и рѣцѣте: оучнѣтель глаголетъ, оу
 тѣбѣ сотворн пасхѣ со оученнѣи моѣмн. И пакн: и сѣщѣетъ въ чѣловѣкѣ, сѣдѣлннѣкѣ
 водѣ ногѣ, и тѣи покѣжетъ вѣмъ гѣрннѣу вѣлїю пѣстѣланнѣю, тамѣ оугѣтѣбѣтѣ нѣмъ.
 ѣннѣ же ѿшѣдѣше, глаголетъ, ѣвѣстѣоша, ѣкоже заповѣда нѣмъ, и оугѣтѣбѣша пасхѣ,

показати Горницу велику застрту, тамо уготовите нам. А они отишавши, говори, нађоше како им је било заповеђено, и уготовише Пасху законску која је била пред вратима, коју и дошавши учини са ученицима, као што говори божански Златоуст. Такође у току вечере, то јест Тајне, и божанског умивања (ногу ученицима) изведеном у средини вечере, поново севши, предаје нашу Пасху на самој трпези, као што језиком златни Јован прича, и ово дакле тако. А божански Јован, уз то и Марко, божански Еванђелисти, објаснили су и врсту мира, истински га назвавши скупоценим. А сматраху га чистим, тј. право говорећи нелажним и неразблаженим; и уверени у чистоту, свакако је и назив био такав, овог изузетног и правог мира. А додаје Марко, да у ревности жена разби сасуд, који је имао уски грлић, а који се и алавастар назива. Тај суд је био стаклен, као што говори свештени Епифаније, направљен без неке ручке, који се и викион назива. А било је оно миро састављено од многих врста, а највише од ових: смирна, боје црвене, миомирисна, то јест трске мирисне и јелеја. Но који си се духовним миром помазао Христе Боже, долазећих страдања ослободи, и помилуј нас, као једини свет и Човекољубац. Амин.

Песма осма Ирмос (Глас други)

Реч мучитеља, пошто осили, пећ некада би распаљена седмоструко, и у њој младићи се не опалише, погазивши цареву наређење, но клицаху: сва дела Господња, Господа појте, и преуносите у све векове.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Изливајући жена чесно миро на Владичино и божанско страшно теме, Христе, стопала твојих часних дотаче се, оскврњеним рукама, и клицаше: сва дела Господња, Господа појте, и преуносите у све векове.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Сузама умива ноге Створитеља, крива за грехе, и отираше косом својом. Стога не би лишена избављења грехова учињених у животу, те клицаше: сва дела Господња, Господа појте, и преуносите у све векове.

Благословим Оца и Сина и светога духа, Господа, сада и увек и у све векове векова. Свештено се изграђује избављење благодарној, од Спасовог милосрђа, и извора суза, у којем умивши се исповешћу, не стиђаше се, но клицаше: сва дела Господња, Господа појте, и преуносите у све векове.

Хвалимо, благосиљамо и клањамо се Господу.

Ирмос (Глас други)

Реч мучитеља, пошто осили, пећ некада би распаљена седмоструко, и у њој младићи се не опалише, погазивши цареву наређење, но клицаху: сва дела Господња, Господа појте, и преуносите у све векове.

Напомена: Часнију ... не певамо и сад се кади Црква.

Песма девета Ирмос (Глас други)

Душама чистим, и уснама неупрљаним, ходите да узвеличамо нескверну, и пречисту Матер Емануилову, јер Она из ње Рођеноме приноси молитву: Поштеди душе наше, Христе Боже, и спаси нас.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

ѿвѣ законнѣю при двѣрехъ сѣшѣю, юже и пришѣдъ соверши со оутѣнкѣ, ѿкоже бжественный златоѣтъ глаголетъ. Тѣже и вечери бываемои, сїеть тайнои, и бжественномѣ оумовѣнїю поредѣ содѣанѣ бывшѣ, пакѣ возлѣтъ, и нашѣ предаѣтъ пасхѣ на сѣмои трапѣзѣ, ѿкоже ѿзыкомъ златый іоаннъ повѣстѣдетъ, и сїѣ оубо тѣкъ. Бжественный же іоаннъ, къ семѣ и мѣркѣ, бжественнїи ѣвлїстїи, и мѣра видѣ приложїша, вѣрное сїе именовѣше и многоцѣнное. Возмнѣша же пїстїкѣнъ, сїеть вѣрное нареци, нелѣтное же и неразтворѣнное и вѣренное въ чїстотѣ, негли же и нарицѣнїе бѣ нѣкое сїе, и зрѣднѣншагѣ и пѣрвагѣ мѣра. Прилагѣтъ же мѣркѣ, ѿкъ и содѣдъ сокрѣши ѣ тѣцѣнїѣ женѣ, ѿкѣ тѣснохѣодный, иже и ѿлавѣстръ именовѣтъ. Бѣтъ же сїѣ содѣдъ стклѣный, ѿкоже глаголетъ сїѣнный ѣпїфанїи, безъ рѣкоѣти сотворѣнный нѣкѣѣ, иже и вѣкѣнъ сїѣ глаголетъ. Бѣ же мѣро ѣное сложѣнное ѣ видѣвъ оубо и иныхъ многѣхъ, пѣче же ѣ сѣхъ, смѣрны, цѣтѣ кїнамѣма бѣгоухѣнна, сїеть, трѣстїи ѿрѣмѣтскѣ, и ѣлѣа. Но иже оумнымъ мѣромъ помазавнѣемъ хрїтѣ бжѣ, находѣщихъ стѣстѣнїи свободѣ, и помнѣнїи насъ, ѿкъ ѣднѣнъ стѣ и члѣвѣколѣвецъ, ѿмнѣ.

Пѣснь и.

[P] Ірмѣс: Глаголъ мѣчїтелевъ понѣже превозмѣже, седмерїцею пѣць разжжѣнна бѣтъ иногдѣ: въ нѣнѣже ѣтроцы не ѿпалїшасѣ, царѣво попрѣвше велѣнїе, но вопїѣхѣ: всѣ дѣла гдѣ гдѣ поїте, и превозносїте во всѣ вѣкѣ.

Припѣв: Слава тебѣ бжѣ нашѣ, слава тебѣ.

[A] Изнавѣющїи женѣ мѣро чѣстнѣе, владѣчїю и бжественномѣ стѣрашномѣ верхѣ хрїтѣ, сѣдѣвъ тѣвоихъ прѣчѣтыхъ прикоснѣемъ, ѿсквернѣныма длѣньма, и вопїѣше: всѣ дѣла гдѣ гдѣ поїте, и превозносїте во всѣ вѣкѣ.

Припѣв: Слава тебѣ бжѣ нашѣ, слава тебѣ.

[A] Слезѣми ѿмывѣетъ нѣзѣ, повннѣма грѣхѣмъ, содѣвшагѣ, и ѿтѣраѣтъ власїи своїми. тѣмѣже въ житїи содѣаннѣхъ не погрѣши и збавлѣнїѣ, но вопїѣше: всѣ дѣла гдѣ гдѣ поїте, и превозносїте во всѣ вѣкѣ.

Бѣгословнѣмъ ѣца и сїѣ и стѣго дѣа, гдѣ, и нынѣ и прїснѣ и во вѣкѣ вѣкѣвъ, ѿмнѣ.

[I] Сѣеннодѣнїстѣдетъ и збавлѣнїе бл҃гоурабнѣнїи, ѣ спїсѣтельнѣхъ оутрѣвъ же и слѣзъ и стѣчнїка, въ нѣмѣже исповѣданїемъ и змѣвшїемъ, не стѣдѣшасѣ, но вопїѣше: всѣ дѣла гдѣ гдѣ поїте, и превозносїте во всѣ вѣкѣ.

Хвалнѣмъ, бѣгословнѣмъ, покланѣемъ гдѣви, поїще, и превозносѣще во всѣ вѣкѣ.

И пакѣ ірмѣс: Глаголъ мѣчїтелевъ понѣже превозмѣже, седмерїцею пѣць разжжѣнна бѣтъ иногдѣ: въ нѣнѣже ѣтроцы не ѿпалїшасѣ, царѣво попрѣвше велѣнїе, но вопїѣхѣ: всѣ дѣла гдѣ гдѣ поїте, и превозносїте во всѣ вѣкѣ.

Чтнѣнїшѣю, не поѣмъ.

Пѣснь д.

[V] Ірмѣс: Дѣшѣми чїстѣми, и несквернѣми оустнѣми, прїиднѣте возвелѣчїемъ несквернѣю, и прѣчѣдѣ мѣрѣ ѣмманнїлевѣ, ѣюже и зѣ нѣкъ къ рождѣнномѣ приносѣще мѣтѣвѣ: поцаднѣ дѣшы нашѣ хрїтѣ бжѣ, и спїѣ насъ.

Припѣв: Слава тебѣ бжѣ нашѣ, слава тебѣ.

Показујући се неразуман и лукави љубоморник, дар достојно божански, којим се разреши дуг грехова, речју продаје злопаки Јуда, који поткрада богољубиву благодат. Поштеди душе наше, Христe Боже, и спаси нас.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Идући к незаконим кнезовима, говори Јуда који Христово усвојење одбацује златом: Шта ћете ми дати, и ја ћу вама предати Христа којег тражите? Поштеди душе наше, Христe Боже, и спаси нас.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у све векове векова.

О слепога среброљубља, непомирљиви! од којег си добио заборав, да души никако није раван цео свет, као што си био научен; јер си очајањем сам себе удавио спаливши се, издајниче. Поштеди душе наше, Христe Боже, и спаси нас.

Ирмос

Душама чистим, и уснама неупрљаним, ходите да узвеличамо нескверну, и пречисту Матер Емануилову, јер Она из ње Рођеноме приноси молитву: Поштеди душе наше, Христe Боже, и спаси нас.

Мала јектенија

Бакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: Заштита, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ексапостилар, (трипут), као обично:

Ложницу твоју видим, Спасе мој, украшену, и одећу немам да бих ушао у исту. Просвети хаљину душе моје, Светлодавче, и спаси ме.

(Псалам 148)

Хвалите Господа с небеса, хвалите Га на висинама. Теби приличи песма, Богу. Хвалите Га сви Анђели Његови, хвалите Га све Силе Његове, Теби приличи песма, Богу.

Хвалите Га, сунце и месец; хвалите Га, све звезде и светлост. Хвалите Га, небеса над небесима, и вода која је изнад небеса, нека хвале Име Господње. Јер Он рече, и постадоше; Он заповеди, и саздаше се. Постави их до века, и у вавек века; заповест постави, и неће проћи. Хвалите Господа на земљи, змајеви, и сви бездани; огањ, град, снег, слана, ветар бурни, који творите реч Његову; горе и сви хумови, дрвеће

[А] Неразѣменъ явлься, и лѣкѣвъ ревнѡвѣрѣзникъ, дѣръ достоинѡвѣжѣственъ слѡвомъ пролаѣтъ. ѿмже долѣвъ разрѣшнѣа грѣхѡвъ, крадѣый лютеый ѿда любѡвѣжѣственнѡю блѡгодѣтъ: пощадѣ дѡшы нѡша хрѣтѣ бѣже, и спсѣн нѡсѣ.

Припѣвъ: Слава тебѣ бѣже нѡшъ, слава тебѣ.

[А] Глаголетъ шѣдъ беззакѡннѡмъ князѣмъ: что ми хѡцете дѣти, и ѡзъ хрѣтѣ вѡмъ ѿскомаго хѡтѣщѡмъ предѡмъ; присѡвѣнѣе хрѣтѡво ѿда ѡрнѣннѡмъ златѡмъ: пощадѣ дѡшы нѡша хрѣтѣ бѣже, и спсѣн нѡсѣ.

Слава оцѣ и снѣ и стѡмѣ дѡхѣ, и нынѣ и прѣснѡ и во вѣкн вѣкѡвъ, аминь.

[W] Ѿ сѣпѡтнѡгѡ сребролюбѣа нечестнѣе, ѡнѡдѡже забвѣнѣе полѣчнлѣ ѣснѣ, ѡкѡ дѡшнѣ никѡкоже равнѡстоѡтеленъ мѣръ, ѡкоже надѣчнлѣ ѣснѣ: ѡчѡаннѣмъ бо сѡмъ себѣ оудавнлѣ ѣснѣ вѣжѣсѡ предѣтелю: пощадѣ дѡшы нѡша хрѣтѣ бѣже, и спсѣн нѡсѣ.

Тѡже ѡрмѡсѣ: Дѡшѡми чнстѡми, и нескѣвернѡми оустнѡми, прѣндѣте возвѣлѣннѡмъ нескѣвернѡю, и прѣчѣтѡю мѣрѣ ѣмманѡнлѣвѣ, ѣюже нѣз неѡ къ рѡждѣннѡмѣ прнносѡще мѣтѣвѣ: пощадѣ дѡшы нѡша хрѣтѣ бѣже, и спсѣн нѡсѣ.

Тѡже ѣктенѣя мѡлаа.

Дѣлѡконъ: Пѡкн и пѡкн мѣромъ гѡдѣ помѡлнмѣа.

Дѣлѡконъ: Гѡдѣ помѣлѡдѣ.

Дѣлѡконъ: Застѡпнѣ, спсѣнѣ, помѣлѡдѣ, и сохрѡнѣ нѡсѣ бѣже, твоѡю блѡгодѣтѣю.

Дѣлѡконъ: Гѡдѣ помѣлѡдѣ.

Дѣлѡконъ: Прѣстѡю, прѣчѣтѡю, прѣблѡгѡсловѣннѡю, слѡвнѡю влѣцѣ нѡшѣ вѣцѣ и прнснодѣѣ мѣрѣю со вѣѣми сѡбѣми помѡнѡвѣше, сѡми себѣ, и дрѡгздрѡга, и вѣсѣ жнѡвѡтъ нѡшъ хрѣтѣ бѣгѣ предѡдѣмъ.

Дѣлѡконъ: Тебѣ гѡдѣ.

Возгласѣетъ сѣѣнннѡкъ:

ѡкѡ тѡ хѡвѡлатъ всѡ снѣлы нѣнѡмъ, и тебѣ славу возсылѣемъ, оцѣ и снѣ и стѡмѣ дѡхѣ, нынѣ и прѣснѡ и во вѣкн вѣкѡвъ.

Дѣлѡконъ: аминь.

Ѣзапѡстѣлѣрѣя:

Чертѡгѡ тѡвоѡ внѣждѣ спсѣе мѡнѣ, оѡкрашѣннѡнѣ, и ѡдѣжды не ѡмамъ, да внѣдѣ вѡнѣ: прѡсѣвѣтнѣ ѡдѣѡннѣ дѡшнѣ моѡѡ свѣтѡдѡвѣче, и спсѣн мѡ.

И ѡбѣ хѡвалѣтнѣ.

Чтѣецъ глаголетъ ѡмѡмъ рѣнѣ, рѣдѣ, и рѣнѣ.

Хѡвалѣте гѡдѣ сѣ нѣсѣ. Тебѣ подѡбѣетъ пѣснѣ бѣгѣ. Хѡвалѣте гѡдѣ сѣ нѣсѣ, хѡвалѣте ѣгѡ вѣ вѣшннѡхъ. Тебѣ подѡбѣетъ пѣснѣ бѣгѣ. Хѡвалѣте ѣгѡ всѣ ѡггѣнѣ ѣгѡ, хѡвалѣте ѣгѡ всѡ снѣлы ѣгѡ. Тебѣ подѡбѣетъ пѣснѣ бѣгѣ.

Хѡвалѣте ѣгѡ солнѣе и лѡнѡ, хѡвалѣте ѣгѡ всѡ свѣзды и свѣтъ. Хѡвалѣте ѣгѡ нѣсѣ нѣсѣ, и водѡ ѡже прѣвѣше нѣсѣ, да восхѡвѡлатъ ѡмѡ гѡдѣ. ѡкѡ тѡ рѣчѣ, и вѣша: тѡнѣ повѣлѣ, и создѡшлѣа. погѡвнѣ ѡ вѣкѣ, и вѣ вѣкѣ вѣка: повѣлѣннѣе положнѣ, и не мнѣмъ ѡдетъ. хѡвалѣте гѡдѣ ѡ землѣ сѡмѣвѣ, и всѡ вѣзднѣ: ѡгнѣ, гѡдѣ, снѣгѣ, гѡлѡтъ, дѡхъ вѡренъ, тѡврѡщѡмъ слѡво ѣгѡ: гѡры и всѣ хѡлми, дрѣвѡ плодонѡсна, и всѣ кѣдрнѣ: свѣрѣе и всѣ скѡтнѣ, гѡднѣ и пѣтнѣцы пернѡтнѣ: цѡрѣе зѣмѣтнѣ, и всѣ людѣе, кнѡзнѣ, и всѣ

родно, и сви кедри; звери и сва стока, гмизавци и птице крилате; цареви земаљски и сви народи, кнезови и све судије земаљске; момци и девојке, старци са децом, да хвале Име Господње. Јер се узнесе Име Њега Јединога. Слава је Његова на земљи и на небу. И уздигнуће моћ народа Свога, песму свима вернима Његовим, синовима Израилевим, народу који се приближују Њему.

Певајте Господу песму нову, хвала је Његова у Цркви верних. Да се узвесели Израил Створитељу своме, и синови Сиона обрадоваће се Цару своме. Да хвале Име Његово у хору, уз бубањ и псалтир да Му псалмопоју. Јер Господ благоволе народ Његов, и узнеће кротке у спасење. Похвали-ће се преподобни у слави, и обрадоваће се на постељама својим. Узношења Божја су у устима њиховим, и мачеви двосекли су у рукама њиховим, да учине освету међу незнабошцима, изобличење међу народима. Да вежу цареве њихове у ланце, и славне њихове за руке окове железне.

(Псалам 150)

Хвалите Бога у светима Његовим, хвалите Га у тврђи Силе Његове.

Хвалите га за многе моћи Његове, хвалите Га по мноштву величанства Његовог.

Стих 1: Хвалите Бога у Светима Његовим, хвалите Га у чврстости Силе Његове.

Тебе Дјевиног Сина, блудница познаде као Бога, говораше у плачу вапијући, као она која је починила дела достојна суза: Разреш ми дуг, као ја плетенице, заволи ону која је љубила, с правом омрзнута, и слично цариницима проповедаћу Те, Добротворе Човекољубче.

Стих 2: Хвалите Га у силама Његовим, хвалите Га по мноштву величине Његове.

Скупоцено миро, блудница помеша са сузама, и изливаше на пречисте ноге твоје, љубећи их; њу си одмах оправдао, а нама опроштај даруј, који си нас ради пострадао, и спаси нас.

Стих 3: Хвалите Га гласом трубним, хвалите Га уз псалтир и гусле.

Када грешница приношаше миро, тада се ученик договараше с безаконицима; ова се дакле радоваше, изливајући миро скупоцено, а он се труђаше да прода непроцењивог; ова Владика познаваше, а онај се од Владике раздвајаше; ова се ослобађаше, а Јуда роб постајаше непријатељу. Страшна је лењост! Велико је покајање! које ми и даруј, Спасе, који си нас ради пострадао, и спаси нас.

Стих 4: Хвалите Га бубњем и клицањем, хвалите Га уз струне и орган.

О Јудине несреће! Гледаше блудницу која целиваше стопе, и размишљаше лукаво о издаји целивом. Она плетенице развеза, а он се гњевом свезиваше, носећи уместо мира злосмрадну злоћу; јер завист не зна да претпостави корисно. О Јудине несреће! од које избави Боже душе наше.

Издѣи зѣмстїи: юнѡши и дѣвѣы, старцы из юнѡтамн да возхвалѡтъ ѿма гдѣне: ѿакѡ вознесѣа ѿма тогѡ ѣдїнагѡ. исповѣданїе ѣгѡ на землїи и на небїи, и вознесѣтъ рѡгѡ людїи своихъ. пѣснь всѣмъ прїбнымъ ѣгѡ, синовѡмъ и илѣвымъ, людемъ приближающимъ ѣмѡ.

Воспоите гдѣви пѣснь новѡ, хваленїе ѣгѡ въ цркви прїбныхъ. да возвеселїтъ ѿнѡ ѡ сотворшемъ ѣгѡ, и синове ѣѡни возрадѡтъ ѡ црѣ своемъ: да возхвалѡтъ ѿма ѣгѡ въ лицѣ, въ тѣмпанѣ и ѡсалтїри да поѡтъ ѣмѡ. ѿакѡ благоволилъ гдѣ въ людехъ своихъ, и вознесѣтъ крѡткїа во спсѣнїе. возхвалѡтъ прїбни въ славѣ, и возрадѡтъ на лѡжахъ своихъ. возношенїа бжїа въ гортани ихъ, и мечи ѡбоудѡ ѡстры въ рѡкахъ ихъ: сотвори ти ѡмщѣнїе во ѡзыщѣхъ, ѡблчѣнїа въ людехъ: свазати царї ихъ пѡты, и славыа ихъ рѡчными ѡкѡвы желѣзными. сотвори ти въ нихъ свѡдъ написанъ: слава ѣа вѡдетъ всѣмъ прїбнымъ ѣгѡ.

Хвалите бга во стѣхъ ѣгѡ, хвалите ѣгѡ во ѡтверженїи силы ѣгѡ.

На ѡ: Хвалите ѣгѡ на силахъ ѣгѡ, хвалите ѣгѡ по множествѡ величїемъ ѣгѡ.

И поемъ ѣа самогласны, гласъ ѡ:

Тебѣ дѣвѡ ѣа, блдница познавши бга, глаголаше, въ плачи молащїа, ѿакѡ слѣзъ достѡйнаа содѣлаваша: разрѣши долгъ, ѿкоже и ѡзъ власы: возлюбїи любашѡ, праведнѡ ненавидїмѡ, и блнзъ мытарїи тебѣ проповѣмъ, блгодѣтелю члѣвколюбче.

Хвалите ѣгѡ во гласѣ трѡбенѣмъ, хвалите ѣгѡ во ѡсалтїри и гѡлехъ.

Многоцѣнное мѡро, блдница смѣи со слезами, и нзлїа на прѣчїтѣн нѡзѣ твои, ѡблѡбызашїи: ѡнѡю ѡбїе ѡправдѡл ѣси, намъ же прощѣнїе дарѡи пострадавїи ѡ насъ, и спсїи насъ.

Хвалите ѣгѡ въ тѣмпанѣ и лицѣ, хвалите ѣгѡ во стрѡнахъ и ѡрганѣ.

Ѣгда грѣшнаа приношаше мѡро, тогда ѡченїкѡ соглашашеа пребеззакѡннымъ. ѡбла ѡубѡ радѡвашеа, истоцающїи мѡро многоцѣнное: сїи же тѡцашеа продати безцѣннаго. ѣа влѡкѡ познаваше, ѡ сїи ѡ влѡкн разлѡчашеа. ѣа свобѡждашеа, ѡ ѡда рѡбѡ бываше врагѡ. люто ѣсть лѣнѡсть, велїе поканїе: ѣже мнѣ дарѡи спсе, пострадавїи ѡ насъ, и спсїи насъ.

Хвалите ѣгѡ въ кѡмвалѣхъ благогласныхъ. хвалите ѣгѡ въ кѡмвалѣхъ восклицанїа. вѡкое дыханїе да хвалитъ гдѡ.

Ѣдннѡ ѡканїе! зрѡше блдницѡ цѣлѡющѡ стѡпы, и ѡмышлѡше лѣстїю преданїа цѣлованїе. ѡнаа власы разрѣши, ѡ сїи ѡротїю вѡзашеа, носѡ вѡѣстѡ мѡра слѡсраднѡ слѡбѡ: зѡвнѣтъ бо не вѣстѡ предпочтати полѣзное. Ѣдннѡ ѡканїе! ѡ негѡже нзѡвн бжѣ, дѡшы наша.

Слава, глас 2.

Грешница отрча к миропродавцу, да купи скупочено миро да помаже Добротвора, и миропродавцу вапијаше: дај ми миро да помажем и ја Онога који је очистио све грехе моје.

И сада, глас 6.

Погружена у греху, пронађе Те пристаниште спасења, и помешавши миро са сузама, Теби вапијаше: Види Ти, који примаш покајање сагрешивших. Но Владико, спаси ме од буре греха, ради велике твоје милости.

Славословље:

Слава на висинама Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља.

Хвалимо Те, благосиљамо Те, клањамо Ти се, славословимо Те, благодаримо Ти, ради велике славе Твоје. Господе Царе Небески, Боже Оче Сведржитељу; Господе Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе. Господе Боже, Јагње Божије, Сине Оче, Који узимаш грех света, помилуј нас; Који узимаш грехе света, прими молитву нашу, Који седиш с десна Оцу, и помилуј нас. Јер си Ти једини Свет, ти си једини Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин.

На сваки дан благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје у век, и у век века. Господе, био си нам прибежиште из нараштаја у нараштај. Ја рекох: Господе, помилуј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби. Господе, теби прибегах, научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој, јер је у Теби извор живота. У светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те познају.

Удостој, Господе, да се у ову ноћ без греха сачувамо. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших, и хваљено је и прослављено Име Твоје у векове. Амин.

Нека буде, Господе, милост Твоја на нама, као што се уздасмо у Тебе. Благословен си, Господе, научи ме законима Твојим.

Благословен си, Владико, уразуми ме законима Твојим.

Благословен си, Свети, просвети ме законима Твојим.

Господе, милост је Твоја до века, дела руку Твојих не презри.

Теби доликује хвала, Теби доликује песма, Теби слава доликује, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Потом говори ђакон (или свештеник) јектенију:

Ђакон: Допунимо јутарњу молитву своју Господу.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Сав дан савршен, свет, миран и безгрешан, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Анђела мира, верног вођу, чувара душа и тела наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Опроштај и отпуштење грехова и сагрешења наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Слава Ѡцѣ и сѣну и сѣому дхѣ.

Гласъ бѣ: Грѣшнаа тече къ мѣру, къпнѣти многоцѣнное мѣро, ѣже помѣзати бѣгодѣтеля, и мѣропродаѣтелю вопіаше: даждь мнѣ мѣро, да помѣждь и ѣзъ ѡчиствѣшаго всѣа моѣ грѣхѣ.

И нынѣ и прѣснѡ и во вѣки вѣкѡвѣ. ѡминь.

Гласъ сѣ: Погрѣженнаа грѣхѡмъ, ѡбѣрѣте тѣа прѣстѣннице спсѣніа, вѣждь и мѣра со слезѣми растворѣющѣю, твѣѣ вопіаше: вѣждь согрѣшѣющѣхъ покаѣніа ѡждѣаи. но вѣко спсѣ ма ѡ волны грѣхѡвныа, великіа радѣ твоеѣ млѣти.

Славогѡвѣе вседнѣвное.

Слава твѣѣ показѣвшемѣ намъ свѣтѣ.

Слава въ вышнихъ бгѣ, и на земли мѣрѣ, въ человѣцѣхъ бѣговолѣніе. хвалѣмъ тѣа, бѣгѡсловѣмъ тѣа, клѣнѣмъ ти са, славогѡвѣмъ тѣа, бѣгодарѣмъ тѣа, великіа радѣ славы твоеѣ. гдѣ црѣ нѣбныи, еже Ѡче вседержѣтелю, гдѣ сѣ еднѡродныи, иисе хрѣте, и сѣынѣ дше. гдѣ еже, ѣгнче бжѣи, сѣе Ѡтъ, взѣмѣаи грѣхѣ мѣра, помѣждь насъ: взѣмѣаи грѣхѣ мѣра, прѣмѣи млѣтѣвѣ нашѣ: сѣдѣаи ѡца, помѣждь насъ. ѣакъ ты еси едѣнъ сѣтѣ, ты еси едѣнъ гдѣ, иисе хрѣтоѣ, во славу бга Ѡца, ѡминь.

На всѣкъ дѣнь бѣгѡсловѣю тѣа, и вохвалѣю има твое во вѣки, и въ вѣкѣхъ вѣка.

Гдѣ, прѣбѣжнице вышъ еси намъ въ родѣ и родѣ. ѣзъ рѣхѣ: гдѣ, помѣждь ма, ищѣлѣи дшѣ моѣ, ѣакъ согрѣшѣхъ твѣѣ. гдѣ, къ твѣѣ прѣбѣгѡхъ, на дѣи ма творѣти волю твоѣ, ѣакъ ты еси бгѣ моѣ: ѣакъ ѡу твѣѣ источѣникѣ живѡта, во свѣтѣ твоемъ ѡзрѣмъ свѣтѣ. прѣбѣи млѣть твоѣ вѣдѣщѣмъ тѣа.

Сподѡбѣи гдѣ, въ дѣнь сѣи безъ грѣхѣа сохрѣнѣтѣа намъ. бѣгѡсловѣнъ еси гдѣ еже Ѡтѣцѣ нашѣхъ, и хвалѣно и просѣвлѣно има твое во вѣки, ѡминь.

Бгдѣи гдѣ, млѣть твоѣа на насъ, ѣакоже ѡповѣхомъ на тѣа. бѣгѡсловѣнъ еси гдѣ, на дѣи ма ѡправдѣнѣемъ твоѣмъ. бѣгѡсловѣнъ еси вѣко, вразѣмѣи ма ѡправдѣнѣемъ твоѣмъ. бѣгѡсловѣнъ еси сѣынѣ, просѣтѣи ма ѡправдѣнѣи твоѣмѣ.

Гдѣ, млѣть твоѣа во вѣкѣхъ, дѣлазъ рѣкѣ твоѣю не прѣзрѣи: твѣѣ подобѣетъ хвалѣ, твѣѣ подобѣетъ пѣніе, твѣѣ слава подобѣетъ, Ѡцѣ и сѣну и сѣому дхѣ, нынѣ и прѣснѡ и во вѣки вѣкѡвѣ, ѡминь.

Тѣже ѣктенѣа:

Дѣаконъ: Испѡлнимъ ѡутрѣннюю молѣтѣвѣ нашѣ гдѣи.

Лѣкъ: Гдѣ помѣждь.

Дѣаконъ: Застѣпѣи, спасѣи, помѣждь и сохрѣнѣи насъ еже твоею бѣгодѣтѣю.

Лѣкъ: Гдѣ помѣждь.

Дѣаконъ: Днѣ всегѡ совершѣнна, свѣта, мѣрна и безгрѣшна, ѡу гдѣа прѡсѣмъ.

Лѣкъ: Подѣи гдѣ.

Дѣаконъ: ѡггѣла мѣрна, вѣрна настѣвѣника, хрѣнѣтѣла дшѣи и тѣлѣсѣи нашѣхъ, ѡу гдѣа прѡсѣмъ.

Лѣкъ: Подѣи гдѣ.

Дѣаконъ: Прѡсѣнѣа и ѡстѣвлѣнѣа грѣхѡвѣи и прѣгрѣшѣнѣи нашѣхъ, ѡу гдѣа прѡсѣмъ.

Лѣкъ: Подѣи гдѣ.

Ђакон: Добро и корисно душама нашим, и мир свету, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Остало време живота свога у миру и покајању да проведемо, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Крај живота нашега да буде хришћански, без бола, непостидан, миран и да добар одговор дамо на Страшном Христовом суду, молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник:

Јер си Бог милости и доброте и човекољубља, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амии.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Ђакон: Главе своје Господу приклонимо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер је твоје да нас милујеш и спасаваш, Боже наш, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

На стиховње стихире самогласне, глас 6.

Данас Христос долази у дом фарисејев, и жена грешница приступивши к ногама, превијаше се вапијући: Види погружену у греху, очајну због својих дела, које се не гнуша твоја доброта; и дај ми Господе опроштај зала мојих, и спаси ме.

Стих: Испунисмо се јутрос милости Твоје, Господе, и обрадовасмо се, и узвеселисмо се; у све дане наше узвеселисмо се, за дане у које си нас смирио, године у којима видесмо зла. И погледај на слуге Твоје, и на дела Твоја, и упути синове њихове.

Пружи блудница косу Теби Владици, пружи Јуда руке безаконцима. Ова да прими опроштај, онај да прими сребрнике. Зато вапијемо Теби проданоме који си нас ослободио, Господе, слава Теби.

Стих: И нека буде светлост Господа Бога нашега на нама, и дела руку нашихисправи на нас, и дело руку наших исправи.

Приступи жена злосмрадна и нечиста, сузе лијући на ноге твоје, Спасе, страст исповедајући: Како да погледам на Тебе, Владико, јер си сам дошао да спасеш блудницу. Подигни ме из дубине умрлу, који си Лазара четвородневног васкрсао из гроба. Прими ме кукавну, Господе, и спаси ме.

Стих: Исповедићу Ти се, Господе, свим срцем мојим, казиваћу сва чудеса Твоја.

Діаконы: Дѡбрыхъ и полѣзныхъ душамъ нашимъ, и мира мірови, оу гда просимъ.

Анкъ: Подѡи гди.

Діаконы: Прочее время живота нашего въ мирѣ и покааніи скончатн. оу гда просимъ.

Анкъ: Подѡи гди.

Діаконы: Христіанскіа концины живота нашего, безболѣзненны, непостыдны, мирны и добраго швецѣта на страшнѣмъ сдѡици хртѡвѣ просимъ.

Анкъ: Подѡи гди.

Діаконы: Пресѣдѡю, пречѣдѡю, преблгословеннѡю, славною влцѣу нашѡу бѣу и принодѣу мрїю со всѣми стѣми поманѡвше, самъ себе, и дрѡгздрѡга, и весь животъ нашъ хртѣу бѣу предадѡмъ.

Анкъ: Тебѣ гди.

Возглашаетъ іерей:

Гдѡу бѣу милости, щедрѡтѣ и члѣвѣколюбїа ѣси, и тебѣ славу возсылаемъ, оцѣу, и сѣу, и стѡму дхѣу, нынѣ и приносъ, и во вѣки вѣкѡвъ.

Анкъ: Амѣнь.

Сщеникъ: Миръ всѣмъ.

Анкъ: И дхѡви твоемѣу.

Діаконы: Главы наша гдѡи приклѡнимъ.

Анкъ: Тебѣ, гди.

Іерей:

Твое бо ѣсть ѣже милости и спасѣти ны бже нашъ, и тебѣ славу возсылаемъ, оцѣу, и сѣу, и стѡму дхѣу, нынѣ и приносъ, и во вѣки вѣкѡвъ.

Анкъ: Амѣнь.

На стѣхѡвѣ стѣхѣры самогласны, гласъ: ѡ.

Днесъ хртѡсъ прихѡдитъ въ домъ фарїсеѡвъ, и жена грѣшница пристѡпѣши къ ногамъ, валашеа вопїющи: вѣждъ погрѡженнѡю грѣхѡмъ, шчлѡннѡу дѣлѡнїи радн, негнѡшлѡемѡу ш твоѡу блгости: и даждъ мѣ гдѡи ѡставленїе слыхъ, и спсѣ ма.

Стѣхъ: Испѡлнихомѡа завтра млчѣи твоѡу гдѡи, и возрадовахомѡа, и возвеселїхомѡа: во всѡ днѣ наша возвеселїхомѡа, за днѣ въ нѡже смирилъ ны ѣси, лѣта въ нѡже вѣдѣхомъ слѡа. и призири на рабы твоѡу, и на дѣла твоѡу, и настѡви сыны ѣхъ.

Прострѣ блднїца власы тебѣ влцѣ, прострѣ іѡда рѡцѣ беззакѡннымъ: ѡва оубѡ прїѡти ѡставленїе, ѡвъ же взѡти сребреники. чѣмже тебѣ вопїемъ проданѡмѣу и свободѡшемѣу насъ: гдѡи слава тебѣ.

Стѣхъ: И бдѡи свѣтлѡсть гдѡа бѣа нашего на насъ, и дѣла рѡкъ нашихъ испрѡви на насъ, и дѣло рѡкъ нашихъ испрѡви.

Пристѡпѣи жена слѡсмерѡдѡла и ѡсквернѡла, слѣзы проливѡющи, любѡщи спсе, стѣсть испѡвѣдающн: какѡ воззрѡ къ тебѣ влцѣ; самъ бо пришѡлъ ѣси спсѣти блднїцѣ: и зъ гдѡбннѡ оумѣршѡю ма воскресѣи, ѣже лѡзарѡ воздѡвнѡвнѡи и зъ грѡба четвѣроднѡвна: прїимѣ ма ѡкааннѡю гдѡи, и спсѣ ма.

Стѣхъ: Испѡвѣмѡа тебѣ гдѡи, всѣмъ сѣрдцемъ моѡмъ, повѣмъ всѡ чдѡеѡ твоѡу.

Очајна због живота и стрпљива карактером, миро носећи приступи Теби вапијући: не одбаци мене блудницу, Ти који си се родио од Дјеве; не презри моје сузе, Радости Анђела. Но прими ме покајницу, коју сагрешившу ниси одбацио, Господе, ради велике твоје милости.

Слава, И сада. **Глас 8. Песма Касијане монахиње.**

Господе, жена која је пала у многе грехе, осетивши Твоје Божанство, узела је чин мирносице, и ридајући Теби миро пре погребца приноси. Авај мени! говорећи: јер ноћ ми је распаљивање блуда незадрживог, а мрачна и без зрака је жеља греха! Прими моје изворе суза, Ти који облацима изводиш воду мора. Пригни се мојим срдачним уздасима, Ти који си приклонио небеса неизрецивим снисхођењем твојим. Да целивам пречисте ноге твоје, и обришем их опет косом главе моје, од којих се Ева у рају, предвече шум ушима чувши, страхом сакрила. Мноштво грехова мојих, и бездане судова твојих ко ће испитати. Душеспашче Спасе мој, не презри мене, слушкињу твоју, Ти који имаш неизмерну милост.

Чтец:

Добро је исповедати се Господу, и певати Имену Твоме, Вишњи; објављивати ујутру милост Твоју, и истину Твоју сваке ноћи.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец: У храму стојећи славе Твоје, мислимо да на небу стојимо, Богородице, Двери Небеска, отвори нам двери милости Твоје.

Тада: Господе, помилуј. **(40 пута.)**

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Благословен је Христос Бог наш, свагда, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Учашнаа житїа радн, и оубѣдомаа нрава радн, мѣра носашаа престоупнїи тебе вопїющи: да не ѡвержеш менє блуднѣю, родивнїем ѡ дѣвы: да не презрши моѧ слезы радосте аггашевз. но прїимнї ма кающѣюса, юже не ѡриндлз єси согрѣшающѣю гдн, великіа радн твоєѧ млтн.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвз. аминь.

Самогласенз, гласз и: Творенїе касїаны инокни.

Гдн, ѡже во мнѡгїа грѣхнї впадшаа жена, твоє ѡцѣтнѣшаа бжество, мѣроносицы вземши чїнз, рыдающн мѣро тебе прежде погребенїа приноснтз: оубы мнѣ глаголющи! ѡкѡ нѡщь мнѣ єсть разжженїе блда невоздержанна, мрачное же и безлудное раченїе грѣхѧ. прїимнї моѧ истѡчнннн слезз, иже облакнн пронзводѧ мѡра бѡдѣ. приклонїса кз моимз воздыханїемз сердечнымз, приклоннвыи нѣса незреченнымз твоимз истѡцанїемз: да ѡблѡбыжд пречїстѣн твоѧ нѡзѣ, и ѡтрѣ сїѧ пакн главы моеѧ власы, иже вк раи єва, по полуднн, шѣмомз оушы ѡгланѣши, стрѣхомз скрыса. грѣхѡвз моихз множества, и сдѣевз твоихз бѣзднн ктѡ ислѣднтз; душепѣсче спсе мѡн. да ма твоѧ рабѣ не презрши, иже безмѣрнѣю имѣѧ млтн.

Тѡже чтѣцз:

Блго єсть исповѣдатнса гдєвн, и пѣтн именн твоємѣ, вышнїи: возвѣщати заштра млтн твоѧ, и истннѣ твоѧ на всѧкѣ нѡщь. **Дважды.**

Сѣбїи бже, сѣбїи крѣпкїи, сѣбїи безмертннн, помнлѣи насз. **Трижды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвз, аминь.

Престїаа трїце, помнлѣи насз: гдн, ѡчїстн грѣхнї нашѧ: влко, прѡстн беззакѡнїа нашѧ: сѣбїи, посѣтн и исцѣлн немощн нашѧ, имене твоєгѡ радн.

Гдн помнлѣи, **трижды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвз. аминь.

Оче нашз, иже єси на небѣхз, да свѣтнѣса и ма твоє, да прїидетз црѣтїе твоє, да вѣдетз вола твоѧ, ѡкѡ на небн и на землн. хлѣбз нашз насѣщннн дѡждь намз днєсь, и ѡстаѣн намз дѡлгн нашѧ, ѡкоже и мы ѡстаѣлѣмз должннкѡмз нашымз: и не введн насз во искушенїе, но ижебн насз ѡ лѣкаѡгѡ.

Сѣеннннннн: **И**ѡкѡ твоє єсть црѣтво и сїла и слава, оцѧ и снѧ и стѧгѡ дхѧ, нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвз.

Чтѣцз: аминь. Вк храмѣ стоѡще славы твоєѧ, на небн стоѡтн мнїмз, бѣе, двѣрн небнѧ, ѡверзн намз двѣрн млтн твоєѧ.

Гдн помнлѣи, **м.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвз. аминь.

Чтнѣншѡю херувїмз, и слаѣнѣншѡю безъ сравненїа серафїмз, безъ истѣнїа бѣа слѡва рѡждшѡю, сѣщѡю бѣш тѧ величїемз.

Именемз гдннмз блгословн, **отче.**

Сѣеннннннн:

Сѣбїи блгословенз хрѣтѡсз бѣз нашз, всегдѧ, нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвз.

Чтѣцз: аминь.

Небески Царе, благоверни и христољубви православни род наш укрепи, веру утврди, Народе украти, свет умири, Свету Цркву /или манастир овај/ добро сачувај; раније преминуле оце и браћу нашу у насељима праведних настани, и нас у покајању и исповедању прими, као Благ и Човекољубив.

Затим, 3 велика поклона,

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (Поклон)

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. (Поклон)

Чтец: Амин.

Нѣный црѣю, вѣрѣ оутверди, гзѣки оукротѣ, мѣрѣ оумнрѣ, сѣтѣи хрѣмѣ сѣи [сѣдѣно Оубитѣль сѣи] дѣбрѣ сохрани: прѣжде ѡшѣдшыа ѡтцы и брѣтѣю нашѣ вѣ селѣніихѣ прѣвѣдныхѣ оучиннѣ, и насѣ вѣ поклѣннѣ и исповѣданнѣ прѣимнѣ, гакѡ бл҃гѣи и чѣловѣколѣубецѣ.

Посѣмѣ поклѣны великіа трѣ,

глаголюще вѣ нѣхѣ на коѣмѣждо поклѣнѣ мѣтѣѣ прѣбнагѡ ѣфрѣма:

Гдѣ и бл҃го животѣ моегѡ, дѣхѣ прѣздности, оубѣнѣи, любѣначѣлѣи и прѣзднослѣбѣи не дѣждѣ мѣ. [Поклѣнѣ.]

дѣхѣ же цѣломѣдрѣи, смиренѣдрѣи, терпѣнѣи и любѣѣ, дѣрѣи мѣ рѣбѣ тѣвоемѣ. [Поклѣнѣ.]

Ѣи гдѣ црѣю, дѣрѣи мѣ зрѣтѣи моѣ прѣгрѣшѣнѣи, и не ѡсѣждѣтѣи брѣта моегѡ: гакѡ бл҃гословѣнѣ ѣси во вѣки вѣкѡвѣ. Ѣминѣ. [Поклѣнѣ.]

Тѣже малѣхѣ ѣи, глаголюще на кѣиѣждо поклѣнѣ: Ѣже, ѡчѣстѣи мѣ грѣшнаго.

И пакѣи поклѣдѣи мѣтѣѣ вѣю: Гдѣ и бл҃го животѣ моегѡ: и поклѣнѣ ѣдинѣ великіи.

Чтѣецѣ: Ѣминѣ.

ПРВИ ЧАС

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нагпем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 5)

Речи моје чуј, Господе, разуми вапај мој. Пази на глас мољења мога, Царе мој и Боже мој. Јер ћу се Теби помолити, Господе. Ујутру ћеш услишити глас мој, ујутру ћу стати преда Те, и видећеш ме. Јер Ти ниси Бог Који хоће безакоње. Неће се код Тебе наћи лукави, нити ће се одржати безаконици пред пред очима Твојим; грло им је гроб отворен, језицима својим дволичаху. Судим им, Боже, да одступе од замисли својих; по мно-штву безбожности њихове одбаци их, јер Те озлоједише, Господе. И да се веселе сви који се уздају у Тебе; до века ће се клицати, и уселићеш се у њих. И хвалиће се Тобом сви ко-ји љубе Име Твоје. Јер ћеш Ти благословити праведника, Господе; благовољењем као оружјем венчао си нас.

(Псалам 89)

Господе, био си нам уточиште из нараштаја у нараштај. Пре него што горе постадоше, и саздана би земља и васељена, и од века и до века Ти јеси. Не скрени човека у понижење. И рекао си: Обратите се, синови људски. Јер је хиљаду година пред очима Твојим, Господе, као дан јучерашњи, који прође, и (као) ноћна стража. Ништавне ће бити године њихове, ујутру ће као трава проћи; ујутру ће процветати и проћи, увече ће отпасти, стврднути се и осушити. Јер иш-чезосмо од гњева Твога, и жарошћу Твојом смутисмо се. Поставио си безакоња наш пред Собом; век наш на светлост Лица Свога. Јер сви дани наши ишчезоше, и од гњева Твога ишчезосмо; године су наше као паучина. Дани година наших (достижу) собом седамдесет година, а ако је у снази, осамде-сет година, и већина је њих мука и бол. Јер дође унижење на нас, и бићемо покарани. Ко познаје моћ гнева Твога, и од страха Твога Твоју да измери љутњу? Десницу Твоју тако покажи ми, и васпитане срцем у мудрости. Обрати се, Господе, докле ћеш? И умољен буди за слуге Твоје. Испунисмо се ујутру милости Твоје, Господе, и обрадовасмо се, и узвеселисмо се, у све дане наше; узвеселисмо се за дане у које си нас унизио, за године у којима видесмо зла. И погледај на слуге Твоје, и на дела Твоја, и упути синове њихове. И нека буде светлост Господа Бога нашега на нама, и дела руку наших исправи на нас, и дело руку наших исправи.

Часъ первый.

Прїидїте, поклонїмся црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмся и припадѣмъ хрѣтѸ, црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмся и припадѣмъ самоѸ хрѣтѸ, црѣви и бгѸ нашемѸ.

Ѵлоѡмъ ѿ.

Глаголы мои видши гдн, раздѣи званїе мое. вонми гласъ моленїа моего, црѣвїи моїи и бже моїи, ѣкѡ къ тебѣ помолюса гдн. завтра оубыши гласъ моїи, завтра предстанѸ ти, и оубриши мѧ. ѣкѡ бгѣ не хотѧи беззаконїа, ты ѿси: не приелїтеа къ тебѣ лѡкѡвнѡи, ниже пребѡдѣтъ беззакѡннїцы предѸ очїма твоїма. возненавїдѣлаз ѿси всѧ дѣлающїа беззаконїе, погубїши всѧ глаголющїа лжѸ: мѡжа кровей и льстїва гнѡшаѣтеа гдѧ. ѧз же мнѡжествомъ мѡтїи твоєѧ, внїдѸ въ домъ твоїи, поклонюса ко храмѸ стѡмѸ твоємѸ въ стѡлѣ твоємъ. гдн, настѡви мѧ правдою твоєю, вѡргѣ моїхъ радн исправн предѸ тобою пѡть моїи. ѣкѡ нѣсть во оубѣхъ и хъ истинны, сердце и хъ свѣтно, грѡбъ ѡверѣтъ гортѧнъ и хъ, ѡзыки свои ми льщахѸ. едн и мѧ бже, да ѡпадѣтъ ѡ мыслей своихъ: по мнѡжествѸ нечѣстїа и хъ и зрїни ѧ, ѣкѡ прѡгорчїша тѧ, гдн. и да возвесеа теа всѧ оубѡвѡщїи на тѧ, во вѣкѣхъ возрадѡютѣа, и вселїшиа въ нїхъ: и похѡлаѣтеа ѡ тебѣ любѡщїи и ма твоє. ѣкѡ ты бгѡсловїши праведнїка гдн, ѣкѡ ѡрѡжїемъ бгѡволенїа вѣнчѡлз ѿси насъ.

Ѵлоѡмъ ѡд.

Гдн, прибѣжище былз ѿси намъ въ родъ и родъ. прежде дѡже горѡмъ не быти, и создѡтїса землн и вселеннѣи, и ѡ вѣка и до вѣка ты ѿси. не ѡвратн чѡлѡвѣка во смнренїе, и реказ ѿси: ѡвратнїтеа сынове чѡлѡвѣчестїи. ѣкѡ тысаца лѣтъ предѸ очїма твоїма гдн, ѣкѡ дѣнь вѣрашнїи, иже мнмоѡде, и стѡрѡжа ноцнѡа. оубннїженїа и хъ лѣта едѡдѣтъ: оубтрѡ ѣкѡ травѡ мнмоѡдетѣ. оубтрѡ процвѣтетѣ и прѣдетѣ, на вѣчеръ ѡпадѣтъ, ѡжестѣетѣ и и зухнетѣ. ѣкѡ и счезѡхомъ гнѣвомъ твоїмъ, и ѧротїю твоєю смѡтїхомъ. положїлз ѿси беззакѡнїа нѡша предѸ тобою: вѣкѣхъ нѡшъ въ просѣщѣнїе лицѡ твоєгѡ. ѣкѡ всн днїе нѡши ѡкѡдѣша, и гнѣвомъ твоїмъ и счезѡхомъ. лѣта нѡша ѣкѡ пѡвнїна пѡвнїа: днїе лѣтъ нѡшихъ, въ нїхъже седмьдесѡтъ лѣтъ, ѡце же въ сїлахъ, ѡсѡдесѡтъ лѣтъ, и мнѡжае и хъ трѡдъ и болѣзнь: ѣкѡ прїидѣ крѡтѡсть на ны, и на кѡжемъ. ктѡ вѣсть держѡвѸ гнѣва твоєгѡ, и ѡ стѡрѡхѡ твоєгѡ ѧротѣ твою и счестн; деснїцѸ твою тѡкѡ скажн ми, и ѡковѡннѡа сердце мѧ въ мѡдрѡстн. ѡвратнса гдн, докѡлѣ; и оуболѣнъ едн на рабы твоѡ. и спѡлннхомъ завтра мѡтїи твоєѧ гдн, и возрадѡвахомъ, и возвесеахомъ. во всѧ днїи нѡша возвесеахомъ, за днїи въ нѡже смнрїлз ны ѿси, лѣта въ нѡже внѣхомъ слѡа. и прїзрн на рабы твоѡ, и на дѣла твоѡ, и настѡви сыны и хъ. и едн свѣтлѡсть гдѡ бгѡ нѡшегѡ на насъ, и дѣла рѡкѣхъ нѡшихъ исправн на насъ, и дѣло рѡкѣхъ нѡшихъ исправн.

(Псалам 100)

О милости и суду певаћу Ти, Господе; певаћу и разумећу на путу непорочном; када ћеш доћи к мени? Прохођах у незлоби-вости срца мога, посред дома мога. Не истакох пред очима својим ствар безакону, чи-нитеље престапа омрзох. Не приону ми срце покварено, лукавога који се уклања од мене не познах. Онога који тајно клевета ближњега својега, тога изгоних; с гордим оком и неситим срцем, са њима не једох. Очи су моје на вернима земље, да их посадим зајед-но са мнош; који ходи путем непорочним, тај ми служаше. Не живљаше усред дома мога који чини охолост; који говори не-правду, тај не беше прав пред очима мојим. Ујутро тукох све грешнике земље, да истре-бим из града Господњег све који чине безакоње.

Слава, И сада:

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе, помилуј. (3 пута.)

Ако се пева Алилуја, говоримо Тропар на глас 6:

Зајутра услиши глас мој, Царе мој и Боже мој. (Поклон велики)

Стих 1: Речи моје послушај, Господе, разуми вапај мој. (Поклон велики)

Стих 2: Јер се Теби помолих, Господе. (Поклон велики)

Свештеник: Слава...

Чтец: И сада:

Како да Те назовемо, о Благодатна? Небом, јер си родила Сунце Правде. Рајем, јер си произрасла Цвет Нетрулежни. Дјевом, јер си остала неповређена. Чистом Мајком, јер си у светом наручју Твоме имала Сина - Бога свих. Њега моли да спасе душе наше.

Стопе моје управи по речи Твојој, и да не овлада мноме никакво безакоње.

Избави ме од клевете људске, и чуваћу заповести Твоје.

Лицем Твојим обасјај слугу Твога, и научи ме законима Твојим.

Да се испуне уста моја хвале Твоје, Господе, да певам славу Твоју, сав дан великолепност Твоју.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наш; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Псаломъ ѿ.

Милѣи ѿ Сѣдѣнїи возпои тебѣ, гдн: пои ѿ раздѣлю въ пѣти непорочнѣ, когда прїидеши ко мнѣ; прехождѣи въ незлобїи сѣрца моего, посреде доми моего. не предлагаи предѣ очїма моиима вещь законопреступнѣи, творѣи прѣстѣплѣнїе возненавидѣи. не прильпе мнѣ сѣрце стротнѣи, оуклонѣицаго ѿ мене лѣваго не познаи: ѡклеветѣицаго тѣи истиннаго своего, сеи ѿгонѣи: гордыи ѡкомъ ѿ небытнѣи сѣрцемъ, съ снѣи не гдѣи. Очї мои на вѣрнѣи земли, пожади ти ѿ со мною: ходѣи по пѣти непорочнѣ, сеи мнѣ лѣваго. не живѣи посреде доми моего творѣи гордынїю: глаголаи неправѣднѣи, не исправѣи предѣ очїма моиима. во оутрѣи ѿзвенѣи всѣи грѣшнѣи земли, ѣже потребнѣи ѿ града гднѣи всѣи дѣлаицаго беззаконїе.

Слава ѡцѣ ѿ снѣ ѿ сѣомѣ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ прїснѣ ѿ во вѣки вѣкѣмъ, ѿмнѣи.
 ѿлладїа, ѿлладїа, ѿлладїа, слава тебѣ бже. **трижды.**
 Гдн помнѣи, **трижды.**

Посѣмъ сѣеннїкѣ глаголетъ настоѣщїи тропарѣ, во гласѣ ѿ:

Завтра оубо слыши глас мой, црїю мою ѿ бже мой. [Поклонѣи великїи.]

Стїхъ ѿ: Глаголы мои видѣи гдн, раздѣлю званїе мое. [Поклонѣи великїи.]

Стїхъ б: ѿкъ къ тебѣ помолѣи, гдн. [Поклонѣи великїи.]

Сѣеннїкѣ: Слава ѡцѣ ѿ снѣ ѿ сѣомѣ дхѣ.

Чтѣи: ѿ нынѣ ѿ прїснѣ ѿ во вѣки вѣкѣмъ. ѿмнѣи.

Что тѣ наречѣи, ѡ бгдѣи; нбо, ѿкъ возсѣла снѣи снѣи правды: рѣи, ѿкъ прозвѣла снѣи цвѣтѣи нечлѣнїа: дѣи, ѿкъ пребыла снѣи нечлѣннѣи: чнстѣи мѣрѣи, ѿкъ имѣла снѣи на стѣи твои ѡбѣтѣи снѣи, вѣи бга. того молнѣи снѣи дѣи на шнѣи.

Тѣже поѣмъ:

Стѣи мои направнѣи по словесѣи твоимъ: ѿ да не ѡбладѣтѣи мною всѣи беззаконїе. ѿ повторѣи тѣи.

ѿзвѣи мѣи ѿ клеветнѣи члѣннѣи, ѿ сохрани ѿзвѣи твоѣи. Пѣи тѣи.

Лице твоѣи просѣи на раба твоего, ѿ научнѣи мѣи ѡправдѣнїемъ твоимъ. Пѣи тѣи.

да ѿполнѣи оубо мои хвалѣнїа твоего гдн, ѿкъ да возпои слава твоеи, всѣи дѣи великолѣпїе твоѣи. Сїе же глаголетъ трижды, велегдѣи ѿ кѣи.

Сѣи бже, сѣи крѣпкїи, сѣи безмертнїи, помнѣи насъ. **трижды.**

Слава ѡцѣ ѿ снѣ ѿ сѣомѣ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ прїснѣ ѿ во вѣки вѣкѣмъ. ѿмнѣи.

Прѣтѣи трѣи, помнѣи насъ: гдн, ѡчнстнѣи грѣи на шнѣи: вѣи, прѣи беззаконїа на шнѣи: сѣи, посѣи ѿ снѣи немошнѣи на шнѣи, ѿ мене твоего раднѣи.

Гдн помнѣи, **трижды.**

Слава ѡцѣ ѿ снѣ ѿ сѣомѣ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ прїснѣ ѿ во вѣки вѣкѣмъ. ѿмнѣи.

Оче нашъ, ѿже снѣи на неѣи, да свѣтнѣи ѿмѣи твоѣи, да прїидетѣи црѣи твоѣи: да вѣдетѣи вола твоѣи, ѿкъ на неѣи ѿ на земли. хлѣбъ нашъ насѣи дѣи на шнѣи днѣи, ѿ ѡстѣи на шнѣи долнѣи на шнѣи, ѿкоже ѿ мы ѡставѣи должннѣи на шнѣи: ѿ не вѣдѣи насъ во ѿкѣи, но ѿзвѣи насъ ѿ лѣваго.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, глас 4. Подобан: Узнео си се...

Безаконовавши више од блуднице, Блаже, кишу суза никада Ти не принесох, но ћутањем молећи се припадам Ти, љубављу целивајући пречисте ноге твоје, да би ми као Владика подарио опроштај дугова, мени који Ти вапијем Спаситељу: Од нечистоте дела мојих избави ме.

Господе, помилуј. (40 пута.)

Христе Боже, Коме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилости-ви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам, Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас све-тим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава, И сада: Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Боже, смилуј се на нас и благослови нас, јави свијетло лице Твоје на нас, и помилуј нас.

Чтец: Амин.

Молитва Светог Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (Поклон велики.)

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон велики.)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. (Поклон велики.)

Напомена: Такође и 12 малих поклона, и опет завршни поклон. Укупно 16 поклона.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наш; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Сѣненникъ:

Гѣко твоє ѣсть црѣтво и сила и слава, оца и снъ и стѣго дхъ, нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ.

Чтецъ: ѿмни.

Кондакъ великіа среды, гласъ д. Подобенъ: Вознесѣнїа:

Паче блаженныя блаже, беззаконнобавъ, слезъ тѣчи никакоже тебе принесохъ: но молчанїемъ моаса припадаю ти, любобїю ѡблобызаа пречтѣн твои нозѣ, гѣко да ѡставленїе мнѣ гѣко вѣка подаи долговъ, зовущи ти спсе: ѡ скверныхъ дѣлъ моихъ и забави мѧ.

Гдн помилди, м.

Иже на всякое время, и на всякій часъ, на нбсѣхъ и на землѣхъ поклонѣмый и славымый, хрѣте бже, долготерпѣливъ, многомлчнвѣ, многоблгоутробнѣ, иже правдыи любави, и грѣшныи милди, иже всѧ зовыи ко спсѣнїю ѡбѣщанїа радн бдущихъ блгъ. самъ гдн, прїими и наша въ часъ сей млчвы, и исправн жнвотъ нашъ къ заповѣдемъ твоимъ: души наша ѡсвѣти, тѣлесѧ ѡчисти, помышленїа исправн, мысли ѡчисти, и и забави насъ ѡ всякіа скорбн, зѡлъ и болѣзней: ѡгради насъ стѣми твоими аглы, да ѡполченїемъ и хъ соблюдемн и наставаемн, достїгнемъ въ соединенїе вѣры, и въ радѣмъ непрестанныи твоєѧ славы: гѣко блгословенъ єси во вѣки вѣкѣвъ, ѿмни.

Гдн помилди, **трижды.**

Слава оца и снъ и стѣго дхъ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ, ѿмни.

Чтнѣишю херувїмъ, и славенѣишю безъ сравненїа серафїмъ, безъ истаѣнїа бга слова рождшю, сщю бца вѣнчавъ.

Именемъ гднимъ блгословн, ѡтче.

Сѣненникъ возгласъ: Бже, ѡцѣдри ны, и блгослови ны, просвѣти лице твоє на ны, и помилди ны.

Чтецъ: ѿмни.

И глаголетъ сѣненникъ млчвѣхъ рпѣнагѡ ѣфрема:

Гдн и вѣко жнвота моего, дхъ радности, ѡнынїа, лебначалїа и раднословїа не даждь мнѣ. **[Поклонъ великіи.]**

Дхъ же цѣломдрилъ, смиреномдрилъ, терпѣнїа и любвѣ дарди мнѣ рабѣ твоемѣ. **[Поклонъ великіи.]**

Вн гдн црю, дарди мнѣ зрѣти моѧ прегрѣшенїа, и не ѡсудити брата моего: гѣко блгословенъ єси во вѣки вѣкѣвъ. ѿмни. **[Поклонъ великіи.]**

Таже малыхъ поклонѡвъ єи, глаголюще себѣ втай на кїждо поклонъ: Бже, ѡчисти мѧ грѣшнаго.

И пакн, кончавъ поклоны, глаголемъ млчвѣхъ всю вышеписаншю: Гдн и вѣко жнвота моего: и поклонъ єдинъ великіи.

Чтецъ: ѿмни.

Стѣи бже, стѣи крѣпкїи, стѣи безмертвыи, помилди насъ. **Трижды.**

Слава оца и снъ и стѣго дхъ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. ѿмни.

Престѣа тѣце, помилди насъ: гдн, ѡчисти грѣхн наша: вѣко, прости беззаконїа наша: стѣи, просвѣти и ищѣли немощн наша, и мене твоегѡ радн.

Гдн помилди, **трижды.**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
 Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде во-ља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин. Господе, помилуј. (12 пута.)

И ову Молитву:

Христе, Светлости Истинита, Ти просвећујеш и освећујеш свакога човека који долази на свет; нека нас озари светлост Лица Твога, да у њој угледамо Светлост Неприступну; и упути стопе наше на творење заповести Твојих, молитвама Пречисте Твоје Матере и свих Светих Твојих. Амин.

Певница:

Теби, изабраној војводињи која се бориш за нас, узносимо песме победне, а избавивши се од зла - песме захвалне, ми слуге Твоје Богородице. Но пошто имаш моћ непобедиву, од сваке нас опасности избави да ти кличемо: радуј се, Невесто, Невесна.

Свештеник:

Слава Теби Христе Боже наш слава Теби.

Народ: Слава, И сада: Господе, помилуј. (3 пута.) Оче Благослови.

И бива Отпуст.

Слава Ѡцѣ и сѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣмъ. ѡмнѣ.

Ѡче нашъ, ѣже еси на нѣбѣхъ, да свѣтитѣ ѡна твоѣ, да прѣидетѣ црѣтѣе твоѣ: да вѣдетѣ вола твоѣ, ѣкѣ на нѣсѣ и на землѣ. хлѣбъ нашъ насѣщный дѣждь намъ днѣсь, и ѡстаѣи намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡстаѣлемъ должникѣмъ нашимъ: и не введѣи насъ во искушенїе, но избавѣи насъ ѡ лѣкаѣмъ.

Сщѣнникъ: Ѣкѣ твоѣ естѣ црѣтво и сила и слава, Ѡца и сѣа и стѣгѣ дхѣ, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣмъ.

Чтѣцъ: ѡмнѣ. Гдѣ помнѣи, **ѣ.**

И сщѣнникъ глаголетѣ настоѣщю мѣтѣ:

Хрѣте свѣте истинный, просѣщѣи и ѡсѣщѣи всѣкаго чѣловѣка грѣшцаго въ мѣрѣ, да знаменѣетѣ на насъ свѣтъ лица твоѣго, да въ нѣмъ ѡзрѣмъ свѣтъ непристѣпный: и испрѣви стѣпы наша къ дѣланїю заповѣдей твоѣхъ, мѣтвами прѣчѣтыѣ твоѣѣ мѣре, и вѣхъ твоѣхъ стѣхъ, ѡмнѣ.

Лѣкъ:

Взѣрѣнной воевѣдѣ побѣдѣтельной, ѣкѣ избавѣльщѣ ѡ слѣхъ, бѣгодѣрѣтѣенная восписѣемъ тѣ рабѣ твоѣ, бѣе: но ѣкѣ ѣмѣщѣа держѣвѣ непобѣдѣмѣю, ѡ всѣкѣхъ насъ вѣдѣзъ свободѣ, да зѣбѣмъ тѣ: радѣщѣа, невѣсто неневѣстѣна.

Іерей:

Слава тебѣ, хрѣте бѣе, ѡповѣнїе наше, слава тебѣ.

Лѣкъ: Слава Ѡцѣ и сѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣмъ. ѡмнѣ. Гдѣ помнѣи, **трѣжды.** Бѣгословѣ.

Сщѣнникъ глаголетѣ ѡпѣстѣ:

Грѣдѣи гдѣ на вѣльщю стѣрѣтѣ, нашегѣ радѣ спасѣнїѣ, хрѣтѣе истинный бѣгъ нашъ, мѣтвами прѣчѣтыѣ своѣѣ мѣре, и вѣхъ стѣхъ, помнѣдетѣ и спасѣтѣ насъ, ѣкѣ бѣгъ и чѣловѣколюбѣцъ.

Лѣкъ поѣтѣ многолѣтїе:

Великаго господѣна и Ѡтца нашего **ѣмѣкѣ**, стѣщѣнѣшаго патрїѣрха господѣна нашего прѣсѣвѣщѣнѣнѣшаго **ѣмѣкѣ**, мѣтрополѣта [нѣ архѣпѣкѣпа, нѣ епѣкѣпа егѣѣже естѣ ѡвѣластѣ], бѣохранѣмѣю стѣранѣ нашѣ настоѣтѣла, брѣтїю и прѣхѣжанѣ стѣгѣ храма сѣгѣ, и всѣ правослѣвѣныѣ хрѣтїѣны, гдѣ, сохрѣнѣ нѣхъ на многаѣ лѣта.

ТРЕЋИ ЧАС

Напомена:

При часу 3-ем (= у 9 сати) дана, удара црквењак у клепало, као што је обичај. И сабравши се у цркву, певамо 3-ћи час с катизмом, правећи обичне поклоне. Такође тропар:

Господе, који си у трећи час Апостолима твојим низпослао Пресветога Твојега Духа, Њега, Добри, не одузми од нас, него обнови нас који Ти се молимо. И Богородице, Ти си Чокот истинити...

Поклона 3. И одмах на украшени налоњ, полаже се одозго на њега свето Четвороеванђеље, упале се две свеће, и сви стојимо гологлави (откривене главе). Ђакон: кади цео храм, и братију.

Свештеник:

Благословен Бог наш, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе Небески, Утешитељу, Душе Истине, Који си свуда и све испуњаваш, Ризницо добара и Даваоче живота, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наш; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође Царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо ду-жницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа, и сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Господе, помилуј. **(12 пута.)**

Слава, И сада:

Ходите, поклонимо се, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 16)

Услиши, Господе, правду моју; пази на мољење моје, услиши молитву моју, није са усана лажљивих. Од Лица Твога суд ће мој изићи, очи моје нека виде правичност. Испитао си срце моје, посетио си (ме) ноћу; искушао си ме у огњу, и не нађе се у мени неправде. Да не говоре уста моја дела људска; ради речи уста Твојих ја сачувах путеве тешке. Утврди стопе моје на стазама Твојим, да се не колебају кораца моји. Ја завапих, да би ме услишио, Боже; приклони к мени ухо Твоје и услиши речи моје. Чудесно покажи милости Твоје, Ти Који спасаваш оне што се уздају у Тебе, од оних што се противе десници Твојој. Сачувај ме, Господе, као зеницу ока; покровом крила Твојих покрићеш ме, од лица безбожних који ме угњетавају. Непријатељи моји душу моју опколише, очи своје устремише да (ме) обору на земљу.

Часъ третій.

Сщ҃енникъ: Благословенъ бг҃ъ нашъ, всегда, нынѣ и причесно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: Аминь.

Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Црю небный, оутѣшителю, душе истинны, иже вздаѣ сыи, и вса исполнай, сокровице бл҃гнхъ и жизни подателю, прїиди и вселїса въ ны, и ѡчисти ны ѿ всакиа скверны, и спси блже, души наша.

Сѣый бже, сѣый крѣпкій, сѣый безмертвый, помилди насъ. Трїжды.

Слава оцѣ и сиу и сѣому дху, и нынѣ и причесно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Престїаа трїце, помилди насъ: гди, ѡчисти грѣхн наша: вѣко, прости беззаконїа наша: сѣый, посети и исцѣли немощн наша, имене твоего ради.

Гди помилди, **трїжды.**

Слава оцѣ и сиу и сѣому дху, и нынѣ и причесно и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Оче нашъ, иже єси на небехъ, да святи҃тса ѡимѡ твое, да прїидетъ цр҃твїе твое, да вѣдетъ воля твоя, ѡакъ на небсн и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесъ, и ѡстави намъ долги наша, ѡкоже и мы ѡставляемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Сщ҃енникъ: ѡакъ твое єсть цр҃тво и сила и слава, оца и сїа и сѣаго дха, нынѣ и причесно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: Аминь.

Гди помилди, **ѿ.**

Слава оцѣ и сиу и сѣому дху, и нынѣ и причесно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Прїидите, поклонїмса цр҃евн нашему бг҃у.

Прїидите, поклонїмса и припадѣмъ хр҃ту, цр҃евн нашему бг҃у.

Прїидите, поклонїмса и припадѣмъ самому хр҃ту, цр҃евн и бг҃у нашему.

Псаломъ 51.

Оуслыши гди, правдѡ мою, вонми моленїю моему, вниши млтвѡ мою не во оустнахъ льстивыхъ. ѿ лица твоего судьба моя избавитъ, очи мои да виднѣа правоты. искдсїа єси сердце мое, посетїа єси нощїю, искдсїа ма єси, и не ѡбратѣа во мнѣ неправда. ѡакъ да не возглаголютъ оустн моа дѣла челоѣческнхъ, за словеса оустенъ твоихъ, азъ сохранихъ пд҃ти жестоки. соверши стѡпы моа во стезахъ твоихъ, да не подвижѣа стѡпы моа. азъ воззвахъ, ѡакъ оуслышалъ ма єси бже, приклони оухѡ твое мнѣ, и оуслыши глаголы моа. оуднѣ млтн твоа, спсїаи оуповающыа на тѡ ѿ противлци҃а десницѣ твоеї. сохрани ма гди, ѡакъ зѣнцѡ ѡка: въ кровѣ крнлѡ твоею покрыеши ма, ѿ лица нечестивыхъ ѡстрашнхъ ма. врази мои души мою ѡдержаша, тѡкз свои затвориша: оустн ихъ глаголаша гордыню. изгоняци ма нынѣ ѡбыдоша ма, очи свои возложиша оуклонити на землю. ѡбаша

Спопадоше ме као лав готов на лов, и као лавић који борави у потаји. Устани, Господе, предухитри их, и обори их; избави душу моју од безбожника, мачем Твојим од непријатеља руке Твоје. Господе, од малоброј-них на земљи раздели их у животу њиховом. И скривених Твојих (претњи) испуни се утроба њихова; наситише се синови, и оставише остатке младенцима својим. А ја ћу се у правди јавити Лицу Твоме, наситићу се када се јави слава Твоја.

(Псалам 24)

Теби, Господе, уздигох душу моју, Боже мој. На Тебе се поуздах, да се не постидим до века, да ми се не наругају непријатељи моји. Јер сви који Тебе очекују, неће се постидети; нека се постиде они који безаконују узалуд. Путеве Твоје, Господе, покажи ми, и стазама Твојим научи ме. Упути ме на истину Твоју, и научи ме, јер си Ти Бог Спас мој, и Тебе очекујем васцели дан. Сети се милосрђа Твога, Господе, и милости Твојих, јер су од века. Грех младости моје и незнања мога не спомени; по милости Твојој помени ме Ти, ради доброте Твоје, Господе. Дobar је и праведан Господ, зато ће закону научити оне што греше на путу. Упутиће кротке на суду, научиће кротке путевима Својим. Сви су путеви Господњи милост и истина, онима што ишту завет Његов и сведочанства Његова. Ради Имена Твога, Господе, и очисти грех мој, јер је велик. Ко је тај човек који се боји Господа? Закон ће му дати на путу који је изабрао. Душа његова становаће у добру, и семе ће његово наследити земљу. Господ је утврђење онима који Га се боје, и завет Свој јавиће им. Очи су моје свагда ка Господу, јер ће Он избавити од замке ноге моје. Погледај на ме и помилуј ме, јер сам ја јединак и сиромаш. Жалости срца мога умножише се; из невоља мојих избави ме. Види смирење моје и труд мој, и отпусти све грехе моје. Види непријатеље моје како се умножише, и мржњом неправедном омрзнуше ме. Сачувај душу моју и избави ме; да се не постидим, јер се у Тебе поуздах. Незлобиви и праведни пријањаху уза ме, јер Тебе очекујем, Господе. Избави, Боже, Израиља од свих невоља његових.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш кад будеш судио. Гле, у безакоњу зачет бих, и у гресима роди те мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне премудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу белји од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрве-не. Одврати лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом племенитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја кази-ваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу

м̀а ѣакѡ лѣвз готѡвз на лѡвз, и ѣакѡ икѹменз ѡбѣтѡмъ вьз тѣиныхъ. воискрѣни гдѣи, предварѣи ѡ, и запни и мз: и збѣви дѡшѡ моѡ ѡ нечестивагѡ, ѡрѡжїе твоѡ ѡ вѣргъ рѡкѣи твоѡ. гдѣи, ѡ малыхъ ѡ землѣи, раздѣлѣи ѡ вьз животѣи ихъ, и сокровѣнныхъ твоихъ испѡлниа чрево ихъ. насытишаа сынѡвз, и ѡставиша ѡстанки младенцѣмъ своимъ. ѡзъ же правдою ѡблѡиа лицѡ твоѡ, насыщѡиа, вьнегда ѡбѣти ми аа слѡвѣ твоѡи.

Псаломъ ѣд.

Къ тебе гдѣи, воздвигѡхъ дѡшѡ моѡ. бже мой, на тѡ ѡповѡхъ, да не постыждѡа во вѣкз, ниже да посмѣютъ ми аа врази мои: и бо вси терпѡции тѡ не постыдѡатѡа. да постыдѡатѡа беззакѡннѡщии вотще. пѡти твоѡ гдѣи, скажи ми, и стезѡмъ твоимъ наѡчи ма. настаѣи ма на истинѡ твоѡ, и наѡчи ма: ѣакѡ ты ѣси бгъ спѣс мой, и тебе терпѣхъ вѣсь дѣнь. помани щедрѡты твоѡ гдѣи, и мѡти твоѡ, ѣакѡ ѡ вѣка сѡтъ. грѣхъ юности моеѡ, и невѣдѣнїа моего не помани: по мѡти твоѡи помани ма ты, ради бѡгѡсти твоѡ, гдѣи. бгъ и правъ гдѣи, сего ради заѡноположитъ согрѣшающимъ на пѡти. настаѣитъ кровѡкѡ на сѡдъ, наѡчитъ кровѡкѡ пѡтѣмъ своимъ. вси пѡти гдѣи мѡтъ и истина, взыскѡющимъ завѣта ѣгѡ и свидѣнїа ѣгѡ. ради имене твоегѡ гдѣи, и ѡчисти грѣхъ мой: многъ бо ѣтъ. ктѡ ѣтъ человекъ боѡиа гдѣи; заѡноположитъ ѣмѡ на пѡти, ѣгоже и зѡли. дѡшѡ ѣгѡ во бѡгѣхъ водворѣтѡа, и сѣма ѣгѡ налѣдѡитъ зѣмлю. держава гдѣи боѡиша ѣгѡ, и завѣтъ ѣгѡ ѡбѣтъ имъ. ѡчи мои вѡнѡ ко гдѣи, ѣакѡ тѡи исторгнетъ ѡ сѣти нѡзѣ мои. призири на ма, и помѡли ма, ѣакѡ ѣдинорѡдъ и нищѡ ѣсмь ѡзъ. искѡрѣи сѣрдца моего ѡмножишаа, ѡ нѡждъ моихъ и зѡвѣи ма. вѡждѡ смиренїе моѡ и трѡдъ мой, и ѡстаѣи всѡ грѣхѣи моѡ. вѡждѡ врагѣи моѡ, ѣакѡ ѡмножишаа, и ненавѣдѣнїемъ непраѡеднымъ возненавѣдѡша ма. сохрани дѡшѡ моѡ, и и збѣви ма, да не постыждѡа, ѣакѡ ѡповѡхъ на тѡ. неслѡбнѡи и правѡи прилѣплахѡа мнѣ, ѣакѡ потерпѣхъ тѡ гдѣи. и збѣви бже, и ила ѡ вѣхъ скорбѣи ѣгѡ.

Псаломъ ѣе.

Помѡли ма бже, по величѣи мѡлѡсти твоѡи и по мнѡжествѡ щедрѡтъ твоихъ ѡчисти беззакѡнїе моѡ. наипѡче ѡмѡи ма ѡ беззакѡнїа моего, и ѡ грѣхѡ моего ѡчисти ма. ѣакѡ беззакѡнїе моѡ ѡзъ знаю, и грѣхъ мой предо мною ѣтъ вѡнѡ. тебе ѣдиномѡ согрѣшихъ, и лѡкаѡе предѡ тобою сотворѣхъ, ѣакѡ да ѡправдишиа во словѣхъ твоихъ, и побѣдиши, вьнегда сѡдѣти ти. сѡ бо вь беззакѡнїихъ зачатъ ѣсмь, и во грѣсѣхъ роди ма матѣи моѡ. сѡ бо истинѡ возлюбѣлз ѣси, безвѣстнаа и тѣннаа премѡдрѡсти твоѡ ѡбѡлз ми ѣси. ѡкропиши ма ѡсѡпомъ, и ѡчищѡиа: ѡмѡиши ма, и пѡче снѣга ѡбѣлѡиа. лѡхѡ моѡмѡ дѡи радѡсть и весѣлїе, возрадѡютѡа кѡсти смиренныа. ѡврати лице твоѡ ѡ грѣхъ моихъ, и всѡ беззакѡнїа моѡ ѡчисти. сѣрдце чисто созѡжди во мнѣ бже, и дѡхъ правъ ѡбѡнѡ во ѡтѡробѣ моѡи. не ѡвержи мене ѡ лица твоегѡ, и дѡхѡ твоегѡ сѡгѡ не ѡнми ѡ мене. воздѡждѡ ми радѡсть спѣнїа твоегѡ, и дѡхѡмъ вѡннѡмъ ѡтверди ма. наѡчѡ беззакѡнныа пѡтѣмъ твоимъ, и нечестивѡи къ тебе ѡвратѡатѡа. и збѣви ма ѡ кровѣи бже, бже спѣнїа моего, возрадѡетѡа ѡзыкъ мой правѣ твоѡи. гдѣи, ѡстѣи мои ѡверзеши, и ѡстѡа моѡа возвѣстѡитъ хѡлѡ твоѡ. ѣакѡ ѡще бы вохѡтѣлз ѣси жѣртѡы, дѡлз быхъ ѡбѡ:

дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидове јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву правде, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Народ: Господе помилуј (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова.

Катизма 19 (Псалм 134)

Хвалите Име Господње, хвалите, слуге (Господње), Господа, који стојите у дому (=Храму) Господњем, у дворима дома Бога нашега. Хвалите Господа, јер је добар Господ; псалмопојте Имену Његовом, јер је добро. Јер Јакова изабра Себи Господ, Израиља за достојање Себи. Јер ја познах да је велик Господ, и Господ је наш над свима боговима. Све што је захтео Господ, створио је, на небу и на земљи, у морима и у свим безданима. Који узводи облаке са краја земље, муње за кишу (Он) створи; Који изводи ветрове из скровишта својих. Који погуби првенце Египатске од човека до животиње. Посла знаке и чудеса усред тебе, Египте, на фараона и на све слуге његове. Који порази народе многе и поби цареve силне: Сиона цара Аморејског, и Ога цара Васанског, и сва царства Хананска; и даде земљу њихову у наслеђе, у наслеђе Израиљу народу Своме. Господе, Име је Твоје до века, и спомен Твој је из нараштаја у нараштај. Јер ће Господ судити народу Своме, [1] и за слуге Своје умолиће се. Идоли незнабожаца сребро су и злато, дела руку човечијих; уста имају и неће говорити, очи имају и неће гледати, уши имају и неће чути, нити има даха у устима њиховим. Слични нека им буду они који их праве, и сви који се уздају у њих. Доче Израиљев, благословите Господа; доче Аронов, благословите Господа; доче Левијев, благословите Господа; који се бојите Господа, благословите Господа. Благословен је Господ са Сиона, који живи у Јерусалиму.

(Псалам 135)

Исповедајте и славите Господа, јер је добар, јер је до века милост Његова. Исповедајте и славите Бога над боговима, јер је до века милост Његова. Исповедајте и славите Господара над господарима, јер је до века милост Његова. Онога Који једини чини чудеса велика, јер је до века милост Његова. Који је створио небеса разумом, јер је до века милост Његова. Који је утврдио земљу на водама, јер је до века милост Његова. Који је створио светила велика, јер је до века милост Његова. Сунце за владање даном, јер је до века милост Његова. Месец и звезде за владање ноћу, јер је до века милост Његова. Који је поразио Египта с првенцима његовим, јер је до века милост Његова. И извео Израиља између њих, јер је до века милост Његова. Руком моћном и мишицом високом, јер је до века милост Његова. Који је поделио Црвено море на раздељења, јер је до века милост Његова. И провео

всесоуженіа не блговоліши. жертва бгѣ дхѣ сокрѣшенз: сердце сокрѣшенно и смиренно бгѣ не оуничжѣтз. оублжѣ гдѣ, блговолѣнемз твоимз ііѡна, и да созиждѣтсѣ стѣны іерлѣмскіа. тогда блговоліши жертвѣ правды, возношеніе и всесожегѣмаа: тогда возложѣтз на олтарѣ твоѣ тельцы.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвз, аминь.

Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа, слава тебе бже. **трижды.**

Анѣз: Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ.

Чтѣцз: И нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвз, аминь.

И чтѣтсѣ кадѣма дѣ.

Цаломз рѣд.

Хвалите ѣма гдѣне, хвалите, рабѣ гдѣа, стоащїи во храмѣ гдѣни, во двѡрѣхз домѣ бгѣа нашегѡ. Хвалите гдѣа, ѣкѡ благз гдѣ: пойте ѣмени ѣгѡ, ѣкѡ добрѡ: ѣкѡ іакѡва и зера себѣ гдѣ, ііаа въ достоаніе себѣ: ѣкѡ ѣзз познахз, ѣкѡ велїи гдѣ, и гдѣ нашз надъ вѣмн бѡгн: всѣа, ѣлїка восхотѣ гдѣ, сотворѣ на нѣсн и на землѣ, въ морѣхз и во вѣхз безднхз. Возводѣ облакн ѡ послѣдннхз землѣ, мѡлнїи въ дождѣ сотворѣ, и зводѣи вѣтры ѡ сокровнцз своїхз. Иже поразѣ первенцы ѣгѣптскіа ѡ человекѣа до скотѣ: послѣ знаменїа и чдесѣа посредѣ тебе, ѣгѣпте, на фараѡна и на всѣа рабѣ ѣгѡ. Иже поразѣ іазыкн мнѡгн и и збѣ царѣ крѣпкн: снѡна царѣ аморрѣнска и ѡга царѣ вавлнска, и всѣа царствїа хананнска: и даде зѣмлю ѣхз достоаніе, достоаніе ііаю лѡдемз своїмз. Гдѣ, ѣма твоѡ въ вѣкз, и пѣмѣть твоѡ въ родз и родз: ѣкѡ сдѣлѣти ѣмѣть гдѣ лѡдемз своїмз, и ѡ рабѣхз своїхз оумѡлнтсѣ. Ідѡли іазыкн сребрѡ и златѡ, дѣла рѣкз человекѣскнхз: оутѣа ѣмѣтз, и не возглаголютз: ѡчн ѣмѣтз, и не оузратз: оушн ѣмѣтз, и не оуслышатз: ннже бо ѣсть дхѣ во оутѣхз ѣхз. Подобнн ѣмз да вѣдѣтз творѣщїи ѣ и всн надѣющїеа на нѣа. Дѡме ііаевз, блгословнѣте гдѣа: дѡме аарѡнѣ, блгословнѣте гдѣа: дѡме левїннз, блгословнѣте гдѣа: боащїнсѣа гдѣа, блгословнѣте гдѣа. блгословѣнз гдѣ ѡ ііѡна, жнвѣи во іерлѣмѣ.

Цаломз рѣѣ.

Исповѣдантсѣа гдѣвн, ѣкѡ блгз: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ. Исповѣдантсѣа бгѣ богѡвз: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ. Исповѣдантсѣа гдѣвн господѣн: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ. Сотворшемѣ чдесѣа всѣа ѣднѡмѣ: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ. Сотворшемѣ небеса рѣзѡмомз: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ. Оутвердншемѣ зѣмлю на водѣхз: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ. Сотворшемѣ свѣтїла всѣа ѣднѡмѣ: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ: солнце во ѡбласть днѣ: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ: лунѣ и свѣзды во ѡбласть нѡщн: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ. Поразнвшемѣ ѣгѣпта сз первенцы ѣгѡ: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ: и и звѣдшемѣ ііаа ѡ средѣ ѣхз: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ: рѣкѡю крѣпкѡю и мѣшцѣю выѡкѡю: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ. Раздѣльшемѣ чернѡѡ морѣ въ раздѣлѣнїа: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ: и прѡвѣдшемѣ ііаа посредѣ ѣгѡ: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ: и истрѣсшемѣ фараѡна и снѣ ѣгѡ въ морѣ чернѡѡ: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ.

Израиља посред њега,јер је до века милост Његова. И истресао фараона и војску његову у море Црвено,јер је до века милост Његова. Који је провео народ Свој у пустињи,јер је до века милост Његова. Који је поразио царе велике,јер је до века милост Његова. И побио царе моћне,јер је до века милост Његова. Сиона, цара Аморејског,јер је до века милост Његова. И Ога, цара Васанског,јер је до века милост Његова. И дао земљу њихову у наслеђе,јер је до века милост Његова. У наслеђе Израиљу служи Своме,јер је до века милост Његова. Јер у понижењу нашем спомену нас Господ,јер је до века милост Његова. И избави нас од непријатеља наших,јер је до века милост Његова. Који даје храну свакоме телу,јер је до века милост Његова. Исповедајте и славите Бога Небескога,јер је до века милост Његова.

(Псалам 136)

На рекама Вавилонским,тамо сеђасмо и плакасмо,када се опоменусмо Сиона. На врбама посред њега обесисмо харфе наше. Јер тамо нас запиташе они који нас заробише за речи певања,и који нас одведоше за песме (наше):Певајте нам од песама Сионских. Како ћемо певати песму Господњу на земљи туђој? Ако заборавим тебе, Јерусалиме, нека ме заборави десница моја. Нек се прилепи језик мој за грло моје, ако те не споменем,ако не истакнем Јерусалим за почетак весеља мога. Помени, Господе, синове Едомске у дан Јерусалимовкоји говораху: порушите, порушите, до темеља његовог! Кћери Вавилонска, злонесрећнице,блажен је ко ти узврати ону освету коју си нам учинила; блажен ко ухвати и разбије децу твоју о камен.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Народ: Господе помилуј (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова.

(Псалам 137)

Исповедаћу и славити Тебе, Господе, свим срцем својим,јер си услишио све речи уста мојих,и пред Анђелима псалмопеваћу Ти. Поклонићу се Храму светоме Твоме,и исповедаћу и славити Име Твојеради милости Твоје и истине Твоје,јер си узвеличао изнад свега Име свето Твоје. У дан у који Те призовем, брзо ме услиши;умножићеш ме (и охрабрити) у души мојој силом Твојом. Нека Те славе, Господе, сви цареви земаљски,јер чуше све речи уста Твојих. И нека певају песме Господње,јер је велика слава Господња. Јер је узвишен Господ, и на смирене погледа,и висине издалека познаје. Ако пођем посред невоље, оживећеш ме,на гнев непријатеља мојих простро си руку Твоју,и спасе ме десница Твоја. Господ ће узвратити за мене.Господе, милост је Твоја до века,дела руку Твојих немој презрети.

Провѣдшемъ людїи своѧ въ пѣстыни: ѿкакъ въ вѣкы мѣть сѣгѡ. Поразишемъ царя вѣліа: ѿкакъ въ вѣкы мѣть сѣгѡ. И оубишемъ царя крѣпкіа: ѿкакъ въ вѣкы мѣть сѣгѡ: Сиѡна царя аморрейска: ѿкакъ въ вѣкы мѣть сѣгѡ: И ѡга царя вавлонска: ѿкакъ въ вѣкы мѣть сѣгѡ. И давшемъ землю ихъ достоѡніе: ѿкакъ въ вѣкы мѣть сѣгѡ: Достоѡніе іилю рабѡ своему: ѿкакъ въ вѣкы мѣть сѣгѡ. И ѿкакъ во смрѣніи нашемъ поманѡ ны гдѣ: ѿкакъ въ вѣкы мѣть сѣгѡ. И иже вѣдѣши ны сѣгѡ ѡ враговъ нашихъ: ѿкакъ въ вѣкы мѣть сѣгѡ: Да и пицѡ вѣскои плѡти: ѿкакъ въ вѣкы мѣть сѣгѡ. Исповѣдайтеся бгѡ немѡ: ѿкакъ въ вѣкы мѣть сѣгѡ.

Псаломъ рлѣ.

На рѣкахъ вавлонскихъ, тамъ сѣдохомъ и плакахомъ, внигда поманѡти намъ сїѡна: На вѣрїихъ посреде сѣгѡ ѡбѣснхомъ органы наша. И ѿкакъ тамъ вопроша ны плѣншии насъ ѡ словесѣхъ пѣсней, и вѣдшии насъ ѡ пѣніи: воспѡйте намъ ѡ пѣсней сїѡнскихъ. Какъ воспѡемъ пѣснь гдню на земли чуждей; Ище забвѡдѡ тебе, іерлїме, забвѣна бди десница моѧ. Прильпни ѡзвѣкъ мой гортани моему, ище не поманѡ тебе, ище не предложѡ іерлїма, ѿкакъ въ началѣ вѣсѣліа моего. Поманѡ, гдѣ, сыны едѡмскїа въ день іерлїмѣ глаголющїа: истоциайте, истоциайте до ѡснованїи сѣгѡ. Аци вавлѡна ѡкааннаа, блженъ, иже воздастъ тебе возданїе твоѡ, сѣже воздалъ сѣи намъ: блженъ, иже иметъ и развѣетъ младенцы твоѧ ѡ камень.

Слава оцѡ и снѡ и сѡмомъ дхѡ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣковъ, аминь.

Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа, слава тебе бже. **трижды.**

Лїкы: Гдѣ помнѡди, **трижды.**

Слава оцѡ и снѡ и сѡмомъ дхѡ.

Чтецъ: И нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣковъ, аминь.

Псаломъ рлѣ.

Исповѣмся тебе, гдѣ, всѣмъ сердцемъ моимъ, и предъ агглы воспѡю тебе, ѿкакъ оубышамъ сѣи всѧ глаголы оустъ моихъ: Поклонюся ко храмѡ сѡмомъ твоемъ и исповѣмся имени твоемъ ѡ мѣти твоѡи и истинѣ твоѡи, ѿкакъ возвеличилъ сѣи надъ всѣмъ има твоѡ сѡѡе. Кольже ище день призовѡ тѧ, скорѡ оубыши мѧ: оумножиши мѧ въ души моѡи силою твоѡю. Да исповѣдаются тебе, гдѣ, вси царїе земстїи, ѿкакъ оубышаша всѧ глаголы оустъ твоихъ: И да воспѡютъ въ пѣтѣхъ гдннихъ, ѿкакъ велїа слава гдѣа: И ѿкакъ высокъ гдѣ, и смрѣннымъ призираетъ, и вышкѡа ижедалѣа вѣсть. Ище поидѡ посреде скорби, живиши мѧ: на гнѣвъ врагъ моихъ простѣрѡ сѣи рѡкъ твоѡ, и спїсѡ мѧ десница твоѧ. Гдѣ воздастъ за мѧ: гдѣ, мѣть твоѧ во вѣкы: дѣлѡ рѡкъ твоѡю не презри.

(Псалам 138)

Господе, испробао си ме, и познао си ме; Ти си познао седање моје и устајање моје; Ти си разумео помисли моје издалека; стазу моју и меру моју испитао си, и све путеве моје предвидео си. Јер нема речи преварне на језику моме. Ево, Господе, Ти си познао све, и последње и прво; Ти си ме саздао и ставио си на мене руку Твоју: Чудесно је знање Твоје за мене, надјача ме, не могу према њему. Куда ћу поћи од Духа Твога, и од лица Твога где ћу побећи? Ако узиђем на небо, Ти си тамо; ако сиђем у ад, присутан си; ако узмем крила своја ујутро и настаним се на крајевима мора, и тамо ће ме рука Твоја водити, и прихватиће ме десница Твоја. И рекох: Еда ли ће ме тама погазити, и ноћ (бити) светло у уживању моме? Јер се тама неће помрачити од Тебе, и ноћ ће као дан просветлити се; као што је тама њена, тако је и светлост њена. Јер си Ти створио бубреге моје, Господе, прихватио ме од утробе матере моје. Исповедаћу и славити Те, јер си ме страшно удивио; чудесна су дела Твоја, и душа моја зна (то) веома. Не сакри се кост моја од Тебе, коју си створио у скривености, и састав (=ипостас) мој у дубинама земље; неуобличен (зачетак) мој видеше очи Твоје, и у књигу Твоју сви ће бити уписани; у дане саздаће се, а никог (још) нема у њима. А мени су веома цењени пријатељи Твоји, Боже, веома се укрепише почетци њихови. Избројаћу их, и већма од песка умножиће се; устадох и још сам са Тобом. Ако погубиш грешнике, Боже, људи крвници, уклоните се од мене. Јер сте свадљиви у помислима; узеће узалуд градове Твоје. Зар нисам оне који Те мрзе, Господе, омрзао, и због непријатеља Твојих копнио (и венуо)? Потпуном мржњом омрзох их, постадоше ми непријатељи. Испробај ме, Боже, и познај срце моје, испитај ме и познај стазе моје. И види има ли пут безакоња у мени, и води ме путем вечним.

(Псалам 139)

Избави ме, Господе, од човека злога, од мужа неправедног ослободи ме. Који смислише неправду у срцу, вас дан спремаху ратове. Изоштрише језик свој као у змије, отров аспидин је под уснама њиховим. (Диапсалма). Сачувај ме, Господе, од руке грешника, од људи неправедних избави ме, који смислише да саплету корак моје. Скрише гордељивци замку мени, и ужадима разапеше мрежу ногама мојим, при стази ми поставише саблазни. (Диапсалма). Рекох Господу: Бог мој Ти јеси. Услиши, Господе, глас мољења мога. Господе, Господе, Сило спасења мога, осенио си главу моју у дан рата. Не предај ме, Господе, од жеље моје грешнику; смислише (зло) против мене; не напусти ме, да се не преузнесу. (Диапсалма). Глава (отрова) окружења њиховог, мука уста њихових покриће их. Пашће на њих живо угљевље; огњем ћеш их оборити, у несрећама неће издржати. Човек језичав неће успети на земљи, човека неправедног зла ће уловити у пропаст. Познадох да ће Господ учинити суд сиромасима, и правду убогим. Али ће праведни исповедати и славити Име Твоје, и прави ће се настанити пред лицем Твојим.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Народ: Господе помилуј (3 пута)

Псаломъ рѣн.

Гдѣ, иже сѣла мѧ еси и позналъ мѧ еси: ты позналъ еси сѣданиѣ моѣ и востаниѣ моѣ. Ты разумѣлъ еси помышленіа моѧ и удалѣа: стезю мою и оуже моѣ ты еси иже сѣдовалъ и вѣлѣ пѣти моѧ провидѣлъ еси. Иже нѣсть лѣсти въ ѡзыцѣ моѣмъ: се, гдѣ, ты позналъ еси вѣлѣ послѣднѣа и дрѣвнѣа: ты создѧлъ еси мѧ и положилъ еси на мнѣ рѣкѣ твоѣ. Оуднѣа разумъ твоѣ ѡ менѣ, оутвердѣа, не возмогѣ къ немѣ. Кѧмъ поидѣ ѡ дѣа твоегѡ; и ѡ лицѣ твоегѡ кѧмъ вѣждѣ; иже възидѣ на нѣбо, ты тѧмъ еси: иже снѣдѣ во ѡдѣ, тѧмъ еси. Иже возмѣ крилѣ мои рѧнѡ и вѣлѣа въ послѣднихъ мѡра, и тѧмъ во рѣкѣ твоѣ настѧвнѣа мѧ, и оудержнѣа мѧ десница твоѧ. И рѣхъ: еда тѧ поперѣтѣ мѧ; и нощь просвѣщеніѣ въ слѧдостнѣ моѣй. Иже тѧ не помрачнѣа ѡ тебѣ, и нощь иже дѣнь просвѣтнѣа: иже тѧ еѣ, тѧмъ и свѣтѣ еѣ. Иже ты создѧлъ еси оутрѡбы моѧ, воспріѧлъ мѧ еси иже чрѣа матере моѣа. Исповѣмѣа тебѣ, иже страшнѡ оуднѣа еси: чѣднѣ дѣла твоѧ, и дѣла моѧ знѧетѣ сѣлѡ. Не оутѧнѣа кѡстѣ моѧ ѡ тебѣ, иже сотворнѣа еси въ тѧннѣ, и сотѧвѣ моѣ въ пренѣподннхъ землѣ. Несѡдѣланное моѣ видѣтѣ очн твоѣ, и въ кнѣзѣ твоѣй всѣ напнѣшѣа: во днѣхъ сознѣждѣа, и никѡже въ ннхъ. Мнѣ же сѣлѡ чѣстнн бѣша дрѣзн твоѣ, бже, сѣлѡ оутверднѣаа влѧднѣствѣа иже: иже оучѣ иже, и пѧче пѣкѣ оумножѣа: востѧхъ, и ещѣ есмѣ съ твоѡ. Иже ижебнн грѣшнннн, бже: мѣжѣ кровѣй, оуклоннѣа ѡ менѣ. Иже ревнннн естѣ въ помышленнхъ, прннѣмѣа въ сѣтѣ градѣ твоѧ. Не ненавнѣащнѣа лн тѧ, гдѣ, возненавнѣхъ, и ѡ вразѣхъ твоѣхъ истаѧхъ; совершѣннѡ ненавнѣтнѡ возненавнѣхъ ѡ: во врагнѣ бѣша мнѣ. Иже мѧ, бже, и оувѣждѣ сѣрдѣце моѣ: истажнѣ мѧ и разумѣнн стѣзнѣ моѧ: и вѣждѣ, иже пѣтъ беззакѡннѣа во мнѣ, и настѧвнѣ мѧ на пѣтъ вѣченѣ.

Псаломъ рѣд.

Иже мнѣ мѧ, гдѣ, ѡ человекѣа лѣкаѣа, ѡ мѣжѣа непраѣедна ижебнѣ мѧ: иже помыслнѣа непраѣдѣ въ сѣрдѣцы, вѣсь дѣнь ѡполѧхѣ брѧнн: иже острнѣа ѡзыкѣ своѣ иже смнннн: иже ѡпнѣдовѣ подѣ оустнѧмн иже. Сохраннѣ мѧ, гдѣ, иже рѣкнѣ грѣшнннн, ѡ человекѣкѣ непраѣедныхъ иже мнѣ мѧ, иже помыслнѣа запѡтнѣ стѡпы моѧ. Скрнѣа гѡрднѣ сѣтъ мнѣ и оужнѣ, прѣпѧша сѣтъ ногѧма моѣма: прн стѣзнѣа соблѧзны положнѣа мнѣ. Рѣхъ гдѣвнн: бѣа моѣ еси ты, внѣшнѣ, гдѣ, глѣзѣ молѣннѣа моегѡ. Гдѣ, гдѣ, снѣло снѣеннѣа моегѡ, ѡсѣннѣа еси надѣ главоѡ моѣю въ дѣнь брѧнн. Не прѣдѧждѣ менѣ, гдѣ, ѡ желѧннѣа моегѡ грѣшнннннн: помыслнѣа на мѧ, не ѡстѧвнѣ менѣ, да не когдѣа вознесѣа. Глаѣа ѡкрѣженнѣа иже, трѣдѣа оустѣннхъ иже покрнѣетѣ ѡ. Падѣа на ннхъ оуглѣаа огнѣннѣа, ннзложнѣа ѡ во стѣрѣхъ, и не постѡѡтѣа. Мѣжѣа ѡзыченнѣа не ипраѣвнѣа на землѣ: мѣжѣа непраѣедна снѣа оуловѧтѣа во истаѣннѣ. Познахъ, иже сотворнѣа гдѣ сѣдѣа ннцнмъ и мѣстѣа оубѡгннмъ. Обѧче прѣвнннн исповѣдѣаа именн твоѣмѣ, и вѣлѣаа прѣвнннн съ лнцѣмъ твоѣмъ.

Слѧва оуцѣ и снѣ и стѡмѣа дѣхъ, и нынѣ и прнснѡ и во вѣкн вѣкѡвѣа, ѡмннн.

ѡлннѣа, ѡлннѣа, ѡлннѣа, слѧва тебѣ бже. **трнждѣ.**

Лннн: Гдѣ помнѣнн, **трнждѣ.**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова.

(Псалам 140)

Господе, Тебе зовем, услиши ме. Чуј глас мољења мога, када вапим Теби. Да се уздигне молитва моја, као кађење пред лице Твоје; уздизање руку мојих жртва вечерња. Постави, Господе, стражу устима мојим, и двер ограда око усана мојих. Не допусти срце моје у речи лукаве, да измишља изговоре за грехе, са људима који чине безакоња, и нећу се дружити са изабранима њиховим. Караће ме праведник са милошћу, и изобличиће ме; а уље грешника да не намасти главу моју; јер је још и молитва моја против воље њихове. Расуше се низ камење моћници њихови; чуће речи моје, као угодне. Као што се грумен земље просу по земљи, расуше се кости њихове до пакла. Јер Теби, Господе, Господе, управих очи моје; у Тебе се уздах, не одбаци душу моју. Сачувај ме од мреже коју ми поставише, и од замки оних који чине безакоња. Пашће у мрежу своју грешници, а ја остах сам, докле не прођох.

(Псалам 141)

Гласом мојим ка Господу виках, гласом мојим ка Господу помолих се. Излићу пред Њим молитву моју, жалост моју пред Њим објавићу. Када ишчезава дух мој од мене, и Ти си познао стазе моје. На путу овоме по којем ходих, они ми поставише замку. Гледах са десна и разгледах, и не беше никога који ме познаје. Нестаде уточишта за мене, и нико не мари за душу моју. Виках Теби, Господе, и рекох: Ти си нада моја, удео си мој на земљи живих. Слушај молитву моју, јер се понизих веома. Избави ме од гонитеља мојих, јер се утврдише већма од мене. Изведи из тамнице душу моју, да се исповедам Имену Твојем. Мене чекају праведници, докле ми не узвратиш.

(Псалам 142)

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ погна душу моју, унизио је до земље живот мој; посади ме у тамна места, као мртве од века; и утрну у мени дух мој, смете се у мени срце моје. Помињем дане старе, размишљам о свим делима Твојим, у творевинама руку Твојих поучавах се. Подигох Теби руке моје, душа Ти је моја као земља безводна. (Диапсалма). Брзо ме услиши, Господе, ишчезе дух мој. Не одврати лице Твоје од мене, јер ћу бити сличан онима који силазе у гроб. Чувши ме учини ми ујутро милост Твоју, јер се у Тебе поуздах. Кажу ми, Господе, пут којим да пођем, јер Теби уздигох душу моју. Избави ме од непријатеља мојих, Господе, јер Теби прибегах. Научи ме творити вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву. Имена Твоја ради, Господе, оживи ме, правдом Твојом изведи из невоље душу моју. И милошћу Твојом уништићеш непријатеље моје, и погубићеш све који досађују души мојој, јер сам ја слуга Твој.

Слава Ѡцѣ и сїну и сѣтому духу.

Чтецъ: И нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Ѳаломъ рм.

Гдн, воззвахъ къ тебѣ, оубыши мѧ: вонми гласъ моленїа моего, вегда воззвѣти ми къ тебѣ. Да испрѣвится молитва моя ѣкѡ кадїло предъ тобою: воздѣанїе рѣкъ моею, жертва вечерная. Положи, гдн, храненїе оустѡмъ моимъ и дверь ѡгражденїа ѡ оустнахъ моихъ. Не оуклони сердце мое въ словеса лѣкаствїа, нещевѣти вниши ѡ грѣсѣхъ съ человѣки дѣлающими беззаконїе: и не сочтѣша со избранными ихъ. Накѡжетъ мѧ прѣвннкъ милостїю и ѡблчнтъ мѧ, элей же грѣшнаго да не намѣститъ главы моеѧ: ѣкѡ ещѣ и молитва моя во блговоленїихъ ихъ. Пожертвы быша при камени сѣдїи ихъ: оубышаша глаголи мои, ѣкѡ возмогѡша. Ёкѡ тѡща земли прѡсѣдѣша на земли, расточїшася кѡсти ихъ при адѣ. Ёкѡ къ тебѣ, гдн, гдн, Ѡчи мои: на тѧ оуповахъ, не ѡнми дшѡ мою: сохрани ма ѡ сѣти, юже сотавнша ми, и ѡ соблазнъ дѣлающихъ беззаконїе. Падѡтъ во мрежѡ свою грѣшницы: едїнъ эель азъ, дондеже прейдѡ.

Ѳаломъ рма.

Гласомъ моимъ ко гдѡ воззвахъ, гласомъ моимъ ко гдѡ помолїхся. Пролїю предъ нимъ моленїе мое, печаль мою предъ нимъ возвѣщѡ. Вегда исчезѡти ѡ мене духъ моему, и ты позналъ еси стѣзѡ мою: на пѡти еемъ, по немже хождѡхъ, скрыша сѣть мнѣ. Смотрихъ ѡдеснѡ и возгладѡхъ, и не бѣ знанїи мене: погнѣе бѣгство ѡ мене, и нѣсть възысканїи дшѡ мою. Воззвахъ къ тебѣ, гдн, рѣхъ: ты еси оупованїе мое, часть моя еси на земли живыхъ. Вонми моленїю моему, ѣкѡ смрихся сѣлѡ: избави мѧ ѡ гонѡщихъ мѧ, ѣкѡ оукрѣпїшася пѡче мене. Изведи мѧ темницы дшѡ мою, исповѣдатися имени твоему: мене ждѡтъ прѣвницы, дондеже воздѡи мнѣ.

Ѳаломъ рмв.

Гдн, оубыши молитву мою, вндши моленїе мое во истинѣ твоей, оубыши мѧ въ правдѣ твоей: и не вниди въ сѡдъ съ рабѡмъ твоимъ, ѣкѡ не ѡправдїтсѧ предъ тобою всѡкъ живыи. Ёкѡ погна врагъ дшѡ мою: смрихъ есѣ въ зѣмлю живѡтъ мой: посадилъ мѧ есѣ въ темныхъ, ѣкѡ мѣртвѡмъ вѣка. И оубы во мнѣ духъ мой, во мнѣ сматѣла сердце мое. Помандѡхъ дни дрѣвнїа, подчїхся во вѣхъ дѣлѣхъ твоихъ, въ творенїихъ рѣкъ твою подчїхся. Возвѣхъ къ тебѣ рѡцѣ мои: дшѡ моя ѣкѡ земля безводная тебѣ. Скорѡ оубыши мѧ, гдн, исчезѡ духъ мой: не ѡврати лица твоего ѡ мене, и оуподоблюся низходящымъ въ рѡвъ. Слышанѡ сотвори мнѣ заѡтра мѡтъ твою, ѣкѡ на тѧ оуповахъ: скажи мнѣ, гдн, пѡтъ, бѡньже пойдѡ, ѣкѡ къ тебѣ взѡхъ дшѡ мою. Изми ма ѡ врагъ моихъ, гдн, къ тебѣ пренегѡхъ. Надчи ма твори ти волю твою, ѣкѡ ты еси бгъ мой: дхъ твои блгїи настѡвнтъ мѧ на зѣмлю правѡ. Имене твоего радн, гдн, живнши мѧ правдою твою: изведѣши ѡ печали дшѡ мою: и мѡтїю твою потребнши враги мои и погнѣши всѧ стѡжающыя дшѡ мою: ѣкѡ азъ рабъ твои эель.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.) Господе помилуј (3 пута)

Господе, Који си у трећи час Апостолима Твојим ниспослао Пресветога Духа Твога, Њега, Благи, не одузми од нас, но обнови нас који Ти се молимо.

Стих 1: Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој.
(Поклон велики)

Стих 2: Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене.
(Поклон велики)

Уз ове стихове припевамо:

Господе, Који си у трећи час... све до краја, и клањамо се по једанпут.

Тада, Слава, И сада: Богородичан:

Богородице, Ти си Лоза истинита, Која си нам узрасла Плод живота; Теби се молимо, моли се, Владичице, са Светим Апостолима, да помилује душе наше.

Господ Бог је благословен, благословен је Господ из дана у дан; помоћи ће нам Бог спасења наших, Бог наш, Бог Који спасава.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наш; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, глас 4. Подобан: Узнео си се...

Безаконовавши више од блуднице, Блаже, кишу суза никада Ти не принесох, но ћутањем молећи се припадам Ти, љубављу целивајући пречисте ноге твоје, да би ми као Владика подарио опроштај дугова, мени који Ти вапијем Спаситељу: Од нечистоте дела мојих избави ме.

Господе, помилуј. (40 пута.)

Слава Ѡцѣ и сѣну и сѣому духу, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. ѱмнь.
 Ѳлладѣа, ѡлладѣа, ѡлладѣа, слава тебе бже. **Трижды.** Гди помнѣи, **трижды.**

По кадісмѣ сщѣнникъ глаголетъ: Настоѡщій тропарь, во гласъ 5:

Гди, ѡже пресѣаго твоего духа, во третій часъ ѡплѡмъ твоимъ низпослѡвъи: тогѡ блгій, не ѡнми ѡ насъ, но ѡновѣ насъ молащихъ ти са. **[Поклоны великіи.]**

Стіхъ а: Сердце чисто созижди во мнѣ бже, и духъ правъ ѡновѣ во ѡтробѣ моѣй.
[Поклоны великіи.]

Стіхъ б: Не ѡвержи мене ѡ лица твоего, и духа твоего сѣаго не ѡнми ѡ мене.
[Поклоны великіи.]

Сщѣнникъ: Слава Ѡцѣ и сѣну и сѣому духу.

Чтѣцъ: И нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. ѱмнь.

Бже, ты сѣи лоза истиннаа, возрастѣшаа намъ плодъ животѡ, тебе молима, молима влѣце со сѣими ѡплѡ, помнѡвати души наша.

И бже ѡкрѡшенѣ ѡналогію, положѡтъ на немъ верхѣ сѣе четвероѡліе, и двѣма лампадома возжѣннама. Вѣмъ же стоѡщымъ ѡкровѣннымъ главами. Сщѣнникъ же кадітъ храмъ всѣ, и братію. И такъ чтѣтъ сѣліе.

По скончаніи же чтеніа сѣліа чтѣцъ глаголетъ:

Гди бже блгословѣнъ, блгословѣнъ гди день дне, поспѣшитъ намъ бже сщѣнній нашнхъ: бже нашъ, бже сщѣтн.

Сѣій бже, сѣій крѣпкій, сѣій безмертвый, помнѣи насъ. **Трижды.**

Слава Ѡцѣ и сѣну и сѣому духу, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. ѱмнь.

Пресѣаа трѣце, помнѣи насъ: гди, ѡчисти грѣхи наша: вѣко, прости беззакѡнїа наша: сѣій, посѣти и исцѣли немощн наша, ѡмене твоего радн.

Гди помнѣи, **трижды.**

Слава Ѡцѣ и сѣну и сѣому духу, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. ѱмнь.

Ѡче нашъ, ѡже сѣи на небѣхъ, да свѣтитѣ ѡма твоѡ, да прїидетъ црѣтѣе твоѡ: да вѣдетъ бола твоѡ, ѡкво на небѣ и на землѣ. хлѣбъ нашъ насѣщный даждь намъ днѣсь, и ѡстави намъ долги наша, ѡкоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѡ лѣаваго.

Сщѣнникъ: ѡкво твоѡ сѣтъ црѣтво и сила и слава, Ѡца и сѣа и сѣаго духа, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: ѱмнь.

Кондакъ великіа среды, гласъ д. Подобенъ: Вознесѣнса:

Паче блдницы блже, беззакѡннѡвавъ, слѣза тѣчи никакоже тебе приннесѡхъ: но молѡнїемъ моласа припадаю ти, любѡвію ѡлобызѡа прѣтѣн твоѡ нѡзѣ, ѡкво да ѡставленїе мнѣ ѡкво вѣка подѡи долговъ, зовѣщъ ти сщѣ: ѡ скверныхъ дѣлъ моихъ избави ма.

Гди помнѣи, **м.**

Христе Боже, Коме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, помилуј нас.

Чтец: Амин.

**Затим, 3 велика поклона, говорећи у себи при сваком поклону
Молитву Преподобног Јефрема:**

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. **(Поклон велики.)**

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. **(Поклон велики.)**

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. **(Поклон велики.)**

После поклона, говоримо Молитву ову Светог Мардарија:

Владико, Боже Оче, Сведржитељу, Господе, Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе, једно Божанство, једна Сила, помилуј ме грешнога, и којим знаш судовима спаси ме недостојног слугу Твог, јер си благословен у векове векова. Амин.

Иже на всако время, и на всакїи часы, на небіи и на земли покланяемый и славиимый, хрїте бже, долготерпеливе, многомлчїи, многоблгодїи: иже праведныи любяи и грешныи милуи, иже вса зовии ко спасенїю, ѡбещаниа ради вѣдущихъ благъ. самъ гдїи, прїими и наша въ часы сїи млтвы, и исправи животъ нашъ къ заповѣдемъ твоимъ. души наша ѡсвяти, телеса очисти, помысленїа исправи, мысли очисти, и избеви насъ ѿ всакїа скорби, злѡхъ и болѣзней, ѡгради насъ стѣими твоими агглы, да ѡполченїемъ нхъ соблюдаемъ и наставаемъ, достигнемъ въ соединенїе вѣры, и въ радость непрестѣпныа твояа славы: ѡко блгословенъ сїи во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Гдїи помилуи, **трижды.**

Слава оцѣ и сїну и стѡму духѣ, и нынѣ и прїсно и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Чтїишю херувїмъ, и славишю безъ сравненїа серафїмъ, безъ истлѣнїа бга слова рождшю, сщю оцѣ тѡ величавъ.

Именемъ гдїимъ блгослови, о҃тче.

Сщїенникъ возгласъ:

Бже, оущедри ны, и блгослови ны, просвѣти лице твоє на ны, и помилуи ны.

Чтецъ: аминь.

И глаголетъ сщїенникъ млтву прїбнаго сфрема:

Гдїи и влко живота моего, духъ праздности, оуныиїа, любоначлїа и празднословїа не даждь ми. **[Поклонъ великїи.]**

Духъ же цѣломудрїа, смиреномудрїа, терпѣнїа и любвѣ даруи ми рабѣ твоемѣ. **[Поклонъ великїи.]**

Бн гдїи црю, даруи ми зрѣти моа прегрѣшенїа, и не ѡсуждати брата моего: ѡко блгословенъ сїи во вѣки вѣкѡвъ. аминь. **[Поклонъ великїи.]**

Таже малыхъ поклонѡвъ бї, глаголюще себѣ втай на кїждо поклонъ: Бже, очисти ма грешнаго.

И пакн, кончавъ поклоны, глаголемъ млтву еяъ вышепїсаннѡ: Гдїи и влко живота моего: **и поклонъ єдинъ великїи.**

Чтецъ: аминь.

Млтва ст҃аго мардарїа:

Влко бже о҃те вседержителю, гдїи сїе єдинородный иисе хрїте, и стѣи душе, єдино бжество єдина сила, помилуи ма грешнаго, и ѡмнже вѣси судьбамн, сїи ма недостѡйнаго раба твоего: ѡко блгословенъ сїи во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

ШЕСТИ ЧАС

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 53)

Боже, Именом Твојим спаси ме, и силом Твојом суди ми. Боже, услиши молитву моју, послушај речи уста мојих. Јер туђинци устадоше на ме, и силници затражише душу моју, и не поставише Бога пред собом. Јер, гле, Бог ми помаже, и Господ је заступник души мојој. Узврати зла непријатељима мојим, истином Твојом истреби их. Добровољно ћу принети жртву Теби, исповедаћу Име Твоје, Господе, јер је добро. Јер си ме изба-вио од сваке невоље; и на непријатеље моје (смело) погледа око моје.

(Псалам 54)

Чуј, Боже, молитву моју, и не презри мољења мога. Погледај на ме и услиши ме. Ожалостих се у размишљању моме, и смутих се од вике непријатеља, и од тлачења безбожника; јер навалише на ме безакоње, и у гневу прогањаху ме. Срце се моје смути у мени, и страх смртни нападе на ме. Страх и трепет дође на ме, и покри ме тама. И рекох: Ко ће ми дати крила као голубу, и полетећу и починућу. Гле, удаљих се бежећи, и настаних се у пустињи. Чеках Бога Који ме спаса-ва од малодушности и од буре. Потопи (их), Господе, и раздели језике њихове; јер видех безакоње и сваћу у граду. Дању и ноћу обилазе га по зидовима његовим, и безакоње и мука је посред њега, и неправда; и не оскуде од тргова његових лихварство и превара. Јер, ако би ме непријатељ поругао, претрпео бих; и ако би мрзитељ велехвалио се нада мнош, сакрио бих се од њега. Него ти човече, истодушни, господине мој и познаниче мој, који се заједно са мнош наслађивао се јелима, у Дом Божији ходисмо једнодушно. Да дође смрт на њих, и да сићу у ад живи; јер су зла у насељима њиховим усред њих. А ја Богу завапих, и Господ ме услиша. Вечером и јутром и у подне казиваћу, и јављаћу, и услишиће глас мој. Избавиће у миру душу моју од оних који ми се приближују, јер их беше много против мене. Услишиће Бог и понизиће их, Он Који постоји пре векова. Јер нема у њих промене (на боље), јер се не бојажу Бога. Пружише руку своју да узврате; оскврнише завет Његов. Разделише се од гнева Лица Његовог, и приближише се (рату) срца њихова; умекшаше се речи њихове већма од масла, а оне су (уствари) стреле. Пренеси на Господа бригу своју, и Он ће те прехранити; неће дати довека посртања праведнику. А Ти ћеш их, Боже, бацити у јаму пропасти. Људи крвници и лукави неће саставити ни половину дана својих. А ја се у Тебе уздам, Господе.

(Псалам 90)

Који живи у помоћи Вишњега, под кровом Бога Небескога настаниће се. Рећи ће Господу: Заступник мој јеси Ти, и уточиште моје, Бог мој, и надаћу се у Њега. Јер ће те Он избавити од замке ловачке, и од речи метежне. Плећима Својим заклониће те,

Часъ шестый.

Приндите, поклонимся црѣви нашему бгу.

Приндите, поклонимся и припадёмъ хрсту, црѣви нашему бгу.

Приндите, поклонимся и припадёмъ самому хрсту, црѣви и бгу нашему.

Псаломъ ѿг.

Бже, во имя твоё испи ма, и въ силѣ твоёй сди ми: бже, услыши мѣтвѣ мою, вѣдши глаголы оустъ моихъ. ѿкъ чжди восташа на ма, и крѣпцынъ взыкаша дшѣ мою, и не предложша бга предъ собою. се бо бгъ помогаетъ ми, и гдѣ заступникъ дшѣ моёй. ѿвратитъ зла врагомъ моимъ, истинною твоёю потребѣ ихъ. волюю пожрѣ тебе, исповѣма имени твоему гдѣ, ѿкъ благо. ѿкъ ѿ всѣхъ печали и збавилъ ма сѣ, и на враги моѣ воззрѣ око моё.

Псаломъ ѿд.

Вѣдши бже мѣтвѣ мою, и не презри моленіа моего. вонми ми, и услыши ма: возскорѣхъ печалию моёю, и сматоча ѿ гласа вражѣ и ѿ стуженіа грѣшника. ѿкъ оуклониша на ма беззаконіе, и во гнѣвѣ враждоваша ми. сердце моё сматѣа во мнѣ, и боазнь смѣрти нападе на ма. страхъ и трепетъ приде на ма, и покрѣ ма тьма. и рѣхъ: кто дастъ ми кричѣ ѿкъ голубинѣ, и полещѣ и почи; се оудалиха бѣга, и водвориха въ пѣстыни. чахъ бга, спасающа ма ѿ малодшѣ и ѿ брѣ. потопи гдѣ, и раздѣли языки ихъ, ѿкъ вѣдѣхъ беззаконіе, и прерѣканіе во градѣ. днёмъ и ноцію ѿбѣдетъ и по стѣнамъ сгѣ: беззаконіе и трѣдъ посреде сгѣ, и неправда: и не ѿскрѣ ѿ стогнъ сгѣ лихва и лѣсть. ѿкъ ѿще бы врагъ поносилъ ми, претерпѣлъ быхъ оубо: и ѿще бы ненавидѣ ма на ма велерѣчевалъ, оукрѣилъ быхъ а ѿ него. ты же человекъ равнодшнѣ, владыко мой, и знаемый мой: иже кдпнѣ наслаждала сѣ со мною брашенъ, въ домѣ бжѣи ходихомъ еднѣномышленіемъ. да приде же смѣрть на тѣ, и да снѣдѣтъ во адъ живнѣ: ѿкъ лѣкѣство въ жилищахъ ихъ, посреде ихъ: ѿзъ къ бгу воззвѣхъ, и гдѣ услыши ма. вечеръ и зѣтра и полдне повѣмъ, и возвѣщѣ, и услышитъ гласъ мой. и збавитъ миромъ дшѣ мою ѿ приближающихся мнѣ: ѿкъ во мнозѣ бѣхъ со мною. услышитъ бгъ, и смиритъ ѿ, съи прѣжде вѣкъ: и бѣсть во имъ и змѣненіа, ѿкъ не оубоаша бга. простре рѣкѣ свою на воздѣніе, ѿскверниша завѣтъ сгѣ. раздѣлиша ѿ гнѣва лица сгѣ, и приближиша сердца ихъ: оумѣлиша словеса ихъ пѣче сѣа, и тѣ сѣтъ стрѣлы. возверзи на гдѣ печаль твою, и тои тѣ препитѣетъ, не дастъ въ вѣкъ молвы праведникѣ. ты же бже, и зведѣши ѿ въ стѣденѣцъ истѣнѣа. мѣже кровей и лѣсти не преполовѣтъ днѣи своихъ: ѿзъ же гдѣ оуповаю на тѣ.

Псаломъ ѿ.

Живыи въ помощнъ вышнѣа, въ кровѣ бга нѣнагѣ водворитѣа. речѣтъ гдѣви: заступникъ мой сѣ, и прибежище моё, бгъ мой, и оуповаю на него. ѿкъ тои и збавитъ тѣ ѿ сѣти лѣчи, и ѿ словесѣ матѣжна. плещма своиа ѿсѣнитъ тѣ, и подъ кричѣ сгѣ надѣшнѣа. орджемъ ѿбѣдетъ тѣ истинна сгѣ, не оубошнѣа ѿ страха

и под крилима Његовим надаћеш се; као оружјем окружиће те Истина Његова. Нећеш се бојати страха ноћнога, од стреле која лети по дану, од ствари која пролази у тами, од сусрета и демона подневнога. Пашће поред тебе хиљада, и десет хиљада с десне стране теби, а тебе се неће дотаћи; ипак ћеш очима твојим сагледати, и одмазду над без-божницима видећеш. Јер си Ти, Господе, Нада моја! Вишњег си поставио за уточиште своје. Неће те зло дотаћи, и ударац се неће приближити стану твојем. Јер ће Анђелима Својим заповедати за тебе, да те сачувају на свима путевима твојим. На руке ће те узети, да се не спотакне нога твоја о камен. На аспиду и змију отровну наступаћеш, и згазићеш лава и змаја. Зато што се на Мене поуздао, избавићу га; покрићу га, јер је познао Име Моје. Призваће Ме, и услишићу га; са њиме ћу бити у невољи; избавићу га, и прославићу га. Дугим данима (живота) испунићу га, и показаћу му спасење Моје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Народ: Господе помилуј (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова.

КАТИЗМА 20

(Псалам 143)

Благословен Господ Бог мој, Који обучава руке моје за борбу, прсте моје за рат. Милост моја и прибежиште моје, заступник мој и избавитељ мој, заштитник мој, и поуздах се у Њега, Који потчињава народ мој мени. Господе, шта је човек да си му се објавио, или син човечији да рачунаш с њиме? Човек се уподоби ништавости, дани његови као сенка пролазе. Господе, приклони небеса и сиђи, дотакни се гора, и задимиће се. Бљесни муњом, и разагнаћеш их; пошаљи стреле Твоје, и сатрћеш их. Пошаљи руку Твоју са висине, извуци ме и избави ме од вода многих, из руку синова туђинаца, чија уста говораху сујету, и десница њихова десница је неправде. Боже, песму нову певаћу Ти, са псалтиром десетоструним псалмопојаћу Теби, Који дајеш спасење царевима, Који избављаш Давида слугу Свога од мача злога. Избави ме и извуци ме из руке синова туђинаца, чија уста говораху сујету и десница је њихова десница неправде. У којих су синови као младице посађене у младости њиховој, кћери њихове улепшане, преукрашене као кип храма, ризнице њихове напуњене, преливају се из једне у другу, овце њихове многоплодне, које се множе у изласцима њиховим, волови њихови угојени, нема падања ограде, нити капије, нити крика на трговима њиховим блаженим називаху народ којему то тако бива. Блажен је народ којем је Господ - Бог његов.

(Псалам 144)

Узносићу Те, Боже мој, Царе мој, и благосиљаћу Име Твоје до века, и у век века. Свакога дана благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје до века, и у век века. Велики је Господ и хваљен веома, и величанству Његовом нема краја. Из нараштаја у нараштај хвалиће дела Твоја, и моћ Твоју објављиваће. Велелепоту славе светости Твоје

нощнаго, ѿ стрѣлы летѣща во дни, ѿ вѣщи во тьмѣ переходѣща, ѿ сраца и бѣса полуденнаго. падѣтъ ѿ страны твоеѧ тысаща, и тьма ѡдеснѣю тебе, кз тебе же не приближитса. Ѿбаче очіма твоима смѡтриши, и воздааніе грѣшникѡв оузриши. ѿкѡ ты гди, оупованіе мое, вышнаго положи азъ еси приближитса твое. не приидѣтъ кз тебе зло, и рана не приближитса телеси твоему. ѿкѡ азъ глаголю своиимъ заповѣсть ѡ тебе, сохрани ти тѣло во вѣхъ подѣхъ твоихъ. на рѣкахъ возмѣтъ тѣло, да не когда преткнѣши ѡ камень ногѣ твою. на аспида и василиска наступиши, и попереши льва и змія. ѿкѡ на мѧ оупова, и избѣблю ѧ: покрѣю ѧ, ѿкѡ позна ѧма мое: воззовѣтъ ко мнѣ, и оуслышѣ егѡ: азъ нѣмъ есмь въ скорби, и змѣ егѡ: и прослаблю егѡ: долгою днѣи исполню егѡ, и гавлю ему спсѣніе мое.

Слава оцѣ и сиу и сѣому духу, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа, слава тебе бже. **трижды.**

Анѣ: Гди помилуй, **трижды.**

Слава оцѣ и сиу и сѣому духу.

Чтѣцъ: И нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Псаломъ рѣг.

Благословенъ гди бгъ мой, надыаи рѣцѣ мой на ѡполченіе, персты мой на брань. Милтъ мой и приближитса мое, заступникъ мой и избѣвитель мой, защититель мой, и на него оуповахъ: повиндѣи люди мой подъ мѧ. Гди, что естъ человекъ, ѿкѡ познае азъ еси ему; или сынъ человекъ, ѿкѡ вѣнѣши егѡ; человекъ съетѣ оуподобенсѧ: днѣ егѡ ѿкѡ сѣнь переходѣтъ. Гди, преклонѣ нѣга, и снѣди: коснѣа горамъ, и воздымѣа: Плеснѣ моанію, и разженѣши ѧ: послѣ стрѣлы твоѧ, и смѣтѣши ѧ. Послѣ рѣкъ твоѧ азъ высоты, и зми мѧ и избѣви мѧ ѿ водъ многихъ, и зъ рѣкѣи сынѡвъ чуждыхъ, и хже оустѣа глаголаша съетѣ, и десница и хъ десница неправды. бже, пѣсьнь новѣа копоу тебе, во псалтири десятирѣднѣмъ пою тебе: дающемъ спсѣніе царемъ, избѣвляющемъ дѣда раба своего ѿ меча люта. Избѣви мѧ и зми мѧ и зъ рѣкѣи сынѡвъ чуждыхъ, и хже оустѣа глаголаша съетѣ, и десница и хъ десница неправды: и хже сынове и хъ ѿкѡ новожаденіа водрженѣа азъ юности своей, дщери и хъ оубоверены, предкрашѣны ѿкѡ подобіе храма: Хранилица и хъ исполнѣна, ѡрыгающаѧ ѿ сего азъ е: Ѿвцы и хъ многопѡдны, множащыма во иждѣишихъ своихъ: волѡве и хъ толсти: Нѣсть падѣніа ѡплѡтъ, ниже прохода, ниже вопла азъ стѡгнахъ и хъ. Оубѣжиша люди, и мже сѧ сътъ: блженіи людѣе, и мже гди бгъ и хъ.

Псаломъ рѣд.

Вознесѣ тѣло, бже мой, црѣю мой, и благословлю ѧма твое въ вѣки и въ вѣки вѣка. На вѣкѣхъ дѣнь благословлю тѣло, и восхвалю ѧма твое въ вѣки и въ вѣки вѣка. Велии гди и хвалѣнъ сѣлѡ, и величїю егѡ нѣсть конца. Рѡдъ и рѡдъ восхвалѣтъ дѣла твоѧ и силѣ твоѧ возвѣстѣтъ: великолѣпіе славы сѣтинн твоеѧ возглаголютъ и чдѣа твоѧ повѣдатъ: И силѣ страшныхъ твоихъ рекѣтъ и величїе твое повѣдатъ: Памѣтъ

говориће, и чудесна дела Твоја казиваће. И силу страшних чуда Твојих говориће, и величанство Твоје казиваће. Спомен мноштва доброте Твоје изговараће, и правди Твојој обрадоваће се. Милосрдан је и милостив Господ, дуготрпељив и много-милостив. Дobar је Господ свима и свему, и милосрђе је Његово на свим делима Његовим. Нека Те исповедају и славе, Господе, сва дела Твоја, и нека Те благосиљају преподобни Твоји. Славу Царства Твога рећи ће, и силу Твоју говориће. Да обзнане синовима људским моћ Твоју, и славу велелепоте Царства Твога. Царство је Твоје царство свих векова, и владичанство Твоје у сваком нараштају и нараштају. Веран је Господ у свим речима Својим, и преподобан у свим делима Својим. Придржава Господ све који падају, и усправља све сатрвене. Очи свију у Тебе се уздају, и Ти им дајеш храну благовремено. Ти отвараш руку Своју, и испуњаваш све живо благовољењем. Праведан је Господ на свима путевима Својим, и преподобан у свима делима Својим. Близу је Господ свима који Га призивају, свима који Га призивају у истини. Вољу оних који Га се боје испуниће, и молбу њихову услишиће, и спашће их. Чува Господ све који Га љубе, и све безбожнике истребиће. Хвалу Господњу говориће уста моја, и свако тело нека благосиља Име свето Његово, до века, и у век века.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Народ: Господе помилуј (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Чтец: Сада и увек и у све векове векова.

(Псалам 145)

Хвали душо моја Господа. Хвалићу Господа у животу мојем, псалмопеваћу Богу моме докле постојим. Не уздајте се у кнезове, у синове људске, у њима нема спасења. Кад изађе дух његов и врати се у земљу своју, тога дана пропадну све помисли његове. Блажен је коме је Бог Јаковљев помоћник његов, уздање је његово у Господа Бога својега; Који је створио небо и земљу, море, и све што је у њима, Који чува истину вавек, Који чини суд онеправдованима, Који даје храну гладнима. Господ ослобађа сужње, Господ умудрује слепе, Господ подиже оборене, Господ љуби праведнике. Господ чува дошљаке, сироту и удову прима, и пут грешних погубљује. Зацариће се Господ до века, Бог твој Сионе, из нараштаја у нараштај.

(Псалам 146)

Хвали Господа, јер је добар псалам; Богу нашем мила ће бити хвала. Господ је Који гради Јерусалим, расејања Израилјева сабраће опет. Који исцељује скрушене срцем и свезује раселине њихове. Који броји мноштва звезда, и свима њима имена назива. Велик је Господ наш, и велика је моћ Његова, и познања Његовог нема броја. Господ прихвата и уздиже кротке, а понижује грешнике до земље. Започните Господу у исповедању хвале, псалмопојте Богу нашем на гитари; Њему Који одева небо облацима, Који спрема земљи кишу; Који произниче на горама траву, и зелен на службу људима; Који даје животињама храну њихову, и птићима гавранова који Га

множество елговити твоєа ѿрыгнѣтъ и правдою твоєю возрадѣются. Цѣдръ и млчнвз гдѣ, долготерпѣливъ и многомлчнвз. Блгъ гдѣ вслчскнмъ, и цедрѣты егѡ на всѣхъ дѣлѣхъ егѡ. Да исповѣдаѣтъ тебѣ, гдѣ, всѣ дѣла твоѣ, и прѣенїи твоѣ да елговѣдѣтъ тѣ: Слава црѣвїа твоегѡ рекѣтъ и силъ твоѣ возглагѡютъ, Сказати сыновѡмъ чловчскнмъ силъ твоѣ и слава великолѣпїа црѣвїа твоегѡ. Црѣво твоѣ црѣво всѣхъ вѣкѡвъ, и влчство твоѣ во всѣкомъ родѣ и родѣ. Вѣренъ гдѣ во всѣхъ словесѣхъ своѣхъ и прѣбенъ во всѣхъ дѣлѣхъ своѣхъ. Оутверждѣетъ гдѣ всѣ низпадающыя и возставаѣетъ всѣ низверженныя. Очи всѣхъ на тѣ оупѡвѣютъ, и ты далѣши ѣмъ пищѣ во елговременїи: Ѹверзѣши ты рѣкѣ твоѣ и исполнѣши всѣкое жнѡтно елговоленїа. Прѣнъ гдѣ во всѣхъ пѣтѣхъ своѣхъ и прѣбенъ во всѣхъ дѣлѣхъ своѣхъ. Близъ гдѣ всѣмъ призывающымъ егѡ, всѣмъ призывающымъ егѡ во истинѣ: Волю боѡщнхѣ егѡ сотворѣтъ, и молѣтвѣ ѣхъ оуслышитъ, и спсѣтъ ѣ. Хранѣтъ гдѣ всѣ любѣщыя егѡ, и всѣ грѣшннн потрѣбѣтъ. Хвалѣ гдѣню возглагѡютъ оустѣ моѣ: и да елговѣдѣтъ всѣка плѡть ѣма сѣѡе егѡ въ вѣкѣхъ и въ вѣкѣхъ вѣка.

Слава оцѣ и снѣ и сѣѡмѣ дхѣ, и нынѣ и прѣснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмннѣ.

Ѧлнлѣїа, ѡлнлѣїа, ѡлнлѣїа, слава тебѣ бже. **трїжды.**

Анѣ: Гдѣ помнлѣнї, **трїжды.**

Слава оцѣ и снѣ и сѣѡмѣ дхѣ.

Чтѣцъ: И нынѣ и прѣснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмннѣ.

Ѱалѡмъ рѣс.

Хвалн, дшѣ моѣ, гдѣ: Восхвалн гдѣ въ жнѡтѣ моѣмъ, поѡ егѣ моѣмѣ, дѡндеже ѣсмѣ. Не надѣйтѣся на кнѡзи, на сыны чловчскїа, въ ннхѣ нѣсть спсѣнїа. Изыдетъ дхъ егѡ, и возвратѣтъся въ зѣмлю своѣ: въ тѡй дѣнь погнѣнѣтъ всѣ помышлѣнїа егѡ. Ближенъ, емѣже егѣ ѡквѣль помѡщннкъ егѡ, оупѡвѣнїе егѡ на гдѣ егѣ своѣ, сотворѣшаго небо и зѣмлю, море, и всѣ, ѡже въ ннхъ: хранѣщаго истннѣ въ вѣкѣхъ, творѣщаго сдѣлѡбнмъ, дающаго пищѣ ѡчѣщымъ. Гдѣ рѣшнѣтъ ѡковѣнныя: Гдѣ оумдрѣетъ слѣпцы: гдѣ возводѣтъ низверженныя: гдѣ любнѣтъ прѣннн. Гдѣ хранѣтъ прншѣльцы, снра и вѡвѣ прїнметъ, и пѣтъ грѣшннхъ погѣнѣтъ. Воцрѣтъся гдѣ во вѣкѣхъ, егѣ твоѣ, сїѡне, въ родъ и родъ.

Ѱалѡмъ рѣс.

Хвалнѣте гдѣ, ѡкѡ блгъ Ѱалѡмъ: егѡвн нѡшемѣ да оусладнѣтъ хвалѣнїе. Знждѣнї еерлнма гдѣ: разсѣлнѣ ѡлѣва соберѣтъ: Исцѣлѣлн сокрдшѣнныя сѣрдцемъ и ѡбѣздѣлн сокрдшѣнїа ѣхъ: Иснтѣлн множество звѣздъ, и всѣмъ ѣмъ ѡменѡ нарцѣлн. Велин гдѣ нѡшъ, и велиа крѣпѡстѣ егѡ, и рѣзѣма егѡ нѣсть чнслѡ. Прїемлн крѡткїа гдѣ, смнрѣлн же грѣшннн до зѣмлн. Начннѣте гдѣевн во исповѣданїн, пѡнѣте егѡвн нѡшемѣ въ гѡслѣхъ: Ѱдѣлѡющемѣ небо ѡблѡкн, оупѡтовѣлѡющемѣ зѣмлн дѡждѣ: прозѡбѡющемѣ на горѡхъ травѣ и слѡкѣ на слѡжѣ чловчкѡмъ: дающемѣ скотѡмъ пищѣ ѣхъ, и птѣнцѣмъ врѣнѡвѣымъ призывающымъ егѡ. Не въ силѣ констѣнѣи вохѡщѣтъ, ннжѣ въ

призивају. Није воља Његова у снази коњице, нити благоизволе у ногама човека ратника. Господ благоизволе у онима који Га се боје, и у онима који се надају на милост Његову.

(Псалам 147)

Похвали, Јерусалиме, Господа; хвали Бога Твога, Сионе. Јер оснажи вратнице врата твојих, благослови синове твоје у теби. Који положи мир на границе твоје, и једром пшенице насићује те. Који шаље Реч Своју земљи, брзином трчи реч Његова. Који даје снег Свој као вуну, маглу као пепео посипа; Који ставља слану Своју као мрве, наспрам лица мраза Његовог ко ће опстати? Шаље реч Своју и топи их, задува ветар Његов и потеку воде. Који објављује Реч Своју Јакову, законе и судове Своје Израиљу. Не учини тако сваком народу, и судове Своје не објави њима.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Народ: Господе помилуј (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова.

(Псалам 148)

Хвалите Господа са небеса, хвалите Га на висинама. Хвалите Га, сви Анђели Његови; хвалите Га, све Силе Његове. Хвалите Га, сунце и месец; хвалите Га, све звезде и светлост. Хвалите Га, небеса над небесима; и вода која је изнад небеса. Нека хвале Име Господње. Јер Он рече, и постадоше; Он заповеди, и саздаше се. Постави их до века, и у век века; заповест постави, и неће проћи. Хвалите Господа на земљи, змајеви, и сви бездани; огањ, град, снег, слана, ветар бурни, који творите реч Његову; горе и сви хумови, дрвеће родно, и сви кедри; звери и сва стока, гмизавци и птице крилате; цареви земаљски и сви народи, кнезови и све судије земаљске; момци и девојке, старци са децом, нека хвале Име Господње. Јер се узнесе Име Њега јединога. Слава је Његова на земљи и на небу. И уздигнуће моћ народа Својега, песму свима преподобним Његовим, синовима Израиљевим, народу који се приближује Њему.

(Псалам 149)

Певајте Господу песму нову, хвала је Његова у цркви преподобних. Нека се узвесели Израиљ Створитељу своме, и синови Сионови обрадоваће се Цару своме. Нека хвале Име Његово у хору, уз бубањ и псалтир нека Му псалмопоју. Јер Господ благоволе у народу Своме, и узнеће кротке у спасење. Похвалиће се преподобни у слави, и обрадоваће се на постељама својим. Узношења Божија су у устима њиховим, и мачеви двосекли су у рукама њиховим, да учине освету у незнабошцима, изобличење у народима. Да вежу цареве њихове у ланце, и славне њихове у ручне окове жељезне. Да учини на њима суд написан, слава ће ова бити свима преподобним Његовим.

лѣсѣхъ мѣжекихъ бѣговолѣтъ: бѣговолѣтъ гдѣ въ боащихъ егѡ и во оуповающихъ на мѣтъ егѡ.

Псаломъ рмз.

Похвалѣ, іерлѣме, гдѣ, хвалѣ бѣга твоегѡ, іѡне: іѡкѡ оукрѣпѣи верѣи вратѣ твоихъ, бѣгѣи сыны твоѡ въ тебѣ. Полагай предѣлы твоѡ мѣръ, и тѣка пшенична насыщай тѣ: посылай слово свое земли, до скорости течетъ слово егѡ, дающагои снѣгъ свой іѡкѡ волнѣ, мгла іѡкѡ пепелъ посыпаящаго, метаящаго голоть свой іѡкѡ хлѣбы: протѣвѣ лица мѣра егѡ ктѡ постѡитъ; полетѣ слово свое, и истѣлетъ ѿ: дхнѣтъ дхъ егѡ, и потекѣтъ воды. Возвѣщай слово свое іѡкѡвѣ, ѡправданіѡ и судьбы своѡ ии левн: не сотвори тѡкѡ вѣкомѣ языкѣ, и судьбы своѡ не гвѣи ѿмъ.

Слава оцѣ и сѣи и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ, аминь.
 Аллелѣѡ, аллелѣѡ, аллелѣѡ, слава тебѣ бже. **трижды.**

Лѣкъ: Гдѣи помилѣи, **трижды.**

Слава оцѣ и сѣи и сѣомѣ дхѣ.

Чтѣцъ: И нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ, аминь.

Псаломъ рмн.

Хвалите гдѣи съ небъ, хвалите егѡ въ вышнихъ. Хвалите егѡ вси аггѣи егѡ: хвалите егѡ, всѣ силы егѡ. Хвалите егѡ, солнце и лѣна: хвалите егѡ всѣ звѣзды и свѣтъ. Хвалите егѡ, небѣа небъ и вода, іѡже превыше небъ. Да восхвалятъ ѿма гдѣне: іѡкѡ той рече, и быша: той повелѣ, и создашася. Постаѣи ѿ въ вѣкѣхъ и въ вѣкѣхъ вѣка: повелѣніе положѣ, и не мѣмѡ ѡдетъ. Хвалите гдѣи ѡ земли, сміевѣ и всѣ бѣзды: Огнь, градъ, снѣгъ, голоть, дхъ бѣренъ, творѣща слово егѡ: Горы и вси холмы, древа плодонѡсна и вси кѣдрн: звѣрѣи и вси скѡти, гдѣи и птѣицы пернатѣ: Царѣи зѣмстѣи и вси людѣи, кнѣзи и вси судѣи зѣмстѣи: Юноши и дѣвы, старцы съ юнѡтамн. Да восхвалятъ ѿма гдѣне: іѡкѡ вознесѣа ѿма того единаго, исповѣданіе егѡ на земли и на небѣи. И вознесѣтъ рѡгъ людѣи своихъ: пѣснь вѣмъ прѣбнымъ егѡ, сыновѡмъ ииавымъ, людѣмъ прѣбнѣяущымъ егѡ.

Псаломъ рма.

Воспѡйте гдѣви пѣснь новѣ: хвалѣніе егѡ въ цркви прѣбныхъ. Да возвеселѣтѣа ии ль ѡ сотворшемъ егѡ, и сынове іѡни возрадѡутѣа ѡ црѣи своемъ. Да восхвалятъ ѿма егѡ въ лицѣ, въ тѣмпѣи и псалтѣри да поютъ егѡ. Іѡкѡ бѣговолѣтъ гдѣи въ людѣхъ своихъ, и вознесѣтъ крѡтѣи во іѣсѣи. Восхвалятѣа прѣбни во слѡвѣ и возрадѡутѣа на ложахъ своихъ. Возношѣніѡ бжѣи въ гортѣи ѿхъ, и мечѣи ѡбоудѣи ѡстры въ рѣкахъ ѿхъ: сотвори тѣи ѡмѣніе во языкѣхъ, ѡблчѣніѡ въ людѣхъ: свѣзѣти царѣи ѿхъ пѣты, и слѡвныѡ ѿхъ рѣчными ѡкѡвы желѣзными: сотвори тѣи въ нѣхъ судъ напѣсанъ. Слава іѡи бѣдетъ вѣмъ прѣбнымъ егѡ.

Псалам 150.

Хвалите Бога у светима Његовим, хвалите Га у тврђи силе Његове. Хвалите Га за многе моћи Његове, хвалите Га по мноштву величанства Његовог. Хвалите Га уз глас трубни, хвалите Га уз псалтир и гусле. Хвалите Га уз бубањ и у хору, хвалите Га уз жице и органе. Хвалите Га уз јасне кимвале, хвалите Га уз кимвале с поклицима. Све што дише нека хвали Господа. Алилуја.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.) Господе помилуј (3 пута)

Ти Који си у шести дан и час, на Крсту приковао дрски Адамов грех у Рају; и меницу грехова наших раздери, Христе Боже, и спаси нас.

Стих 1: Чуј, Боже, молитву моју, и не презри мољење моје. (Поклон велики)

Стих 2: Ја Богу завапих, и Господ ме услиша. (Поклон велики)

Слава и Сада: **Богородичан:**

Пошто немамо смелости због премногих грехова наших, Ти моли, Богородице Дјеве, од Тебе Рођенога (Сина); јер много може молба Матерња пред милосрђем Владике. Не презри молбе грешника, Свечесна, јер је Милостив и Моћан да спасе, Он Који је и страдао за нас изволео. (3 поклона).

Тропар пророштва, глас 8.

Данас се сабра лукаво веће, и против Тебе узалудно мудроваше; данас од договора Јуда обручава себе на вешање, а Кајафа и нехотећи исповеда: да Ти један за све примаш смрт драговољно. Избавитељу наш, Христе Боже слава Теби.

Слава и сада:

Прокимен, Псалам 133, глас 4.

Благословиће те Господ са Сиона, који је створио небо и земљу.

Стих: Сада благословите Господа све слуге Господње.

Читање из пророштава Језекиљевих. (Глава 2,3-10 и гл. 3,1-3).

И рече ми: сине човјечји, ја те шаљем к синовима Израилевијем, к народима одметничким, који се одметнуше мене; они и оци њихови бише ми невјерни до овога дана. К синовима тврда образа и упорна срца шаљем те ја, па им реци: тако вели Господ; И послушали или не послушали, јер су дом одметнички, нека знају да је пророк био међу њима. И ти, сине човјечји, не бој их се нити се бој њиховијех ријечи, што су ти упорни и као трње и живиш међу скорпијама; не бој се њиховијех ријечи и не плаши се од њих, што су дом одметнички. Него им кажи ријечи моје, послушали или не послушали, јер су одметници. Али ти, сине човјечји, слушај што ћу ти казати, не буди непокоран као тај дом непокорни; отвори уста, и поједи што ћу ти дати. И

Алладіа, рн.

Хвалите еѣа во стѣхъ егѡ, хвалите егѡ во оутверженіи силы егѡ: Хвалите егѡ на силахъ егѡ, хвалите егѡ по множествѣ величествіа егѡ: Хвалите егѡ во гласѣхъ трубѣмъ, хвалите егѡ во псалтири и гблехъ: Хвалите егѡ въ тѣмъпѣхъ и лицѣхъ, хвалите егѡ во струнахъ и оргѣнѣхъ: Хвалите егѡ въ кѣмбальхъ dobroglasyxъ, хвалите егѡ въ кѣмбальхъ восклицаніа. Всякое дыханіе да хвалитъ гдѣ.

Слава оцѣ и снѣ и стѡму дхѣ, и нынѣ и прісно и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Алладіа, алладіа, алладіа, слава тебѣ бже. **Трижды.** Гдѣ помилѣ, **трижды.**

По кадѣсѣхъ сѣенникъ глаголетъ: Настоѣщій тропарь, во гласѣхъ ѣ:

Иже въ шестый день же и часъ, на крѣпѣхъ пригвожденъ въ раи дерзновенный адамъ грѣхъ, и согрѣшеній нашихъ рукописаніе раздери хрѣте бже, и спси насъ. **[Поклонъ великій.]**

Стіхъ а: Внѣши бже, млтѣхъ моихъ, и не презри моленіа моего. **[Поклонъ великій.]**

Стіхъ б: Язъ къ еѣхъ воззвахъ, и гдѣ оуслыша мѣ. **[Поклонъ великій.]**

Сѣенникъ: Слава оцѣ и снѣ и стѡму дхѣ.

Чтѣцъ: И нынѣ и прісно и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Яко не имамы дерзновеніа за премнѡгіа грѣхѣхъ нашихъ, ты иже ѡ тебе рѡждшагося молѣи бже дѣо: многѡ бо можетъ моленіе мѣрнее ко бжгосердѣю влѣкн. не презри грѣшныхъ мольбы всечтѣа, яко млтвѣхъ ѣсть, и спсѣти мѡгій, иже и страдѣти ѡ насъ и зѡболнѣи.

Тѣже чтѣцъ: Тропарь прѡрочества, гласъ и:

Днесь лѡкавое собрѣа сонмище, и на тѣа тѣсѣтнаа побѣдѣа. днесь ѡ соглѣа оудавленіе іѡда ѡбѣдѣетъ, каіѣфа же неболею исповѣдетъ: яко едѣнъ за вѣхъ воспріемлеш смертъ болю, и зѡблѣтелю нашихъ хрѣте бже, слава тебѣ.

Слава, и нынѣ, **тѡйже.**

Сѣенникъ: Вѡнмемъ.

Чтѣцъ: Прокіменъ, псаломъ рлг, гласъ д:

Бжгословитъ тѣа гдѣ ѡ сіѡна, сотворивый нѣо и зѣмлю.

Стіхъ: Сѣ нынѣ бжгословите гдѣ вси рабѣ гдѣни.

Сѣенникъ: Премѡдрость.

Чтѣцъ: Прѡрочества іезекілеа чтеніе. **[Глава ѣ, ст. г-д, глава е, ст. а-г.]**

Сѣенникъ: Вѡнмемъ.

Чтѣцъ:

Речѣ гдѣ ко мнѣ: сыне чловѣчь, послѡ тѣа язъ къ дѡмѣ іилевѣ, ѡгорчевѣющимъ мѣ, иже ѡгорчѣша мѣ, самн и отцы ихъ ѡвергѡша мѣ до днѣшнаго днѣ. и сынове жестоколѣчнн, и твердосердѣчнн: язъ послѡ тѣа къ тѣмъ, и речѣши къ нимъ: тѣакъ глаголетъ адѡнаі гдѣ. яще оубѡ оуслышатъ илѣ оубѡѡтѣа: занѣ дѡмъ ѡгорчевѣаи ѣсть, и познѣютъ, яко прѡрокъ еси ты посреде ихъ. и ты сыне чловѣчь, да не оубѡишѣа ихъ, ни оужасѣа ѡ лицѣ ихъ: занѣ развѣрѣпѣютъ и ѡбѣдѣтъ тѣа ѡкрѣтъ, посреде бо икорпѣвъ ты живѣши: словѣзъ ихъ не оубѡиѣа, и ѡ лицѣ ихъ не оужасѣа, занѣ дѡмъ ѡгорчевѣаи ѣсть. и возглаголѣши словѣа моѣ къ нимъ: яще оубѡ оуслышатъ, илѣ оубѡѡтѣа, занѣ дѡмъ прогнѣваи ѣсть. и ты сыне чловѣчь послѣши

погледах, а то рука пружена к мени, и гле, у њој савијена књига. И разви је преда мном, и бјеше исписана изнутра и споља, и бјеше у њој написан плач и нарицање и јаох. И рече ми: сине човјечји, поједи што је пред тобом, поједи ову књигу, па иди, говори дому Израилеву. И отворих уста, и заложи ме оном књигом. И рече ми: сине човјечји, нахрани трбух свој, и цријева своја напуни овом књигом коју ти дајем. И поједох је, и бјеше ми у устима слатка као мед.

Прокимен, Псалам 134, глас 6.

Ви који се бојите Господа, благословите Господа.

Стих: Хвалите име Господње, хвалите Га слуге Господње.

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Јеванђеља, Господа Бога молимо.

Народ: Господе помилуј (трипут).

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље! Мир свима!

Народ: И духу твоме.

Ђакон: Читање светог Јеванђеља од Јована.

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Свештеник: Пазимо!

Нека нас брзо предухитре милости Твоје, Господе, јер осиромашисмо врло. Помози нам, Боже, Спасе наш, ради славе Имена Твојега. Господе, избави нас и очисти грехе наше, Имена Твога ради.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наш; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство...

Чтец: Амин.

Кондак, глас 4. Подобан: Узнео си се...

Безаконовавши више од блуднице, Блаже, кишу суза никада Ти не принесох, но ћутањем молећи се припадам Ти, љубављу целивајући пречисте ноге твоје, да би ми као Владика подарио опрштај дугова, мени који Ти вапијем Спаситељу: Од нечистоте дела мојих избави ме.

Господе, помилуј. (40 пута.)

глаголющаго къ тебѣ, не бѣди ѡгорчеваній, ꙗкоже домы прѣгорчеваній: ѡверзи оустѣ твоѣ, и снѣждь, ꙗже ѡзъ даю тебѣ. и видѣхъ, и се рѣка простѣрта ко мнѣ, и въ ней свѣтлокъ книжный. и развѣ ѡго преда мною, и въ томъ писана быша прѣднѣа и зѣднѣа: и вписано бѣше въ немъ рыданіе, и жалость, и горе. и рече ко мнѣ: сыне чловѣчь, снѣждь свѣтлокъ сей, и нди, и рцы сынѡмъ инаѣвымъ. и ѡверзѡхъ оустѣ моѣ, и напита ма свѣткомъ симъ. и рече ко мнѣ: сыне чловѣчь, оустѣ твоѣ снѣдѣатъ, и чрево твоѣ насытитса свѣтка сегѡ даннаго тебѣ: и снѣдѡхъ ѡго, и бысть во оустѣхъ моихъ ꙗкѡ мѣдъ сладокъ.

Сщѣнникъ: Вѡнмемъ.

Чтѣцъ: Прокіменъ, Ѳсаломъ рѣд, гласъ ѿ: Боѡщинеа гдѣ, блгоговните гдѣ. Стіхъ: Хвалите има гдѣне, хвалите раби гдѣ.

**Сщѣнникъ кадитъ ѡвнѣ.
И чтѣтса ѡвнѣ по предписанномъ чинѣ.
По чтеніи же чтѣцъ глаголетъ:**

Скорѡ да предварѣтъ ны щедрѡты твоѣ гдѣ, ꙗкѡ ѡбнищѣхомъ сѣлаѡ: помози намъ бже спсе нашъ, славы радн имене твоегѡ гдѣ, и збави насъ, и ѡчиоти грѣхн нашихъ, имене радн твоегѡ.

Сѣый бже, сѣый крѣпкій, сѣый безмертвый, помилди насъ. **Трижды.**

Слава ѡцѣ и снѣ и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ. ѡминь.

Престѣа трѣце, помилди насъ: гдѣ, ѡчиоти грѣхн нашихъ: вѣко, прости беззаконіа наша: сѣый, посети и исцѣли немощи нашихъ, имене твоегѡ радн.

Гдѣ помилди, **трижды.**

Слава ѡцѣ и снѣ и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ. ѡминь.

Ѡче нашъ, иже ѡси на небѣхъ, да свѣтитса има твоѣ, да приидетъ црѣтвѣе твоѣ: да бѣдетъ вола твоѣ, ꙗкѡ на небѣ и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесъ, и ѡстави намъ долгн нашихъ, ꙗкоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушеніе, но и збави насъ ѡ лѣкаваго.

Сщѣнникъ:

ꙗкѡ твоѣ ѡсть црѣтво и сила и слава, ѡца и сѣа и сѣаго дха, нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ, ѡминь.

Чтѣцъ: ѡминь.

Вондѣкъ великіа среды, гласъ ѡ. Подобенъ: Вознесѣнса:

Паче владнѣцы блже, беззаконновѣвъ, слѣзъ тѣчы никакоже тебѣ принесѡхъ: но молчаніемъ молаѣа припадаю ти, любовію ѡблѡбызѣа прѣчѣти твоѣ нозѣ, ꙗкѡ да ѡставленіе мнѣ ꙗкѡ вѣка подаи долговъ, зовущѣ ти спсе: ѡ скверныхъ дѣлз моихъ и збави ма.

Гдѣ помилди, **м.**

Христе Боже, Коме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Боже, смилуј се на нас, и благослови нас, обасјај нас лицем Твојим, и помилуј нас.

Чтец: Амин.

**...чинимо три велика поклона,
говорећи молитву (Светог Јефрема):**

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (Поклон велики.)

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон велики.)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. (Поклон велики.)

Чтец: Амин.

Тада Молитва Светог Василија Великог:

Боже и Господе Сила, и све твари Саздатељу, Који си због милосрђа несхватљиве милости Твоје, ниспослао Јединороднога Сина Твога, Господа нашег Исуса Христа, на спасење рода нашег, и часним Његовим Крстом меницу грехова наших поцепао, и њиме победио старешине и власти таме; Сам Владико Човекољупче, прими и од нас грешних ове благодарне и молебне молитве, и избави нас од сваког погубног и мрачног греха, и од свих видљивих и невидљивих непријатеља који траже да нам зло учине. Прикуј страху Твоме тела наша, и не допусти срца наш у речи или помисли зле, него љубављу Твојом рани душе наше, да свагда на Тебе гледајући и Твојом светлошћу руковођени, Тебе Неприступну и Вечну Светлост гледамо, и Теби непрестано исповедање и благодарење узносимо, Беспочетном Оцу, са Јединородним Твојим Сином, и Свесветим и Благим и Животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

Иже на всѣкое время, и на всѣкій часъ, на небѣхъ и на земли, покланѣемый и славиимый христе бже, долготерпѣливъ, многомилостивъ, многоблгоутробенъ, иже праведнымъ любѣи, и грѣшнымъ милуѣи, иже всѣмъ зовѣи ко спасенію ѡбѣщанїа радн бѣдущихъ блгз: самъ гдн, прїимн и наша въ часъ сїи молїтвы, и исправи живѡтцъ нашихъ къ заповѣдемъ твоимъ, души наша ѡсвѣти, тѣлесѣ ѡчїстн, помыслѣнїа исправи, мысли ѡчїстн, и избави насъ ѿ всѣкаго икорен, зѡлз и болѣзней. ѡградн насъ свѣтымн твоимн агглы, да ѡполченїемъ ихъ соблюдемн и наставаемн, достигнемъ въ соединенїе вѣры, и въ радмъ непрїстѣпныхъ твоѣхъ славы: ѡко блгословенз сн во вѣкн вѣкѡвз, амїнь.

Гдн помнлн, **трижды.**

Слава ѡцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣкн вѣкѡвз. амїнь.

Чтнѣишю херувїмъ, и славиѣишю безъ сравненїа серафїмъ, безъ истаѣнїа бга слова рѡждшю, сдшю вцѣмъ тѣмъ величѣемъ.

Именемъ гдннмъ блгословн, ѡтче.

Сщїенникъ возгласъ:

Бже, ѡщѣдри ны, и блгословн ны, просвѣтн лице твоѣ на ны, и помнлн ны.

Чтѣецъ: амїнь.

И глаголетъ сщїенникъ мѣтвѣ прїбнагѡ сфрема:

Гдн и вѣко живѡтѡ моегѡ, дхъ радности, ѡнынїа, любоначїа и раднословїа не даждь мн. **[Поклонъ великіи.]**

Дхъ же цѣломудрїа, смиренѡмудрїа, терпѣнїа и любвѣ дарѡи мн рабѣ твоемѣ.

[Поклонъ великіи.]

Вн гдн црю, дарѡи мн зрѣти моѡ прегрѣшѣнїа, и не ѡсѡждѡти брата моегѡ: ѡко блгословенз сн во вѣкн вѣкѡвз. амїнь. **[Поклонъ великіи.]**

Тѡже малыхъ поклонѡвз бї, глаголюще себѣ втѡи на кїиждѡ поклонъ: Бже, ѡчїстн мѡ грѣшнаго.

И пакн, икончѡвз поклонѡны, глаголемъ мѣтвѣ вѣнъ вышепїсаннѡ: Гдн и вѣко живѡтѡ моегѡ: и поклонъ сдннъ великіи.

Чтѣецъ: амїнь.

Тѡже мѣтвѣ сѣагѡ великагѡ васїліа:

Бже и гдн силъ, и всеѡ тѡвѡри содѣтелю, иже за мїрдїе безпрїкѡдныа мѣтн твоѣхъ, сдннороднаго снѡ твоегѡ, гдѡ нашего ииса хрїта, низпослѡбый на спсѣнїе рѡда нашего, и чтнїмъ сгѡмъ крїтѡмъ рѡкописанїе грѣхъ нашихъ растерзѡбый, и побѣднвыи тѣмъ начїла и властн тѣмъ: самъ вѣко члѣвѡколюбче, прїимн и насъ грѣшныхъ блгодѡрствѣнныа сїѡ и молѣбныа мѣтвы, и избави насъ ѿ всѣкагѡ всегѣнїтельнагѡ и мрачнагѡ прегрѣшѣнїа, и всѣхъ ѡсѡбннн насъ ищущихъ, вїднмыхъ и невїднмыхъ врагъ. пригвоздн стрѡхѣ твоемѣ плѡтн нашѡ, и не ѡклонн сердце нашихъ въ словеса илн помыслѣнїа лѡкавствїа: но любѡвїю твоѣю ѡфзвн души наша, да къ тебѣ всегдѡ взнрающе, и сже ѿ тебе свѣтомъ наставаемн, тебе непрїстѣпнаго и прїсносщїннаго зраще свѣта, непрестѡнное тебѣ исповѣданїе и блгодаренїе возсылаемъ, безначальномѣ ѡцѣ со сдннороднымъ твоимъ снѡмъ, и всестѣмъ, и блгїмъ, и живѡтѡворѡщнмъ твоимъ дхѡмъ, нынѣ и прїснѡ, и во вѣкн вѣкѡвз, амїнь.

ДЕВЕТИ ЧАС

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 83)

Како су мила насеља Твоја, Господе над војскама. Жедни и топи се душа моја за дворима Господњим. Срце моје и тело моје обрадоваше се Богу Живоме. Јер и птица нађе дом себи, и грлица гнездо себи, где ће положити птиће своје. Жртвеници Твоји, Господе над војскама, Царе мој и Боже мој. Блажени који обитавају у Дому Твоме, у век векова хвалиће Те. Блажен је човек коме је заштита у Тебе, Господе; пењање (у Храм Твој) завештао је у срцу своме, у долини плача, у месту које је поставио. Јер ће благослове дати Законодавац; ходиће из силе у силу; јавиће се Бог над боговима на Сиону. Господе Боже над војскама, услиши молитву моју; чуј, Боже Јаковљев. Заштитниче наш, види, Боже, и погледај на лице Помазаника Твога. Јер је бољи дан један у дворима Твојим од хиљада (других). Изабрао сам (рађе) да се премећем у Дома Бога мојега, него да живим у становима безбожничким. Јер милост и истину воли Господ, Бог ће благодат и славу дати. Господ неће лишити добара оне који ходе у безазлености. Господе Боже над војскама, блажен је човек који се нада у Тебе.

(Псалам 84)

Заволео си, Господе, земљу Твоју; повратио си робље Јаковљево. Опростио си безакоња Народ:у Твоме, покрио си све грехе њихове. Зауставио си сав гнев Твој, повратио си се од гнева јарости Твоје. Поврати нас, Боже спасења наших, и одврати јарост Твоју од нас. Еда ли ћеш се довека гневити на нас, или ћеш протегнути гнев Твој из нараштаја у нараштај? Боже, повративши се, оживи нас; и Народ: ће се Твој обрадовати Теби. Покажи нам, Господе, милост Твоју, и спасење Твоје даруј нам. Слушаћу шта ће рећи Господ Бог, јер ће говорити о миру народу Своме, и преподобнима Својим, и онима који обраћају срце (своје) к Њему. Али је спасење Његово близу оних који Га се боје, да настани славу у земљу нашу. Милост и истина сретеше се, правда и мир целиваше се. Истина из земље засија, и правда са небеса причине. Јер ће Господ дати доброту, и земља ће наш дати плод свој. Правда ће пред Њим претходити, и ставиће на пут стопе Своје.

(Псалам 85)

Приклони, Господе, ухо Твоје, и услиши ме, јер сам ја сиромах и убог. Сачувај душу моју, јер сам преподобан; спаси слугу Твога, Боже мој, који се узда у Тебе. Помилуј ме, Господе, јер Теби вапим сав дан. Развесели душу слуге Твога, јер Теби подигох душу моју. Јер си Ти, Господе, Добар и снисходљив, и Многомилостив свима који Те призивају. Чуј, Господе, молитву моју, и пази на глас мољења мога. У дан жалости моје завапих к Теби, јер си ме услишио. Нема сличнога Теби међу боговима, Господе, и нема (дела) по делима Твојим. Сви Народ:и које си створио, доћи ће и

Часъ Десятый.

Прїидите, поклонимся црѣви нашему бгѣ.

Прїидите, поклонимся и припадѣмъ хрѣсту, црѣви нашему бгѣ.

Прїидите, поклонимся и припадѣмъ самому хрѣсту, црѣви и бгѣ нашему.

Ѳаломъ пг.

Коль возлюблена селѣніа твоа, гдн силз; Желаетъ и скончаваетца душа моа во дворы гднн. сердце мое и плоть моа возрадовастца ѡ бжѣ живѣ. ибо птица ѡбрѣте себѣ храмнн, и горлица гнездо себѣ, и дѣже положитъ птенцы своа: Олтарн твоа гдн силз, црѣ моа и бжѣ моа. бжѣнн живущнн въ домѣ твоѣмъ, въ вѣки вѣковъ вохвалятъ тѣ. бжѣнн мѣжъ, ѣмѣже сътъ застѣплѣніе ѣгѡ оу тебе, вохоща селѣніа въ сердце своемъ положн. во идола плачевнн, въ мѣсто ѣже положн: ибо бгословѣніе даѣтъ законополаганн. поидѣтъ ѡ силы въ сил, и вѣнѣтъ бгѣ во оубѣ въ сїонѣ. гдн бжѣ силз, оубыши мѣтъ моу, вѣнѣ бжѣ іаквѣль. зашнѣтнче нашъ вѣждѣ бжѣ, и прїзрн на лице хрѣста твоѣгѡ. іакъ лѣше день ѣдннъ во дворѣхъ твоихъ паче тысѣщъ. и зволнхъ приметѣтнца въ домѣ бга моѣгѡ паче, неже жнѣтн мнѣ въ селѣннхъ грѣшннчнхъ. іакъ мѣтъ и истнннн любнѣтъ гдѣ, бгѣ бгѡдатъ и слава даѣтъ. гдѣ не шнѣтъ блгнхъ, ходѣщнхъ не слобѣемъ. гдн бжѣ силз, бжѣнн человекъ оупованн на тѣ.

Ѳаломъ пд.

Бгѡволилъ єсн гдн землю твою, возвратнлъ єсн плѣнн іаквѣль. ѡставнлъ єсн беззаконнн людѣ твоихъ, покрылъ єсн вѣа грѣхн ихъ. оукротнлъ єсн вѣсн гнѣвъ твоѣн, возвратнлца єсн ѡ гнѣва іаростн твоѣа. возвратн нашъ бжѣ спсѣннн нашнхъ, и ѡвратн іаростъ твою ѡ насъ. ѣдѣ во вѣки прогнѣваешнца на ны; илн прѡстрѣши гнѣвъ твоѣн ѡ рода въ родъ; бжѣ, ты ѡбращѣлца ѡ живннши ны, и лѣдѣ твоѣн возвеселѣтца ѡ тебе. іавн намъ гдн мѣтъ твою, и спсѣннѣ твоѣ даждѣ намъ. оубышѣ, что речѣтъ ѡ мнѣ гдѣ бгѣ: іакъ речѣтъ мнѣ на людн своа, и на прѣпены своа, и на ѡбращѣющыа сердца къ немѣ. ѡбѣче блнзъ боѣщнхъ ѣгѡ спсѣннѣ ѣгѡ, вселнѣтн слава въ землю нашѣ. мѣтъ и истнннн рѣѣтѣтѣца, правда и мнѣ ѡбѣщѣтѣца. истнннн ѡ землю вознѣ, и правда єз несе прнннче. ибо гдѣ даѣтъ блгостъ, и земля наша даѣтъ плодъ своѣн. правда прѣд ннмъ прѣднѣдетъ, и положнѣтъ въ пѣтъ стѡпы своа.

Ѳаломъ пѣ.

Приклонн гдн оубо твоѣ, и оубыши ма, іакъ ннцн и оубогъ ѣсмь лѣзъ. сохрннн душа моу, іакъ прѣпѣнн ѣсмь: спсѣнн раба твоѣгѡ бжѣ моа, оупѡвѣющаго на тѣ. помнлѣнн ма гдн, іакъ къ тебе воззовѣ вѣсн день. возвеселн душа раба твоѣгѡ, іакъ къ тебе взѡхъ душа моу. іакъ ты гдн, блгъ и кротокъ, и многомѣтнхъ вѣѣмъ прнзывѣющыма тѣ. вѣнѣ гдн мѣтъ моу, и вѡмнн глаѣ молѣннн моѣгѡ. въ день єкорѣн моѣа воззѡхъ къ тебе, іакъ оубышалъ ма єсн. нѣтъ подобѣннъ тебе въ возѣхъ гдн, и нѣтъ по дѣломъ твоимъ. вѣн ізѣщн, єлннн сотворнлъ єсн, прїидѣтъ и поклонѣтца прѣдъ тобою гдн, и прославѣтъ нма твоѣ: іакъ вѣлнн єсн ты, и творнн

поклониће се пред Тобом, Господе, и прославиће Име Твоје. Јер си Ти Велики и чиниш чудеса, Ти си Бог Једини Велики. Упути ме, Господе, путем Твојим и ходићу у истини Твојој. Да се об-радује срце моје, да се боји Имена Твога. Исповедаћу Те и хвалити, Господе Боже мој, свим срцем својим, и славићу Име Твоје до века. Јер је милост Твоја велика према мени, и избавио си душу моју од пакла најдубљег. Боже, безаконици устадоше на ме, и скуп силника тражаше душу моју, и не видеше Тебе пред собом. А Ти, Господе Боже мој, Милосрдан си и саосећајан, Дуготрпељив и Многомилостив и Истинит. Погледај на ме, и помилуј ме; дај снагу слуги Твојој, и спаси сина слушкиње Твоје. Учини са мном знамење на добро, и да виде они који ме мрзе, и постиде се; јер си ми Ти, Господе, помогао, и утешио ме.

Учини са мном знамење на добро, и да виде они који ме мрзе, и постиде се; јер си ми Ти, Господе, помогао, и утешио ме.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја Слава теби Боже (трипут).

Господе, помилуј. (3 пута.)

А ако је Алилуја, онда овај, на глас 8:

Ти Који си у девети час ради нас телом смрт окусио, умртва тела нашег мудровање, Христe Боже, и спаси нас.

Стих 1: Да допре молитва моја преда Те, Господе, по речи Твојој уразуми ме.
(Поклон велики)

Стих 2: Да изађе мољење моје преда Те, Господе, по речи Твојој избави ме.
(Поклон велики)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Чтец: Сада и увек и у векове векова. Амин.

Ради нас рођени од Дјеве, и распеће претрпевши, Благи, уништио си смрћу смрт, и васкрсење објавио као Бог; не презри ство-рење руку Твојих, јави човекољубље Твоје, Милостиви, прими Родитељку Твоју Богородицу Која се моли за нас, и спаси, Спасе наш, народ обезнађени.

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Јеванђеља, Господа Бога молимо.

Народ: Господе помилуј (трипут).

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље! Мир свима!

Народ: И дух твоме.

Ђакон: Читање светог Јеванђеља од Јована (Јн. гл. 7-13 до 32. стиха)

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Свештеник: Пазимо!

Ђакон:

(Зач. 26).

А већ у половини Празника дође Исус у храм и учаше. И чуђаху се Јудејци говорећи: Како овај зна књиге а није се учио? Тада им одговори Исус и рече: Моја наука није моја, него Онога који ме је послао. Ако хоће ко вољу његову да твори, познаће да ли је ова наука од Бога, или ја сам од себе говорим. Који говори сам од себе, своју славу тражи: а ко тражи славу Онога који га је послао, тај је истинит и

Чудеса, ты еси егда едины. настажи ма гди, на путь твою, и поиди во истину твою: да возвеселиши сердце мое, боудиши мене твоимъ. исповѣмся тебе гди еже мой, всѣмъ сердцемъ моимъ, и проглаблю имя твоё во всѣхъ. яко мѣтъ твою велю на мнѣ, и избавиши еси душу мою ѿ ада преисподнѣншаго. еже законопреступницы восташи на ма, и соумъ державныхъ взыскаша душу мою, и не предложаша тебе предъ собою. и ты гди еже мой щедрый и милостивый долготерпеливый и многомилостивый, и истинный: призри на ма, и помилуй ма: даждь державу твою отроку твою, и спси сына рабы твоея. сотвори со мною знаменіе во блго: и да видятъ ненавидящии ма, и постыдятся, яко ты гди помогаш ми, и оутѣшил ма еси.

И пакы: Сотвори со мною знаменіе во блго: и да видятъ ненавидящии ма, и постыдятся, яко ты гди помогаш ми, и оутѣшил ма еси.

Слава оцѣ и сиу и стѣому дху, и нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ, аминь.
Аллилуиа, аллилуиа, аллилуиа, слава тебе еже. **трижды.** Гди помилуй, **трижды.**

По триггальми поетца ѿ цѣнника: Настолиций тропарь, во гласъ ѿ:

Иже во девятый часъ насъ ради плотию смерть вкѣнвыи, оумертви плоти нашея мудрѣніе хрѣте еже, и спси насъ. **[Поклонъ великій.]**

Стихъ а: Да приближитца мѣтва моя предъ тѣ гди, по словеси твоему вразуми ма. **[Поклонъ великій.]**

Стихъ б: Да видятъ прошеніе мое предъ тѣ гди, по словеси твоему избави ма. **[Поклонъ великій.]**

Сѣнникъ: Слава оцѣ и сиу и стѣому дху.

Чтецъ: И нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ. аминь.

Иже насъ ради рождѣна ѿ дѣвы, и распѣтїе претерпѣвъ блгїи, испровергїи смѣртїю смерть, и воскреснїе гавлей яко егда, не презри, гже создал еси рѣкою твоею: гави члвчсколюбіе твоё милостиве, прїими рождшю тѣ ецѣ молѣщюся за ны, и спси спсе наши, люди ѿчлвчныа.

Дїаконъ: И ѿ подобенствъ намъ слышанїю стѣгъ евлїа гда ега молимъ.

Аникъ: Гди помилуй, трижды.

Дїаконъ: Премудрѣсть, прѣсти оуслышнмъ стѣгъ евлїа.

И сѣнникъ: Миръ всѣмъ.

Аудїе: И дхѣ твоему.

И аге: ѿ іѡанна стѣгъ евлїа чтеніе.

Аникъ: Слава тебе гди, слава тебе.

Дїаконъ: Конмемъ.

Дїаконъ: таже евлїе ѿ іѡанна **[Зач. КС]**

Абїе же во преполовеніе праздника взыде Ннедъ во церковь, и учаше. И двелѣхѣста Ндее, глаголюще: како сей книги вѣтъ не учивсѣ отѣца [убо] нмъ Ннедъ и рече: мое зченіе истъ мое, но пославшаго ма: аще кто хоцетъ волю его творити, разуметъ о зченїи, кое отъ Бога есть, или азъ отъ себе глаголю: глаголай отъ себе, славы своеса ищетъ: а ищай славы пославшаго его, сей истиненъ есть, и истъ неправды во немъ. Не

нема у њему неправде. Није ли Мојсеј дао вама Закон? И нико од вас не извршава Закон. Зашто тражите да ме убијете? Одговори народ и рече: Демон је у теби; ко тражи да те убије? Одговори Исус и рече им: Једно дјело учиних, и сви се дивите томе. Мојсеј вам је дао обрезање, не што је оно од Мојсеја, него од отаца, и у суботу обрезајете човјека. Ако у суботу човјек прима обрезање, па се тиме не нарушава Закон Мојсејев, зашто се на мене гњевите што цијелога човјека излијечих у суботу? Не судите по изгледу, него праведан суд судите. Тада говораху неки од Јерусалимљана: Није ли то онај кога траже да убију? И гле, говори слободно и ништа му не веле. Да стварно не дознаше наши главари да је он заиста Христос? Али овога знамо откуда је; а Христос када дође, нико неће знати откуда је. Тада Исус повика у храму учећи и говорећи: И познајете ме и знате откуда сам; и сам од себе нисам дошао, него је истинит Онај који ме посла, којег ви не знате. Ја га знам, јер од њега јесам, и Он ме посла. Тада тражаху да га ухвате, и нико не метну на њега руку, јер још не бјеше дошао час његов. А од народа многи повјероваше у њега, и говораху: Када дође Христос, зар ће више знамења чинити него овај што учини? Чуше фарисеји да народ о њему тако говори, и послаше фарисеји и првосвештеници слуге да га ухвате.

Народ: Слава теби Господе, слава теби.

Чтец:

Не напусти нас до краја, ради Имена Твога Светога, и не раскини завет Твој, и не удаљи милост Твоју од нас, ради Аврама љубљенога Твога, и ради Исака слуге Твога, и Израиља светога Твога.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наш; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа, и сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Моисей ли даде вамъ законъ и никтоже отвасъ творитъ закона. Что мене ищите ѿвѣсти ѿвѣща народъ и рече: еси ли имашь кто тебе ищетъ ѿвѣсти ѿвѣща Иисусъ и рече имъ: едино дло сотворихъ, и вси дивитеса: сего ради Моисей даде вамъ обрзаніе, не тако отъ Моисеа есть, но отецъ: и въ себѣ обрзаніе челоука: аще обрзаніе приемлетъ челоукъ въ себѣ, да не разоритса законъ Моисеовъ: на мѣа ли гнѣветса, тако всего челоука зарава сотворихъ въ себѣ рече ѿ Иисуса: еще мало время съ вами есмь, и иду къ пославшему мѣа: взыщите мене, и не обрѣщете: и иже есмь азъ, вы не можете принти. Рша же Иудеи къ себѣ: камо сей хошетъ ити, тако мы не обрѣщемъ его еда въ разсѣаніе еллинское хошетъ ити и ѿити еллинъ что есть се слово, еже рече: взыщите мене, и не обрѣщете и иже есмь азъ, вы не можете принти не сдѣнте на лица, но праведный сдѣз сдѣнте. Глаголахъ ѿ Нерѣалнмаианъ: не сей ли есть, егоже ищутъ ѿвѣсти и се, не обидѣста глаголетъ, и ницегоже емъ не глаголетъ: еда како ѿвѣстнии разумша князи, тако сей есть Христоуъ но сего вмы, откѣдѣ есть: Христоуъ же егда приндетъ, никтоже вѣтъ, откѣдѣ бѣдетъ. Воззва ѿ въ церкви ѿца Иисуса и глагола: и мене вѣте, и вѣте, отъ кѣдѣ есмь: и о себѣ не придохъ, но есть истиненъ пославый мѣа, егоже вы не вѣте: азъ вѣмъ его, тако отъ него есмь, и той мѣа посла. Никахъ ѿбо, да имѣтъ его: и никтоже возложи на нѣ рѣки, тако не ѿ б пришелъ часъ его. Мнози же отъ народа вробаша въ него, и глаголахъ, тако Христоуъ, егда приндетъ, еда болша знаменїа сотворитъ, таже сей творитъ слышаша фарисеи народъ ропщѣць о немъ сѣа: и послаша фарисеи и архїереи слѣдн, да имѣтъ его.

Лѣкъ: Слава тебѣ гдѣ, слава тебѣ.

По скончанїи же чтенїа чтецъ глаголетъ:

Не предаждь насъ до конца, ѿмене твоегѡ ради, и не разори завѣта твоегѡ, и не ѿстави мѣти твоеѡ ѿ насъ, авраѣма ради возлюбленнагѡ ѿ тебе, и за ісаѣа раба твоегѡ, и іѣаѣа сѣаго твоегѡ.

Сѣый бже, сѣый крѣпкій, сѣый безмертвый, помнѣи насъ. Трїжды.

Слава оцѣ и снѣ и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и приснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмнѣ.

Пресѣла трѣце, помнѣи насъ: гдѣ, ѡчиствн грѣхн нашѡ: вѣко, прости беззакѡнїа нашѡ: сѣый, посѣти и исцѣли немощн нашѡ, ѿмене твоегѡ ради.

Гдѣ помнѣи, **трїжды.**

Слава оцѣ и снѣ и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и приснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмнѣ.

Оче нашъ, ѿже снѣ на нѣсѣхъ, да свѣтитса ѿма твоѡ, да приндетъ црѣтвїе твоѡ: да бѣдетъ вола твоѡ, ѣкѡ на нѣсн и на землн. хлѣбъ нашъ насѣщный даждь намъ днѣсь, и ѡстави намъ долги нашѡ, ѣкоже и мы ѡставаемъ должнкѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лѣавагѡ.

Сѣенникъ:

Ѧкѡ твоѡ сѣтъ црѣтво и сила и слава, оцѣ и снѣ и сѣагѡ дхѣ, нынѣ и приснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнѣ.

Чтецъ: ѡмнѣ.

Кондак, глас 4. Подобан: Узнео си се...

Безаконовавши више од блуднице, Блаже, кишу суза никада Ти не принесох, но ћутањем молећи се припадам Ти, љубављу целивајући пречисте ноге твоје, да би ми као Владика подарио опроштај дугова, мени који Ти вапијем Спаситељу: Од нечистоте дела мојих избави ме.

Господе, помилуј. (40 пута.)

Христе Боже, Коме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешне милујеш, Који све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам, Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Боже, смилуј се на нас и благослови нас, јави свијетло лице Твоје на нас, и помилуј нас.

Чтец: Амин.

16 поклона с молитвом Св. Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми (Поклон велики)

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон велики.)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. (Поклон велики.)

Чтец: Амин.

И Отпуст.

Кондакъ великіа среды, гласъ д. Подобенъ: Вознесѣніа:

Паче владниці влѣже, беззаконнобавъ, слезъ тѣчи никакоже тебе принесохъ: но молчаніемъ молѣа припадаю ти, любовію ѡблобызѣа пречѣтен твоѣ нозѣ, ѣако да ѡставленіе мнѣ ѣако вѣка подаи долговъ, зовѣщ ти спсе: ѡ скверныхъ дѣлз моихъ нзбави мѣ.

Гдн помилѣи, м.

Иже на всѣкое время, и на всѣкій часъ, на нбсѣи и на землѣи покланѣемый и славымый хрѣте бже, долготерпѣливъ, многомилтнвѣ, многоблгодѣтробнѣ, иже праведныа любѣи, и грѣшныа милѣи, иже всѣ зовѣи ко спсѣнію ѡбѣщаніа ради вѣдѣщихъ блгз: еамъ гдн, прѣимѣи и наша въ часъ сѣи млтвы, и испрѣви жнеотъ нашихъ къ заповѣдемъ твоимъ: души наша ѡбвѣти, тѣлесѣи ѡчѣсти, помыслѣніа испрѣви, мыслѣи ѡчѣсти, и нзбави насъ ѡ всѣкіа скорѣи, зѡлз и болѣзней: ѡградѣи насъ стѣимѣи твоимѣи агглы: да ѡполченіемъ нхъ соблюдемѣи и наставлѣемѣи, достѣгнемъ въ соединѣніе вѣры, и въ радѡмъ непрѣстѣпныа твоѣа славы, ѣако блгословѣнъ еси во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Гдн помилѣи, **трижды.**

Слава оцѣи и сѣи и стѡму дхѣ, и нынѣи и прѣснѡи и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Чтѣишю херувѣимъ, и славычѣишю безъ сравненіа серафимъ, безъ истаѣніа бга слова рѡждшю, сщѣиоу бцѣи тѣи величѣемъ.

Именемъ гднимъ блгословѣи, ѡтче.

Сщѣнникъ возгласъ:

Бже, оуцѣдри ны, и блгословѣи ны, просвѣти лице твоѣ на ны, и помилѣи ны.

Чтѣецъ: аминь.

И глаголетъ сщѣнникъ млтвѣи прѣнагѡ ефрема:

Гдн и вѣко животѣи моегѡ, дхъ радѡсти, оубыніа, любѡначіа и радѡнословіа не даждь мѣ. **[Поклонъ великіи.]**

Дхъ же цѣломудрѣи, смиренѡмудрѣи, терпѣніа и любвѣи дарѣи мѣ рабѣи твоемѣи.

[Поклонъ великіи.]

Еи гдн црѣи, дарѣи мѣ зрѣти моѣи прегрѣшѣніа, и не ѡсѡуждѣти брата моегѡ: ѣако блгословѣнъ еси во вѣки вѣкѡвъ. **[Поклонъ великіи.]**

Чтѣецъ: аминь.

И глаголетъ млтвѣи сѣи великагѡ васіла:

Вѣко гдн, иже хрѣте бже нашъ, долготерпѣвыи ѡ нашихъ согрѣшѣніихъ, и даже до нынѣшнагѡ часа привѣдѣи насъ, вонъже на животворѣемъ дрѣвѣи вѣса, блгословѣномъ разѡнникѣи, иже въ раи пѡтѣсотворилъ еси вхѡдъ, и смѣртію смѣртъ разрѣшилъ еси, ѡчѣсти насъ грѣшныхъ и недостѡйныхъ рѣзъ твоихъ. согрѣшѣхомъ бо и беззаконнобѡхомъ, и нѣсмѣи достѡйнии возвертѣи оцѣа наша и воззрѣти на высотѣи нѣндю: занѣ ѡставѣхомъ пѡть правды твоѣи, и ходѣхомъ въ болѡхъ сердѣцъ нашихъ. но молимъ твоѣи безмѣрнѡ блгостъ, пощадѣи насъ гдн, по многожѣствѣи млтѣи твоѣи, и спсѣи насъ имене твоегѡ ради стѣгѡи, ѣако ичезѡша въ сѣтѣи днѣи наши, и зми насъ и зъ рѡкии согрѡтивѣнагѡи, и ѡставѣи намъ грѣхѣи наша, и оумѣртѣи плѡтѣи нашеи мѡдрѡваніе, да вѣтѣаго ѡложѣише чѡлѡвѣка, въ нѡваго ѡблѣчѣмѣа: и тебеи пожвѣемъ нашею вѣщѣи, и блгодѣтелю, и тѣакъ твоимъ послѣдѡюще повѣлѣніемъ, въ вѣчныи покойи достѣгнемъ, и дѣже естъ всѣхъ вѣселѣщихъ жилицѣи, тѣи бо еси воистиннѣи истинное вѣсѣліе и радѡсть любѡщихъ тѣа хрѣте бже нашъ, и тебеи славу возсылаемъ, со безначальнымъ твоимъ оцѣемъ, и прѣстѣимъ, и блгѣимъ, и животворѣицимъ твоимъ дхѡмъ, нынѣи и прѣснѡи, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

ИЗОБРАЗИТЕЉНА

Треба знати, да у Велику Четрдесетницу не говоримо Изобразитељне Псалме. Него, по молитви: Владико, Господе, Исусе Христе (Деветога часа), почињемо одмах Блаженства, и то прво чредни хор: Помени нас, Господе... са умилним певањем, на глас 8. И одмах: Блажени сиромашни духом... На крају пак стихова, сјединивши се два хора, говоре овако: Помени нас, Господе... гласно.

У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени сиромашни духом, јер је њихово Царство небеско.

Стих: Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени који плачу, јер ће се утешити.

Стих: Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени кротки, јер ће наследити земљу.

Стих: Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени гладни и жедни правде, јер ће се наситити.

Стих: Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени милостиви, јер ће бити помиловани.

Стих: Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени чистим срцем, јер ће Бога видети.

Стих: Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени миротворци, јер ће се синови Божји назвати.

Стих: Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени прогнани правде ради, јер је њихово Царство небеско.

Стих: Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени сте кад вас срамоте и прогоне и лажући говоре против вас свакојаке рђаве речи, мене ради.

Стих: Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Радујте се и веселите се, јер је велика плата ваша на небесима.

Стих: Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Стих: Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Стих: Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме. (Велики поклон)

Помени нас, Владико, када дођеш у Царству Твоме. (Велики поклон)

Помени нас, Свети, када дођеш у Царству Твоме. (Велики поклон)

Чтец: Хор небески пева Ти, и говори: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

Стих: Приступите Њему и просветите се, и лица се ваша неће постидети.

Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу,

Хор светих Анђела и Арханђела, са свима Небеским Силама, пева Ти и говори: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

ИЗЪБРАЗИТЕЛЬНАА.

По мѣтвѣ поэтѣ оучиненный ликъ со сладкопѣніемъ, во гласѣ и:

Во црѣтвѣ твоэмъ помани насъ, гди, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоэмъ.

Блженн нѣщїи дѣхомъ, ѡакъ тѣхъ ѡстѣ црѣтѣ нѣное.

Стїхъ: Помани насъ, гди, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоэмъ.

Блженн плачѣщїи, ѡакъ тїи оутѣшатсѣ.

Стїхъ: Помани насъ, гди, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоэмъ.

Блженн кротцыи, ѡакъ тїи наследѣютъ зѣмлю.

Стїхъ: Помани насъ, гди, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоэмъ.

Блженн ѡчѣщїи и жаждѣщїи правды, ѡакъ тїи насытѣтсѣ.

Стїхъ: Помани насъ, гди, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоэмъ.

Блженн млчнвїи, ѡакъ тїи помилѣвани бѣдѣтъ.

Стїхъ: Помани насъ, гди, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоэмъ.

Блженн чїстїи сѣрдцемъ, ѡакъ тїи бѣга оузраѣтъ.

Стїхъ: Помани насъ, гди, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоэмъ.

Блженн мироѣѣрцы, ѡакъ тїи сынове бжїи нареѣдѣтсѣ.

Стїхъ: Помани насъ, гди, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоэмъ.

Блженн изгнани правды ради, ѡакъ тѣхъ ѡстѣ црѣтѣ нѣное.

Стїхъ: Помани насъ, гди, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоэмъ.

Блженн ѡстѣ, ѡгда понѣсѣтъ вѣмъ, и ижеиѣтъ, и рекѣтъ всѣмъ соломъ глаголъ, на вы лжеце мене ради.

Стїхъ: Помани насъ, гди, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоэмъ.

Радѣиѣтсѣ и веселиѣтсѣ, ѡакъ мзда вѣша многа на нѣсѣхъ.

Стїхъ: Помани насъ, гди, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоэмъ.

Слава оуцѣ и снѣ и сѣомѣ дхѣ.

Стїхъ: Помани насъ, гди, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоэмъ.

И нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣмъ, ѡмннѣ.

Стїхъ: Помани насъ, гди, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоэмъ.

И ѡба лика поютъ со сладкопѣніемъ:

Помани насъ гди, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоэмъ. [Поклонѣ великїи.]

Помани насъ вѣко, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоэмъ. [Поклонѣ великїи.]

Помани насъ сѣгїи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоэмъ. [Поклонѣ великїи.]

Чтѣецъ: Лїкъ нѣный поэтъ тѣ, и глаголѣтъ: сѣтъ, сѣтъ, сѣтъ гдѣ саваѣдъ, исполнь нѣо и зѣмла славы твоѣѣ.

Стїхъ: Пристѣпнїте къ немѣ и просѣбѣтїтсѣ, и лица вѣша не постыдѣтсѣ.

Лїкъ нѣный поэтъ тѣ, и глаголѣтъ: сѣтъ, сѣтъ, сѣтъ гдѣ саваѣдъ, исполнь нѣо и зѣмла славы твоѣѣ.

Слава оуцѣ и снѣ и сѣомѣ дхѣ.

Лїкъ сѣгїхъ ѡггѣз и ѡрхаггѣз, со всѣми нѣными сїлами поэтъ тѣ, и глаголѣтъ: сѣтъ, сѣтъ, сѣтъ гдѣ саваѣдъ: исполнь нѣо и зѣмла славы твоѣѣ.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Исповедање вере

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божјег, Јединородног, од Оца рођеног пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног, не створеног, једносуштног Оцу, кроз Кога је све постало. Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве, и постао човек. И Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и био погребен. И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму. И Који се вазнео на небеса и седи с десне стране Оца. И Који ће опет доћи са славом да суди живима и мртвима, Његовом царству неће бити краја. И у Духа Светога, Господа, Животворног, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и заједно слави, Који је говорио кроз пророке. У једну, свету, саборну и апостолску Цркву. Исповедам једно крштење за опроштење грехова. Чекам васкрсење мртвих. И живот будућега века. Амин.

Ослаби, отпусти, опрости, Боже, сагрешења наша, вољна и невољна, она у речи и делу, она у знању и незнању, она у дану и ноћи, она у уму и помисли, све нам опрости, као Благ и Човекољубив.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа, и сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, глас 4. Подобан: Узнео си се...

Безаконовавши више од блуднице, Блаже, кишу суза никада Ти не принесох, но ћутањем молећи се припадам Ти, љубављу целивајући пречисте ноге твоје, да би ми као Владика подарио опроштај дугова, мени који Ти вапијем Спаситељу: Од нечистоте дела мојих избави ме.

Слава: Са Светима упокој, Христе, душе слугу Твојих, где нема бола, ни жалости, ни уздисања, но где је живот бесконачни.

И сада: Непостидна Заштитнице хришћана, незаменљива пред Творцем Посреднице, не презри гласе мољења нас грешних, него као Блага притекни у помоћ нама који Ти са вером вапијемо: Пожури на молитву и похитај на умољавање, Богородице, свагдашња Заштитнице оних који Те поштују.

Господе помилуј (40 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

И нынѣ и прѣснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. ѿмнѣ.

Исповѣданіе вѣры:

Вѣрѣю во єдинаго бѣга оца вседержителя, творца небъ и земли, видимымъ же вѣсѣмъ и невидимымъ. и во єдинаго гда іиса хрѣта, сѣна бжѣа, єдинороднаго, ѣже ѡ оца рожденнаго прѣжде вѣсѣхъ вѣкѡвъ: свѣта ѡ свѣта, бѣга истинна ѡ бѣга истинна, рожденна, не сотворенна, єдиносѣщна оца, ѣмже вса быша. насъ ради человекъ, и нашегѡ ради спасеніа, шедшаго съ небъ, и воплотившагоса ѡ дха сѣга и мрѣи дѣбы, и во человекъ шаса. распятаго же за ны при понтийскѣмъ пилатѣ, и страдавша, и погребенна, и воскресшаго въ третій день по писаніемъ. и возшедшаго на небъ, и сѣдѣщаго ѡ деснѡ оца. и пакн грядущаго со славою, сѣдѣти живымъ и мѣртвымъ, єгѡже црѣтѣю не бѣдетъ конца. и въ дха сѣгаго, гда, животворящаго, ѣже ѡ оца неходящаго, ѣже со оцемъ и єномъ спокланѣема и славама, глаголашаго прѣрокн. во єдинѡ сѣдѣю соборнѡ и апльскѡ црѣковѣ. исповѣдѡ єдино крѣщеніе, во ѡставленіе грѣхѡвъ. чаю воскреснѣа мѣртвыхъ: и жнзни бѣдѣщагѡ вѣка. ѿмнѣ.

ѡ слави, ѡстави, прѡстѣи бжѣ прегрѣшѣнїа наша, вольнама и невольнама, ѣже въ словѣ и въ дѣлѣ, ѣже въ вѣдѣнїи и не въ вѣдѣнїи, ѣже во дни и въ ноци, ѣже во оумѣ и въ помышленїи: вса намъ прѡстѣи, ѣкѡ блгъ и члѣвѣколюбецъ.

Ѡче нашъ, ѣже єси на небъ, да свѣтитсѣ ѣма твоє, да прїидетъ црѣтѣе твоє: да бѣдетъ вола твоа, ѣкѡ на небъ и на земли. хлѣбъ нашъ насѣщный даждь намъ днѣсь, и ѡстави намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѡ лѣкавагѡ.

Сщєнникъ:

ѣкѡ твоє єсть црѣтво и сїла и слава, оца и сѣна и сѣгаго дха, нынѣ и прѣснѡ и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтѣецъ: ѿмнѣ.

Кондакъ великїа среды, гласъ ѡ. Подобенъ: Вознесѣнїа:

Паче владнїцы блаже, беззаконнобавъ, слезъ тѣчы никакоже тебе принесѡхъ: но молчанїемъ мола сѣа припадаю тѣи, любѡвїю ѡблѡбызѣа прѣчѣтѣи твоѣ нѡзѣ, ѣкѡ да ѡставленїе мнѣ ѣкѡ блка подаи долговъ, зовѣщѣ тѣи спсе: / ѡ скверныхъ дѣлз моихъ избави мѣ.

Глаголемъ же и кондакъ храма сѣгаго, или сѣга.

Слава оца и сѣна и сѣгомъ дхѡ.

Гласъ ѣ: Со сѣгѣми оупокѡн хрѣтѣ, дѡшы рѣвъ твоихъ, идѣже нѣсть болѣзнь, ни печаль, ни воздыханїе, но жнзнь безконѣчнама.

И нынѣ и прѣснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѿмнѣ.

Кондакъ храма, вѣы. ѣще же нѣи, глаголемъ, гласъ є:

Предстѣтельство хрѣтіанъ непостыдное, ходѣтайство ко творцѡ непрелѡжное, не прѣзри грѣшныхъ моленїй гласы: но прѣдварѣ ѣкѡ блгаа на помоць насъ, вѣрнѡ зовѣщнхъ тѣи: оускорѣ на млтѣвѣ, и потщнѣа на оумоленїе, прѣдстѣтельствующи прѣснѡ бжѣ, чтѣщнхъ тѣа.

Гдѣ помнѣи, ѿ.

Слава оца и сѣна и сѣгомъ дхѡ, и нынѣ и прѣснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѿмнѣ.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо. Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Боже, смилуј се на нас и благослови нас, јави свијетло лице Твоје на нас, и помилуј нас.

Чтец: Амин.

И уобичајених 16 поклона, са молитвом Светог Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. **(Поклон велики.)**

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. **(Поклон велики.)**

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. **(Поклон велики.)**

И када устанемо (од поклона), почиње предстојатељ Вечерњу: Ходите, поклонимо се... **(3 пута. И Предначинатељни /=Почетни/ Псалам (103).**

Господе, помилуј. **(12 пута.)**

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наш; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа, и сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин. Господе, помилуј. **(12 пута.)**

И Молитва:

Свесвета Тројице, Једносуштна Сило, нераздељиво Царство, Узроче свих добара, покажи благовољење и на мени грешном; утврди, уразуми срце моје, и сву моју одузми нечистоту; просвети моју мисао, да увек славим, певам и поклањам се, и говорим: Један је Свет, Један Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин.

Слава, И сада, и бива **Отпуст.**

Чтнѣишю херувѣмз, и славиѣишю безъ сравненїа серафѣмз, безъ истлѣнїа бѣа слова рождашю, сщю ецѣ тѣ величѣемз.

Именемз гднимз бѣгословн, Отче.

Сщеникз:

Бже, оучедри ны, и бѣгословн ны, просвѣти лице твоє на ны, и помилѣи ны.

Чтѣцз: **Имѣнь.**

И глаголетз сщеникз мѣтвѣ рѣбнаго ѡфрема:

Гдн и вѣко животѣ моегѣ, дхз праздности, оубиїа, любоначїа и празднословїа не даждь мнѣ. **[Поклонз великїй.]**

Дхз же цѣломудрїа, смиреномудрїа, терпѣнїа и любвѣ дарѣи мнѣ рабѣ твоемѣ.

[Поклонз великїй.]

Бн гдн црѣ, дарѣи мнѣ зрѣти моѣ прегрѣшѣнїа, и не ѡсѣждѣти брачѣ моегѣ: ѣкѡ бѣгословенз еси во вѣки вѣкѣвз. **Имѣнь. [Поклонз великїй.]**

Тѣже малыхз поклонвз бѣ, глаголюще себѣ втѣи на кїждо поклонз: Бже, ѡчїсти мѣ грѣшнаго.

И пакн, скончѣвз поклоны, глаголемз мѣтвѣ вїѣ вышепїсаннѣю: Гдн и вѣко животѣ моегѣ: **И поклонз едїнз великїй.**

Чтѣцз: **Имѣнь.**

Стѣи бже, стѣи крѣпкїи, стѣи безмертнїи, помилѣи насз. **Трїжды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѣвз. **Имѣнь.**

Престѣа трѣце, помилѣи насз: гдн, ѡчїсти грѣхн наша: вѣко, прости беззакѣнїа наша: стѣи, просвѣти и исцѣли немощн наша, и мене твоегѣ радн.

Гдн помилѣи, **трїжды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѣвз. **Имѣнь.**

Отче нашз, иже еси на небѣхз, да свѣтитѣа има твоє, да прїидетз црѣтвїе твоє: да вѣдетз вола твоѣ, ѣкѡ на небн и на землн. хлѣбз нашз насѣщнїи даждь намз днѣсь, и ѡстави намз долгн наша, ѣкоже и мы ѡставлѣемз должнкѣмз нашимз: и не введн насз во искушенїе, но извави насз ѿ лѣкаваго.

Сщеникз:

ѣкѡ твоє естѣ црѣтво и сила и слава, оцѣ и снѣ и стѣагѣ дхѣ, нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѣвз.

Чтѣцз: **Имѣнь. Гдн помилѣи, бѣ.**

И мѣтвѣ:

Всестѣа трѣце, еднносѣннаа державѣ, нераздѣльное црѣтво, всѣхз бѣгнхз вїна, бѣговоли же и ѡ мнѣ грѣшнѣмз, ѡтвердн, враздмн сердце моє, и вїѣ моє ѡмнн сквернѣ. просвѣти моє мысль, да вїнд славу, поѣ и поклонѣюса, и глаголю: **едїнз стѣ, едїнз гдѣ, иисз хрѣтѣсз, во славу бѣа оцѣ, имѣнь.**

Сщѣнникъ: Премудрость.

Анкъ: Достойно ѣсть, ѿкъ воистиннѣ, вѣжнѣти тѣ бѣѣ, присноблженнѣю и пренепорочнѣю, и мѣръ бѣа нашегѣ.

Сщѣнникъ: Престѣа бѣе, спасѣ насѣ.

Анкъ: Чтнѣншѣю херувѣмъ, и славноѣншѣю безъ сравненѣа серафѣмъ, безъ истлѣнѣа бѣа слова рѣждшѣю, свѣдѣю бѣѣ тѣ величѣемъ.

Сщѣнникъ:

Слава тебѣ хрѣтѣ бже, оупованѣе наше, слава тебѣ.

Анкъ: Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ. аминь. Гдѣ помнѣнѣ, **трѣжды.** Блгословѣ.

И вѣстѣѣ ѡпѣста глаголетѣ настѣоатель мѣтѣѣ: Вѣко многомѣтнѣе: вѣн до концѣ.

Сѣн же глаголемѣн мѣ ннѣцѣ падше на зѣмлю, молнмѣа:

Вѣко многомѣтнѣе, гдѣ иже хрѣтѣ бже насѣ, мѣтѣами всепрѣчѣтѣа вѣчѣы нашеа бѣѣы, и приснобѣы марѣн: снлоу чтнѣагѣ и живѣотворѣагѣа крѣтѣа: предстѣательствѣы чтнѣыхъ нѣнѣыхъ снлѣ безплѣтнѣыхъ: чтнѣагѣа славноагѣа прѣрока, прѣтечнѣ и крѣтѣтелѣа іѣанна: стѣыхъ славноыхъ и всехвѣльнѣыхъ апѣлѣ: стѣыхъ славноыхъ и добропѣвѣднѣыхъ мѣченнѣкѣвъ: прѣвѣнѣыхъ и вѣгонѣнѣыхъ оѣтѣцѣа наснѣхъ: стѣыхъ и правѣднѣыхъ бѣооѣтѣцѣа, іѣакѣма и анны, и вѣтѣхъ тѣвѣнѣхъ стѣыхъ, блгопрѣатнѣѣ сотворѣнѣ мѣтѣѣ насѣ. дѣрѣнѣ намѣ ѡстѣавленѣе прѣгрѣшенѣнѣ наснѣхъ. покрѣнѣ насѣ крѣвомѣа крнѣлѣ тѣвоѣю. ѡженѣнѣ ѡ насѣ всѣакого врагѣа и сопѣстѣа. оумнѣнѣ насѣ жнѣзнь. гдѣ, помнѣнѣ насѣ, и мѣрѣа тѣвѣнѣ, и сѣнѣ дѣшы насѣа, ѿкъ блгѣа и члѣвѣколюбѣецѣа.

И по исполненѣнѣ тѣа, намѣа вѣстѣавшѣмъ, прѣклонѣетѣа и тѣнѣа сѣмъ кѣ братѣнѣ, и прѣсѣнтѣа процѣнѣа, глагола:

Блгословѣнѣте оѣтѣцѣа стѣнѣ, и прѣстѣнѣте мнѣ грѣшномѣѣ, ѿже согрѣшнѣхъ во всѣнѣ жнѣзнь моѣнѣ, и во всѣнѣ стѣнѣнѣа четѣырѣдѣсѣтнѣнѣцѣѣ, слѣвомѣа, дѣломѣа, помышленѣнѣемъ, и вѣтѣми моѣми чѣвѣствѣы.

Братѣамъ же ѡвѣщѣавшѣмъ: Бѣѣ да прѣстѣнѣтѣа тѣнѣа чѣстнѣнѣнѣ оѣтѣе.

Тѣже прнхѣдѣтѣа и братѣа двѣ двѣ, прѣсѣнтѣа подѣбнѣѣ и тѣнѣа процѣнѣа, глаголюще:

Прѣстѣнѣ ма оѣтѣе стѣнѣнѣ: и прѣчѣе, ѿкоже вѣше пнѣсѣа.

И прѣѣмше процѣнѣе, ѣдемъ вѣа кѣллѣнѣ насѣа, и молчѣмъ до чѣлѣа вѣчѣрнагѣа. Вѣа собѣрнѣыхъ же храмѣвѣхъ и прнхѣдѣнѣхъ рѣсхѣдѣа не бѣвѣаетѣа: но по процѣнѣнѣа трѣзвѣнѣа вѣа двѣнѣ.

ВЕЧЕРЊЕ

Ђакон: Благослови Владико.

Свештеник: Благословено царство Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец:

Ходите, поклонимо се и припаднимо Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалм 103)

Благосиљај, душо моја, Господа. Господе, Боже мој, узвеличао се јеси веома. У славу и величанство обукао се јеси, светлошћу као хаљином одеваш се, простиреш небо као кожу, Који водама покриваш висине његове. Поставио си облаке за подножје Своје, ходиш на крилима ветрова. Који чиниш Анђеле Своје духовима, и служитеље Своје пламеном огњеним. Земљу утемељујеш на тврђи њеној, неће се поколебати до века; бездан је као хаљина огртач њен, и на горама воде се заустављају. (Оне) беже од заповести Твоје, и уздрхте од гласа грома Твога. Узлазе на планине и силазе у долине, на место које си им одредио. Границу си поставио коју неће прећи, нити ће се вратити да поплаве земљу. Ти изводиш изворе у долинама, између планина протичу воде. (Оне) напајају све звери пољске, очекују је јелени за жеђ своју. Птице небеске крај њих се настањују, и између стена чују се гласи (њихови). Напајаш горе са висина Својих, наситиће се земља од плодова дела Твојих. Проузрасташ траву за стоку, и зелен на службу људима, да произведу хлеб из земље, и вино весели срце човека; да уљем улепша лице своје, и хлеб срце човека укрепљује. Наситиће се (влажом) дрвеће пољско, и Ливански кедри које си засадио. Тамо ће птице гнезда (своја) свити, родино обиталиште предводи их. Горе високе дао си јеленима, стена је прибежиште зечевима. Створио си месец за времена, сунце познаје залазак свој. Простиреш таму, и настаје ноћ, у њој излазе све звери шумске, лавићи што ричу и грабе, и себи храну од Бога траже. А кад се сунце роди, сакупљају се, и одлазе да легну у оборе своје. Тад излази човек на дело своје, и на посао свој до вечера. Како су величанствена дела Твоја, Господе! све си премудрошћу створио; испуни се земља творевине Твоје. Ово је море велико и пространо, тамо су гмизавци којима броја нема, животиње мале и велике. Тамо лађе плове, и кит онај којег си створио да се игра у њему. Све од Тебе очекује, да им дајеш храну на време (своје), кад им дадеш, они се окупљају. Када отвориш руку Твоју, све и сва се испуњује добротом. А када лице Твоје окренеш, смуте се (и колебају); кад им одузмеш дах њихов они нестају, и у прах се свој враћају. Кад им пошаљеш Духа Твога, опет се изграђују, и (тако) обнављаш лице земље. Нека је довека слава Господња, радоваће се Господ делима Својим. Он Који погледа на земљу, и чини да се тресе; Који се дотиче гора, и оне се диме. Певаћу Господу у животу моме, псалмопојаћу Богу моме докле постојим. Њему ће мио бити разговор мој, и ја ћу се радовати Господу (своме). Нека нестану са земље безбожници, и безаконици да их више не буде. Благосиљај, душо моја, Господа.

Начало вечерни

Діаконъ: Благословѣн, вѣко.

Сщѣнникъ: Благословѣно црѣтво, оца и сѣна и сѣгаго дха, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ.

Аиъ: Аминь.

Прѣидѣте, поклонѣмса црѣви нашемѣ бгѣ.

Прѣидѣте, поклонѣмса и припадѣмз хрѣтѣ, црѣви нашемѣ бгѣ.

Прѣидѣте, поклонѣмса и припадѣмз самома хрѣтѣ, црѣви и бгѣ нашемѣ.

Псаломъ рг.

Благословѣн душа моа гда: гдн бже мой, возвелѣчилса єси свѣло, во исповѣданіе и въ велелѣпотѣ велѣчилса єси. ѡдѣлѣлса свѣтомз ѣкв рѣзоу, простирѣлѣи нѣо ѣкв кожѣ. покрывѣлѣи водѣми превѣспреннаа своа, полагаѣи облаки на возхожденіе свое, ходѣи на крилѣ вѣтрѣню. творѣи агглы своа дхн и слзгн своа пламень огненный. ѡсновѣлѣи зѣмлю на твѣрдн єа, не преклонѣтса въ вѣкз вѣка. бѣздна, ѣкв рѣза ѡдѣлѣннє єа, на горахъ стѣндѣтз воды. ѡ запреценіа твоегѡ повѣгнѣтз, ѡ глѣса грѡма твоегѡ ѡубѡтса. возходѣтз горы, и низходѣтз полѣ въ мѣсто, єже ѡсновѣлз єси ѣмз. предѣлз положѣлз єси, єгѡже не прѣндѣтз, ниже ѡбратѣтса покрѣти зѣмлю. посылѣи истрѣчннкн въ дѣбрѣхъ, посредѣ горъ проѣдѣтз воды. напѣютз всѣ свѣри єельныа, ждѣтз онагрн въ жаждѣ своѡ. на тыхъ птицы нѣныа привѣтаютз, ѡ среды каменѣа дадѣтз глѣсз. напѣлѣи горы ѡ превѣспреннхъ своихъ, ѡ плодѣ дѣлз твоихъ насытитса зѣмля. прозвѣлѣи травѣ скотѡмз, и слѣкз на слзжѣдъ челоувѣкѡмз, ѣзвѣстн хлѣбз ѡ землн. и вѣно велѣнтз єрдце челоувѣка, ѡумѣстити лицѣ єлѣемз, и хлѣбз єрдце челоувѣка ѡкрѣпѣтз. насытѣтса дрѣвѣа польскѣа, кѣдрн лѣбанстѣн, ѣже єси насадѣлз. тамъ птицы вогнѣздѣтса: єрѡдѣво жнлицѣ предводѣтельствѣдѣтз ѣмн. горы вышѣкѣа єленѣмз, камень прѣѣжнцѣ зѣлѣемз. сотворѣлз єсть лднѣ во времена, солнце познѣа западз своѡ. положѣлз єси тьмѣ, и вѣстѣ нѡщѣ, въ нѣнже проѣдѣтз всѣ свѣрѣе дѣрѣвннн: кѣмнн рыкающѣи возхѣтити, и взыскѣти ѡ бѣа пѣщѣ себѣ. возѣлѣа солнце, и обрѣашаса, и въ лѡжахъ своихъ лѣгѣтз. ѣзѣдѣтз челоувѣкз на дѣло свое, и на дѣланіе свое до вѣчера. ѣкв возвелѣчилса дѣла твоа гдн, всѣа премѣдрѡстѣю сотворѣлз єси: ѣспѡлннса зѣмля твѣрн твоѣа. єе море великое и прострѣанное, тамъ гдн, ѣже нѣстѣ числѣа, жнвѡтнаа малѣа сз великнми. тамъ кораблн преплѣвѣютз, смѣи сѣн, єгѡже создѣлз єси рѣгѣтнса ємѣ. всѣа кз тебѣ чѣютз, дѣти пѣщѣ ѣмз во бѣго вѣрма. дѣвшѣ тебѣ ѣмз, обѣрѣтз: ѡвѣрзшѣ тебѣ рѣкѣ, всѣаѣскаа ѣспѡлнѣтса бѣгѡстн. ѡвѣрѣшѣ же тебѣ лицѣ возмѣтѣтса: ѡнѣмешн дхъ ѣхъ, и ѣсчѣзнѣтз, и въ пѣрѣтѣ своѡ возвратѣтса. послѣшн дха твоегѡ, и созѣждѣтса, и ѡбновѣшн лицѣ зѣмлн. бѣдн слѣва гднѣа во вѣки, возвелѣчѣтса гдѣ ѡ дѣлѣхъ своихъ: призрѣлѣи на зѣмлю, и творѣи ѣ трѣстнса: прикасѣлѣнса горама, и дымѣтса. воспѡн гдѣен въ жнвѡтѣ моѣмз: поѡ бгѣ моѣмѣ, дѡндеже єсьмѣ. да ѡчлѣднѣтса ємѣ вѣсѣда моа, ѣзз же возвелѣчѣлса ѡ гдѣ. да ѣсчѣзнѣтз грѣшннкн ѡ зѣмлн, и беззакѡнннкн, ѣкоже не бѣтн ѣмз: благословѣн душа моа гда.

Сунце познаје залазак свој. Простиреш таму и настаје ноћ.
Како су величанствена дела Твоја, Господе! Све си премудрошћу створио.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја Слава теби Боже (трипут)

Тада Ђакон: говори (Велику) јектенију

Ђакон: У миру Господу се помолимо.

Појац: Господ помилуј

Ђакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Појац: Господи помилуј.

Ђакон: За мир свега света, за непоколебљивост светих Божјих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.

Појац: Господ помилуј.

Ђакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За најсветијег Патријарха (или: високопреосвештеног митрополита, или: преосвештеног епископа) нашега (име), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни народ, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За благоверни и христољубиви род наш и православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За овај град (или: за ово село; или: за свету обитељ ову), за сваки град и оне који вером живе у њима, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За оне који плове, за путнике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот овој Христу Богу предајмо.

Појац: Теби Господе.

Солнце позна западъ свой: положи азъ сѣи тьмѣ и бысть нощь. ѿкъ возвеличаша дѣла твоѣ гдѣ, всѣ премудростию сотвори азъ сѣи.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣковѣ. аминь.
Аллилуѣя, аллилуѣя, аллилуѣя, слава тебѣ бже. **Трижды.**

Таже ѡктенїа великаа.

Дїаконъ: Мнромъ гдѣ помолнмса.

Лїкъ: Гдѣ помнлди.

Дїаконъ: Ѡ свѣшнѣмъ мнрѣ, и спасенїи дшшз нашнхъ, гдѣ помолнмса.

Лїкъ: Гдѣ помнлди.

Дїаконъ: Ѡ мнрѣ всегѡ міра, блгоустоанїи слхъ бжїихъ црквѣй, и соединенїи вѣхъ, гдѣ помолнмса.

Лїкъ: Гдѣ помнлди.

Дїаконъ: Ѡ стѣмъ храмѣ сѣмъ, и съ вѣрою, блгоговѣнїемъ и страхомъ бжїимъ вхождѡщихъ бонь, гдѣ помолнмса.

Лїкъ: Гдѣ помнлди.

Дїаконъ: Ѡ стѣншемъ правнтельствѡщемъ снѡдѣ, [и ѡ мнтрополїтѣ нашемъ, **лїкъ,** ѡгѡже ѡбласть,] четнѣмъ пресвѣтерствѣ, во хртѣ дїаконствѣ, ѡ всемъ причтѣ и людехъ. гдѣ помолнмса.

Лїкъ: Гдѣ помнлди.

Дїаконъ: Ѡ градѣ сѣмъ, [**лїкъ въ монастырѣ:** Ѡ стѣн ѡбнтелн сѣй,] всѡкомъ градѣ, странѣ, и вѣрою живѡщихъ въ нїхъ, гдѣ помолнмса.

Лїкъ: Гдѣ помнлди.

Дїаконъ: Ѡ блгостворенїи воздхѡвъ, ѡ нзобнлїи плодѡвъ земныхъ, и временѣхъ мнрныхъ, гдѣ помолнмса.

Лїкъ: Гдѣ помнлди.

Дїаконъ: Ѡ плѡбающихъ, пшешествѡщихъ, недѡгѡщихъ, страждѡщихъ, плѣненныхъ, и ѡ спасенїи нхъ. гдѣ помолнмса.

Лїкъ: Гдѣ помнлди.

Дїаконъ: Ѡ нзбавнчнса намъ ѡ всѡкїа скорбн, гнѣва и нжды, гдѣ помолнмса.

Лїкъ: Гдѣ помнлди.

Дїаконъ: Застѡпн, спасн, помнлди, и сохрнн насъ бже, твоєю благодѣтїю.

Лїкъ: Гдѣ помнлди.

Дїаконъ: Престѡю, прѣчѣдѡю, преблгословеннѡю, славною влчцѣ нашѣ бѣдѣ и прснодѣ мрїю со всѣмн стымн поманѡвше, самн себе, и дрѡгздрѡга, и весь жнвѡтъ нашъ хртѣ бѣдѣ предаднмъ.

Лїкъ: Тебѣ гдѣ.

Свештеник:

Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Појац: Амин.

На: Господе Тебе зовем, узимамо стихове на 10. И певамо стихире самогласне дана 4 по двапут, а две по једном, глас 1.

Господе, Теби зовем, услиши ме; чуј глас мољења мога, када вапим теби. Услиши ме, Господе.

Нека се уздигне молитва моја, као кад пред лице Твоје; уздизање руку мојих -жртва вечерња. Услиши ме, Господе.

И стихови по реду:

Постави, Господе, стражу устима мојим, и двор ограда око усана мојих.

Не допусти срце моје у речи лукаве, да измишља изговоре за грехе.

Са људима који чине безакоња, а нећу се дружити са изабранима њиховим.

Покараће ме праведник са милошћу, и изобличиће ме; а уље грешника да не намести главу моју.

Јер је и молитва моја против воље њихове - расуше се низ камење моћници њихови.

Чуће речи моје као угодне; као што се грумен земље просу по земљи, расуше се кости њихове до пакла.

Јер Теби, Господе, Господе, управих очи моје; у Тебе се уздах, не одбаци душу моју.

Сачувај ме од мреже коју ми поставише, и од замке оних који чине безакоња.

Пашће у мрежу своју грешници, а ја једини остадох докле не прођох.

Гласом мојим завах ка Господу, гласом мојим ка Господу се помолих.

Излићу пред Њим молитву моју, жалост моју пред Њим објавићу.

Кад ишчезава дух мој из мене, Ти си познао стазе моје.

На путу овоме по којем ходих, они ми поставише замку.

Гледах надесно и разгледах, и не беше никога ко ме познаје.

Нестаде уточишта за мене, а нико не мари за душу моју.

Виках Теби, Господе, и рекох: Ти си Нада моја, удео си мој на земљи живих.

Послушај молитву моју, јер се понизих веома.

Избави ме од гонитеља мојих, јер се утврдише већма од мене.

Стих: Изведи из тамнице душу моју, да бих исповедао Име Твоје. Мене чекају праведници докле ми не узвратиш.

Глас 4.

Тебе Дјевиног Сина, блудница познаде као Бога, говораше у плачу вапијући, као она која је починила дела достојна суза: Разреш ми дуг, као ја плетенице, заволи ону која је љубила, с правом омрзнуту, и слично цариницима проповедаћу Те, Добротворе Човекољубче.

Стих: Из дубине вичем Теби, Господе, Господе, услиши глас мој. Да буду уши Твоје пажљиве на глас мољења мојега.

Возглашеніе:

Гѣко подобаетъ тебѣ всѣкаа слава, честь и поклоненіе, оцѣ, и сѣ, и соумъ дхѣ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ.

Аицъ: аминь.

Таже поэмъ Гди воззвахъ, въ гласъ ѿ:

Гди, воззвахъ къ тебѣ, оубыши ма. оубыши ма гди.

Гди, воззвахъ къ тебѣ, оубыши ма: конми гласѣ моленіа моего, / внигда воззвати ми къ тебѣ. оубыши ма гди.

Да исправитса мѣтва моа, гѣко кадило предъ тобою, воздѣаніе рѣкѣ моею, жертва вечернаа. оубыши ма гди.

И по чинѣ стѣхѣ:

Положи, гди, храненіе оустѣмъ моимъ, и дверь ѡграженіа ѡ оустнѣхъ моихъ. не оуклони сердце мое въ словеса лѣкавствіа, нещевати внигы ѡ грѣсѣхъ. съ человѣки дѣлающими беззаконіе, и не сочтѣса со избранными ихъ. накажетъ ма праведникъ мѣтѣю, и ѡблчѣтъ ма: елей же грѣшнаго да не намаститъ главы моеа. гѣко ещѣ и мѣтва моа во блговоленіихъ ихъ, пожертвы быша при каменѣ сѣдѣи ихъ. оубышатса глаголи мои, гѣко возмогѣша: гѣко тѣща земли прѣдѣса на земли, расточѣшася кѣсти ихъ при адѣ. гѣко къ тебѣ гди, гди, очѣ мои, на тѣ оуповахъ, не ѡнми дѣшѣ мои. сохрани ма ѡ сѣти, юже составиша ми, и ѡ соблюзи дѣлающихъ беззаконіе. падѣтъ во мрежѣ своѣ грѣшницы: едѣнъ есмь азъ, дондеже прѣидѣ.

Гласомъ моимъ ко гдѣ воззвахъ, гласомъ моимъ ко гдѣ помолѣса. пролиѣ предъ нимъ моленіе мое, печаль мою предъ нимъ возвѣщѣ. внигда исчезати ѡ мене дхѣ моему, и ты позналъ еси стѣзи моа. на пѣти есмъ, по немѣже хождѣхъ, скрѣши сѣть мнѣ. смотрѣхъ ѡдеснѣю и возгладѣхъ, и не бѣ знаѣи мене. погнѣе бѣгство ѡ мене, и нѣсть възысканѣ дѣшѣ мои. воззвахъ къ тебѣ гди, рѣхъ: ты еси оупованіе мое, часть моа еси на земли живѣихъ. конми моленію моему, гѣко смрихса сѣлѣ: избави ма ѡ гонѣщихъ ма, гѣко оукрѣпѣшася паче мене.

На ѿ: Изведи изъ темницы дѣшѣ мои, исповѣдатса имени твоему.

Поставимъ стѣхѣвъ ї и поэмъ самогласны, гласъ ѿ:

Тебѣ дѣва сѣа, влѣдница познавши бѣа, глаголаше, въ плѣчи молѣщася, гѣко слѣзъ достѣйнаа содѣлавшаа: разрѣши долгъ, гѣкоже и азъ влѣсы: возлюбѣи любѣщѣю, праведноу ненавидимѣю, и блѣзъ мытарей тебѣ проповѣмъ, блгодѣтелю члѣвколюбче.

Стѣхъ: Мене ждѣтъ праведницы, дондеже воздѣи мнѣ.

Многоцѣнное мѣро влѣдница смѣси со слезами, и изліа на прѣчѣнѣ нѣзѣ твоѣ, ѡблѣбывающѣ: ѡнѣю ѣбѣ ѡправдалъ еси, нами же прощеніе дарѣи, пострадавѣи ѡ насъ, и сѣи насъ.

На ѿ. Стѣхъ: Изъ глубины воззвахъ къ тебѣ гди, гди, оубыши гласъ мой.

Глас 5. Скупоцено миро, блудница помеша са сузама, и изливаше на пречисте ноге твоје, љубећи их; њу си одмах оправдао, а нама опроштај даруј, који си нас ради пострадао, и спаси нас.

Стих: Да буду уши Твоје пажљиве на глас мољења мојега.

О Јудине несреће! Гледаше блудницу која целиваше стопе, и размишљаше лукаво о издаји целивом. Она плетенице развеза, а он се гњевом свезиваше, носећи уместо мира злосмрадну злоћу; јер завист не зна да претпостави корисно. О Јудине несреће! од које избави Боже душе наше.

Стих: Ако на безакоња будеш гледао, Господе, Господе, ко ће опстати? Јер је у Тебе очишћење.

Глас 2. Грешница отрча к миропродавцу, да купи миро скупоцено да помаже Добротвора, и миропродавцу вапијаше: дај ми миро да помажем и ја Онога који је очистио све грехе моје.

Стих: Ради Имена Твога очекивах Те, Господе; очекиваше душа моја Реч Твоју, поузда се душа моја у Господа.

Глас 6. Погружена у греху, пронађе Те пристаниште спасења, и помешавши миро са сузама, Теби вапијаше: Види Ти који примаш покајање сагрешивших. Но Владико, спаси ме од буре греха, ради велике твоје милости.

Стих: Од страже јутарње до ноћи, од страже јутарње да се узда Израиљ на Господа. Данас Христос долази у дом фарисејев, и жена грешница приступивши к ногама, превијаше се вапијући: Види погружену у греху, очајну због својих дела, које се не гнуша твоја доброта; и дај ми Господе опроштај зала мојих, и спаси ме.

Стих: Јер је у Господа милост, и много је у Њега избављење, и Он ће избавити Израиља од свих безакоња његових.

Пружи блудница косу Теби Владици, пружи Јуда руке безаконцима. Ова да прими опроштај, онај да прими сребрнике. Зато вапијемо Теби проданоме који си нас ослободио, Господе, слава Теби.

Стих: Хвалите Господа сви народи, похвалите Њега сва племена.

Приступи жена злосмрадна и нечиста, сузе лијући на ноге твоје, Спасе, страст исповедајући: Како да погледам на Тебе, Владико, јер си сам дошао да спасеш блудницу. Подигни ме из дубине умрлу, који си Лазара четвородневног васкрсао из гроба. Прими ме кукавну, Господе, и спаси ме.

Ѹгда грѣшнаа приношаше мѣро, тогда оученики соглашашеа пребеззаконнымъ. Ѹва оубо радовашеа, истощающа мѣро многоцѣнное: сеи же тѣшашеа продаѣти безцѣннаго. сеи вѣкъ познаваше, а сеи ѿ вѣки разлѣчашеа. сеи свободашеа, а Ѹда рѣзъ бываше врагѣ. люто ѣсть лѣнотъ, вѣле покаанїе: ѣже мнѣ дѣрѣи спсе, пострадавѣи ѿ насъ, и спси насъ.

Стихъ: Да бѣдѣтъ оуши твои, внемлющѣ гласѣ моленїа моего.

Ѹ данна окаянства! зраше блданнѣ цѣлѣющѣ стѣпы, и оумышлѣше лѣстїю, преданїа цѣлованїе. онаа власи разрѣши, а сеи гѣротїю вазашеа, нога вѣстѣ мѣра слогмраднѣ слобѣ: зѣвнѣтъ бо не вѣстѣ предпочтѣти полѣзное. Ѹ данна окаянства, ѿ негѣже нѣбѣви бѣже, дѣшы нашаа.

На 5. Стихъ: Яце беззаконїа назириши гди, гди, кто постоитъ; ѣкѣ оу тебѣ ѡчищенїе ѣсть.

Гласъ б: Грѣшнаа тебѣ кѣ мѣро, кѣпнѣти многоцѣнное мѣро, ѣже помѣзати бѣгодѣтелеа, и мѣропродѣтелеа вопїаше: даждь ми мѣро, да помѣжѣ и ѣзѣ ѡчищенѣшаго вѣ моѣ грѣхѣ.

Стихъ: Имене ради твоегѣ потерпѣхъ тѣ, гди, потерпѣ дѣша моѣ вѣ слово твое, оупѣва дѣша моѣ на гди.

Гласъ 5: Погрѣженаа грѣхѣомъ, ѡбръѣте тѣ престѣннѣ спсѣнїа, вѣждь и мѣра со слезѣми растворяющѣ, тебѣ вопїаше: вѣждь, согрѣшающнхъ покаанїа ѡжндаи: но вѣко спси ма ѿ волны грѣхѣовныа, великїа ради твоеѣ млѣти.

На 6. Стихъ: Ѹ стражи оутреннїа до нѣщн, ѿ стражи оутреннїа, да оупѣветъ ина на гди.

Днѣсь хрѣтѣосъ прихѣднѣтъ вѣ домъ фарїсеовъ, и жена грѣшннѣца прнстѣпнѣвшн кѣ ногѣмъ, вѣлашеа вопїющн: вѣждь погрѣженнѣю грѣхѣомъ, ѡчѣлннѣю дѣлннїи радн, негнѣшаемѣю ѿ твоеѣ бѣгѣстн, и даждь ми гди ѡставлѣнїе слѣхъ, и спси ма.

Стихъ: Якѣ оу гди млѣтъ, и многое оу негѣ ѡбѣвлѣнїе, и тои ѡбѣвнѣтъ ина ѿ вѣхъ беззаконїи ѣгѣ.

Прострѣ блданнѣца власи тебѣ вѣцѣ, прострѣ Ѹда рѣцѣ беззаконнымъ: Ѹва оубо прїѣти ѡставлѣнїе, Ѹвѣ же вѣзѣти сребренннн. тѣмже тебѣ вопїемъ проданомѣ, и свободѣшемѣ насъ: гди слава тебѣ.

На 7. Стихъ: Хвалите гди всѣи гѣзыцы, похвалите ѣго всѣи людїе.

Прнстѣпнѣ женаа слогмраднаа и ѡсквернѣнаа, слѣзы проливающн, любѣщн спсе, страстѣ испѣвѣдающн: какѣ воззрѣо кѣ тебѣ вѣцѣ; самъ бо прншѣлѣ ѣси спастн блданнѣцѣ: нѣз глѣбннн оумѣршѣю ма воскресн, ѣже мѣзарѣа воздѣвнѣвннн нѣз грѣба четѣвероднѣвна: прнмн ма окаянннѣю гди, и спси ма.

Стих: Јер се утврди милост Његова на нама, и истина Господња остаје до века. Очајна због живота и стрпљива карактером, миро носећи приступи Теби вапијући: не одбаци мене блудницу, Ти који си се родио од Дјеве; не презри моје сузе, Радости Анђела. Но прими ме покајницу, коју сагрешившу ниси одбацио, Господе, ради велике твоје милости.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Глас 8. Касијанина.

Господе, жена која је пала у многе грехе, осетивши Твоје Божанство, узела је чин мирносице, и ридајући Теби миро пре погребна приноси. Авај мени! говорећи: јер ноћ ми је распаљивање блуда незадрживог, а мрачна и без зрака је жеља греха! Прими моје изворе суза, Ти који облацима изводиш воду мора. Пригни се мојим срдачним уздасима, Ти који си приклонио небеса неизрецивим снисхођењем твојим. Да целивам пречисте ноге твоје, и обришем их опет косом главе моје, од којих се Ева у рају, предвече шум ушима чувши, страхом сакрила. Мноштво грехова мојих, и бездане судова твојих ко ће испитати, Душеспашче Спасе мој, не презри мене, слушкињу твоју, Ти који имаш неизмерну милост.

Вход са Еванђељем.

Ђакон: Премудрост, смерно стојмо.

Затим: (Песма старохришћанска, Светог Мученика Атиногена)

Светлости тиха, свете Славе, Бесмртнога Оца Небескога, Светога, Блаженога; Исусе Христе! Дошавши на запад сунца, Видевши светлост вечерњу, Певамо Оца, Сина, И Светога Духа Бога. Достојан си у сва времена Да певан будеш гласима светим, Сине Божији, Који живот дајеш; Зато Те свет слави.

Ђакон: Премудрост.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост пазимо

Чтец: Прокимен, Псалам 135. Глас 4.

Исповедајте се Богу небесноме, јер је добар, јер је до века милост његова.

Стих: Исповедајте се Богу Богова, јер је до века милост његова.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из књиге Изласка. (Глава 2,11-22.)

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

И кад Мојсије беше велик, изађе к браћи својој, и гледаше невољу њихову. И виде где некакав Мисирац бије човека Јеврејина између браће његове. И обазрев се и тамо и амо, кад виде да нема никога, уби Мисирца, и закопа га у песак. И сутрадан

Стихъ: ꙗко оутвердѣша мѣть єгѡ на насъ, и истина гдѣа пребываетъ во вѣкъ.

Ѽчѣннаа житїа радн, и оубѣдомоа нрѣва радн, мѣра нолѣщаа прнстѣпн твѣѣ вопїющн: да не ѡвѣржешн менѣ блдндо, роднвынса ѡ дѣвы, да не прѣзршн моѡ слѣзы, радосте аггловз, но прїмнї ма кѣющоуса, юже не ѡрннлз єсн согрѣшѣющоу гдн, велнкїа радн твоѣа мѣтн.

Слѣва оцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣкн вѣкѡвз. амїнь.

Гласъ ѥ. Творенїе касїїаны ѥнокннн:

Гдн, ѣже во мнѡгїа грѣхн впадшаа женѣ, твоѣ ѡцѣтнвшѣаа бжествѡ, мѣронѡснцы взѣмшн чннз, рндалющн мѣро твѣѣ прѣжде погрѣбѣнїа прнноснтз: оубѣ мнѣ, глаголющн, ѣакѡ нѡщѣ мнѣ єсть разжжѣнїе блддѣ невождержѣнна, мрачнѡе же и безлѣннѡе рѣченїе грѣхѣ. прїмнї моѡ нстѡчннкн слѣзз, ѣже ѡблакѣмн пронзводѣнї мѡрѣ вѡдѣ. прнклонїса кз моѣмз воздыхѣнїемз сердѣчнмз, прнклонївын нѣса, нензрѣченнмз твоѣмз нстѡцѣнїемз, да ѡблѡвыжѣ прѣчѣтѣн твоѣн нѡзѣ, и ѡтрѣ сїа пакн главы моѣа влѣбы: ѣже вз рѣн єва, по полднн, шѣмомз оубѣ ѡгласнвшн, стрѣхомз скрѣса. грѣхѡвз моѣхз мнѡжѣствѣ, и сдѣвз твоѣхз бѣзднн ктѡ нзслѣднтз; дѣшепѣсче спсе моѣ, да ма твоѡ рабѣ не прѣзршн, ѣже безмѣрнѡю нмѣѣнї мѣтѣ.

Тѣже вхѡдз со євѣлемз. ѥ сѣенннкз, блѣвлѣа вхѡдз, глаголетз:

Блѣговѣннз вхѡдз стѣхз твоѣхз, всегдѣ, нынѣ и прїснѡ и во вѣкн вѣкѡвз.

Дїаконз глаголетз: Премдросѣ, прѡсѣтн.

Анѣ же:

Свѣте тнхїн стѣва слѣвы, беземѣтнагѡ, оцѣ нѣнагѡ, стѣгѡ блжѣннагѡ, и҆се хрїтѣ, прншѣдше на зѣпадз солнца, вндѣвшѣ свѣтѣ вечернїн, поѣмз оцѣ, снѣ, и стѣго дхѣ, бѣа. достѡннз єсн во всѣа временѣ пѣтѣ бытн гласы преподѡбнмн, снѣ бжїн, жнвѡтз дѣнн: тѣмже мїрз тѣа слѣвнтз.

Дїаконз: Вѡнмемз.

Сѣенннкз: Мнрз всѣмз.

Дїаконз: Премдросѣ. Вѡнмемз.

Чтѣцз: Прокїменз, ѡгаломз рѣс, гласъ д: Исповѣдантѣса бѣл нѣномѣ, ѣакѡ блгз, ѣакѡ вз вѣкз мѣтѣ єгѡ. Стихъ: Исповѣдантѣса бѣл богѡвз, ѣакѡ вз вѣкз мѣтѣ єгѡ.

Дїаконз: Премдросѣ.

Чтѣцз: Исхѡда чтѣнїе. [Глѣвѣ ѥ, ст. ѣлѣв.]

Дїаконз: Вѡнмемз.

Чтѣцз:

Бысѣть во днн мнѡгїа ѡны, велнкз бѣвз мѡвсѣн, нзѣде кз брѣтїамз своѣмз сынѡмз и҆лѣвмз: раздѣлѣвз же болѣзнь ѣхз, вндѣ челѡвѣка єгѣптѣнннн бїюща нѣкогого єврѣанннн ѡ брѣтїн єгѡ сынѡвз и҆лѣвыхз. ѡбозрѣвса же сѣмѡ и ѡвѣмѡ, ннкогѡже вндѣ: и поразиѣвз єгѣптѣнннн, скрѣ єгѡ вз пѣсѣтѣ. нзшѣдз же во вторѣн дѣнѣ, вндѣ двѣ мѣжа єврѣанннн бїющымса, и глагола ѡбндалщемѣ: чѣсѡ радн ты бїѣшн ѣскрѣннаго; ѡнз же рѣчѣ: ктѡ тѣа постѣвн кнѣзѣ и сдѣїѡ надѣ намн; єдѣ оубѣтн ма ты хѡщешн, ѣмже ѡбразомз оубѣлз єсн вчѣрѣ єгѣптѣнннн; оубѡлса же мѡвсѣн, и рѣчѣ: ѣще

изађе опет, а то се два Јеврејина свађаху, и рече оном који чињаше криво: Зашто бијеш ближњег свог? А он рече: Ко је тебе поставио кнезом и судијом над нама? Хоћеш ли да ме убијеш као што си убио Мисирца? Тада се Мојсије уплаши и рече: Заиста се дознало. И Фараон чувши за то тражаше да погуби Мојсија. Али Мојсије побеже од Фараона и дође у земљу мадијанску, и седе код једног студенца. А свештеник мадијански имаше седам кћери, и оне дођоше и стадоше захватати воду и наливати у појила да напоје стадо оца свог. А дођоше пастири, и отераше их; а Мојсије уста и одбрани их, и напоји им стадо. И оне се вратише к оцу свом Рагуилу; а он рече: Што се данас тако брзо вратисте? А оне рекоше: Један Мисирац одбрани нас од пастира, и нали нам и напоји стадо. А он рече кћерима својим: Па где је? Зашто остависте тог човека? Зовите га да једе. И Мојсије се склони да живи код оног човека, и он даде Мојсију кћер своју Сефору. И она роди сина, и он му наведе име Гирсам, јер сам, рече, дошљак у земљи туђој.

Ђакон: Премудрост.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Заповедите!

Чтец и сав народ у храму клекну. Свештеник обема рукама узима свећњак са запаљеном свећом и кадионицом, окрене се светом Престолу и чинећи свећњаком крст, говори гласно: "Премудрост, смерно стојмо!" Затим се окрене на запад народу и говори гласно: "Светлост Христова просвећује све." И оставља свећњак са кадионицом опет на царске двери, а чтец и сав народ устају.

Чтец: Прокимен, Псалам 137. Глас 4. Господе, милост је Твоја до века, дјела руку твојих не презри.

Стих: Исповедам се Теби Господе свим срцем мојим, и пред анђелима славићу те.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из књиге о Јову . (Глава 2,1-10).

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

Опет један дан дођоше синови Божији да стану пред Господом, а дође и Сотона међу њих да стане пред Господом. И Господ рече Сотони: откуда идеш? А Сотона одговори Господу и рече: проходих земљу и обилазих. И рече Господ Сотони: јеси ли видио слугу мојега Јова? нема онакога човјека на земљи, добра и праведна, који се боји Бога и уклања се ода зла, и још се држи доброте своје, премда си ме нагово-рио, те га упропастих ни за што. А Сотона одговори Господу и рече: кожу за кожу, и све што човјек има даће за душу своју. Него пружи руку своју и дотакни се и костију његовијех и мяса његова, псоваће те у очи. А Господ рече Сотони: ево ти га у руке; али му душу чувај. И Сотона отиде од Господа, и удари Јова злијем пришем од пете до тјемена. Те

сїце гавленъ бысть глаголю сїи; оубо слыша же фараонъ глаголю сїи, и некаше оубоити мωнїеа. ѿнде же мωнїей ѿ лица фараонова, и вселїа въ землї маїїамїтїи: прїшедъ же въ землї маїїамїкѣю, сѣде при кладѣзѣ. свѣщенникъ же маїїамїкомъ бѣша седмь дщереи пащїихъ овцы отца своего іωдѣора: прїшедше же черпахъ, дондеже напоиша кωрїта, напоити овцы отца своего іωдѣора. прїшедше же пастыриѣ и згнаша ѿ: воставъ же мωнїей и збави ихъ, и налїа имъ, и напои овцы ихъ. прїидоша же къ рабѣнѣ отцу своему, онъ же рече имъ: что ѡакъ оубо корїсте прїити днесь; ониа же рекоша: человекъ егїптанинъ и збави насъ ѿ пастырей, и начерпа намъ, и напои овцы наша. онъ же рече дщереи своимъ: и гдѣ естѣ; и вскѣю сїце ѡстѣвїсте человека; прїзовїте оубо егѣ, да ѡстѣ хлѣбъ. вселїа же мωнїей оубо человека: и даде сефωрѣ дщереи своѣ мωнїею въ женѣ. во червѣ же зачїиши женѣ, роди сына, и нарече мωнїей ѿма емѣ, гирсамъ, глагола: ѡакъ прїшлецъ есмь въ землї чуждїи. ещѣ же зачїиши роди сына втораго, и нарече ѿма емѣ елїезеръ, глагола: бѣ въ отца моего помощникъ мой, и и збави мѣ и зъ рѣкѣ фараонова.

Дїаконъ: Рѣнмемъ.

Чтѣецъ: Прокїменъ, ѷгаломъ рлз, гласъ д: Гдїи, мїть твоѣ во вѣкъ, дѣлъ рѣкѣ твоѣю не прѣзри.

Стихъ: Исповѣса тебѣ гдїи всѣмъ сердцемъ моимъ, и предъ ѡглы воспои тебѣ.

Посѣмъ возглашѣтъ дїаконъ: Повелїте.

Свѣщенникъ же, взѣмъ ѡбѣма рѣкама кадїильницѣ и свѣщникъ со свѣщїю, стоїтъ предъ стѣю трапѣзю, зрѣ къ востокѣмъ, и назнаменѣа крестъ, глаголетъ: Премѣдрость, прѣити.

Тѣже ѡбратѣа на западъ къ народѣ, глаголетъ: Свѣтъ хрїтовъ просвѣщѣетъ всѣхъ.

Чтѣецъ: Іωва чтенїе. [Глава ѣ, ст. ѡт.]

Дїаконъ: Рѣнмемъ.

Чтѣецъ:

Бысть ѡакъ день сїи, и прїидоша ѡглы вїи предстѣти предъ гдемъ: и дїаволъ прїиде посредѣ ихъ предстѣти предъ гдемъ. и рече гдѣ дїаволъ: ѡкѣдѣ ты градїиши; тогда рече дїаволъ предъ гдемъ: прошѣдъ поднебїеню, и ѡвшѣдъ всю землї, прїидохъ. и рече гдѣ къ дїаволъ: вналь ли еси оубо [мыслию твоєю] рабъ моему іωвѣ; ѡакъ несть такова ѿ щїихъ на землї: человекъ неслѣбнъ, нечїиенъ, непорѣченъ, бѣочестїнъ, оудалѣнїа ѿ всѣакаго зла, ещѣ же прїдержїтїа неслѣбїа: ты же реклъ еси имѣнїа егѣ погубїти вотще. ѡвѣщѣавъ же дїаволъ гдѣи, рече: кождъ за кождъ, и всѣ елїка имѣть человека, дасть за дшѣ своѣ. ѡбаче послї рѣкѣ твоѣ, и коснїа когтемъ егѣ, и плѣти егѣ, ѡце не въ лицѣ тѣа блгословїтъ. рече же гдѣ дїаволъ: се предаю ти егѣ, токмѣ дшѣ егѣ соблюди. и зыде же дїаволъ ѿ лица гдїа, и порази іωва гнѣомъ лютымъ ѿ ногъ даже до главы. и взѣ [іωвѣ] черпъ, да ѡстрогѣтъ гнѣи своѣ, и тои сѣдѣше на гнѣици внѣ града. врѣмени же многѣ мнѣвшѣ, рече къ немѣ женѣ егѣ глаголющи: доколѣ терпїиши, се пождѣ врѣма ещѣ мало, чающї надеждї спїенїа моего. се бо потребїа ѿ землї пѣмѣть твоѣ, сынове твои и дщери, моегѣ черѣа болѣзни и трѣды, имнѣе вотще трѣднїа еа болѣзньми: ты же самъ въ гнѣи червѣи сѣднїи, ѡбнощѣваа внѣ безъ покрѣва, и ѡзъ скнѣющїа и слѣжѣи, мѣсто ѿ мѣста прѣходѣи, и домъ ѿ

он узме цријеп па се стругаше, и сјеђаше у пепелу. И рече му жена: хоћеш ли се још држати доброте своје? благослови Бога, па умри. А он јој рече: говориш као луда жена; добро смо примали од Бога, а зла зар нећемо примати? Уза све то не сагријеши Јов уснама својим.

Свештеник: Мир ти.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост.

За то време свештеник узме кадионицу са свећњака и кади предњу страну светог Престола. Сав народ у храму клечи. После тога чтец клекне, а појци десне певнице и народ на десној страни храма устану и певају исто: "Нека узиђе...", па опет клекну.

Чтец пева:

Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те, уздизање руку мојих као принос вечерњи.

Свештеник кади јужну страну светог Престола, а чтец, певачи леве певнице и сав народ на левој страни храма клече. Чтец устане и говори стих први.

Чтец:

Господе, к Теби вапим, услиши ме; почуј глас мољења мојега када завапим Теби.

Појци и народ леве стране устају и певају: "Нека узиђе...", па опет клекну. Свештеник кади источну страну светог Престола, а чтец, певачи десне певнице и сав народ на десној страни храма клече. Чтец устане и говори стих други.

Чтец:

Постави, Господе, стражу језику моме, и огради уста моја.

Појци и народ десне стране устају и певају: "Нека узиђе...", па опет клекну. Свештеник кади северну страну светог Престола, а чтец, певачи леве певнице и сав народ на левој страни храма клече. Чтец устане и говори стих трећи.

Чтец:

Не дај срцу моме да застрани на зле помисли, да не измишља изговоре за грехе.

Појци и народ леве стране устају и певају: "Нека узиђе...", па опет клекну. Свештеник одлази светом Предложењу, окади Пређеосвећене Дарове, затим кади и Горње место, а сав народ клечи. Свештеник тада оставља кадионицу па кад се заврши певање, клекне пред свети Престо и пева: "Нека узиђе молива моја као кадило преда Те." Затим свештеник устаје и чини три метаније, а сав народ наставља песму, устајући: "Уздизање руку мојих као принос вечерњи."

Молитва Светог Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (Поклон велики.)

Дух целомудрености, смиреноумља, тр-пљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон велики.)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. (Поклон велики.)

дѡмѡ, ѡжидajúщи солнца, когда зáйдетъ, да почию ѡ трудѡвѣхъ моихъ, и ѡ болѣзней, ꙗже мѧ нынѣ ѡдержáтъ. но рци глаголз нѣкїи ко гдѡ, и ѡмрѣ. ѡнъ же воззрѣвъ рече къ нѣмъ: вкѡдѡ ꙗкѡ едина ѡ бездѡмныхъ жѣнъ возглаголаа еси; ꙗже блгаа прѣахомъ ѡ рдкѣ гдѣни, слыхъ ли не стѣрпѣмъ; во вѣхъ сѣхъ приключѣвшиха есѡ, ничимъже согрѣшѣнїемъ ѡстѣнама предъ бгомъ, [и не даде бездѡма бгѡ].

Свѣщенникъ глаголетъ: Миръ ти.

И чтецъ: И дхѡви твоемѡ.

Дїаконъ: Премудрость.

Чтецъ поетъ: Да исправнѣа мѡтѡ моѡ, ꙗкѡ кадѣло предъ тобою, воздѣанїе рдкѡ моѣю, жертѡа вечернаа.

Подобáетъ вѣдати, егда чтецъ поетъ: Да исправнѣа мѡтѡ моѡ, ꙗкѡ кадѣло предъ тобою: всѣ людїе стѡи въ храмѣ и во олтарѣ, стоáтъ на колѣнахъ молáщаа. Егда же начнетъ: воздѣанїе рдкѡ моѣю: востаютъ. На прочїихъ же стѣхахъ, да исправнѣа, пѣнїа, егда которїи лики поетъ, и всѣ страна стоáтъ: вторїи же лики и страна народа колѣна приклонáютъ. Іерей же стоá во олтарѣ предъ стѡю трапѣзю, прѣавъ кадѣльницѡ съ дѡмїамомъ, и кадѣтъ: послѣдїи же на да исправнѣа, ѡдавъ кадѣльницѡ и самъ іерей приклонáетъ колѣна молáща.

И по пѣнїи чтецъ, лики поетъ тѡже.

Тáже, чтецъ стѣхъ а:

Гдѣ, воззвáхъ къ тебѣ, ѡслыши мѧ, вонми гласъ молѣнїа моего, вегда воззвáти мѣ къ тебѣ.

Лики: Да исправнѣа мѡтѡ моѡ, ꙗкѡ кадѣло предъ тобою, воздѣанїе рдкѡ моѣю, жертѡа вечернаа.

Чтецъ, стѣхъ б:

Положи гдѣ, хранѣнїе ѡстѡмъ моимъ, и двѣрь ѡгражденїа ѡ ѡстѣнахъ моихъ.

Лики: Да исправнѣа мѡтѡ моѡ, ꙗкѡ кадѣло предъ тобою, воздѣанїе рдкѡ моѣю, жертѡа вечернаа.

Чтецъ, стѣхъ г:

Не ѡклони сердце мое въ словеса лѡкавствѣа, нещевáти вниши ѡ грѣсѣхъ.

Лики: Да исправнѣа мѡтѡ моѡ, ꙗкѡ кадѣло предъ тобою, воздѣанїе рдкѡ моѣю, жертѡа вечернаа.

И пакѣ чтецъ поетъ: Да исправнѣа мѡтѡ моѡ, ꙗкѡ кадѣло предъ тобою.

И лики поетъ: воздѣанїе рдкѡ моѣю, жертѡа вечернаа.

И по исполнѣнїи творимъ поклѡны трѣ.

Посѣмъ глаголетъ сѣщенникъ мѡтѡ прѣнагѡ ефрема:

Гдѣ и вѣко живота моего, дхъ прáздности, ѡнѣнїа, любоначїа и прáзднослѡвїа не даждь мѣ. [Поклѡнъ великїи.]

Дхъ же цѣломѡдрїа, смренѡмѡдрїа, терпѣнїа и любѣ дáрдѣ мѣ рабѡ твоемѡ.

[Поклѡнъ великїи.]

Енъ гдѣ црѣ, дáрдѣ мѣ зрѣти моѡ прегрѣшѣнїа, и не ѡсѡждáти брáта моего: ꙗкѡ блгословѣнъ еси во вѣкѣ вѣкѡвъ. ѡминь. [Поклѡнъ великїи.]

Бакон: Премудрост.
Појац: Алилуја. (велико)
 Бакон: Премудрост, смерно стојмо, чујмо свето Јеванђеље.
 Свештеник: Мир свима.
Појац: И духу твоме.
 Бакон: Читање Светог Јеванђеља по Матеју
 Еванђеље од Матеја, **зачало 108. (Глава 26,6-16).**
Појац: Слава Теби, Господе, слава Теби.
 Свештеник: Пазимо.

Бакон:

А кад Исус бјеше у Витанији у кући Симона губавога. Приступи к њему жена са скленицом мира многоцјенога, и изли на главу његову кад сјеђаше за трpezом. А кад видјеше то ученици његови, расрдише се говорећи: За што се чини така штета? Јер се могаше ово продати скупо и новци дати се сиромасима. А кад разумје Исус, рече им: шта сметате жену? Она учини добро дјело на мени. Јер сиромаше имате свагда са собом, а мене немате свагда. А она изливши миро ово на тијело моје за упок ме приготови. Заиста вам кажем: гдје се год успроповиједа ово јеванђеље по свему свијету, казаће се и то за спомен њезин што учини она. Тада један од дванаесторице, по имену Јуда Искариотски, отиде ка главарима свештеничким, и рече: шта ћете ми дати да вам га издам? А они му обрекоше тридесет сребрника. И од тада тражаше згоду да га изда.

Свештеник: Мир теби благовеститељу.
Појац: Слава Теби, Господе, слава Теби.

И даље ток Пређеосвећене, по обичају.

Тако треба да буде у Велику Среду.

А ако нема Пређеосвећене:

Певамо на Господе повиках..., **половину стихира, на 6. Стихира, глас 1:** Господ који иде... (двапут). Достигавши верни... (двапут). Господе, тајна неизрецивог... (двапут). **Слава, И сада:** Господе који идеш на страдање... **По њима вход са Еванђељем; и Светлости тиха... Такође прокимен, и Паримеји и Еванђеље. Затим, Удостој Господе... И јектенија:** Допунимо вечерњу... **На Стиховње, од истих стихира, стихира глас 5.** Господе, учећи твоје ученике... **Стих:** К теби подижем очи своје... **И опет исту стихиру. Стих:** Помилуј нас, Господе,... **Глас 8:** Побојавши се браћо... **Слава, И сада, глас исти:** Другу Еву - Египћанку... **Затим, Сада отпушташ... И остало уобичајено с поклонима. И по задњем Трисветом, и по Оче наш... Господе, помилуј, 12 пута. И молитва, Свесвета Тројице... и Нека је Име Господње... И Отпуст. Ово дакле вршимо у Уторак и у Среду.**

А на трпези, једемо сухоједење, и тиме се задовољавамо. И као што у прву недељу овога светог поста, тако и у ове дане, на Велики Понедељак, Уторак и Среду треба постити. Јер треба знати, да и шести Велики Сабор заповеди да верни проводе дане спасоносних страдања у посту и молитви и у умилењу срца. А у поноћ Велике Суботе, прекидати пост, према божанским Еванђелистима Матеју и Луци, јер први говори: касно у суботу, а други: врло рано, означујући тако средину ноћи.

Іерей: Премудрость, прости, оубо ѡбидѣши мѧ сѣдѣнїи. Миръ всѣмъ.

Анѣк: И дѡвои твои.

Дїаконъ: Ѡ матїея, сѣдѣнїи чтенїе.

Анѣк: Слава тебѣ гдїи, слава тебѣ.

Сщєнникъ: Кѡнмемъ.

Свѣдѣнїи Ѡ матїея, начало рн.

Во время оно, иисъ бывшъ въ вѣданїи, въ домъ сїмѡна прокаженнаго, приступи къ немъ жена, сткланнцъ мѣра и мѡщи многоцѣннаго, и возлѣгаше на главѣ егѡ, возлѣгашъ. вѣдѣвше же оученицы егѡ, негодоваша, глаголюще. чешѡ ради гнѣбель сїа бысть; можаше бо сїе мѣро продано быти на мнѡзѣ, и дати еѡ нищымъ. раздѣвше же иисъ рече имъ: что трудяете женѣ; дѣло бо добро содѣла ѡ мнѣ. всегда бо нищымъ имате съ собою; мене же не всегда имате. возлѣвшъ бо сїа мѣро сїе на тѣло мое, на погребенїе мѡ сотвори. аминь глаголю вамъ: и дѣже аще проповѣдано будетъ свѣдѣнїе сїе во всемъ мїрѣ, речется, и еже сотвори сїа, въ пѡматъ еѡ. тогда шедъ едїнъ ѡ обоюдаете, глаголемый їуда искарїѡтскїи, ко архїерѣымъ, рече: что ми хощете дати, и азъ вамъ дамъ егѡ; онѣ же постѣвшѡ емъ тридцать сребреникъ. и ѡтолѣ икаше подобна времени, да егѡ предаетъ.

Исполннвшѡ свѣдѣнїю, глаголетъ сщєнникъ: Миръ ти бѡговѣстѣющемъ.

Анѣк: Слава тебѣ, гдїи, слава тебѣ.

И прочее послѣдованїе прежде сщєнникъ.

И по пренесенїи чтнїхъ дарѡвъ поклѡны г.

И аѣте оупражднаются совершєннѡ въ цѣркѡи бываѣмыѡ поклѡны.

Въ кѣлїяхъ же даже и до великаго пѡткѡ совершаются.

МАЛО ПОВЕЧЕРЈЕ

Повечерје мало, и на њему певамо Трипеснец,
г-на Андреја, Великог Четвртка.

Свештеник: Благословен Бог наш сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе небески, Утешитељу, Душе Истине Који си свуда и све испуњаваш, Ризницо добра и Даваоче живота, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владару, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође Царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин. Господе, помилуј. **(12 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и по обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стал-но преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш кад будеш судио. Гле, у безакоњу зачет бих, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознанице и тајне премудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу бељи од снега. Дај ми да чујем радост и весеље, да се обрадују кости потрвене. Одврати лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у ме-ни, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом племенитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја кази-

Начало из Бѣгомъ малое повечерїа

На немже поемъ трипѣснецъ господина андреа великаго четвертка.

Глаголетъ сщеникъ: Бѣгловенъ бѣ нашъ, всегда, нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтецъ: Аминь.

Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Црю небный, оутѣшителю, душе истинны, иже вездѣ съи, и вса исполнаи, сокровнице блгнхъ и жнзи подателю, прїиди и вселїса въ ны, и очисти ны ѿ всакиа скверны, и спси блже, души наша.

Сѣи бже, сѣи крѣпкїи, сѣи безмертвїи, помнѣи насъ. Трижды.

Слава оцѣ и си и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Престѣла трїце, помнѣи насъ: гдн, очисти грѣхн наша: вѣко, прости беззаконїа наша: сѣи, прости и исцѣли немощи наша, и мене твоегѡ ради.

Гдн помнѣи, **трижды.**

Слава оцѣ и си и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Оче нашъ, иже съи на небухъ, да сватїтса ѡма твое, да прїидетъ црѣтїе твое, да бдетъ вола твоя, ѡкѡ на неби и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесь, и остави намъ долги наша, ѡкоже и мы оставимъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Сщеникъ:

ѡкѡ твое съи црѣтво и сила и слава, оца и си и сѣагѡ дха, нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтецъ: Аминь. Гдн помнѣи, **ѡ.**

Слава оцѣ и си и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Прїидите, поклонїса црѣви нашемѣ бгѣ.

Прїидите, поклонїса и припадѣмъ хрѣтѣ, црѣви нашемѣ бгѣ.

Прїидите, поклонїса и припадѣмъ самомѣ хрѣтѣ, црѣви и бгѣ нашемѣ.

И ѡломъ ѡ.

Помнѣи ма бже, по велицей милости твоей и по множествѣ щедротъ твоихъ очисти беззаконїе мое. наипаче ѡмыи ма ѿ беззаконїа моего, и ѿ грѣха моего очисти ма. ѡкѡ беззаконїе мое азъ знаю, и грѣхъ мой предо мною съи вѣи. тебѣ единомѣ согрѣшихъ, и лукавое предъ тобою сотворихъ, ѡкѡ да ѡправдишиа во словесѣхъ твоихъ, и побѣдиши, вегда сдѣти ти. се бо въ беззаконїихъ зачатъ съи, и во грѣсѣхъ роди ма мати ма. се бо истинѣ возлюбилъ съи, безвѣстнаа и тайнаа премудрости твоеа явилъ ми съи. ѡкропиши ма ѡпомъ, и очистиа: ѡмыеши ма, и паче снѣга ѡбѣлюса. лѣхъ моемѣ даи радость и веселїе, возрадуютса кости смиренныа. ѡврати лице твое ѿ грѣхъ моихъ, и вса беззаконїа ма очисти. сердце чисто созиди во мнѣ бже, и дѣхъ правъ ѡновн во оутробѣ моей. не ѡбѣржи мене ѿ лица твоегѡ, и дха твоегѡ сѣагѡ не ѡмнѣи ѿ мене. возрадуй ми радость спсѣнїа твоегѡ, и дхѡмъ влчнмъ оутверди ма. научѣ беззаконныа пѣтѣмъ твоимъ, и

ваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидови јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву праведности, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

(Псалам 69)

Боже, на помоћ моју пази; Господе, у помоћ ми похитај. Да се постиде и посраме којикоји траже душу моју; нека се врате унатраг, и нека се постиде који ми хоће зала; да се поврате одмах постиђени, који ми говоре: „добро, добро!“ Да се обрадују и узвеселе због Тебе сви који Те траже, Боже, и да говоре свагда они који љубе спасење Твоје: Нека се узвелича Господ! А ја сам ништ и убог, Боже, помози ми. Помоћник мој и Избавитељ мој јеси Ти, Господе, не закасни.

(Псалам 142)

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ погна душу моју, унизио је до земље живот мој; посади ме у тамна места, као мртве од века; и утрну у мени дух мој, смете се у мени срце моје. Помињем дане старе, размишљам о свим делима Твојим, у творевинама руку Твојих поучавах се. Подигох Теби руке моје, душа Ти је моја као земља безводна. (Диапсалма). Брзо ме услиши, Господе, ишчезе дух мој. Не одврати лице Твоје од мене, јер ћу бити сличан онима који силазе у гроб. Чувши ме учини ми ујутро милост Твоју, јер се у Тебе поуздах. Кажи ми, Господе, пут којим да пођем, јер Теби уздигох душу моју. Избави ме од непријатеља мојих, Господе, јер Теби прибегах. Научи ме творити вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву. Имена Твога ради, Господе, оживи ме, правдом Твојом изведи из невоље душу моју. И милошћу Твојом уништићеш непријатеље моје, и погубићеш све који досађују души мојој, јер сам ја слуга Твој.

Славословље

Слава на висинама Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. Хвалимо Те, благосиљамо Те, клањамо Ти се, славословимо Те, благодаримо Ти, ради велике славе Твоје. Господе Царе Небески, Боже Оче Сведржитељу; Господе Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе. Господе Боже, Јагње Божије, Сине Очев, Који узимаш грех света, помилуј нас; Који узимаш грехе света. Прими молитву нашу, Који седиш с десна Оцу, и помилуј нас. Јер си Ти једини Свет, ти си једини Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин.

На сваки дан благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје у век, и у век века. Господе, био си нам прибежиште из нараштаја у нараштај. Ја рекох: Господе, помилуј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби. Господе, теби прибегах, научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој, јер је у Тебе извор живота. У светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те познају.

нечестивѣи къ тебѣ ѡбратѣтца. и збави мѧ ѿ кровей бѣже, бѣже спсѣніа моего, возрадѣтца ѡзыкъ мой правдѣ твоѣй. гдѣ, оустнѣ мои ѡверзеши, и оуста мои возвѣстѣютъ хвалѣ твою. ѡкакъ еще бы восхотѣлъ єси жертвы, дѣлъ быхъ оубо: всеожженіа не бѣговолѣши. жертва бѣгъ дѣхъ сокрѣшенъ: сердце сокрѣшенно и смрѣнно бѣгъ не оуничжѣтъ. оубѣжи гдѣ, бѣговолѣніемъ твоимъ іѡна, и да созиждѣтца стѣны іерлѣмскіа. тогда бѣговолѣши жертвѣ правды, возношеніе и всеожегѣмаа: тогда возложѣтъ на олтарь твой телцы.

Псаломъ 34.

Бѣже, въ помощь мою конми, гдѣ, помощи ми потщѣса: да постыдѣтца и пограбѣтца ищущи дѣшъ мою. да возвратѣтца испѣть, и постыдѣтца хотѣщи ми слава. да возвратѣтца ѡбѣ стыдѣтца, глаголющи ми: благоже, благоже. да возрадѣтца и возвеселѣтца ѡ тебѣ всѣ ищущи тебе бѣже: и да глаголютъ въишъ, да возвеличѣтца гдѣ, любѣщи спсѣніе твоѣ. ѡзъ же нищъ єсмь и оубогъ, бѣже помози ми: помощникъ мой, и избавитель мой єси ты, гдѣ не законнѣ.

Псаломъ 35.

Гдѣ, оуслыши мѣтвѣ мою, видши моленіе мое во истинѣ твоѣй, оуслыши мѧ въ правдѣ твоѣй: и не виднѣ въ сѣдѣ изъ рабѣмъ твоимъ, ѡкакъ не ѡправдѣтца предъ тобою всѣмъ жнвѣи. ѡкакъ погна врагъ дѣшъ мою, смрѣлъ єсть въ зѣмлю жнвѣтъ мой: погналъ мѧ єсть въ темныхъ, ѡкакъ мѣртвыа вѣка. и оуны во мнѣ дѣхъ мой, во мнѣ смѣтѣа сердце мое. помани дѣшъ дни дрѣвнѣа, подчѣхъ во вѣхъ дѣлѣхъ твоихъ, въ твореніихъ рѣкѣ твоѣю подчѣхъ. воздѣхъ къ тебѣ рѣцѣ мои, дѣшъ моѧ ѡкакъ зѣмля безводнаа тебѣ. и корѣ оуслыши мѧ гдѣ, ичезѣ дѣхъ мой: не ѡбрати лица твоего ѡ менѣ, и оуподобѣа нишходѣщымъ въ рѣкѣ. слышавъ сотвори мнѣ заштра мѣтъ твою, ѡкакъ на тѧ оуповахъ. икажи мнѣ гдѣ, пѣтъ, коньже поидѣ, ѡкакъ къ тебѣ взѣхъ дѣшъ мою. и зми мѧ ѡ врагъ моихъ, гдѣ, къ тебѣ пренебѣгѣхъ, нащнѣ мѧ творити волю твою, ѡкакъ ты єси бѣгъ мой. дѣхъ твоѣ бѣгнѣ настѣвѣтъ мѧ на зѣмлю правѣ. и мене твоего радн гдѣ, живнѣши мѧ, правдою твоѣю и зведѣши ѡ печалн дѣшъ мою: и мѣтѣю твоѣю потребнѣши врагнѣ моѧ, и погвѣши всѣ стѣжѣющыа дѣшнѣ моѣй, ѡкакъ ѡзъ рабъ твоѣ єсмь.

Славогѣе вседнѣвноѣ.

Слава въ вышнихъ бѣгъ, и на землѣ мирѣ, въ челоуѣцѣхъ бѣговолѣніе. хвалнмъ тѧ, бѣгословнмъ тѧ, клѣнаемъ ти са, славогѣвнмъ тѧ, бѣгодарнмъ тѧ великіа радн славы твоеѧ. гдѣ црѣ нѣннѣ, бѣже ѡче вседержителю, гдѣ снѣ єдинородннѣ, иисѣ хрѣте, и стѣи дѣше: гдѣ бѣже, ѡгнѣ бѣжнѣ, снѣ ѡчѣ, взѣмлаи грѣхъ міра, помнѣди насъ: взѣмлаи грѣхнѣ міра, прѣимнѣ молнѣтвѣ нашѣ: сѣдѣи ѡдѣнѣю ѡцѣ, помнѣди насъ. ѡкакъ ты єси єдиннѣ стѣ, ты єси єдиннѣ гдѣ, иисѣ хрѣтѣсѣ, въ славѣ бѣга ѡцѣ, ѡминѣ.

На всѣмъ нѣщѣ бѣгословаю тѧ, и восхваляю има твоѣ во вѣкнѣ, и въ вѣкѣхъ вѣка.

Гдѣ, пренебѣжнѣе быль єси намъ въ родѣ и родѣ. ѡзъ рѣхъ: гдѣ, помнѣди мѧ, ищѣлн дѣшъ мою, ѡкакъ согрѣшихъ тебѣ. гдѣ, къ тебѣ пренебѣгѣхъ, нащнѣ мѧ творити волю твою, ѡкакъ ты єси бѣгъ мой: ѡкакъ оу тебе истѣчннѣмъ животѣ, во свѣтѣ твоѣмъ оузрнмъ свѣтъ. пробѣви мѣтъ твою вѣдѣщымъ тѧ.

Удостој, Господе, да се у ову ноћ без гре-ха сачувамо. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших, и хваљено је и прослављено Име Твоје у векове. Амин.

Нека буде, Господе, милост Твоја на нама, као што се уздасмо у Тебе. Благословен си, Господе, научи ме законима Твојим. Благословен си, Владико, уразуми ме законима Твојим. Благословен си, Свети, про-свети ме законима Твојим.

Господе, милост је Твоја до века, да руку Твојих не презри. Теби приличи хвала, Теби приличи песма, Теби слава приличи, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Затим говоримо:

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржите-ља, Творца неба и земље и свега видљи-вог и невидљивог. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божијега, Јединородног, од Оца рођеног пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног, не створеног, јединосушног Оцу, кроз Кога је све постало. Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве, и постао човек. И Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и био погребен. И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму. И Који се вазнео на небеса и седи с десне стране Оца. И Који ће опет доћи са славом, да суди живима и мртвима, Његовом царству неће бити краја.

И у Духа Светога, Господа, Животворног, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и заједно слави, Који је говорио кроз пророке. У једну, свету, саборну и апостолску Цркву. Исповедам једно крштење за опроштење грехова. Чекам васкрсење мртвих. И живот будућега века. Амин.

ВЕЛИКИ КАНОН ПЕСНИЧКИ САСТАВ СВЕТОГА ОЦА НАШЕГ АНДРЕЈА КРИТСКОГ, ЈЕРУСАЛИМСКОГ ПЕСМА 4. Глас 6.

Ирмос: Чу пророк за долазак твој, Господе, и уплаши се, да хоћеш од Дјеве да се родиш, и људима да се јавиш, и гово раше: Чух глас твој и уплаших се, слава моћи твојој Господе.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Горница застрта, прими Тебе Саздатеља и сапосвећене, и тамо си Пасху окончао, и тамо си тајне извршио, јер тамо два послата ученика твоја, Пасху Ти припремише.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Идите к томе и томе, онај који све зна унапред је рекао Апостолима, и блажен је, који може верно да прими Господа. Горницу, дакле, срце припремивши, и вечеру побожност.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Приврженост среброљубљу, и начин твог безумља пројавио си, неразумни Јудо; јер једино си био уверен само у ковчежић, и никако се ниси приклонио к милосрђу, него си закључао утробу тврдога срца твога, издавши јединог Милосрдног.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Мисао богоубица, с делом среброљубца се усагласи. Они се за убиство оружаху, а овај стремљаше за сребреницима; јер тада раскајањем предрасудивши вешање, зло се живота лиши.

Таже: Сподобенъ гдѣи въ нощи ея безъ грѣхъ сохранилися намъ. Благословенъ еси гдѣи, бже отъцъ нашихъ, и хвално, и прославлено имя твоё во вѣки, аминь.

Буди гдѣи, мѣть твою на насъ, якоже оуповахомъ на тѣ. Благословенъ еси гдѣи, научи ма оправданіемъ твоимъ. Благословенъ еси вѣко, вразуми ма оправданіемъ твоимъ. Благословенъ еси свѣтъ, просвѣти ма оправданіи твоимъ.

Гдѣи, милость твою во вѣки, дѣлъ рѣкъ твоихъ не презри. Тебѣ подобаетъ хвала, тебѣ подобаетъ пѣніе, тебѣ слава подобаетъ, оцъ и снъ и стѣмъ дхъ, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣковъ, аминь.

Исповѣданіе вѣры:

Вѣрую во единого бга оца вседержителя, творца небъ и земли, виднымъ же вѣмъ и невиднымъ. и во единого гда іиса хрѣта, сна бжѣа, еднородного, иже ѿ оца рожденнаго прежде вѣхъ вѣк: свѣта ѿ свѣта, бга истинна ѿ бга истинна, рожденна, не сотворенна, едносущна оцъ, иже всѣ быша. насъ ради человекъ, и нашего ради спасенія, шедшаго изъ небъ, и воплотившагося ѿ дха стѣа и мрїи дѣи, и воочеловѣчшаго. распятаго же за ны при понтипитѣмъ пилатѣ, и страдавша, и погребенна, и воскресшаго въ третій день по писаніемъ. и возшедшаго на небъ, и сѣдѣщаго ѿдеснъ оца. и пакн грядущаго со славою, судити живымъ и мѣртваымъ, егѡже црѣвїю не бдетъ конца. и въ дха стѣаго, гда, животворящаго, иже ѿ оца исхѡдѣщаго, иже со оцемъ и сномъ спокланѣма и славна, глаголашаго пррѡки. во единъ стѣю соборно и апльскѡю црковю. исповѣдоу едино крщеніе, во ѡставленіе грѣхѡвъ. чаю воскреснїа мѣртваыхъ: и жнзни бдѣщаго вѣка. аминь.

И поемъ трипѣснецъ господина андреа великаго четверткѣ. Ирмѡсъ по двѣжды.

Тропарѣи колѣнкѡ ихъ естѣ. И послѣднѣи ирмѡсъ ѡба лика вкѡпѣ.

Гласъ 5. Пѣснь д.

Ирмѡсъ: Оубыша пррѡкъ пришествїе твоё гдѣи, и оубоася, яковъ хощешн ѿ дѣи родитица, и человекѡмъ гавнѣнѣа, и глаголаше: оубышахъ слѡхъ твоѣи, и оубоахся, слава силѣ твоѣи гдѣи.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Горница поспланама, прїятъ тѣа создателя и стѣанники, и тамъ пахъ икончалъ еси, и тамъ содѣлалъ еси стѣанства: тамъ во двѣмѣ посланѡма нынѣ оученикомѡ твоимѡ, пахѡа оуготовася тебѣ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Идите ко онцѣ, всѣ вѣдыи предглаголетъ апломъ, и блженъ естѣ, иже можетъ вѣрнѡ прїати гда: горницѡ оубѡ сердце предготовавъ, и вечерю блгочестїе.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Нравъ серебролюбїа, и ѡбразъ твоѣи безумїа испольн несмысленный ідо: вѣренъ во бывъ едннъ токмъ ковѣжцѡ, всѣкѡ не преклонїася еси къ мнлоердїю: но заключилъ еси жестѡкаго твоегѡ сердца оутрѡбѡ, предавъ единого блгодѣробнаго.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Нравъ бгѡдѣицъ проданїю серебролюбца смѣнѣвнїася: ѡвъ оубѡ ко оубїенїю коворджнвѣа, ѡвъ же къ серебреникомъ оустремлѣшася: оудавленїемъ бо тогда предразѡдѣвъ покланїе слѣ, еже жнѣи лишиася.

Целив пун преваре, твоје „здрaво» са мачем, лажљиви Јудо; језиком, дакле, говориш оно што је за сједињење, а мишљу намигујеш ка раздвајању; јер си лукаво намерио да безаконицима продаш Добротвора.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Целиваш и продајеш Јудо, љубиш и не стидиш се, преваром пришавши. Ко мрзећи љуби трокукавни? Ко целивајући продаје за цену? целив твога бестидног зломислија изобличава намеру.

Слава: Нераздељиво суштином, несливено лицима, богословствујем Те Тројично Једно Божанство, као једно цар ствјујуће и сапрестолно; кличем Ти песму велику, међу вишњим силама трикратно певану.

И сада, **Богородичан:**

Зачеће надразумно, и рођење Твоје надприродно Богородитељнице; јер прво од Духа без семена, а друго од закона природе утајено, као нетрулежно и изнад природе свакога рођења; јер је Бог оно што се родило.

Ирмос: Чу пророк за долазак твој, Господе, и уплаши се, да хоћеш од Дјеве да се родиш, и људима да се јавиш, и гово раше: Чух глас твој и уплаших се, слава моћи твојој Господе.

Чтец: Господе помилуј (трипут).

Сједален, глас 4. Подобан: Јавио си се данас...

Једући Владико, са ученицима твојим, тајанствено си показао твоју свету кончину, којом смо се трулежи избавили, поштујући часна твоја страдања.

Песма 8.

Ирмос: Кога војске небеске славе, и пред ким дрхте Херувими и Серафими, све што дише и твар сва, појте, благо сиљајте и преузносите у све векове.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Извршивши законску наредбу, Онај који је написао Таблице Закона на Синају, појео је, дакле Пасху стару и сенковиту, и постао Пасха тајна и живожртвена.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Од века сакривену премудрост, Христe, тајноводећи, показао си уједно, свим Апостолима, Спасе на вечери, коју су Црквама предали Богоносци.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Један од вас, преваром издаће ме, Јеврејима продавши, ове ноћи. Ово Христос повикавши, смути пријатеље. Тада један за другим у недоумици се колебаху.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Смиривши се Богати нас ради, уставши од вечере, узе пешкир и припаса се њиме, и преклонивши врат, умио је ноге ученика, и издајника.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Ко да се не задиви, Исусе, твојој висини надумној и разумом неизрецивој! јер си пред блатом стао, Творче свега, умивајући, дакле, ноге и отирући их пешкиром.

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Лобызание исполнено льсти, еже радѣеши, со орѣжемъ, льстивый ѿдо: ѡзыкомъ оубо провѣщаваша иже къ соединенїю, нравомъ же понаваша къ разстоѡнїю: предати бо беззаконникомъ бѣгодѣтелъ лестию подчїна сн.

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Лобызаша и продаша ѿдо, цѣлѣши и не стыдишиа, лестию притекии. ктѡ нелицѣмъ лобызаетъ трѣокаѡнне; ктѡ любѡ продаетъ на цѣнѣ; лобызание твоегѡ безсѣднагъ словѣтїа ѡбличаетъ произволение.

Слава оцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ.

Нераздѣльное сществомъ, нелицитное лица, бѣгловѣлю тѡ, трѣческое ѣдино бжество, ѡакъ ѣдиноцарственное и сопредѣльное, вопїю тебѣ пѣснь великую, въ вѣшнихъ трѣдѣхъ пѣснословндо.

И нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѡминь.

Бѣгородиченъ:

Зачѣтїе пѣче слова, ржѣтѡ твое пѣче ѣстество бѣгородичельнице: ѡво оубо ѡ дхѡ безсѣмене, ѡво же законѡвъ ѣстество тѡлщееши, ѡакъ неплѣнно, и пѣче ѣстество всѡкагъ рождениа: бгѣ бо раждаемое.

Тѡже ѡмосъ: Оубыша прѡрокъ прїшествїе твое гдн, и оубоаши, ѡакъ хощеши ѡ дѣви родитиа, и человекѡмъ гвнѣтиа, и глаголаше: оубышахъ слѡхъ твоѡ, и оубоахъ, слава силѣ твоеѡ гдн.

Чтѣецъ: Гдн помнѡди, трѣжды.

Сѣдаленъ, гласъ д. Подобенъ: Гвнѣла сн днесь:

Гвднѡ вѣко со оученикн твоѡми, тѡнственнѡ гвнѣлъ сн всестѡе твое заколенїе, ѡмже тлн ѡзбѡвнхомъ, честнѡ твѡѡ почитѡщиѡ страдѡнїа.

Пѣснь ѡ.

ѡмосъ: Бгѡже вѡннства нѣнаѡ славатъ, и трѣпещѡтъ херѡвїми и серафїми, всѡко дыханїе и тѡарь, пойте, бѣгловѣнѣте и превозносїте во всѡ вѣки.

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Законное иконѡвъ повелѣнїе, скрижалн законныхъ написѡвыи въ сїнан, снѣдѡ оубо пѡсхѡ дрѣвнїю и сѣнобндо: бѣсѣтъ же пѡсхѡ тѡннѡ и жнвожертвеннаѡ.

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

ѡ вѣка сокровѣнндо хрѣте премѡдрѡсть тѡнновѡдѡ, показѡлъ сн кѡпнѡ всѣмъ ѡплѡмъ сїсе на вѣчерн, ѡже црѣкѡмъ предѡша бѣгѡснн.

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Ѣдннъ ѡ вѡсѣ лестию предѡтъ мѡ, ѣврѣсѡмъ продѡвъ въ нѡщѣ сїѡ, сїе хрѣтѡсѡ возопѣвъ смѡщѡше дрѡгн: тогда ѣдннъ ко ѣдннѡмѣ, **недоумѣвааши колебѡшеши.**

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Смирѣеши насъ радн богѡтнѡ, ѡ вѣчерн востѡвъ, лѣнтїи прїемъ, снмъ препѡсѡлѡ сн, и преклѡнь вѡю, ѡмѡлѡ сн нѡгн оубнѡкѡвъ и предѡтелѡ.

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Пѣче оумѡ, и неозрѣченна рѡзѡма высотѣ твоеѡ иїе, ктѡ не оуднѣтѡ! ѡакъ брѣнїю предѡтѡлъ сн, сѡдѣтелю всѡческнхъ, ѡмѡвѡѡ оубо нѡгн, ѡтнрѡѡ же и лѣнтїемъ.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Ученик, којег љубљаше Господ, на прса се наслонивши, рече к Њему: Ко је тај који ће Те издати? А Исус к њему: Онај који је сад умочио руку у чинију.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Ученик који је хлеб примио, по хлебу се одваја, о продаји размишљајући, трчи к Јеврејима, и говори безаконцима: Шта ћете ми дати, и ја ћу вам Га предати.

Благосиљамо Оца и Сина, и Светога Духа, Господа:

Једног Бога по суштини поштујем, три Ипостаси певам разликујући, друге, но не друкчије; пошто је Божанство Једно, у три Лица, јер је Отац, и Син, и Дух.

И сада, **Богородичан:**

Избави нас, Исусе Спасе наш, од преваре и искушења лукавога; прими Богородицу која се непрестано моли; јер је Мати, и може Те умолити.

Хвалимо, благосиљамо, клањамо се Господу, појући и преузносећи у све векове.

Ирмос: Кога војске небеске славе, и пред ким дрхте Херувими и Серафими, све што дише и твар сва, појте, благо сиљајте и преунесите у све векове.

Песма 9.

Ирмос: Бесеменог зачећа рођење неизрециво, безмужне Матере нетрулежни пород; јер Божије рођење обнавља природе. Зато Те сви нараштаји, као богоневестну Матер, православно величамо.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Велику тајну твога очовечења, на вечери онима који сеђаху с Тобом Човекољубче, откривши рекао си: Једите хлеб животни, вером пијте крв изливену, од богоробреног заклања.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Скинија небеска показа се Горница, где Христос Пасху заврши, вечера бескрвна и разумна служба, а трпеза тамо извршених тајни, мислени жртвеник.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Христос је Пасха велика и свечасна, као хлеб би поједен, а као овца заклан; јер Он за нас принесе се жртва. Његовог тела побожно, и његове крви сви се тајно причешћујемо.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Ти који си хлеб небески, благословивши хлеб и заблагодаривши Оцу родитељу, узевши и чашу Ученицима си давао говорећи: примите, једите, ово је тело моје, и крв нетрулежног.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Амин говорећи, рече лозама чокот, Апостолима, Христос истина: од сада нећу пити лознога пића, док га не будем пио новог, у слави Оца мога, са вама наследницима мојим.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Оуѣнкъ, ѣгоже люблѣше гдѣ, на перси возлѣгъ, рече къ немѣ: кто ѣсть предаѣнъ тѣ; хрѣтосъ же ко ономѣ: сеи вложивый въ солно нынѣ рѣкъ.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Оуѣникъ хлѣбъ прїемый, по хлѣбѣ ѡбчѣетса, продѣнїю побчѣанса, течетъ ко идѣемъ, глаголетъ беззаконнымъ: что мнѣ хочете дѣти: и азъ ѣго вѣмъ предаѣмъ.

Бг҃ословїемъ оца и сѣа и сѣаго дха, гдѣ.

Единаго бга по еществу чѣ, трѣи ѡпостѣи поѡ ѡпредѣлительнѣ, ѣныа, но не ѣнаквыа: понеже бжество едино, въ трѣехъ лицехъ, ѣбо оца, и сѣа, и бжественный дхъ.

И нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣковъ, аминь.

Бг҃ородиченъ:

Иже ави насъ ѣсе спсе нашъ ѡ лѣсти лѣкаваго, и напѣсти: прїимнѣ еѣ молѣщюса не престѣннѡ: мѣти бо ѣсть, и можетъ тѣа оумолѣти.

Хвалїмъ, бг҃ословїмъ, поклонѣемса гдѣи, поѡще, и превозносѣще во всѣ вѣки.

И пакнїи ѣромосъ: Ѣгоже вѡннства нѣнаа слѣвѣтъ, и трепещѣтъ херѣвїи и серафїи, всѣако дыханїе и тѣарь, поѣте, бг҃ословїте и превозносїте во всѣ вѣки. **И поклонъ.**

Пѣснь д.

ѣромосъ: Безсѣмннаго зачѣтїа ржѣтѡ неказанное, мѣре безмѣжныа нетлѣненъ плодъ: бжїе бо рождѣнїе ѡновлѣетъ естества. тѣмже тѣа всн рѡди, ѣакѡ бг҃оневѣстнѡ мѣрь, правослѣвнѡ велчѣемъ.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Великое тѣннство твоегѡ вѡчлѣченїа, на вѣчерн совозлежѣщѣ тебѣ оуѣнкѡмъ твоимъ члѣвѣколѣече, ѡкрывъ реклъ еси: гдѣте хлѣбъ живѡтннй вѣрою, пїйте и кровъ и злѣаннѡ ѡ бг҃оревреннаго заколенїа.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Сѣнь нѣнаа гавнса горница, и дѣже пѣхъ хрѣтосъ совершнн: вѣчерѡ безкровнаа, и словѣснаа слѣжа, трапѣза же тѣмѡ совершѣнннхъ тѣннъ, мысленннй жертвенннкъ.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Пѣсха хрѣтосъ естѣ великаа и всечестнѣа, снѣденъ бѣвъ ѣакѡ хлѣбъ, заклѣнъ же ѣакѡ ѡвѣа: тоѣ бо вознесѣа ѡ насъ жертва. тогѡ тѣла бг҃очестнѡ, и тогѡ крове всн тѣннѡ причѣемса.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Хлѣбъ бг҃ословнѣвъ, хлѣбъ сынн нѣннй, бг҃одарнѣвъ оца роднтелю, прїемнн, и чашѣ оуѣнкѡмъ давѣлъ еси: прїимнѣте, гдѣте, вопїа, се естѣ тѣло моѣ, и кровъ нетлѣнннйа жнзнн.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Аминь глагола, рече рѡждѣамъ лозѣ, аплѡмъ хрѣтосъ ѣстннн: ѡсѣлѣ не ѣмамъ пнѣти ѡ лозѣ пнѣтїе, дѡндеже пїѡ е ноѡе, во слѣвѣ оца моего, изъ вѣки наслѣднннн моїи.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Продајеш за тридесет сребрника непроцењивог, и не помишљаш Јудо, безакони, тајну вечере, или часни умиваоник? О како си оклизнувши се падом, ка крају светлости дошао, заволевши вешање!

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Руке си пружио, којима си примио хлеб нетрулежности, да узмеш сребрнике; уста ради целива приносећи преварно, којима си Тело Христово и Крв прихватио. Но тешко теби! Као што рече Христос.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Христос је установио свет, небески и божански Хлеб. Приђите, дакле, Христољубци, земљаним устима, а чистим срцима, примимо верно жртвовану Пасху, у нама свештенослужбенику.

Слава: Оца прославимо, Сина преузнесимо, Божанскоме Духу верно се поклонимо, Тројици неразделивој, Јединици по суштини; као светлости и светлостима, и животу и животима, који оживљава и просвећује крајеве васељене.

И сада, **Богородичан:**

Дворана небеска, и Невеста Приснодјева, једина си се показала Бога носивши, и родивши непроменљиво из Тебе Оваплоћена. Стога Те сви нараштаји, као Богоневестну Матер, православно величамо.

Ирмос: Бесеменог зачећа рођење неизрециво, безмужне Матере нетрулежни пород; јер Божије рођење обнавља природе. Зато Те сви нараштаји, као богоневестну Матер, православно величамо.

Чтец:

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа, и сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин

Кондак, глас 2.

Примивши издајник хлеб у руке, скривено их је раширио и примио цену за Онога који је Својим рукама створио човека: И непокајан остаде Јуда, слуга и лажљивац. Господе помилуј. (40 пута.)

Продаѣши на тридесатихъ серебряницѣхъ гдѣ, и не помышлѣши ѡдо беззаконный вечерн тѣнство, или честное оумовенїе. ѿ какъ попольза паденїемъ въ конецъ свѣта пришеѣзъ єси, оудавленїе ѡблобызѣвъ!

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Рѣцѣ простѣрѣвъ єси, ѣмже хлѣбъ прїалъ єси нетлѣнїа, прїати серебрянни, оустѣ къ цѣлованїю приноѣ льстївнѣ, ѣмже тѣло хрїтово и кровъ прїалъ єси: но горе тебѣ, ѣкоже рече хрїтово.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Хрїтово оучредѣ мїръ, нѣный и бжественный хлѣбъ: прїидїте оубо хрїтолюбцы, брѣнными оустнѣми, чїстыми же сердцы, прїимемъ вѣрнѣ жрѣмдо пасхѣ, въ насъ свѣщеннодѣйствемдо.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ.

Оцѣ прославнѣмъ, снѣ превознесѣмъ, бжественномѣ дхѣ вѣрнѣ поклонїмѣ, трїцѣ нераздѣльнѣ, єдинїцѣ по єщество: ѣкѣ свѣтѣ и свѣтѣмъ, животѣ и животѣмъ, животѣворѣщемѣ и просвѣщающемѣ концы.

И нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ, ѣмнѣ.

Бѣгородненъ:

Чертово нѣный, и невѣста принодѣ, єдина ѣвнѣла єси, бѣ носївшн, рѣдшн же непрелѣжнѣ, нзъ тебѣ воплощеннѣ. тѣмже тѣ всн рѣдн ѣкѣ бѣневѣстндо мѣрѣ, правослѣвнѣ велчѣемъ.

И пакн ѣрмосъ: Безсѣменнѣ зачѣтѣ рѣтѣво неказѣнное, мѣре безмѣжныа нетлѣненъ плодъ: бже во рѣдѣнїе ѡбновлѣетъ єщество. тѣмже тѣ всн рѣдн, ѣкѣ бѣневѣстндо мѣрѣ, правослѣвнѣ велчѣемъ.

Чтѣецъ:

Сѣвн бже, сѣвн крѣпкїи, сѣвн безмертннн, помнѣи насъ. **Трїжды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ. ѣмнѣ.

Престѣлѣ трїце, помнѣи насъ: гдѣ, ѡчїстн грѣхн нашѣ: вѣко, прїстн беззакѣннѣ нашѣ: сѣвн, прїстн и нѣщѣлн нѣмѣщн нашѣ, ѣмене твоегѣ рѣдн.

Гдѣ помнѣи, **трїжды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ. ѣмнѣ.

Оче нашъ, ѣже єси на нѣсѣхъ, да свѣтїтѣ ѣмѣ твоѣ, да прїидетъ црѣтѣе твоѣ: да бѣдетъ вола твоѣ, ѣкѣ на нѣсн и на землн. хлѣбъ нашъ насѣщннн дѣждѣ намъ днѣсь, и ѡстѣвн намъ долгн нашѣ, ѣкоже и мы ѡстѣвлѣемъ должннѣмъ нашымъ: и не введн насъ во нѣкѣшенїе, но нзѣвн насъ ѡ лѣкавѣгѣ.

Сѣенннѣ: ѣкѣ твоѣ єсть црѣтѣво и снѣ и слава, оцѣ и снѣ и стѣгѣ дхѣ, нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ.

Чтѣецъ: ѣмнѣ.

Тѣже кондѣкѣ великагѣ четвѣрткѣ, глѣсѣ ѣ. Подѣбенъ: Вншннхъ нѣцѣ:

Хлѣбъ прїемъ въ рѣцѣ предѣтель, сокровѣннѣ тѣмѣ прїстнрѣетъ, и прїемлетъ цѣнѣ создѣвѣшгѣ своїмѣ рѣкѣмѣ человекѣ, и неспрѣвѣленъ прѣбѣсть ѡда рѣбѣ и льстѣецѣ.

Гдѣ помнѣи, **ѣ.**

Молитва:

Христе Боже, Коме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести: огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и упознање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Бо-городицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас.

Чтец: Амин.

И Молитва молебна Пресветој Богородици.

(Павла, монаха обитељи Евергетидске, то јест Благодетельнице):

Нескверна, Беспрекорна, Чедна, Пречиста, Пресвета Дјево, Богоневесто Владичице, преславним рођењем Твојим Ти си Бога Логоса са људима сјединила, и одбачену природу рода нашега са небеским саставила; Ти си једина Нада безнадежних, и Помоћ нападаних, спремна Заштита оних који Ти прибегавају, и Прибежиште свих хришћана. Не гнушај се мене грешног и гадног који срамним помислима, речима и делима свега себе учиних непотребним, и вољно постадох роб лењости житејских сласти. Но Ти, као Мати Човекољубивог Бога, човеко-љубиво се сажали на мене грешног и развратног, и прими молбу коју ти приносим из прљавих уста мојих, и употребљавајући Своју Материнску слободу, моли Сина Твога и нашега Владику и Господа, да и мени отвори човекољубиво срце Своје Доброте и, превидевши безбројна сагрешења моја обрати ме к покајању и покажи ме искусним вршиоцем заповести Његових. И као Милостива, и Жалостива, и Доброљубива, буди увек поред мене, усрдна Заштитница и Помоћница у овом животу, одбијајући најезде противника и упућујући ме ка спасењу; и у време изласка мога из овога света, чувајући душу моју и одгони далеко од ње мрачна лица злих бесова. А у страшни Дан суда избави ме вечних мука, и покажи ме наследни-ком неисказане славе Сина Твога и Бога нашег, коју славу и нека добијем, Владичице моја, Пресвета Богородице, Твојим посредовањем и заузимањем, благодаћу и човекољубљем Јединороднога Сина Твога, Господа и Бога и Спаса нашег Исуса Христа, Коме приличи свака слава, част и поклоњење, са Беспочетним Оцем Његовим, и Пресветим и Благим и Животворним Духом Његовим, сада и увек и у векове векова. Амин.

Таже мѣтвѣ:

Иже на всѣкое время и на всѣкой часъ, на неби и на земли покланяемый и славымый хрѣте бже, долготерпеливе, многомѣтвие, многоблгоутробне, иже правды любяи и грѣшныи милуаи, иже всѣ зовыи ко спсению ѡбѣщанїа ради бдущихъ блгз. самъ гдн, прїимн и наша изъ часъ сїи мѣтвы, и исправи животъ нашъ къ заповѣдемъ твоимъ: души наша ѡсвати, тѣлеса ѡчисти, помыслиенїа исправи, мысли ѡчисти, и избеви насъ ѿ всѣихъ икорен, зѡлъ и болѣзней: ѡградн насъ стѣими твоими агглы, да ѡполченїемъ нхъ соблюдаемн и наставаемн, достигнемъ изъ соединенїе вѣры, и изъ раздѣмъ неприступныи твоя славы: ѡкъ блгословенъ сїи во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Гдн помилуи, **трижды.**

Слава оцѣ и сну и стѡму дху, и нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Чтнѣишю херувїмъ, и славиѣишю безъ сравненїа серафїмъ, безъ истлѣнїа бга слова рождашю, сщю бцѣ тѣ величавемъ.

Именемъ гднимъ блгослови, Отче.

Сщеники возгласъ: Мѣтвами стѣихъ отѣцъ нашихъ, гдн иже хрѣте бже нашъ, помилуи насъ, насъ.

Чтѣцъ: аминь.

**И мѣтва молебная ко престѣи бцѣ,
павла монаха ѡбители енергїды, сирѣчь, блгодѣтельница:**

Нескверная, неблазна, нетлѣнная, прѣчта, чтла дѡ, бгоневѣсто влчце, ѡже бга слова человекѡмъ преславнымъ твоимъ ржтвѡмъ соединивша, и ѡрїндѡшесѡ ссество рѡда нашегѡ немнымъ совокѡплѡша: ѡже ненадежныхъ сдина надежда, и боримыхъ помоце, готовое застѡпленїе къ тебѣ притекающихъ, и всѣхъ хрѣтианъ прнѣжнще. не гнѡшайсѡ мене грѣшнагѡ, сквернагѡ, скверными помысли, и словесы, и дѣланїи всегѡ себе непотребна сотворша, и раздѡмомъ лѣности сластей житїа раба бывша: но ѡкъ члвѣколюбивагѡ бга мѣн, челоѡколюбѣ ѡмносерднса ѡ мнѣ грѣшнѣмъ и блданѣмъ, и прїимн мое, сже ѿ скверныхъ ѡстѣнъ прнносїмое тебѣ моленїе: и твоегѡ сна, и нашегѡ влкъ и гда, матернее твое дерзновенїе ѡпотреблающн, молн, да ѡверзетъ и мнѣ члвѣколюбныи ѡтробы своеѡ блгостн, и презрѣвъ моѡ безчїсленна прегрѣшенїа, ѡбратнтъ мѡ къ покаянїю, и своихъ заповѣдей дѣлателя икѡна гвнтъ мѡ. и предстани мнѣ прїснѡ, ѡкъ мѣтвѡмъ, и милосерда, и блголюбива, изъ настоѡщемъ ѡѡе житїи тѣпла предстательнице и помѡщнице, сопротивныхъ нашсствїа ѡгоняющн, и ко спсению наставающн мѡ: и во время нсѡда моего ѡкланндо моему дху соблюдающн, и темныи зраки лѡкавыхъ бѣсѡвъ далече ѿ неѡ ѡгоняющн: изъ страшный же денъ сдѡ вѣчныи мѡ избевающн мѡки, и незрѣенныи славы твоегѡ сна и бга нашегѡ наследника мѡ показющн. ѡже и да ѡлѡчѣ влчце моѡ, престѡа бцѣ, твоимъ ходатайствомъ и застѡпленїемъ блгодѡтїю и члвѣколюбїемъ сдннороднагѡ сна твоегѡ, гда и бга и спса нашегѡ иже хрѣта: сѡже подобѣтъ всѡкаѡ слава, чѣсть и поклоненїе, со безначальнымъ сгѡ оцѣмъ, и престѣимъ, и блгнмъ, и животворѡцимъ сгѡ дхѡмъ, нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Молитва друга, Господу нашем Исусу Христу. (Антиоха, монаха Пендекта):

Идај, Владико, нама, који одлазимо на спавање, одмор тела и душе, и сачувај нас од мрачнога сна греховног, и од сваког тамног и ноћног сладострашћа; заустави насртаје страсти, угаси распаљене стреле лукавога који на нас подмукло лете; умири побуне тела нашег, и свако земно и вештаствено умовање наше успавај. И даруј нам, Боже, бодар ум, целомудрен разум, срце трезвено, сан лак и слободан од сваког ђаволог сањарења. И подигни нас у време молитве, утврђене у заповестима Твојим, и имајуће у себи непоколебљиво памћење закона Твојих. Даруј нам свеноћно Твоје славословље, да бисмо хвалили и благосиљали и славили свечасно и величанствено Име Твоје, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова. Амин.

Преславна Приснодјево, Мати Христа Бога, принеси нашу молитву Сину Твоме и Богу нашем, да спасе Тобом душе наше.

Молитва Светог Јоаникија:

Надање је моје Отац, прибежиште моје Син, покров је мој Дух Свети, Тројице Света, слава Теби.

Свештеник:

Слава теби Христе Боже надо наша, слава теби.

Народ: Слава, И сада:

Господе, помилуј. (3 пута.) Благослови.

Отпуст:

Христос, истинити Бог наш, молитвама пресвете своје матере, преподобних и богоносних отаца наших.....

Народ: Амин.

Тада чинећи Предстојатељ поклон до земље, говори братији:

Благословите, оци свети, и опростите мени грешноме.

И братија: Бог да ти опрости, оче свети.

Свештеник говори:

Помолимо се за мир свега света.

А ми: Господе, помилуј /често/.

За благоверни и христољубиви православни род хришћански.

За све благочестиве и православне хришћане.

За Преосвећеног Архиепископа (или: Митрополита, или: Архиепископа) нашег /име/. За оца нашег игумана /име/ и сву у Христу браћу нашу. За одсутне оце и браћу нашу. За оне који нас мрзе и оне који нас воле. За оне који нам чине милост и који нам помажу. За оне који нам служе и оне који нам служише. За оне који нама недостојнима заповедише да се молимо за њих. За избављење заробљеника (и затвореника). За оне који по мору плове и по ваздуху лете. За оне који болесни леже.

(За рањенике, сирочад, избеглице, Прогнанике прогнанике и све страдалнике.) Помолимо се и за изобиље плодова земаљских. И за сваку душу хришћана православних. Помени као блажене благочестиве царева, православне Архиепископа, и ктиторе свете обитељи ове (и светих Божјих цркава и манастира), родитеље, учитеље

Мѣтва инаѣ ко гдѣ нашему иже хрѣсту, антиоха монаха пандекта:

И даждь намъ вѣко, на сонъ градѣщимъ покои тѣла и души, и сохрани насъ ѿ мрачнаго сна грѣхобнаго, и ѿ всѣкаго темнаго и ношнаго сладострастїа: оукротїи стремленїа страстїи, оугасїи разжженныа стрѣлы лѣкаваго, ѣже на ны льстївнѣи двїжнмыа: плоти нашеа востанїа оутолїи, и всѣкое земное и вещественное наше мѣдрованїе оупїи. и дарди намъ бже, бодръ оумъ, цѣломудръ помыслъ, сердце трезвѣщее, сонъ легокъ и всѣкаго сатанна мечтанїа измѣненъ. возстави же насъ во время мѣтвы оутвержденъ въ заповѣдехъ твоихъ, и пѣмать сдѣбъ твоихъ въ себѣ твѣрдѣ и мѣща: венощное слово нѣ намъ дарди, во еже пѣти и бгословїти и славити пречїтнѣе и великолѣпое имя твоѣ, оца и сна и стѣго дха, нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Преславноа принодѣо, мѣти хрѣста бга, прїнесїи нашѣ мѣтвѣ снѣ твоемѣ, и бѣгѣ нашему, да спїсѣтъ тебѣю души наша.

Мѣтва инаѣ стѣго иваннїа:

Оупованїе моѣ оца, прїебѣжнице моѣ снѣ, покрѣвъ мой дхъ стѣи, трѣце стѣа, слава тебѣ. Сщїенникъ:

Слава тебѣ, хрѣте бже, оупованїе наше, слава тебѣ.

Аиъ: Слава оцу и сну и стѣму дху, и нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

Гдѣ помнѣди, **трїжды.** Бгослови.

И бывѣтъ ѿдѣтъ ѿ сщїенника:

Хрѣтосъ истинный бгъ нашъ, мѣтвами пречїтыа своеа мѣре, прѣбныхъ и бгоносныхъ отцѣвъ нашихъ, и всѣхъ стѣихъ, помнѣтъ и спасѣтъ насъ, ѣкѣ блѣгъ и члѣвколюбѣцъ.

Аиъ: аминь.

Тѣже сотворѣвъ предстоѣтель поклѣнъ на зѣмлю, глаголетъ братїи:

Бгословїте отцы стїи, прѣстїте мнѣ грѣшномѣ.

И братїа: бгъ прѣстїтъ те, отче стѣи.

Сщїенникъ же глаголетъ:

Помолимса ѿ великомъ господнѣи и оца нашемъ стѣишемъ патриархѣ **иѣиъ**, и ѿ господнѣи нашемъ прѣсщїеннѣишемъ епїкѣ [или архїепїкѣ, или митрополїтѣ] **иѣиъ**.

Аиъ: Гдѣ помнѣди, **частѣ.**

Ѿ богохранїмѣи странѣ нашей, властѣхъ и вѣнствѣ еа. Ѿ отцѣи нашемъ, **иѣиъ**, и всѣи во хрѣтѣ братїи нашей. Ѿ ненавѣдѣщихъ и любѣщихъ насъ. Ѿ мнѣдѣщихъ и сдѣжѣщихъ намъ. Ѿ заповѣдавшихъ намъ недостѣинымъ молїтвѣи ѿ нихъ. Ѿ избавленїи плѣненнѣихъ. Ѿ ѿшедшихъ отцѣхъ и братїахъ нашихъ. Ѿ въ мѣри плавающихъ. Ѿ въ немоцѣхъ лежащихъ. Помолимса и ѿ иже оублїи плодѣвъ земныхъ. И ѿ всѣкои души хрѣтїанъ правослѣвнѣихъ. Оублїимъ правослѣвнѣа архїерѣи, и ктїторы стѣго храма сего [стѣи оублїи еа]. Родїтели наша, и всѣ прѣжде ѿшедшыа отцы и братїю нашу, здѣ лежащыа и повсюдѣ правослѣвнѣа.

и добротворе наше, и све раније преминуле оце и браћу нашу, који овде почивају и свуда православне.

Предстојатељ: Рецимо и за себе саме.

Господе, помилуј. (3 пута.)

И потом Предстојатељ говори:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас. Амин.

И почиње Братија од деснога и левога хора по реду, један по један, чинити поклон, и тражити и добијати опроштај од Предстојатеља, слично говорећи: **/опроштај бива док се говори горња Јектенија/:**

Благослови, оче свети, и опрости ми грешном. **И остало.**

Предстојатељ стоји насред цркве, док се све не заврши.

И добивши опроштај од Предстојатеља, одлазимо у своје келије, где говоримо Молитву ову:

Опрости, Господе Човекољупче, онима који нас мрзе и који нам чине неправду. Доброчинитељима чини добро. Браћи и сродницима нашим даруј оно што ишту за спасење, и живот вечни. Болесне посети, и даруј исцељење. (Рањене исцели, сирочад заштити.) Оне на мору и у ваздуху руководи. Путуј са путницима. Цркву помажи. Даруј опроштај грехова онима који нам служе и који су добри према нама. Помилуј по великој милости Твојој оне који нама недостојнима заповедише да се молимо за њих. Помени, Господе, раније уснуле оце и браћу нашу, и упокој их где сија светлост лица Твога. Помени, Господе, заробљену и прогнану браћу нашу, и избави их од сваке невоље. Помени, Господе, оне који плодове доносе и чине добро у светим Твојим Црквама, и дај им све што ишту за спасење и живот вечни. Помени, Господе, и нас смирене и грешне и недостојне слуге Твоје, и просвети ум наш светлошћу познања Твога, и упути нас на стазу заповести Твојих, молитвама Пречисте Владичице наше Богородице и Приснодјеве Марије, и свих Светих Твојих. Јер си благословен у векове векова. Амин.

Предговоритель: Рцѣмъ и ѡ себѣ самѣхъ.

Дѣнь: Гдѣ помнѣдѣ, **трижды.**

И сѣенникъ:

Млтвами сѣбѣхъ оцѣхъ нашихъ, гдѣ иже хрѣте бже нашихъ, помнѣдѣ насъ.

Дѣнь: Амѣнь.

Вѣдомо же бѣдѣ, ѣкѡ ѡ сего сѣдѣго днѣ, полднѣница не поѣтъ въ цркви, до седмѣцы двинны.

БИБЛИОГРАФИЈА

ПОСНИ ТРИОД—Света велика седмица—Страсна
превео са грчког Епископ др Артемије
Грачаница 2008.

ИЗДАВАЧ:

ЕПАРХИЈА РАШКО-ПРИЗРЕНСКА
И КОСОВСКО-МЕТОХИЈСКА
МАНАСТИР ГРАЧАНИЦА
38205 КОСОВСКА ГРАЧАНИЦА
www.eparhija-prizren.com
info@eparhija-prizren.com

СЛУЖЕБНИК

Издање Архијерејског Синода
Српске Православне Цркве
Београд, 2015 год.

СТ҃АД Н ВЕЛНКАД СЕДИЦА.

<http://azbyka.ru/bogoslužhenie/index.shtml>

Ч А С О С Л О В

СЛУЖБЕ ПО ПОРЕТКУ СВЕТИХ ЈЕРУСАЛИМСКИХ МАНАСТИРА
И ЦЕЛЕ САБОРНО-КАТОЛИЧАНСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ ХРИСТОВЕ
Српско Издање Светог Архијерејског Синода Српске Православне Цркве
Превео са грчког и словенског језика умировљени
Епископ захумско-херцеговачки А т а н а с и ј е (Јевтић)

Богослужбене текстове Библиотека святоотеческой литературы Часослов
<http://orthlib.canto.ru/chasoslov/>

Стари Завет – Нови Завет: <http://www.rastko.rs>

Псалми Давидови, превод Ђура Даничић: <http://www.rastko.rs>

А4 Формат
Microsoft Publisher 2013
HP Officejet Pro 8600

БИБЛИОГРАФИЈА

ПОСНИ ТРИОД—Света велика седмица—Страсна
превео са грчког Епископ др Артемије
Грачаница 2008.

ИЗДАВАЧ:

ЕПАРХИЈА РАШКО-ПРИЗРЕНСКА
И КОСОВСКО-МЕТОХИЈСКА
МАНАСТИР ГРАЧАНИЦА
38205 КОСОВСКА ГРАЧАНИЦА
www.eparhija-prizren.com
info@eparhija-prizren.com

СЛУЖЕБНИК

Издање Архијерејског Синода
Српске Православне Цркве
Београд, 2015 год.

СТІЉ И ВЕЛИКАА СЕДИЦА.

<http://azbyka.ru/bogoslužhenie/index.shtml>

Ч А С О С Л О В

СЛУЖБЕ ПО ПОРЕТКУ СВЕТИХ ЈЕРУСАЛИМСКИХ МАНАСТИРА
И ЦЕЛЕ САБОРНО-КАТОЛИЧАНСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ ХРИСТОВЕ
Српско Издање Светог Архијерејског Синода Српске Православне Цркве
Превео са грчког и словенског језика умировљени
Епископ захумско-херцеговачки А т а н а с и ј е (Јевтић)

Богослужбене текстове Библиотека святоотеческой литературы Часослов
<http://orthlib.canto.ru/chasoslov/>

Стари Завет – Нови Завет: <http://www.rastko.rs>

Псалми Давидови, превод Ђура Даничић: <http://www.rastko.rs>

А4 Формат
Microsoft Publisher 2013
HP Officejet Pro 8600